

Yale University Library Digital Collections

Title	Sermone latino et modis latine loquendi
Call Number	Beinecke MS 858
Creator	Castellesi, Adriano, approximately 1461-
Published/Created Date	[between 1500 and 1525]
Rights	The use of this image may be subject to the copyright law of the United States (Title 17, United States Code) or to site license or other rights management terms and conditions. The person using the image is liable for any infringement.
Extent of Digitization	Completely digitized
Generated	2025-05-11 03:28:40 UTC
Terms of Use	https://guides.library.yale.edu/about/policies/access
View in DL	https://collections.library.yale.edu/catalog/10622027

[Front cover (with flap)]

Image ID: 10631131

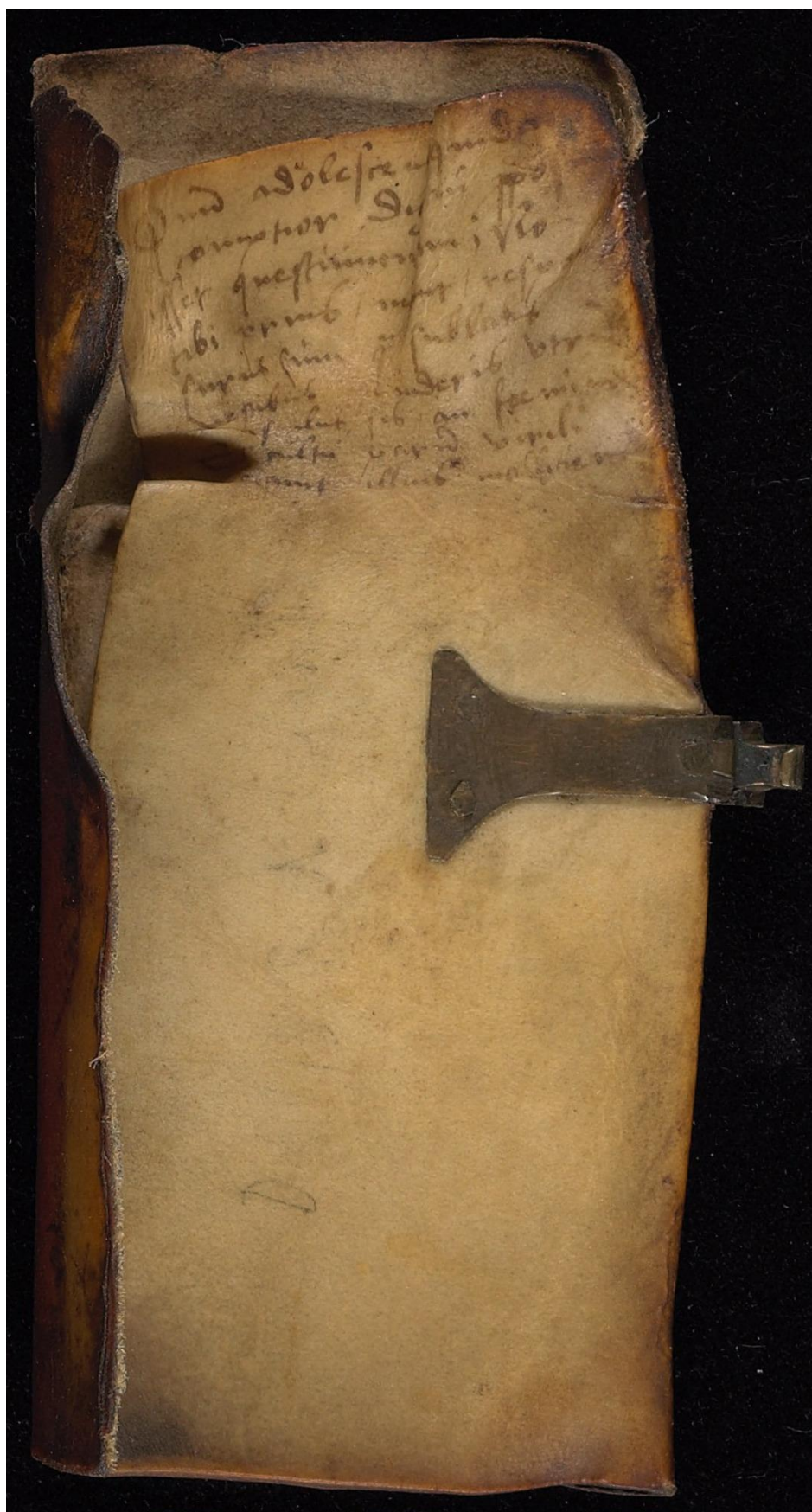
[Front cover (without flap)]

Image ID: 10631132

[Inside flap]

Image ID: 10631495

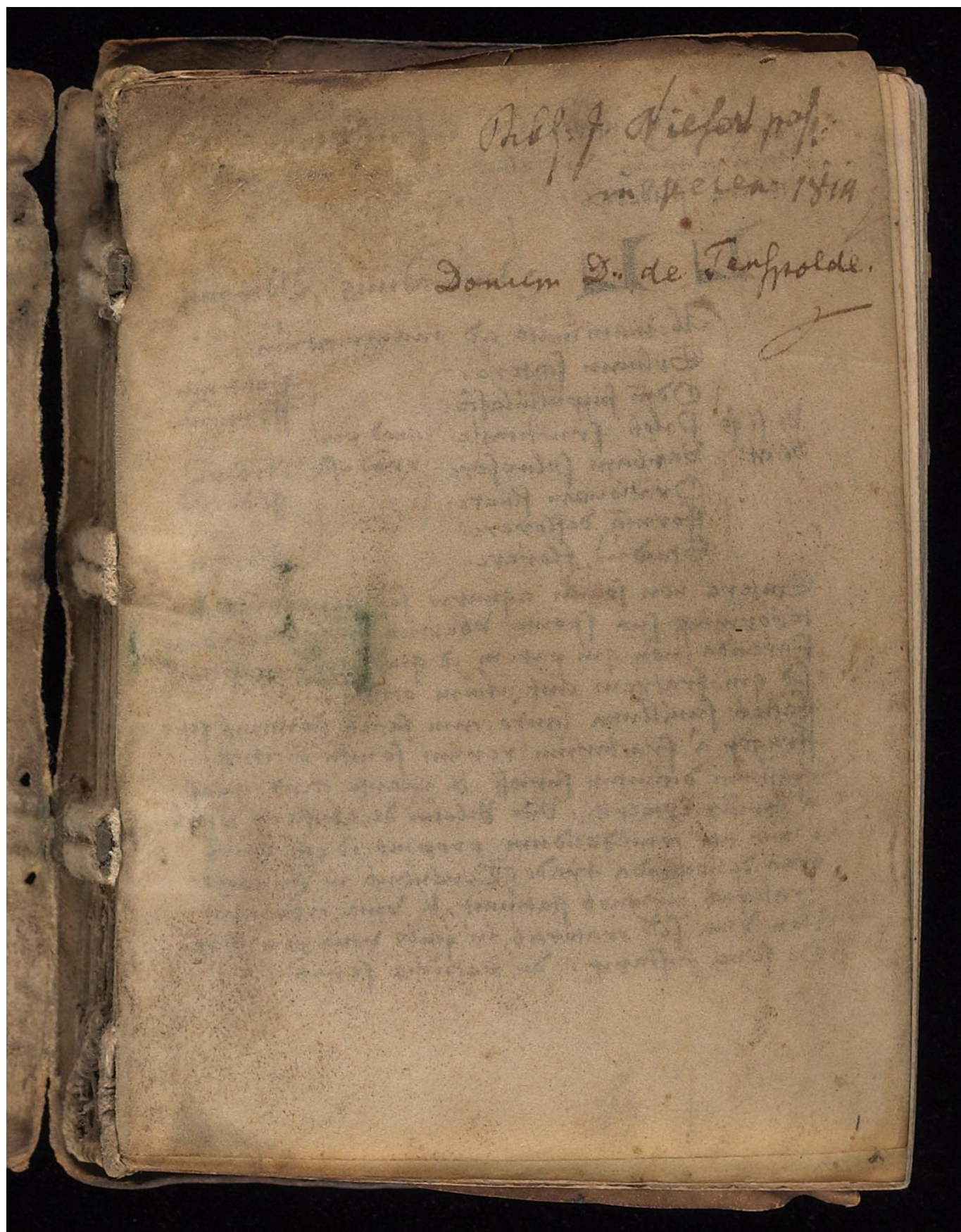
[Inside front cover]

Image ID: 10631133

Immenabile Satyræ
O medium medium perpendite venam
Ora nase dardat dnm, te arcto abluat
dumq; huius ad dnm attingam
Sane Pyrenæi montis pater
qui d'lysseni agat

Superfluum f. v. 18 f. 8 f.

MS
147

περικυκλῶν ἡ ἀκροῦς τοῦ ἀνθούλου ἢ τοῦ
 τινὸς ῥιζώος ἢ ἄλλου ἀλγυνῶς ἵσθε ὅτι
 ῥεῖλαι ἰσθῆναι

II Denominatio Idingius

Ab inanimato ad animatum.

Ut si qd dicat.	Sylvarum scaterere.	quod pro prud est	fontium.
	Odor supplantulascere.		fruticum.
	Pilos fructificare.		Arborum.
	Barbam pubescere.		fluminum.
	Orationem fluere.		florum.
	formam deflorescere.		
	Spem florere.		

Cratere non solum aquarum sed herbarum re-
 terorumque sua sponte ubertim nascentium dicitur.
 Paranda, non qui patrem id quod proprie propter
 sed qui fratrem aut alium occidit.
 Faries simillima lauro cum faries hominis sit
 fragor a' fructuum rerum sonitu dicitur.
 Lappini dicuntur furiosi & mente capti quasi
 a' lauro exterriti. Vide Bebelm de abusione lauri li.
 Hinc tibi comedendum propius id est, cuius
 bona deicienda trade. Terentius in Eunuchis.
 Crateras magnos statunt, & una rationant.
 Non una sed crateras, in quibus una continetur.
 De fene gustavit. de perina fenis.

אלה, בית, גימל, דלת
 חא, דוד, זיד, חיה, טיה, זור
 ברה, למר, מים, נדך, ס
 מר, עיד, פא, צריק
 קרה, דיש, שיד, פיד

Aleph, doctrina interpretat.
 Beth, domus: Gimel ple
 ntudo: Daleth, tabernaculum: He,
 ista: Vau, &: Zayn, hac: Hetz,
 vita: Tetz homin: Yod, principiu:
 Caph, manus: Lamed, disciplina
 sine cordis: Mem, ex ipso: Nun,
 sempiternum: Samech, adiutori
 um: Ain, fons, sine oculis: Pe,
 os, ab ore, non ab osse: Sadik,
 iustitia: Caph, vocatio: Res, capi
 tis: Sin dentium: Lham, signa.
 Ecce intellige, ne. literarum ambi

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 כ
 ל
 מ
 נ
 ס
 ע
 פ
 צ
 ק
 ר
 ש
 ת

ginitate fallaris. Post interpre-
 tationem elementarium, intelli-
 gentie ordo dicendus est. Aleph,
 Beth, Gimel, Daleth, prima co-
 nexio est: doctrina domus, ple-
 nitudo tabularum: quod videli-
 cet doctrina ecclesie que domus
 dei est, in librorum reperitur
 plenitudine minorum. Secunda
 conexio est, He, Vau, Zain,
 Deth, ista & haec vita. Quae em
 alia potest esse, vita sine scien-
 tia scripturarum: per quam et
 iam ipse Christus cognoscitur,
 qui est vita credentium. Ter-
 tia conexio habet Tet, Zed,
 Gouim principium: quia quibus
 nunc scimus vniuersa quae scri-
 pta sunt: tamen ex parte cogno-
 scimus, & ex parte prophetaui:
 & nunc per speculum videmus
 in enigmate. Cum autem me

E. J. Beinecke Fund.

ruerimus esse cum Christo, &
 similes angelis fuerimus: tunc
 librorum doctrina cessabit. Quarta
 conexio est, Caph, Lamed, 63
 manus cordis, sine disciplina. 710
 Manus intelligitur in opere:
 cor & disciplina interpretantur in
 sensu: quia nihil facere possumus,
 nisi prius facienda sunt fecerimus.
 Quinta conexio est, Mem, Nun, 63
 Sameth, ex ipsis sempiternum 333
 ad interitum. Hoc explanatione
 non indiget: sed omne luce ma- 330
 nifestus est, scripturis eterna sub-
 sidia ministrari. Sexta conexio
 est habet, Ain, Phe, Sadc, fous 715
 sine oculus oris instat; secundum 85
 illud quod in tertio numero ex- 715
 posuimus. Septima conexio est,
 que & extrema: qua & in ipso q
 que septenario numero sit in- 637
 stans intellectus, Coph, Kes, 717

779^v Sm, Chan, vocatio capitis. Denti-
 373^v rum signa. Per dentes articulata
 vox pronuntitur: & in his signis
 ad caput omnium (qui est Chri-
 stus) itat: per quem venimus ad
 regnum sempiternum. Ser Hiero.

Aio domi natu
 audis ante tu
 arutu in pro
 re voce, in po
 stenoze aru
 fleyum.

Erasmus
 Ego tibi magnopere gratulor
 Quo tandem nomine? Quod tibi
 catulus domi natus est. Hoc omne
 antistat superi, ut mihi catulus do-
 minetur.

Vera p'dicab. Nam vrsula mea pa-
 rit mihi plures catulos et catulas,
 quam velim. Quot tandem? Quot?

Examen est iam p'de desy m'rae.
 Quid intus metus? Quia video
 complures non humana voce loq,
 sed latrare cum canibus, h'mine
 cum equis, g'm'm're cu' f'm'nt,
 mugire cum bubus, g'm'm're cum
 vulpibus, stridere cum aradib,
 blaterare cum canibus, barrire
 cu' elephanti, frondere cu' ap'ib,
 fremere cum pan'dib, g'm'm're cu'
 lamm.

visis, videre cum asinus, belare. *Vigil videmus*
 cum ovis, strepere cum asinis, *in omni sta*
 gaudere cum pueris, corrumpi cum *tem habere*
 corrumpis, corrumpere cum corinis, *tenacibus, qd*
 crepitare cum citonibus, sibilare *quod in vndis*
 cum asinibus: denique quodvis *illud quid*
 animal referre potuit qd huius *& in larte, qd*
 no more loqui. *diu solet, miti*
in mibibus.

Tam utilis est vbiq; grammaticorum
 amena, ut tres minoribus liceant,
 quam vni cantherio.

Ad hoc etiam attinge bonis a
 iudicibus

Vniq; ea fuit, aut est, aut erat
 felicitas rerum humanarum, ut qd
 optimi est, pluribus approbetur.

Non mentimur omnia. Et vni q
 sapit, qui ut ait plantus, arcu

habet in pectore, ex multis co

rectum aliquanto rectius diu

nat, qd quibus augur, aut aris

per vniuersos preceptibus & osam

bus, aut solostimis lapidibus, aut

extorrem fibris.

Verum de arte
 negant recte
 iudicare que
 qua nisi artem
 rem.

Quod igitur
 superest, nisi
 ut grammaticum
 ydesm omnes
 insignibus, qd
 Eum, vnde
 chirothecis,
 mitra, genus
 pedo, pallio.

Dicam Crassiora Minerva.
 Alligato catenis animum.

Quia sunt omni
namque ututi
bus, ut ne quis
alio facile sci
entibus idem aut
ret in posterum.

Scholasticis
ut vocant, cen
sibus cupien
dis se potius
et scholae curade
datis arbitrar
& pulchre sibi
videntur suo
functi officio,
indignos non
deriment.

Vincit vero ad
feruntur ad
hoc minime
non alia re
mendatione,
nisi quod regna
tus est, aut
reuterzantur,
aut compotat,
aut aliqui

notus, aut demum, quod est pietati proximum, quia
miserabilis. At interim non misere tot puerorum.
Omni tunc merere vix, quibus famelicis consuli possit.

facile multa disant, qui discendi est
amandus. Perdifficilis est promissa
& ad omni periculis sumus omnes.

Si labor quatuor, hic laboribus a
brunde est. Similitudinem, quibus
obscuro modis quas uberiorem
utilitatem adferre rei Christiane.

Sunt rectorem, septuaginta, com
cellarios, conservatores, decanos,
aliosque magistratus.

Numquam illorum induriam potius
subscribere, qui vitis hominum
offensi, protinus tollendum cen
sent quod institutum est, veluti ma
nasteria quidam censent abolen
da, quod in quibusdam collapsa

sit vera religio: praesentem & ca
noicorum ordinem postulant ab
rogari, quod nonnulli secus qua
deret videntur.

Vincit quoque quibus sit uberior,
qualibet elementarios ac prope
modum alphabetos recipiunt.

Rem autem tetigisti.

Adde his & gravibus malis. Si Sacerdotes
 quem puerum viderint indole rari, qui populo
 dida, aut etiam re tanta, hunc Christi munus
 studiosius frangunt ac decipiunt, hunc. Quod si o
 veluti quosum pultu ad sua vitæ nobis fuerit sa
 institutum prædomantes, nec pa omnes vinct
 timent abire, sed blanditijs, minus, in orio. At si
 terribilium mentis, obsecrationibus, non meliores
 horrendis narrationibus instat, Paulo. Verum
 urgent, obtundunt, donec vel ad dignitate, un
 se pertrahant, vel, si id nequeant, oam adfert di
 in alium protrudant gregem. gntatem. An
 Quid autem facilius, quam sum tibi iusta vide
 plerum ætate ac veris imperita manualibus
 vel fallere, vel terrore! excusatio, qd
 Non refecto somnum, meum ipsius sit aut diaro
 periclitu, narzo. Educabar apud nimb, quoniam
 hos Deventurij nondum egresso nullam opem
 annu decimum quintu. Eius sodali presteb tunc
 hij præfectus omnia moliri coepit, nec huc te pa
 ut me ipsorum instituto addiderit, res, ut prestare
 et etiam aliquem pueri ad pietate
 propensum. Ibi pro mea pueri
 sapientia excusabam ætatem,

hic petebat sed precipue voluntate parentis
 nullam, ille quodam nam scio metuebam, si
 petebat, nam quid illis nescio tentassem. Sed
 bitam. ille bñ egregius, ubi se videt in
 his eloquentia pferre, admonet
 ne expedit q̄ exorismu. Quid fiet obscuro?
 dem vulgo q̄ Admonet imagine rursus: ar
 mittere, quod mihi iam flenti vultu, entheo,
 pueru ar per Agnosco ne, inquit, sunt p te
 tui eo velis. passum? agnosco inquam. Per
 hñr, inquit, te obtestor, ne comit
 Nam si quid fa tab ut frustra pro te sit mortu
 aru hñbra sed obtemperans meis consilijs,
 tuum literis consulat amica tuq, nisi velis
 mandare pñr consulat amica tuq, nisi velis
 est, tam belle in eternu perire in mudo.
 pñr, ut ipi Non debeat pueru tanto amicto?
 no mñq non Plene decesset, in me partem
 possint legere quod scriptu e terzon alio reparisset.
 quod scriptu e et ab amant
 ensi flagitet Illos certe probas qui constitutus
 ut fecit, agno sodalibus alunt in studia temeb
 statq quod ipi quibus alioqui cu nemo, stina &
 no agnoscat quibus alioqui cu nemo, stina &
 Qm et in ep. vastro res erat futura.
 solis pñr Cuius credidissim vintum
 exemplo, com cochin. Qm sit? Insulz pñr
 plurib vñt amantem in opa. scribam.

Nam licet obviis veris quæ Quo aut exof-
 occupatis negotiis, tamē epi culamini, quo
 stolam, αὐτοῦ αὐτοῦ ad te miseram, hie ab amicis
 quod facile comedam, cum tibi aut eruditis
 ita fore chariorem, accipim, nō
 Nonnihil habebat momenti, quod in articulis
 Paulus apostolus Galatis epistola deprecab
 totam αὐτοῦ αὐτοῦ misit. Epistola digiti ali
 Quod dicit quemadmodum mien, cibus scripta
 ita verissimū esse fateor. Vix epistola
 An parum interesse reuses, ut nonā pmet.
 ore suo quis referat tibi mēte Multa de suo
 suam, an per intermedium addit amam
 demandet. Mandatarum ille cuseb.
 fieri potest ut mentiat, ut Tam facile di
 quædam prætermittat, ut scitur quid sit
 referat quam accepit. Postre coræta, aut
 ut optima fide referat omnia, stellio, aut pe
 oculorū, frontis, vultus & vocis stitutus, q
 energia non potest exprime, quid sit canis
 Ex me nihil habeo, ceterum aut varia.
 Quod ex aliis accipi, si voleb nec diffidit
 quæcumq; est proferam in me scribit, Tempi
 dū, sed hoc lege ut tu cles vassim, porre, quam
 si quid habes vestis, varia mingit,
 aut canis la
 rat.

hesiodus:
puffillu pu
fello si addide
rib, cito nati
magnum arez
imn.

Quin et non potius illis præ
scribitur hoc carmen, Quo se
mel est pimbuta recens scina
bit odorem Testa dū, q̄ illud,
Aut pluit aut iungit, aut nra
pedisæqua iungit

Si hæc sunt vera quæ narras,
Ut sunt profecto venissima, nil
lub, hoc tempe sonat Latine.

Eodem nato laborare videt̃
Græcæ, nunquam absolventes
suum illud kekerekerekē, Nam his
hæc litera peculiaris est, quum
audimus illas quotidie modulantes
illud suū Beekerekerekē kōkē kōkē.

pro sacerdote
sacerdotum
aut sacerdot
antistite: pro
diacono min
strum aut min
nem: pro gē
dei, in mimb
minimū
pro absolutōe
mann in sio
nem

Nusq̄ apud Cicerone legimus,
Iesu Christi, verbi dei, spiritus
sancti, aut trinitatis vocabula,
nec Evangelium, nec Vlosen, nec p
phetam, nec Pentateuchū, nec
nem: pro gē Psalms, nec Episcopū, nec archi
dei, in mimb epū, nec diaconū, nec hypodiaro
minimū
pro absolutōe m, nec acolythum, nec exorista,
mann in sio nec ecclesiam, nec fidem, spe in
nem

& charitate, nec triū personarū pro exortatōe
 eandē essentia, nec heresim, nec prescriptiōem
 symbolū, nec septē sacra pro exortatōe
 nienta, nec baptismū aut baptis, aut quod non
 tam, nec cōfirmationē, nec eūcha, nullis magis
 istis, nec sacra virtutē, nec p. & ign. inter
 intentia, nec sacramentate cōfessio, dūcere: pro
 nec cōstitutionē, nec absolūtione, nec aplis legatos,
 exortatōe, nec ecclesiastis, sed ob: pro Rōa
 turā, nec missam, nec alia in, no pontific
 mēra, quibus constat oīs vita Chri. flammē dū
 anōuorū. Hec usq. non sunt, sed Card.
 obia, quāq. de re totos dūc. p. ob. cōscriptos.
 nigeant sese vel nolenti. Quid, pro pūdo ge
 faciet: quo se vertet hic ille in, nerali S. P.
 perstitiosus Ciceroniam: An p. ne p. epib. p.
 patre Chri. dūc. Jupiter opt. sūb pūnarū:
 Max. pro filio dūc. Apolline, aut pro cōfessionē
 Aesculapm: pro Xgūm regina di. p. pūmodū cō
 ret Diana, pro cōfessionē sacra cōn. p. cōfessionē, sem
 tione, aut cōfessionē, aut reimp. p. p. cōfessionē, pū
 cōfessionē pūmellē p. heresi facti, tūc, sūmū
 enem, pro schismate seditiōem, cōfessionē pū
 p. fide Chriana, Chriana pūfessionē, virtutem...
 pro Chri. cōfessionē, sūmū reimp. pūfessionē, pro dūbo
 lo pūfessionē: pro pūfessionē, aut dūmū, pro
 pūfessionē, oracula dūmū: pro baptismū tūfessionē.

Quid igitur Vides ex innumera vocabulorum
 ille? Absit turba quantulam portionem
 ac papitat attigimus. Quid hic faciet Cicerō
 oīa, nec pa- rit, sed abor nane phrascos candidatus? Ut
 nt: interdū ne tacebit, an ad hunc modum
 iustu volumine scribit stans imitabit recepta Christianis vo-
 pede i uno cubulo? Hingamus igitur exemplū.
 nec vniū p-
 ipane nō suo
 ut vel semel
 relegat quod
 scripsit: nec
 aliud quā sc- ac factus homo sponte in morte
 bit quā dū tradidit ac viderunt eā suā
 timā lēthosē
 deum ad cala
 nūm sit ver-
 cūm, idque
 nane. Quid
 quid ne offe-
 ctat quidem
 Tulliano in-
 re dicere, nō
 abstinens a
 verbis Theo-
 logis, nite-
 am ne a ser-
 dibz quidē?

Hanc sententiā: Iesus Christus
 Verbum & filius aeterni patris
 iuxta prophetas venit in mundū
 ac factus homo sponte in morte
 tradidit ac viderunt eā suā
 offensā patris nam auertit a no-
 bis, cupit nos reconciliant, ut p-
 grām fidei iustificati & a tyrannide
 liberati, miseriamus eā & in cr-
 istos cōmuniōne pseruantes,
 post hanc vitā consequamini re-
 gnum celorum: sic esset Cicerō magis.

Optimū Maximūq; Iouis inten-
 prius ac filius, servator, rex,
 iuxta vātam responsa ex olyn-
 po descendit in terras, & hōibz

Quid ego audio? Atqui videtur et inter πολυχόους
 censeri posse. Potest, si πολυχόος est, qui multū
 multum obliuit attingens.

assumpta figura, sese pro salute
 nemp. sponte deuotum dijs manibz. in principio
 atq. ita concione sine civitatem doctum. alijs
 suae nemp. suam affecit in li. in fine. ut
 beatitatem ac totius optimi. in memedabile
 vibrata nostra capita fulmen. si in etatem
 vestimpit. nosque in illo redegit. paulo adu-
 in gram. ut persuasione. in ore. dura
 infirmitia ad innocentia. uerit. primum
 & a propheta dominatu. in usq. labor
 missi. cooptemur in ciuitate. est in le. q.
 & in reipublice societate perse. p. et t. vch.
 uerantes. quum fata nos cuncta. si quum kv
 int ex hac vita. in diuini. kukupis dicit
 sortio reru summa potamur. pro Regis
 Sacrificio tandem insigniter. et peperit.
 hor vitio laboranti. qui ad. pro pepedi.
 naret inuolare. contigit minister. caratona p.
 pariter eiden obnoxio malo. rane. Antu.
 ubi ventu est ad Regis. tullius pro
 quod apud nos alterius dicitur. tullius. cum
 multu tempus absumptu est. primum. Romanus p.
 ter ab absolueret. hysle elecson. Roma. Ante
 Tandem sacrificio. ut hor hom. nara pro
 Antu. ma.
 scriptor p.
 scriptor

Quae ratio genus dicitur magnitudo esse:
est igitur, quid fiet, inquit, tunc me decides,
nob tanta
suppositione an ego te? Et ex utro amictu
viri. Ciceroni sacro, reliquit vitam, magno
addictos esse.
nisi nostro.

κινά, πτω, βολά, τλά, αἶψ, κινά, χνο.
θνα, πνα θνα, χθω, φθι, κτη, τμη.

Optima q
q dieb mife κινηροβώνη, πτω, βολάω, τλάω,
zib morta θραῦ, κνάω, χνοῖς, θνητός, πνέω,
libus ein θρώρη, χθές, φθίρω, κτημα, τμω
Prima fu θω, θρώρη, χθές, φθίρω, κτημα, τμω
git, subent λος, λρεῶες, θλάω, θμάραχλος.
morboi taf θρεαγίς, & θμωθ γίς alijs.
hisp fementis

Et labor, & An hic est ille Vrosopomus, olim
dine rapit congerionem oim lepidissimam
molemen rubicundulus obfusculus. Venei
na mortib. bus & Gratijis vudiz fratibus?
Peremptio veterem amictum
tanto lenare malo. Etiam ne
rem mediam talles?

Quis cum non morit apud po
steros celebrari Ciceroniam, q
sanctus?

O me, negligente, tanta religione
nūquam colui Ciceronem! Sed hoc
interim ἀπεροβίωνος κινηροβώνη.

Index Hadrian de modis la-
tine loquendi.

A bdo. pagina 56.
 Absce. 67.
 Absce. bndm. 67. 68.
 Abhinc, quandoq. ablatino, 54.
 quandoq. accusatino iungi. 54.
 Ab initio. A principio. 188.
 Able gare. 50.
 Absit verbo invidia. 67.
 Absque. 92.
 Abstineri manns & totine. 117.
 Accedere. 64.
 Acceptum referre, expensum
 referre. 36.
 Acceptus male. 187.
 Accipere hospitio. 186.
 Accipere vulnus. 186.
 Accipere plagam. 186.
 Accipere da. dem. 186.
 Accipere beneficium. 187.
 Accipere iniuriam. 186.

2

Accipere conditionem. 187.
 Accipere Detrimentum. 187.
 Accipere dolorem. 187.
 Acquiscere. 61.
 Acta etas. 89. 193.
 Acutum. 70.
 Adeo. 50.
 Ad diem. 110.
 Ad exemplum. 97.
 Ad extremum. 188. 189.
 Adherescere. 62.
 Adire. 69.
 Adingere et accedere. 63.
 Adire. 64.
 Ad manum est aliquid. 116.
 Admonere manus. 118.
 Adrepo. 64.
 Adsubere. 54. 72.
 Adsum. 61.
 Ad tempus. 161.

3

Ad verbum ad vñd. 68.

Adversaria. 59.

Adulta etas. 89.

Aedes. 87.

Aedificare. 87.

Aeditimū an editimū sit dīctū.

Aequē, & pñde, particula con
iuncta ad de, atq, ut quā. 184.

Aequē absolute. 185.

Aeb alienum. 95.

Aetatem vivere. 194.

Affecta etas. 89. 193.

Affectus. 58.

Afferre pedem. 97.

Afferre manib. 116.

Agere præsriptum. 70.

Agere etatem. 90. 194.

Agere iuniorum. 70.

Aggredior. 63.

Alienū. 69.

Ampē eodē exemplo trāb. 64.

4

Alio cum particulo, ar. 183.
 Aliud ar. 40.
 Aliud. 40.
 Item de alio cum particulo atq;
 coniuncto. 183.
 Alius atq;. 40.
 Allegare. 50.
 Aliquo versum. 175.
 Aliter particula, cum ar, atq;
 ut, coniuncta. 40. 184.
 Alter. 46
 Alter quisquam. 121.
 Amo. 60.
 Amo cum maxime. 78.
 Amabo. 55.
 Amplius. 51.
 Amplius particula, coniuncta
 nro, acto, et ablativo. 51. 52.
 Annadnectere. 72
 Annui causa. 69. 187.
 Alio versum. 175.

5
 Animo presenti. 72.
 Appliro. 64.
 Apposite. 62.
 A primo. 188.
 A principio. 188.
 A proprio verborum frato
 non recedendum.
 Apuleum, curiosi legunt.
 Arbitratu meo. 68.
 Arteria. 65.
 Aspitio. 64.
 Aspirare. 57.
 Assequor. 78.
 Assignare 54. 68.
 Astringo & relaxo. 177.
 Assumo. 155. 156.
 At. 65. 66. 67.
 At at. 66.
 Atq. 94.
 Attractare. 72.
 Attributio. 54.
 Azaroz experient 182

6

Antem. 69.
B arbarum. 189.
 Belle. 74.
 Bene. 73.
 Bene audire. 73.
 Bene cadere. 73.
 Bene manere. 74.
 Bona consuleret. 74.
 Bona pars. 74.
 Bene meretur. 73.
C apite. 74.
 Capite aperto. 75.
 Capite obvoluto. 75.
 Cadere causa. 80.
 Cancor. 192.
 Cedo aduers. 78.
 Cedere. 79.
 Caesar latinus fuit.
 Caeli gravitas. 79.
 Certus. 79.
 Certum scire. Certo scire 180.

Certum scire. 79.
 Certum habere. 79. 179.
 Cohors. 80.
 Commodum. 78.
 Comode cadere. 73.
 Comparatus in particula ar.
 et atque coniunctus. 184.
 Condere. 79.
 Confertus etate. 90. 193. 194.
 Conferre manus. 114.
 Conferre pedem. 97.
 Confertum. 86.
 Confertissimum. 86.
 Confertum. 86.
 Confirmare. 80.
 Consendere. 76.
 Consentio. 78.
 Consequor. 78.
 Contendo & remitto. 177.
 Contra particula, cum ar, atq
 quam coniuncta. 40. 184.

8
Contrahere & Dilato. 177.

Conturbare. 75.

Cornelius Cæcilius.

Convincere. 76.

Crepare. 80.

Cum. 189.

Cum. 145.

Dare auribus. 86. 159.

Dare bibere. 85.

Dare vitio, criminum. 82.

Dare legare. 176.

Dare manus. 117.

Dare negotium. 86.

Dare pecuniam. 86.

Dare pignori. 82.

Dare prestare. 176.

Dare promissa. 182.

Dare se in pedes. 86.

Dare se in viam. 86.

Dari fieri. 176.

9

De. 80
 Declamo.
 De die de nocte. 118.
 De ducere pat comitari, sine do
 minum perducere, quandoq de
 ratione aliqua ducere, redi
 gere. 84.
 Deferre nomen. 84.
 Degere aetatem. 90. 194.
 Degitur vita. 190. 194. 195.
 Deorsum versus. 175.
 Depone[n]tia passim supra. 82.
 Depra[n]dandi modus. 131.
 Deprave oculis. 82.
 De meliore nota. 87.
 Describere. 85.
 De sententia. 89. 192.
 Desiderare. 146.
 Despero et desperari. 154.
 Duce legem. 81.
 Dato illi salute meo. 119.

101

Dicere ransam. 81.
 Dicere diem. 81.
 Dicere in. 81.
 Dicere sententiam. 81.
 Dicere testimonium. 81.
 Dicit aliquis. 82.
 Dū faciunt pro utroque. 87.
 Dū meliora. 87.
 Diminuerē caput. 83.
 Dissertim. 86.
 Dissimulare. 87.
 Discedere a persona. 85.
 Dicere sortem. 81. 83.
 Dm. 83. 171.
E atem. 141. 142.
 Equid. 92. 195.
 Enello. 92.
 Ecce tibi. 91.
 Edere. 196. Ec. 92. 195.
 Edere annos. 197.
 Edere radem. 198.

11

Edere nomen, quod est dare. 196.
 Edere clamorem. 197.
 Edere exempla amaritudo. 198.
 Edere foetibus. 198.
 Edere indurum. 198.
 Edere ignem. 197.
 Edere munus gladiatorum. 197.
 Edere praelium. 197.
 Edere risum. 198.
 Edere signum. 198.
 Edere scriptum. 197.
 Edere stragem. i. facere. 196.
 Edere sonos. quod est proficere. 196.
 Edere oracula. 197. 92.
 Et particula. 195.
 Edere librum. i. publicare. 196. 197.
 Edere scelus. i. perpetrare. 196.
 Exemplo. 64. Edere spiritum. 196.
 Exscribere. 85. i. agere animam
 Ad & adde. 87.
 Et de tim. 106

12
198. Edissimul. Edissimul verbis pte
Dormire. 90. ^{standunt. Eimib}
Efferre pedem. 97.
Eloquētia om̄ regū glabuit.
Eloquētia peritūram Cicerō
prædixit. . .
Eminē.
Eo locō, quo loc. 209. 103.
Equi boni. 94.
Esse bibere. 177.
Esse cū aut voluptati. 88.
Esse malo. 91.
Estimare litem. 91.
Estimare caput. 92.
Est quod. 93.
Etiam. 94. 178. tūm.
Etiamm. 178
Etiam nūm. 178.
Ex. 80.
Exacta. 88. 89. 193. ^{aerab}
Ex animi sententia. 192.

¹³
 Ex animo. 89. 192. 193.
 Ex audio. 93.
 Excludo. 88. §
 Excepto quod. 91.
 Ex opere. 94.
 Exempli causa. 69. 187. 188.
 Errandi modus. 118.
 Exigere statem. 90. 195.
 Eximere. 94.
 Expensum ferre. 36.
 Expediens vii. 182.
 Ex sententia. 192.
 Extra 88. 92.
 Extra iocum. 88.
 Extrahere. 91.
 Exigere nomina. 124.
 Ex usu. 90.
Facere officium. 203.
 facere memm, facere scm,
 facere nobiscum, vna facere. 203.

facere versub. 204.
 facere sumptum. 204.
 facere vitium. 204.
 facere iniuriam. 204.
 facere impetum. 204.
 facere continentiam. 204.
 facere modum. 205.
 facere gratum. 205.
 facere sacrificium. 199.
 facere turbam. 201.
 facere potestatem. 205.
 facere argentariam. 205.
 facere manum. 205.
 facere bellatricem. 206.
 facere caedem. 206.
 facere vota. 206.
 facere insidias. 206.
 facere funus. 206.
 facere nomen. 206.
 facere mentionem. 206.
 facere convitiium. 201.

15

facere iudicium. 207.
 facere imperata. 207.
 facere vindictam. 207.
 facere sementem. 207.
 facere mista. 202.
 facere ropiam. 202.
 facere medicinam. 202.
 facere iudicium. 202.
 facere auctoritatem. 202.
 facere lurrum. 202.
 facere coniecturam. 203.
 facere rem diuinam. 203.
 facere furitum. 203.
 facere rem. 203.
 facere verbum & verba. 201.
 facere scriptum. 200.
 facere stipendia. 199.
 facere praelium. 199, 206.
 facere testamentum. 200.
 facere dolorem. 200.

16

Facere iter. 201.
 Facere flagitium. 199.
 Facere iratum. 199.
 Facere ludos. 200.
 Facere esse, pro quo barbari di-
 cunt ponam, quod ita sit. 95.
 Facere promissum. 201.
 Facere fidem. 200.
 Facere verba. 201.
 Facere heredes. 207.
 Facere periculum. 200.
 Facere Delicias. 199.
 Facere ab alienum. 199.
 Facere castra. 200.
 Facere damnum. 199.
 Facere naufragium. 201.
 Facere finem. 200.
 Facere facinus. 199.
 Facinus ad vugnem. 97.
 Facinoribus & sceleribus rime. 97.

17

ferre inferre & deferre. 97.
 ferre ad oculum. 96.
 ferre in oculis. 96.
 firmus & infirmus 169. 170.

frangere. 97.
 frangi in bono saepe posuit. 96.

Gaudere in sum. 99.
 Gemo. 192.

Generatum. 98.

Germanus. 98.

Gratulari. 99.

Granate, adverbium. 98.

Gracia inopis verborum.

Habere dictum. 103.

Habere honorem. 99.

Habere questum, habere honorem. 179.

Habere senatum. 99.

Haberi numero. 91.

Habitare in oculis. 96.

hoc etate, qd sub etate. 209. 103.

hoc me monet. 181

Hastemus. 141.

Homo alienigena. 100.

Habere rationem. 100.

Habere rationem absentis. 100. 102.

207. Homo Romanus, ho Græcus,
ho adulescent, ho Italus, ho
100. natus, ho consularis etc. 207
Homo valens. 207. 100.

Honoris causa. 69. 187. grad.

Habere sermonem. 99.

Habere iter. 99.

Habere fidem. 99.

Hortentibus elegans.

In singulos dies. 105.

Inde obire proxima. 126.

Facere ad pedes. 105.

Iam a principio iam, inde usque
a puero iam a puero, a pu-

eris, usque a pueris, iam inde

ab adolescentia, iam inde usque
a pueritia. 208. 103.

Iam nunc, iam tunc. 178. 179

Id ætatis. f. 209. 103.

103. Id tempus, per id tempus. 209.

Idc pñcula, et ac atqz quid. 185.

19
 Imperfecta loquendi etab.
 Impingere. 104.
 Importunus. 108.
 Impressio. 104.
 In apertum proferre. 183.
 Incidit mihi. 105.
 In diem. 109.
 Indormire. 90.
 Indicta causa. 81.
 Invenire vere. 90. 194.
 Invenire etate. 90. 193. 194.
 Infantia. 104.
 Informare. 106.
 Ingravescente. 90. 193.
 In hunc diem, in hac hora. 108.
 Injungere manibus. 117.
 Inire gratiam. 104. 105.
 Inire rationem. 105.
 In loco. 107.
 In manum committere. 209. 210. 107.
 In manibus, inter manus. 115.
 In manu est. 115.

20

Initio. 189.
 In initium, In capita. 110.
 In p̄ma diem, in p̄ma hora. 109.
 In paucos dies. 109.
 On partem, particula in ta
 cum atque. 42. 185.
 In rem esse. 106.
 Instruere. 106.
 In manibus est. 115.
 Inire pugnam & plud. 105.
 Insanire. 153.
 Inire urbem. 105.
 Inire consulatum. 105.
 Inire coniunium. 105.
 Inire interregnum. 105.
 Insolens. 111.
 Integer. 107.
 In tempus. 162.
 Tentare mortem. 105.
 Instare. 105.
 Inire agere. 177.
 In singulis dieb. annob. 109.
 Intendo & Remitto. 177.

²¹
 Ire in sententia. 110.
 Inbeo te bene valere. 109.
 Irare & perirare. 103. 104.
 Ire tuo, ire meo. 105.
 Iuxta particula, cum ac, atque
 mem te cumq; coniuncta, &
 quandoq; absolute posita. 186.
 Item & ita. 106.
 Item particula, cum atque,
 & ut coniuncta. 183.
 Labes. 114.
 Lapidem qdzato & diffract. 111.
 Lapidem structili, aut re men-
 titio, vel structura, aut ru-
 deratione & diffract. 112. 111.
 Latinitas vera Virgiliana te
 poribus aboleſce inpicbat.
 Latinorum quatuor ipſa
 latine loqm. 115
 Legare. 50

Sena & sinistra. 115.
 licet. 113.
 licet absolute 114.
 lumen superum 115.
 lingua munitate 114.
 lumbus Andromonis pūmū la-
 tunc scripsit.
 loci & roci gramat. 79.
 Lomb Planti enodatus.
 longe 112.
 loquendi perfecta, stat;
Magnus numerus. 119.
 Male audire. 73.
 Male cadere. 73.
 Male veritat. 73.
 Martiannus Capella.
 Maximus. 128.
 Male acceptus. 186. 187.
 Monere in sententia. 89.
 Maxime omnium. 189.
 203 Mitem fare, sem fare, una fare,

23

nobiscum facere. § 203.
 Mica sententia. 89.
 Medietas.
 Mitis verbum. 119.
 Meo, tuo, suo, respública nōre, 118.
 Merito te amo. 118.
 Mihi aqua heret heret. 118.
 Meino ne non. 121
 Milet. 136.
 Minus particula, nō, atq, et
 ablativo mēta. 53.
 Minimus. 180.
 Misere. 85.
 Missum facere 119.
 Mittere subsidio. 88.
 Mittere sanguinem. 118.
 Modice. 49. 120.
 Modicum. 120.
 Modus agi. 119.
 Momentum. 137.

Amore maiorum. 120.

Monet me. 120.

Multa nocte, de die, de nocte. 118.

Multo. 113.

Negatio. 121.

Negatio simpliciter posita
sine verbis inchois, Veredo,
timeo. 121.

Nec caput, nec pedes habet. 122.

Nemo. 120.

Nemo quisquam, nemo homo,
homo quisquam. 120.

Non nemo, Nemo vult, & Ne-
mo vult vult. 121.

Ne plura, ne longum faciam,
ne multis. 121.

Ne vnam, Ne valeam. 123.

Ne ea res sit mihi frandi. 97.

Neque hoc. 123.

Nihil ad Personam. 122.

Nihil est quod. 93.

Nihil literarum studio inuig.

25

Nihil mihi longius. 122.

Nihil simul inchoare & perficere.

Victu. 122.

Vocem facere. 123. 124.

Vocina facere. 123. 124.

Vocina exigere. 124.

Vocina simpliciter. 124.

Von habeo quod te accusem. 123.

Vum idem tibi & mihi. 122.

Vox ire. 124.

Vona fugienda. 46. 47.

Vullo negotio. 121. 131.

Vimicibus vinum. 119.

Vimic erat. 123.

Vimicid Romani belis. 122.

Vel inquit me vis, q. 122.

V. 125.

Ob pro contra. 126.

Obire provinciam, obire. 126.

fundob, Obire sacra. 126.

Obtinere provinciam. 125.

26

Obtingere provinciam. 125.

Offendere. 124. 126.

Officij causa. 187. 188.

Operam ludere. 126.

Opere. 124.

Opes. 126.

Opportune cadere. 73.

Optimum Maximum. 126.

Os. 124.

Paganus. 136.

Part ac pariter parti-
cula coniuncta in ac, atq, ut. 185.

131. Pars pro virili parte. 132.

Participia nomina effecta. 135.

Parvo labore, sine Parvo
negatio. 131.

Pedibus ire. 135.

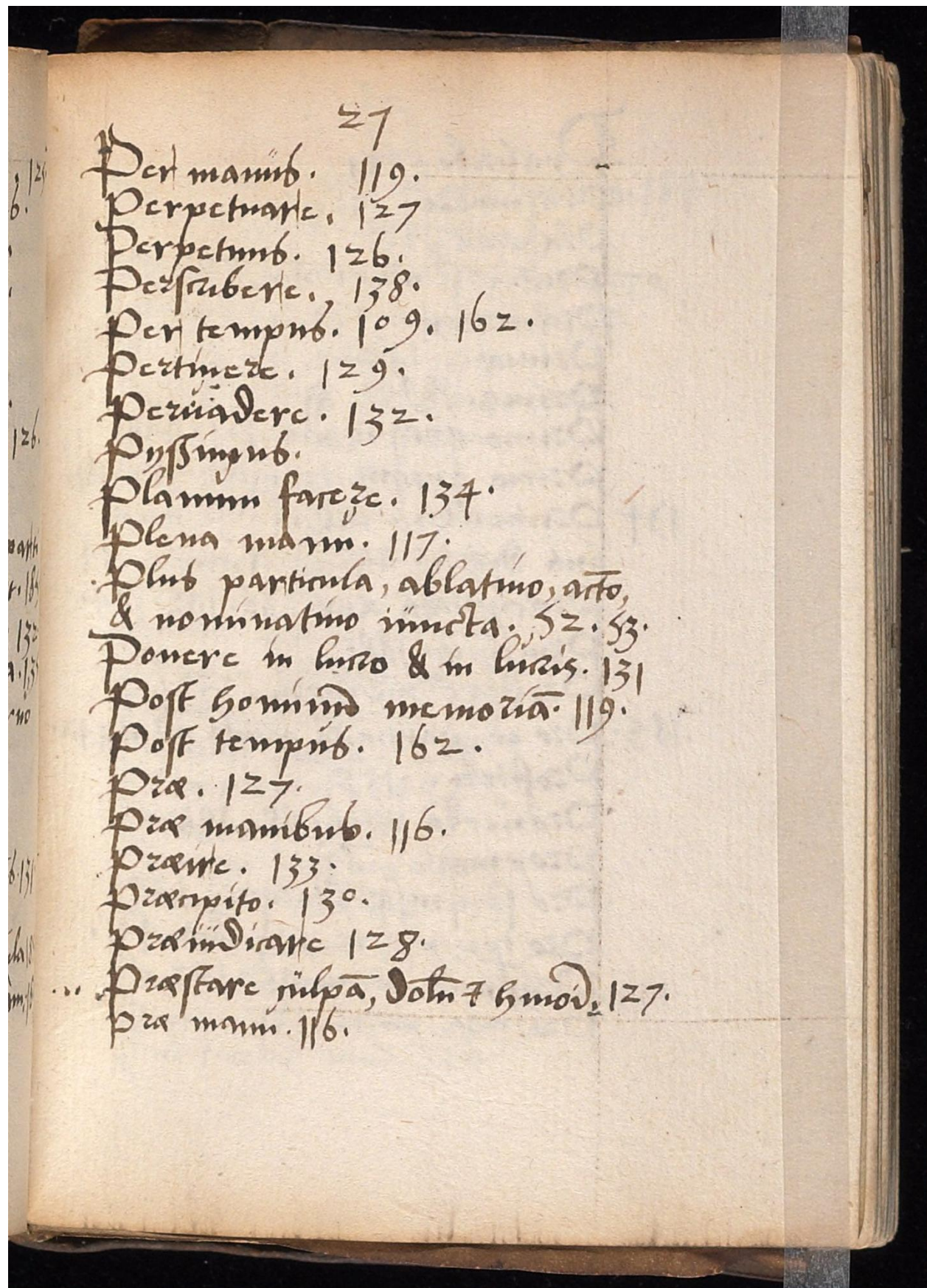
Penis odisse. 136.

Per statem. per fortunas. 131.

Perinde quasi. 184.

Perinde et aequae particula. 185.

coniuncta in ac, atq, ut, quam. 185.

Praescibo. 133.
 Praesumere. 155.
 Praeterea. 133.
 Praeter sententiam. 89. 192.
 Praeveterare. 130.
 Primus. 137.
 Primo. 189.
 Primo quoque die. 161. 163.
 Primo quoque tempore. 162. 161.
 134. Primoribus labris, vel primoribus
 digitis attinge, sumere. 134
 Praecipitata aetate. 88. 193. 194.
 Principio. 188.
 Prodere memoriae. 133.
 185. Pro eo, particula giunta in atqz 42.
 Profiteri. 138.
 Proverta aetate. 88. 193.
 Propinare. 85.
 Pro se quisque. Uterque. 134.
 Pro tpe, pro re, pro loco. 131.
 Proxime, proximo. 132.
 Pro mea parte. 131.

29

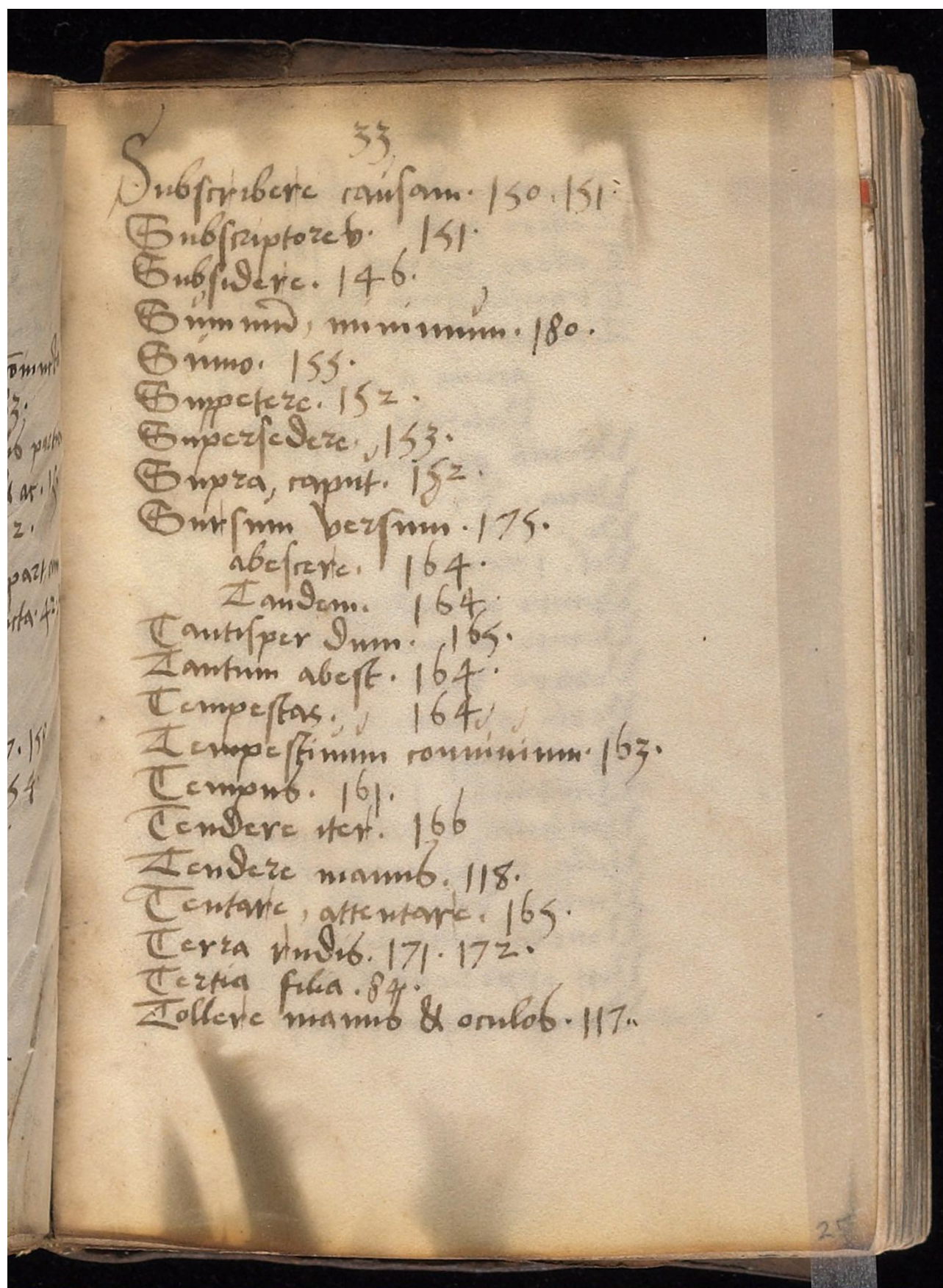
Proxime part. ad atq. contra. 184.
 Proximū & vicinū. 129.
 Prudens & impudens legū. 179.
 Princtum, momentum. 137.
Quā causa. 145.
 Quā de bruto. 147.
 Quā, iterum. 147.
 Quā. 54.
 Quāindū. 143.
 Quā citissime. 147.
 Quā mox. 143.
 Quā obrem. 145.
 Quā plurimum. 147.
 Quā prudem. 143.
 Quānti facere. 203.
 Quāpropter. 145.
 Quatenus. 141.
 Quāquo versum. 175.
 Quāqua versum. 175.
 Quā malum. 144.
 Quid illi fiet. Quid illi faciat. 139.
 Quotidie, et quotannis. 110.
 Quid faceret aliud. 139.

³⁰
 Quid illi factum est. 139.
 Quid quod. 149.
 Quisquam. 147.
 Quibus vng. quisque vmb. & 121.
 quisquam omnium. 121.
 Quod te oro. 148.
 Quod sine molestia tua fiat. 142.
 Quotannis & singulis annis. 110.
 Quoties. 139.
 Quotusquisque. 140.
 oget aliquis. 82.
 Recedere a conditione. 85.
 Rationem habere. 100.
 Redire in gratiam. 148.
 Referre in redirem. 59.
 Reminiscere. 148.
 Referre pedem. 97.
 Refertio. 86.
 Refertum. 86.
 Reserare ad vinum. 149.
 Residere. 146.
 Remitto & retendo. 177.
 Remitte & Relaxe ann 178

31
 Respectus. 149.
 Respondere ad rogatum. 148. 149.
 Retisum. 70.
 Regit quib. dicit quis, petat qd. 149.
 aluere. 157.
 Sapiētia, eloquentia fin.
 Damentum.
 Carta testa. 160.
 Satm salua. 159.
 Orientez. 156.
 Scribere mea, tua, sua manu,
 non propria. 150.
 Scriptura. 156.
 Secari. 158.
 Secundum. 154.
 Scrub particula, cum ac, atq,
 quam conimela. 40. 184.
 Senecta etas. 88. 193.
 Sententia desistere. 89.
 Seruire amicis. 159.
 Synteti. 152.

32

Sicus. 151.
 Si Dyb placet. 159.
 Si Dominus
 Similiter particula, coniuncta
 cum ac, atq. ut. 182.
 Similib, ac dissimilib particu-
 la coniuncta cum atq. & ac. 183.
 Stare per me. 152.
 Statim, & confestim part, cum
 atq. quod, ut, coniuncta. 42. 184.
 Stilus.
 Speciatim. 98.
 Species, genus. 157. 158.
 Spero & speror. 154.
 Stomachari. 151.
 Studeo. 150.
 Stultus. 153.
 Sub. 158. 159.
 Sub manu. 116.
 Subscribere. 159.
 Sub tempore. 162.

34

Tangere de roclo. 182.
 Tollere pedes. 166.
 Tollere manus. 166.
 Transuersum vnguem. 165.
 Tribuo. 54.
 acinus a culpa. 173.
 Valitudo infirma. 169.
 Vbius gentium. 172.
 Vena. 65.
 Ve. 168.
 Vel. 170. 171.
 Venire hereditatem. 174.
 Venire in mente illius tpi. 170.
 Vertere vitio. 82.
 Verbi gratia. 69. 187. 188.
 Verbi causa. 69. 187. 188.
 Vniuersus. 174.
 Vniuersum & proximum. 129.
 Villa rudis, terra rudis. 171.
 Vnere vitam. 90.
 Vnere etatem. 90.
 Vir experient & expertus. 182.
 Vnus aliquis. 121.

35

Uno tempore. 162.
 Utroq; versum. 175.
 Usitatis tutius utimur.
 Usquam. 176.
 Usque ad. 172.
 Usque. 172.
 Usque a. Usque ab. 173.
 Usque eo. 173.
 Usque istius. 173.
 Usque dum. 171. 173.
 Usque venire. 169.
 Uti sum. 176.
 Ut ne. 170.
 Ut. 166. 168. 167.
 Verba quaedam modo neutra
 absoluta, modo activa sum-
 plia. 181.
 Valetudinis causa. 187. 188.
 Usq; nunc. usq; tunc. 178.
 Usq; ad tempus. 178.
 Maiorē. pmo. extendo, suppo, in prong.

Asconius Pe-
 diamini. Quae
 torum vrbani
 etiam in mra
 bant, cuiusq;
 permiat ex
 pensas et ex
 reptas in ta-
 bulas publi-
 cas referre
 consueverat.
 ex quibus postea
 modis loque-
 di translati
 est; ut qm
 officii in nob
 ab aliq; conse-
 ratur, id nob
 illi acceptu
 referre: tota
 si quid ab eo
 aduersi acci-
 dat, imbitati
 illius expen-
 sum ferre di-
 camus.

Quam abstrusus, & p̄dm
 apud veteres veluti &
 industria latitans mo-
 dus hic dicendi a multis non
 intellectus, a nullis ferè recte
 observatus est.

Acceptum enim referre, & ex-
 pensum ferre nemo hactenus
 (quod sciam) recte collegit.

Quae verba cum frequenter
 apud bonos auctores diuine
 illius Ciceronis etatis legissem,
 collatis, locis & discussis, id vi-
 detur mihi esse acceptu refer-
 re, quod peruerso loquendi mo-
 dum dicunt, ponere ad introitum:
 Expensum autem ferre, id eē,
 quod corrupto sermone dicunt,
 ponere ad exitum. Quod ut
 clarius cognoscatur, loca ipsa;

Cito: Qui perniciam ex pensam intulerunt. Idē
 Ille si nō inssu hūmā expensu intulisset, nō scripsisset.

37

quæ collegi, ponere, & paulo ^{Plantius: Bene}
 alius repetere statim. ^{igitur ratio ac} Quæ ^{repti atq; expi}
 erant apud veteres tabulæ, ^{si concenit int}
 ut etiam nunc fit: Una accepti, ^{Ubi scioz}
 altera expensi: Quæ postea in ^{tabulas ac}
 tato dicendi genere, ut in ple ^{repti et ex}
 risq; alijs, a multis tabulæ ^{pensi vener}
 & accepti dicitur sunt. Sed nos ^{tamur. Cui}
 optima quæq; verba latina ^{scribebant}
 querenda censemur, barbara ^{in tabula ac}
 & nona relinquenda. Quod ^{repti, se per}
 autem accepti & expensi ta ^{nila ab Titio}
 bulæ vocantur, Cuius testat ^{accepisse, Titio}
 pro Rosio Comedo cum dicit: ^{dicebant pe}
 Tabulæ famulus accepti, & ^{nnia accepi}
 expensi profert suas, & paulo ^{ita referre}
 post: Vtrum cetera nomina ^{Ubi Ro in alte}
 in eodrem accepti & expensi ^{ra tabula no}
 Digesta habet, an non? ^{tabat se pecu}
^{nia Titio dedis}
^{se, Titio scribe}
^{am expensam}
^{ferre.}

Et ut intelligas
 Quam acceptum referre, vel expensum ferre, id
 esse quod dixi, scribere videlicet quæ debet, vel credi
 toris esse, etiam si pecunia non data est.

38
 Sicut: hoc pe-
 nna necesse ē,
 aut data, aut ^{receptum} ^{ergo} quod dixi, acceptum
 expensa lata, referre, id esse, quod in ratio-
 aut stipulata
 sit. Datam nō mōdo, in tabula videtur ac-
 esse, ff. annuo ^{recepti} Describatur, vel solutu
 confiteatur: ex-
 pensam latam esse ab aliquo, vel pro solutio-
 nō esse, modico
 famij qm
 mant: stipula
 tā non esse, ta
 ntumtab res
 tū concedit.

Idem: Si mihi
 expensa ista
 septima huius
 scilicet. Pro eo tibi
 pscute pen-
 ni, solui impetum quem faceret reditorē:
 zani, ne tu ex
 pensum mī-
 ueribus ferre.
 viderat enim
 unde mīd mī
 sunt, mihi te
 rō expensū.
 Quis vult
 illo mētib
 est, qui Eurio Antonio mille mīdū ferret expensū.
 Horatius: Gratius Alexandro regi. Magno fuit ille
 Cherubus: mētib qui vult, et male nātū,
 Retulit acceptos regale munuscula Philippo.

Id quoque aduertendum est: Vt ^{et sortis note} ^{et vsum suum} ^{aliquid debeat} ^{ab eo, qui sub} ^{pignori debet, qd} ^{quid ex venditōe} ^{pignori recipi} ^{et ut, p^m vsum} ^{quod tunc de} ^{beri rostat: de m} ^{si quid super} ^{sorti acceptu} ^{referendu est.}
 solum Diu pecuniam accepta
 referri, Verum etiam & alia q^q
 opera.

Cicero in Verrem: Rabonius
 inde acceptum retulit.

Jabolenus De suppellectili, l.

Quoniam vestem, totum nem, o^o

& res plurimum generum su

pellectili expensum ferre so

litus erat.

Nunc iam de translatōe

Cicero Attico: Te etiam, atq^{ue}

etiam oro, ut me totum tu

endum suscipias, ut si hi salu p^{ti}, ma

erunt, quibus cura sum, vna

cum his possum incolu^m

esse, salutemq^{ue} meam bene

nolentia tua acceptam refer^{re}

re. acceptum referre. Voluit enim aliquid acc

ptum referre liberalitati suae. Verum omⁿ

tranquillitate et quiete senectutis refert accepta

clementiae tuae.

Quotienscumque
bonos auctores
legendi in curro
in vno aliquod
ex his, q. addendum
colligo, eleganter
dictis: totiens
mihi vehementer
gaudeo, ac quasi
grande aliquod
nitidum unum
invenitum letitia
gestio: mox vbi
claret coram con-
siderando, cum
voluptate mente
melius concipio,
quod verbis ex-
pono, aut in
publicum profero:
mirariq. non de-
sino, cum illorum
perfectissimorum
virescentium diuinita-
te, tum multo
ad barbariam,
ac quasi oculis
obscura caligi-
ne, videre licet
vel his clausulis
quod ipse scripsit
si: Aliud, aliter
Quare vix con-
siderari potest, quod velle, et quod digne
quodne apposite, et proprie idem vixi disertissimum illud
venerunt.

4°

Id quoque aduertendum est, ut
supra dixi, translationem
quoque fieri in verbo expen-
sum fero, dum aliquid male
narratur, ut Scenola: Quia
in fraudem. l. Pupillus.
Creditores suae negligentiae
expensum ferre debent.

Aliud.

Aliud, alia, aliud.

Alinsmodi.

Aliter.

Scenob.

Dissimilis.

Dissimiliter.

Impar

Impariter

Contra

Diversus

Dochior.

pluribus: Illi sunt
alio ingenio, atq. in
certis: Alii vix
certis esse me atq.
olim cum dabant.
Cur: Si aliud atq. ex
ipsum

Atq. quia.

Cur: In aut
quod quid quib;
similiter fa-
re, ut si me
certis.

41

Terentius in Phormione: Cicerone: Et simi
 Aliud mihi respondes ac rogo. ^{lib viri tu de}
 Varro de re rustica. Arme, ^{moite, atq} illi persequi
 tantum non aliud, ac bubulus, ^{fiatus sui}

Cicerone in Atticum: Quod q, Varro: Alij
 Dem agere si liceret, alio mo ^{ad missuram,}
 ac minus agendum esset. ^{ali ad predā,}
^{no item sunt}

Idem Terentia: Nostra fctm ^{spectandi, atq}
 esse negligentia, ut longe alia ^{habendi.}

in fortuna esset, atq cum pi ^{plantus: Ami}
 ctas, ac dignitas postulabat. ^{atqz mihi mel}
^{lib vinit atq}
^{is est}

Idem pro Marco Coelio:

Lux Deniq longe alia est solis, ^{Idem, me feci}
 ac hyguonum. ^{honoris hunc}
^{steb, quā ego}
^{te}

Terentius in Eunuchio: Vereor ^{plantus:}
 ne aliorum atq ego feri accipiet. Sed longe
 Non tantu ^{Vereor} et, etia, aliter est
 Non modo ^{Eruditus} Sed ^{quoz, qz amator.}
 Non solum ^{integer}

Cesar: Qui contra atq esset dictum, pēlud gmis
 sent: Cicerone: Non possum ego non aut proxime, atq
 ille, aut etiam reque laborare.

42

Paulus: Quia
bis statim atq;
interfessat
mulier, com-
petierat.

Statim & Confestim, cum atq;
quam, vt. Martiani: Exempla:
Omnes proconsules statim
urbem egressi fuerunt, hnt
iurisdictionem

Ulpianus: pro
eo habendum
est, atq; si mul-
lo mte factu
esset

Pro eo, cum, atq;
Si quis ex testibus nomen
suum non ascripserit, verumta-
men significat, pro est atq;
si adhibitus non esset.

In partem, cum, atq;.

Tertullianus: Ac
que eade senten-
tiant, velint,
q; omnia

In partem iuris atq; ipsi erat
repererunt

Similib; vel, sicut.

Item vel itidem,

Idem vel pariter.

Circo perinde
vt optimus est,
est de cunctis
q; moribus.

Pariter l' p'inde
Quasi vel exaq;
Acq; vel adeoq;
Iuxta

Ac, atq; vt.

43

Juxta meum rem teneb. *Varto: Idem
ac diceretur,
aut hic lepus,*
Juxta teum aqne scio.
Juxta teum, si tu nescis, nescio, et hic nemo.
Tenebant autem matos iuxta
atq; inter meos.

*Varto: fformias
habere solebat.*
Per cum quasi non iuxta ac matos
absolunt orationem, nisi
ut minimum duobus verbis.

Acque aut similes pericula,
quam non admittunt, nisi *Cicero: Officio
accipit si me
us frater est
sustentavit.*
vel interrogatione facta, vel
negatione preposita

Quod, etiam, cum,
meum, teum, seum, nobis
cum, vobiscum, posito non *Galustini: In
praeterea tra
necis iten
bus, quotidie
castra mone*
patrum venustat orationem.

Tum

Tam

Et

Ut

Simul

Tum

Tua

Et

Ita vel ita et,

Sint vel sunt &

Integer

mista ac si

hostes ad
essent.

plantub: Sins
tute facta
velle æque
ar tu velib

44
Juxta
Acque
Ex æquo
Perinde
Jtudem
Pariter
Simul

Et, ac,
atq, vt.

Integer.

Plantub: pu
mey non fque
azidub, atque
hic est senex.

Eruditq

Et, ac, vel atq,
Jde, ite, itide,
Jdeq, iteq, itideq,
Simul, & Simlq,
Parit, et, ac, atq,
Pariterque

Integer.

Jdem: Ridicul
æque nullus
est, qz dnm
esurit. Nunq
æque patiti
miciim lepidu
attulit, quam
ego nunc mea
heres muncia
bo.

Vto, hand,
Vtulo,

Scms, Scms
Segmib
Mmib
Aliter

Eruditq
atq, B, iteq

Die m
Anni
Hora
Mense

Pro uno die aut ano.

Principia
Primo
Ab initio

van boise an;

45

Principio

Intro

Primo

Ad extremum.

Hinc diem.

Hinc annum.

Hinc horam.

Hinc mensem,

Crastinum,

Perendinum,

Paucos dies.

Primum annum.

Primum diem,

Tertiam horam,

Unum annum,

Illustrati dicunt, pro crastino,

pro uno anno, pro perendino.

Decemus in annum creatus.

Semel

Iterumq;

At iterum

Atque iterum

Ten cyrsten

Cicero
Illud te ad ex-
tremum et oro
et hortor.Cicero Attico: Et
simul quod et
que ea que sunt,
ut ea que er-
te futura sunt,
videre non pos-
sum. Tibullus:
Vix tibi sit me-
a lux & que ta-
ferenda curae,
ut video paucos
ante fuisse dies.Primo hic iterum
nihil aliud e-
qua secundo

Quero Catoni:

Cum exen
tu lustrato
iter in Elin
am facere
cepissem.

Ingre di

Viam.

Iten.

facere iter

Contrahere

facere,

Conflare

Sunt schult
maßen.

Des alieni

Quinto, se
Xto, septio
ab hinc die

Dim est

Gaud dim e

Annus est

Bienniu est

Agitum

Interessit

Præterit

Præteritū e

lapsum est

Sex menses st

Interrescerunt

Octang hic dies e

Annus est

Quod vel

Ex q vel

Cum

Utem

illis ee

cepi.

Quero: Quid
enim e tu
in vno aut
altero die.
Vnus et alter
dies interesse
rat, cum res
parū certa
videbatur. Qui
si vnu iam
et alterū die
desiderarentur
alter

Quanta est in multis bo
narum literarū usū
a. quam inepte deus

47

done, & ineleganter nonnulli dñi Ciceroni ha
 se latine loqui putant, non utatib^{betini una}
 gaudent. Quib^{et altera} non dicit vñm, rō vehemē^{et grand}
 & Duo: Primum & scdm
 et quib^{et grand} non dicit Vigesimo p^o
 die: semel & bis: At videre
 licet, vel ex his, quā subici,
 quantum ab illa vera, germanaq^{Cato:}
 Latina lingua deferunt: & ^{primā}
 quantum loquendi dicendiq^{laniā, al} m^{ra est rispa}
 tauerint genus: nam pfectissio
 illo sculo, non vñm & Duo, Ciceroni: Pr
 sed vñm & alterū, non semp^{mo die testi}
 primum & secundū, sed frequē^{um tanto}
 primum & alterum; non Vigesimo, ^{ntato, ali}
 primo die, sed altero & Vigesimo ^{dies anni}
 die: non semel & bis, sed se^{defensorib⁹}
 mel & iterum dicebant. Qu^{tertius die}
 vero dixerunt vñm atq^{sic hominē} alterū, p^{phosternat}
 significare, vñm aut Duo, vel
 vñm & alterū scire, vñm & Duo:

48

Cicero: lib. 2a de duobus vnum alterum sp
 libris literas
 accepit tuas
 quas mihi
 Cornificius
 altero et vi
 gesimo die
 reddidit. T. 2.
 Anno trige
 simo, altero
 quam redita
 Roma erat
 Deinde de duobus vnum alterum sp
 Dicitur: in eadem circulo nam
 versati sunt, nam vnum & alt
 erum erat proprium loquendi
 vnum aut duo non proprium:
 & vnum aut duo alter, & pri
 mum & alter de duobus non
 semper, sed aliquando dicitur.
 Quandoque vero alter & alter
 loco vtriusque dicebatur.

Terentius: Venit vnum & item alter.

Vnum & alterum

Vnum et duo

Primum et alterum

Primum et secundum

Altero et vicesimo die

Vicesimo po

Semel et iterum

Semel et bis

Vnum aut

Vnum aut

alterum

duo

Vnum &

Vnum

alterum

et duo

Cicero p Vnum & alter dies interesset,
 ante hic, cum res parum certa videbat,
 ntio

Sed nota non semper dici, vnum et alterum, ut pri
 mum et alterum: sed quandoque dici, alterum et alterum,
 loco vtriusque, ut supra diximus.

49
 Unde & vngenti quidam dicunt, plant. Ino
 Alterum tantum, etiam si alte
 Tria tanta, in tantum
 Sexcenta tanta, p. indm est.
 Bis tanta, Ut tribus tan
 tis illi mi
 nus reddat
 quam obsecue
 rib.

Alterum tantum auti no meam
 Tribus tantis illi minus reddat
 quam obsecue rib.
 Sexcenta tanta reddam si vi
 no tibi.
 Bis tanto annis sunt inter se
 quam p. m. b.
 Plantus
 Titubemus
 Vm et ti
 ginta opi
 da p. m. b.

Totum in altero regitur solvere.

Ut necesse sit partem p. d. b. Curo: Non
 aut equalem esse alteri parti, vides Bole
 aut altero tantum, aut sexqui denum esse,
 esse maiorem. Lumanque.

Bis tanto valco qua' valui pag. in Apoll.
 Ea pars reddiderit eo anno, ne G. p. n.
 bis tantum, quantum tunc fudus na putat.

Horatius
fratrem a
in uno qui
quid velit al
ter et alter.

Peditum ac levis armaturam
quatenus tantis

Adco cum ratione
atque, aliquando potius, aliqui
etiam frange veteres voluerit.

Cicero: Nihil adolescente tuo, atque adeo
nostro amabilius.
Infector, posco, atque adeo flagiti.
Allegare, legare,
Ablegare.
Cum autorem aliquem in rem
suam adducere, aut citare vo
lunt in diti, allegare illum
dicunt: cum allegare sit, quasi
in legatione aliqua negotium
pro patribus, privatisque causis
nisi, legare pro publicis,
magnisque rebus. Allegare est
plant. Delegit fere in epulum citare, aut a
vires inuicem principes,
eos legit Telebois.

Gabinius:
legantur ta
men in Afi
cum, maiores
nati, nobilibus
amplius hono
ribus. Vsi
plant. Delegit fere in epulum citare, aut a
vires inuicem principes,
eos legit Telebois.

conspertu remonere

Exempla:

Si allegassem aliquem ad hoc Plantus.

Hinc peregre adolescente alle-
gant pater.

Ulc legatum vi non arbitrabat. Cicerō

Amplius

Amplius adverbium est, quodque Cicerō: Cum
gratum: adverbium tritum est, amplius re-
sed videre licet quam eleganter
compatio aliqui vti sunt; in
quo observandum est, eos qua-

doque ipm gratum non solum Caesar in gm
Ablativo, sed etia ordo, quodque
& Uto sine particula qua, in
Xisse.

Defecerunt de particulis, Plg
minis, abhinc

Amplius Uto quida-

Tere; Aliquo est
mhi ablegam
dus dum pa-
rit phenomena.

Varis: perip
a prao ab-
legandū et
omne inven-
tum.

Cicerō: Cum
Gratius
amplius re-
tim meo
Romani co-
gnoscere.

Caesar in gm
Inveniebatur
ex captivis
Gabinus plu-
me a captivis
suis no am-
plius de re
milia passu-
um abesse.

52

Cicero Amplius sunt sex menses;
 Amplius sex milia hominum
 T. Livi: Am- capta
 plius pti
 fuerunt cu
 tum viginti
 terga vertebant.

Caesar: Cum Amplius horas quatuor for-
 ipsi no am-
 plius octingē-
 tis equos ha-
 berent.

Accusativo.

Amplius & Dintius.

Ablativo con iuncta.

Terentius Sexaginta annos natum eo,
 ut conyio, & eo amplius
 Cicero Annus, & eo Dintius p morte
 hoc nomen tu
 cum eo am-
 plius in ad-
 versariis re-
 linguebat.

Can Quintij

Plus ablativo, acto,
 et uto iuncta, et pmi de ablativo.

Terentius Duo triginta, aut plus eo
 in nomen fin

Cicero Plus anno vixit tēn i Gallia
 non possum dicere eū prae fuisse, neqz possum ne-
 gare eū affuisse, sed non plus duobus aut tribus
 mensibus. T. Livi: Viti amplius ducti redder

53

De plus iuxta Acto.

Ue plus quatuor digitos tran- Cato.
 sueris emineat. Vitruvius: disponantur
 inter se, ne

Ue plus pateat palmam plus spaciū
 De plus iuxta Nominatio habentibus pe-
 des 6 mob.

Hominiū eo die caesa plus Tullius
 duo milia. paulo plus tre-
 centa vehunt

De particula minus, la missa.

Uto, acto, et abto iuxta, et
 primū de nominatio.

Uimū duo milia hominū Uimū:
 effugerunt. hanc multo mi-
 nus q̄ mille ca-
 pta.

De Accusativo.

Uinquam in uimū quatuor Idem
 pedes alta iacuit. 1. senos pedes.

De ablativo.

A milibus passim uimū duo Cicerō
 bus castra posuerunt

Cū non uimū tribus rody fuc Utinū
 ut deformatum Cicerō: Uimū hōis tribus
 milia pedū xv. in uimū
 uimū perferunt.

54

Horatius: Sen-
ptor abhinc
annos septem,
qui decessit.

Cicero:

Demosthenes
quidem, qui ab-
hinc annos
pe quadringentos

Idem. fuit.

Observatum item est
in adverbio abhinc, quandoque
ablativo, quandoque acto iungi.

Dringentos fuit

De ablativo,

Abhinc centum annos fuisse.

Cicero: De quo
quicquid de tra-
hab, necesse
est, aut infirmitati, aut
nisi dicit assignetur. Idem:
Peto a te, ut id non modo
negligentiae, nec, sed ne
omissionis quod
tribuas

Dicendum

Assigno

Ascribo

Tribuo

Attubuo

Et non
imputo

Quam

Nonem annis postquam hic veni;

Nonem annis antequam Roma

esset ingressus. Qui modus

loquendi, et si latine dici potest,

elegans tamen, & eruditi illius

serui dici non potest. quo scilicet

ita dicebant: Post novem annos

plerumque Cicero ante hoc verbum dicebat novem, et quicquid
vobis. Antiquiores vero doctissimi, et clarissimi viri, quod nunquam
sapienter laudare possumus, non imputo, sed assigno, ascribo, tri-
buo, attubuo dicebant.

55
 quam huc veni: Ante nonem papinianis;
 quam Romam essem ingressus. ^{Quod si filius}
 Et cum dicebant: ^{post annum, qd}
 Nonem annis ante, vel nonem ^{militare defe-}
 annis post, raro subiungebat ^{ret, in re con-}
 qd, sed postponebant. ^{num testa-}
 Posthodie, aut post diem tertium, Cato. ^{mento facto,}
 quam lectaretur. ^{vita decesset.}
 Quatuordecim annis post, praedictum Idem
 tor est factus
 Postero igitur die quam illa Cicero.
 erant acta
 Post septimum annum, quod Cantharus:
 thagmensibus bello secundo ^{Ante annum}
 Data est pax. ^{qua dicerentur}
 Die xx, quam creatus erat die, ^{acta est.}
 turam, se abdicavit.
 Amabo
 Amabo, interiectio amantis est, ^{tertio qd pete-}
 Poete illius singularis ^{rant. Altera}
 plantis: prope, afferte mensam amabo. ^{q d a b m}
 amabo pater! Pallam illam amabo, quam tibi
 dudum dedi, mihi eam redde. ^{quisio soluit}

56

Cicero: Et ama
bo te, in da
bis post hoc
aliquid domi
tratum, mihi
memineris.
Vero, qui solutam
negotia, qui
Romam, com
morantur, a
mabo te ex
plicat.

quandoque ad promissum, interdum
absolute, quandoque non ad unum
sed etiam ad plures: Oratores
vero, qui solutam
orationem, longe aliter vti so
nt Ama me, amabo te, fre
quenter dicunt

Ama bo mi Wench me.

Plantus. Dic amabo. Quo amabo ibim?
Ite inquam Domini amabo.
Cicero. Sed amabo te, nihil in domo
do valetudinis feceris

Dolabella Cicero:

Si se ille ab
diderit i. das
sem. Caesar:

Reliqui sese
fugam manu
dant, atque
in proximas
cellas abdi
derunt.

Abdo

Nemo est fere, qui ignoret
Abdere quid significet: mo
dum tamen loquendi, quo co
 verbo doctissimi illi Romana
 lingua vti sunt, quotusquisque
 est qui noverit?

Terentius. Rubeo abdidit sese

57

Abdidit se in intimam Marcedo Cicerone. Ca.
mam, quo potuit longissime
a castris.

Domum se abdidit, inde nocte tenebant,
intempesta crepidatus, veste
sermili nancem conscendit. ^{legit in solitu}
In Aegyptum nos abducimus. Idem. ^{domi, ac syl}
^{us abdidit}

Virgilius tamen in Titulo li. Scm
iam etas illa antea, quam
suspice non desino, prope ab
oleficeret, ablativo usus est. ^{sub quibus ter}
^{ris abdidit}
Abde Domo, nec turpi igne Vergilius
senectus. ^{Comules in}
^{primati abdit.}

Aspirare

Nihil aliud aspirare intel
ligimus, quam accedere, ^{Varro: Ad eaz}
peruenire, assequi, attingere. ^{lande q. volu}
^{mus, aspirare}
^{non possumus.}

Ad quæ granaria nulla antea ^{Varro in}
humida e propinquo locis as ^{libro reru}
priet ^{Rusticoru}

Subin video tibi ultro te esse Cicerone
Trebatio

58

Cicero: haec etiam in c. quibus non dicitur, quod vita non aspirat beata.
 accessum ab eo, ad quem ceteri non propter eius similitudinem, sed propter occupationem aspirare non possunt.

Idem in Quo classes saepe conate, in Verrem quam aspirare poterunt.

Affectus

Tullius: Exer- citu affectum paelio, ac vi a nocturna exerce. Af- fecti pleziq. p. utriusq. m. Corpora affe- tu tabo
Affectus plerumque longe aliud facit, quam quod pas- sum invenitur: Affectus in- iuria: Affectus contumelia: Affectus molestia: Sed inte- riore, ac reconditiore facto, ut q. vitium, infirmitas, exortum.

Cicero: Cuius im-
 Affectus, inquit, senectute.

Papini
 Viris corporis affecta
 Qui moriente dno, ea vali- tudine affecti fuerant, ut

Cassian: In cor- pore affecto.
 eos non posse vincere certu- esset
T. Livius: Golori imperatoribus, que affectus visus ob rediderunt.

Ciceronis in fragmento orationis pro Roscio Comedo:
 Non habere se hoc nomen in iudicio accepti, et expensi,
 velatum confitetur: sed in Adversariis patere debet.
 Usque eo ut te diligas, ut magnifice ornas spiritus, ut pe-
 cunia non ex tuis tabulis, sed adversariis petas.
 Sum iudicem testis loco veritate arrogantis est:
 suum praescriptum, et literarum adversaria pfer-
 re non amentis est. Quod si eandem vim, diligen-
 tiam, auctoritatemque sunt adversaria, quam tabulae:
 quid attinet iudicem instituisse, conscribere, ordine
 conservare, memoria tradere literarum vetustate.
 Sed si quod adversariis nihil credimus, idcirco iudi-
 cem scribere instituumus; quod etiam apud omnes
 bene et infirmum est, id apud iudicem grave et firmum

quo nunc antiqui illi multo aliter, in iudicio.
 ac vulgato sensu utebantur.
 Erant enim adversaria, quatenus Adversa-
 colligere potui, libelli rationa-
 torum: in quibus primis ratio-
 nes accepti, & expensi, negligenter
 et sine ordine scribebant, mox
 in iudicio diligentissime praescripta
 referebantur. In qua re ad ver-
 sum iudicem testis loco veritate arrogantis est:
 praescriptum, et literarum adversaria pferre non amentis
 est. Quod si eadem vim, diligentiam, auctoritatemque sunt adver-
 saria, quam tabulae quid attinet iudicem instituisse, conscribere,
 ordine conservare, memoria tradere literarum vetustatem.

esse dicitur: Quid est ergo, quod negligit uter scribi-
mus aduersaria? qua de causa? Quia haec sunt
mensurae, illae sunt aeternae: haec delectantur statim, illae
seruantur sanctae: haec parum temporis memoriam,
illae perpetuae estimationis fidem et religionem
amplectuntur: haec delectata, illae sunt in ordinem
confecta: Atque ita aduersaria in indirectum protulit
nemo, indirectum protulit, tabulas recitavit. Tu
C. Piso tali fide, virtute, gravitate, auctoritate or-
natus, ex aduersariis perniciem petere non aude-
re. & subdit: Quare quam parum hoc nomen fan-
nij in aduersaria retulisti?

*ferti plerique
principium
corporalia affec-
ta tabo* *intra: affectus communem.*
Affectus molestia: Sed inte-
rior, ac reconditior scato,
id est q. vitium, infirmum, & grolum.
Cicero **Affectus, inquit, senectute.**
et in **Vires corporis affecta**
papini **Qui moriente dno, ea vali-**
anno **tudine affecti fuerant, ut**
casari: in cor **eos non posse vincere certu**
por affecto. **esset** *C. inuinc: color imperatoris,*
que affectu visus ad crediderunt.

59

Sed & cuius verbi est alius q/
dam secretior sensus, quo meo
iudicio, inchoare significet. Ut
Bellum assertum videremus, & ^{Curro de p}
vere (ut dicam) pene effectum: ^{minus con}
sed ita, ut si idem extrema ^{sularibus:}
psequuntur, qui inchoavit nam ^{Nam ipse Caesar}
omnia perfecta videamus. ^{quid tunc i pro}
^{minia quocum}
^{velit: Fusi in}
^{ca, quae p en}
^{affecta sunt,}
^{perfecta Reip:}
^{trahit:}

Adversaria.

Operae pretium est non igno-
rare Adversaria quae sint,
quo nomine antiqui illi multo alit, in ordine.
ac vulgato sensu utebantur.

Erant enim adversaria, quatuor ^{Adversa}
colligere potui, libelli rationa- ^{ria quid.}
torum: in quibus primis ratio ^{Curro: Usq}
neb accepti, & expensi, negliget ^{co ne te dili}
et sine ordine scribebant, mox ^{gib, et mag}
in ordine diligentissime pscripta ^{infir m}
referrebantur. In qua re aduer ^{spis, ut pe}
Sum ordine testis loco reatone arroganti ^{omnia up ex}
pripio ind, et literarum adversaria pferre ^{tuis tabulis,}
est. Quod si eade vim, diligentia, autoritateq ^{sed aduer}
saria, q tabulae quid attinet ordine ^{saryo petab.}
ordine conspici, memoria tueri literarum vetustatem.

tendens hic quoque elegans dicitur
 di modus: Nam referre in
 Referret codicem, & in tabulis dicebant
 codicem. Vel notam, vel perennas, quae res
 Referre in aliis, cum per ordinem, ut dixi de
 tabulis. sciebant. Scimus cum in adu-
 sariis aliquid notabat, sine or-
 dine, & confuso, & negligent
 id faciebant.

Quero in Non habere se hoc nomen in codi-
 fragmento te accepti, & expensi, relatum
 orationis confitetur: sed in adversariis pa-
 per Kostio tere contendit: et

Cur tam diu iacet hoc nomen
 in adversariis? & subdit

Quero: Multum
 te amo, quod plus in adversariis iacere pa-
 vidisti M. Or. teris?
 tanto. Idem:
 Multum te
 amo.

Anno
 Anno te multum, Valde te amo.
 Modus hic loquendi magna

61
 affert Latinitati gratia: est enim condonari illi Roa.
 Quod mihi polliceris, valde te amo. *Cicero in
 quinatus.*
 Te multum amamus, quod ea
 ab te Diligenter, pariterque in-
 rata sunt.

Equid nos amas de fiducia har? *Terentius*

Acquiescere
Non enim (ut vulgus putat) *Cicero: Sciri
 no quide tu*
Acquiescere consentire est. in omnib no
 sed sed significat cum quadam *ingenuis arti-
 bus, ipmispq*
 animi voluptate, quateq consistebat, in qua
 in re aliqua, in qua pmo in *me ego scripsi*
 dubio, aut sollicitudine animi *ita versatur*
 fuisse. *ut excolat.*

Literis tuis lectis aliquantulum *Cicero in*
 acquiem. Ut ei in bonis acquiesca. *expta ad*
Sulpitium.

Adesse
Adesse nihil aliud profecto est *Cicero: Adest*
 quam praesente esse. Quam *praesens vbi*
 docq coram, vel praesentem, quam *singulari p*
 docq utrumq ei vbo addebant, *tute. Teren.*
Ac no adest
praesens dico.
Cicero: Adsunt homines ex tota provincia nobilissimi, qui
praesentes vob orant, atq obsecrant iudicib. ffit em
nesrio quo, ut quasi coram adeste videant cum scribo.

quo futurum opus exingeret.
 Plantus. Adsum p[re]sens p[re]senti tibi
 Coram aderat p[re]sens tibi ip[s]e
 & ille qu[od]e i[m]m[en]s[us] p[ro]prio
 Cicero respondebit.

Virgilius Coram quem quæris adsum.
 Troius deus ab

Cicero: Galli
 apposit[us], sed
 maxime ad
 inuenta. Idem
 Maxime ad
 id p[er]son[am] ap-
 positu[m]. Est
 em[en] quod cum
 inueniat locu[m]
 appositu[m] ad
 agnoscendu[m].

Normine apposito, & aduerbio
 apposite, vbi sunt antiorum
 p[ro]batissim[us]: quib[us] p[re]sertim
 pater, & eloquentia decus Cicero:
 quod p[ro]inde est, ac si dicam[us]:
 Aptum, accommodat[um], apte acco-
 modate.

Cicero in Homo bene appositus ad istius
 Verum. anaristiam. Dicere apposite
 ad p[er]suasione[m].

Plantus: Vt
 ad fundas visus
 ad herescent.
 Cicero: Ad ratu[m]
 na[m] adherescere

Adherescere
 Adherescere, tritum vbiq[ue]
 & verbum, & significatu[m].

63
 sed non omnibus eundem (ut dicitur) ^{Cicero: Et ad}
 regimen notum: ^{genus id, qd} ^{quisq; vult in} ^{dicendo pbat,}
 praecedente praepositione ⁱⁿ ^{q; ad hereseret.}
 frequentius indigitur: Quae res ^{Quot quid,}
 eo mirabilior est, quo verbum ^{quantq; dispa-}
 id ad ponit ad, quae actum ^{ria, partim}
 rit, componitur. Quod item fit ^{submersum,}
 persape in verbis, aggredior, ^{partim flui-}
 adiungo, adeo, applo, aspicio, ^{tantum, et in}
 adrepro, & similibus. ^{namq; bel-}
 Haec casu ad turrim adhesit. ^{lucid, parti-}
 Nec in hanc tantam materiem ^{ad, sapa nati-}
 seditionis ista funesta fax ad ^{inb tepis ad}
 hereseret. ^{herentium!}

Aggredi.

Tamen aggrediar ad dicendum ^{Cicero: Non ag-}
 Cum ad causam suam aggressus ^{grediar ad illa}
 Ut animus ad aliquod studium ^{maxima atq;}
 adiungat. ^{amplissima.} Cicero
 Adidgit, et arde. ^{Cicero}
 in Andria.

Cicero: Caesar se ad neminem adiunxit. Idem: Ad ea cum
 qua quatuordecim perisse dicit, poterit ad iungere.

64

Terentius Accede ad ignem hunc, id tales
in Ennii: res plus satis

Adire.

Plautus Ad me adi vniſſim.
En ad me adcab.

Plautus
Adire ad ho-
minem. Teren-
tius: Quod tibi vi-
detur ad con-
ad eum.

Applicare.

Terentius Hi se ad vos applicant.

Aspicere.

Varro Aspicit ad scroſam fundam.
Aspicere.

Ennii aspi-
cit ad me.
Terentius: Volun-
tas vestra si
ad poetam ac-
cessit.

Dorant soluestria, ad q̄ sator
non accessit.

Adreperere.

Idem. Ne nimb, aut lareta adreperere
ad columbaria possit.

Cicero: Accipio
accusationem
tuam, qua vsq̄
eb, aut scipio
ad me literas
vno exemplo
dedisseb. licet
eode exemplo
scipio tibi quibus generis
literas mittam.

Accipere eodem exemplo habet
quod corrupto, depuratoq̄
dicendi quē, fere apud omnes
dicitur eiusdem tenoris, vel
duplicatas literas accipere.

65

Binas a te accepti literas eodem
 exemplo. Eodem exemplo literas
 a te mihi reddite sunt.

Anteria

Lacet aliqui latum ubi Anteria,
 ubi venam diu putant, antea
 citate tamen, quod infra po-
 sit, opinione eorum gloria stare vi-
 dentur.

corne. C. Ve-
 nib em magi-
 me sedim ubi
 fallacissim rei.

Venab ante
 conspectus me
 diu monet.

Si vena no
 equib interual
 lib mouent.

Im requirunt etiam quare ve-
 nae nostrae modo submittant se
 modo attollant.

Cornelius.
 C. Si intra
 fronte interu-
 ne mouentur.

Si in vena sit mouentur id habet
 febrem, et id febrem non habet
 Vena fallax, vena fallacior

Cicero de
 fato.

At

Non caret magna elegantia
 haec quoque particula At.
 At Regna graui iam Indum Virgilio
 sancta cura, Vultus alit venis.

Quia e exercitatione prima

At tibi dignum diu fatis exitum det. Terentius

Plantus. At tibi Quandoq; optantib.
 Si omnes benefarant
 Aliquid geminata admi-
 rationem ostendat. plantus:

Terentius. At ut mens hic quidem p̄t.

At ut hoc illud
 est, hinc illud
 largyuntur?

Horatius aliquando im-
 prando exclamat, & interrogat.

Horatius At o decorum quisq; in coelo
 Et humani regis terrarum
 gemis, quid
 iste fert tumultus?

Interdum ad admi-
 ratione laudat vel vituperat

Terentius interrogans: furtum factum
 Timotheo mulieri, at quem Deum?
 Suetonius: At qua
 dea est?

Quandoq; orat.
 Suetonius At videte hōis intolerabilem
 domo sua audacia

At videte homi-
 nis impudentia,
 atq; arroganti-
 udines.

Interdum simpliciter
 At per deos imortales quid
 est quod de hoc dici possit?

Nonnumq; affirmat.

67

At diligenter. At mature. ^{Terentius}
in Timi:

Quandoq; per romam.

At mores comodi, quis gravior
tior? quis inhumanior? <sup>quib; in
verbis.</sup>

Quq; saltem frat. ^{perrem:}

Si non eodem die, at postredie. <sup>A hoc sine cu
usquam malo,</sup>

Quq; idē, q; sed sit ^{quib; acerbior.}

Quid porro querendum est fa ^{quib; quidior.}
tum ne sit? At constat, a quo. ^{quib; crudeli.}
or vult fuit.

At patet. Absesse bidm

Absesse bidm, non bidm, aut <sup>Titus L. Absit
verbo, in dia,</sup>
per bidm dicitur: idque et similia bella
sine alio verbo comito, licet sub <sup>siccat. Absit in
india verbo.</sup>
intelligatur iturere, aut via:

sed talis erat loquendi modus.

Vob in ea castra properabam. <sup>Cicero: h
dum sedens
in Rheda, cu
in castra pfi</sup>
qua aberant bidm

Absesse.

Nota significationis est Absesse. <sup>interer, a q
bus aberant</sup>
modus aut dicendi, qui ex eo bidm

Est hic quoq; modus loquendi apud veteres, ut in qu
cunt dicitur, quod arrogans videri possit, quasi ex
risando dixerent: Absit verbo in india. idm: nam
quandoq; eo nomine india nuncupatur.

Verbo procedit, non est p̄cedēdū.
 Cicezo. Qd̄ dicitur enim, Quid abest huius
 abest huius ho homini? Pleriq̄ autem m̄ta
 mini: quod si adestet, m̄ta ip̄to dicendi genere, Dicunt:
 et tibi, et comredi puta, Quid defuit huius homini, vel
 remm̄. Quid deest huius homini?

Assignare.

Cicezo: Duo milia
 ingeru capi
 deontum Sc
 xto (Codio the
 tori assignasti.
 et quidem in
 iura.

Assignare, præcipue agrib̄ tō
 nem; cum ij. vel militib̄
 vel emptorib̄, aut alijs m̄ssu
 magistratū, aut Dominorum
 assignantur.

Horatius. Agros assignant, oppida condunt.

Cicezo: ffabellab
 latinab ad x̄bū
 de greco exp̄s
 sab, non t̄m̄
 legunt.

Ad verbum, ad v̄m̄. .i. q̄ t̄pt
 Dicunt, de verbo, ad x̄bū
 et vsq̄ ad v̄m̄

Arbitratu meo.

Cicezo Attij
 Arbitratu
 meo v̄m̄di
 Eius disputa
 tiomb̄ sente
 tiab̄ memorie
 mandam; q̄
 in hoc libro
 tratu meo.

Arbitratu meo frequentib̄ di
 cebant, quam arbitrio meo.
 Nonnulli vero contra ut alia bona
 corripere, ut frequentib̄ arbitrio, q̄ arbi
 totū dicant.
 exp̄sm̄ arbi
 tratu meo.

69

Adiungere oculum puellae, est recto ^{Curio: partim pla-}
 modo loquendi id, quod puerse ^{na videbat}
 dicitur. Oculum et puellam ^{adiectum esse}
 adiungere. ^{oculum heredi-}
^{tati}

Animi

Officii

Verbi

Verbi gratia

Valitudinis

Honoris

Honoris gra

Exempli

Causa dicim

Curio.

Verbi gratia pp
 ter voluntate

particula Autē, interiore prato,
 quaso doctissimi quiss attendite.

Autem permittit em anteo, et
 illis in iudicio

Quid tandem isti mali infa
 tura insula non fecisset: prout
 fecissent autem: Imo quid ante
 adventu meum non fecerint. Terentio.

Alienū est idem quod extra: Cum ea pro
 nent, sz muria fitū est, sequitur ali
 ut extraneo solo multi utantur: cum puer
 Alieni vo pene ab oibz pteritur. ut istud iudicab
 nū esse te.

Acutum

70

Plantas
Acutū cultz
habeo. Virg.
fferuā am
ut portis.

Non id est tantummodo acutū,
quod vulgo putant cuspidē
fastigatū, ut pūctū re dat.
Sed etiam id est, quod in ariem
resū, attenuatur. Acuerē em
feruū, est ita contumacē, ut
ariē bene inadat, nō solum ca
sū, sed etiam pūctū. Reti
sum est, quod vel cuspidē, vel
ariē vsū nimio, vel alio casu
perstrita hebetatur. Cicero.

Retusum
Vergilius: Can
dunt cuspidē
surgit pūctū
sub acutis.

Alia agrorum partes quæ an
ta gignant, alia quæ retusā.

Cicero
Agit, ut an
manū pra
cisa est, ut
in iudicium.

Agere iniuriarum.
Et hic elegans modus ppe
Desertus enotandus est.
Id enim dicebatū cum quibz
acceptis iurijs aliquē postula
bat, & coram iudice iniuriarū
ransam exibat

Agere praescriptū.

72

Agere ad præsriptum .i. agere
secundum imperium aut datam
legem

Alter omnia agere ad præsriptum.

Cassius in
commentariis
Alter libere ad
summa rerum re-
spondere debet.

Animaduertere

Animaduertere actum a
multis observatum: Passi-
mum hoc, quoniam omissum est, notan-
dum duxi

Idem,
Terrore
hominum ani-
maduerso.

Attrectare de sacris propriis de Attrectare.
Attrectare nefas. Virgilium.

Animo præsenti modus est
loquendi in non ignavis, sed ac-
tate et sedulo quod agitur.

Terentius.
Ano huius præsenti

Adscribere non est inpta scri-
bere, sed aliquid addere, adscribere.
vel subiungere ad id, quod
scriptum sit.

Terentia tua magnos Articulorum
dolores habet, & te, sororemque

Quinto
Attiro.

73

tuam, & matrem maxie diligit,
saluteq; tibi plurimum adscribit.

Bene vertat, Male dicit.

Act. Plantus
hystud dñ
hñ vertat
Dna res bñ
vertat mihi
meoq; filio.

Modus est loquendi optatus,
vel imperantis. .i. orare,
vt res bene vel male cadat.

Bene & male

Oportune

Circò: Ceni
dit belle.

& incommode.

Cadere

Et qd tu
rendit o/
portune.

Et cadere absolute modus loquendi.
Cum loco a multis dicit. Bene
et male succedere, sine accidere.

Bene audi
re, Male
audire.

Male audire non est (vt bul
gus putat) qm obtusas
aures habens: male audit,
ut contra Bene audire est
qm liberas habet ad audiendum
aures. Verum ibi qm de se male,
vel bene, aut ruinorem de se
malum, aut bonum spargi per
cipit.

Zeren:
Bene dicitis
si certasset
audissz bñ.

74

Si herum ismularis amantia, Terentia.
male audies

Belle habere.

Bene multum.

Bona pars.

Bono esse

Multo magis

Bene magis

Bene magna multitudo

Bene magnum tempus consumpsit.

Bene multis vultibus affecti

Classis bene magna

Boni consule id sit, quod Boni

indica. Perfecti enim

indicare consulere dicebant. Ut

Rogo boni consulat, id sit, quod

rogo boni indices.

Caput

Caput enim illud est, caput se boni

tena, caput & origo, caput ma-

lorum, caput factionis, & ca-

plantus: capiti vero istud quid
Ego caput hunc hanc argento
fui hodie reperimdo

Asinus

Habet merces bene
multas. Cicerone.

Terentia minus belle
habuit, sed certum scio
eam conaluisse eam.

Ovidius Bona pro motis erat.

Ovidius: Ut

hor ita sit mi-

nus tua grade

voluntas: Ad

me pervenit,

consuluntque bo-

niisse pudent

quia parva videntur

Tu tu hanc consule mi-

Caput

Caput

Caput

75

Plantus. ^{puti tuo, quod genus operationis} est. Ad capita rerum pueniatis.
 Capite aperto.
 Linus. ^{Capite obliato. Obuoluto} Capite aperto est dicitur ^{caput est.}
 Conturbat. Conturbare id fere est, quod
 derogare.
 Ulpianus. Si quis pistor, seruum suum solus
 fuerit in certum locum mittere,
 ad panem vendendum, deinde
 pecunia accepta praesenti, ut
 per singulos dies panes pos-
 taret, conturbauerit: Dubitari
 non oportet, quin si promisit
 ei dari summas, tenei debeat.
 Alphemus. Quidam seruus: Bonos ven-
 diderat, alios redemerat, in-
 mos venditori non soluerat,
 postea conturbauerat, qui bo-
 nos venderat, in mos a-

76

Domino petebat actione de pe-
culio, aut quod in rem Dni
versum esset.

Consendere proprie navi.
gantium est, quod ab usu
proprie totum recessit. Ita enim qui potissimum
tritum erat, ut quandoque absolu-
te a perfectissimis autoribus di-
rectum.

Consendere

Curro: Erat
completis litto-
ribus totentio,
et magno mi-
nere consen-
dent.

Eandem idonea tempestatem Casari in
nactus, milites, equitesque con-
sunderit naves inbet.

Corumpere.

Corumpere vulgata seratio,
id est certe, quod magna,
contaminare, vitare: Interior
quidem sensus occurrit, quo corrumpe-
meo iudicio id significet, quod
destruo, sumpo, rodo, perdo.
Dubitando, et diebus platanando,
magnas oportunitates corumpere. tales

Plantis:

Tunc ne

omnibus. Id.

Nimium stul-

te facit, om-

Salustius in
Catilinam.

liniū:
paucos mo-
ratis dieb;
dū se copie
assequeret

Consequor & assequor uno
prope modum, eodemq; mo-
dū dūendi, cūseri possunt. Ut
Non me eo asseritū, vel cōse-
ritū, idē fuit qd nō potuisti
ad me puenire.

Terent.
Comodum
huc adueni-
rat.

Commodum discessit cum
venisti. i. oportune si tpe,
aliquo viis, tantū, Commodū
ad te de decem literas de plu-
ribus rebus, cum ad me bene-
mone Dionysius fuit.

Terent.
Amat ut cū
maxie tū
Pamphilus

Amat cum maxime idē sit
quod, illiterati dicūt, Amat
sunt vñq; vel nūq; magis.

Cicero

Cedo aduerbum quandoq; ab
veteribus etiā ad plurē
referrebatū. Cedo qui vestram
Remp. tantā amissis, & tā cito.

Idem
Apparet cū
iam cor cū
oculis consentire

Consentire, intimo modo lo-
quendi ē, qd gūerit gūrdac.

79

Condire, penitiorē s^{to} erat.
Denūciare, constituere, de/
cernere, & in rebus cō verbo p^{re}
sertim veteres utebantur.

Homines scrupulos potare, amare Plantus.
atq; cenam condire.

Loni & Caeli gravitate dice Ciceroni.
bant antiqui eo modi dicendi, Jam enim
quo multi perneſe, ut cetera corpe vix sū
malum aërem dicunt. stimo gravi/
tate celi h^g.

Cicero.

Qui vero affirmant in plu/
rali rectos dici, non rectu,
errasse facile deprehenduntur.
Rectos homines Delectos ac de/
scriptos habebat.

Salustius
i Catilina.

Ex senatus sententia rectas res Ciceroni.

Cedere vita, Cedere patria, hoc ē Roma
cedere foro, rarissime re/
peritur. Addita vero p^{ro}positioe Possetq; solo
frequētib; utriusq; dicendi ge/
nib; q; pene iā ab usu recessit, mea dere
elegantie pleniū est. dere tertia.

80

Cadere causa, hoc est, quod vulgo
dicunt, perdere, aut succumbere.
Pan de in
ne ffici: Ut si usus ib contra, interdictum
fuerit, causa cadat.

Non est cohors solum militum,
quod pene vulgare est, sed est
etiam familia pignatij viri.

Confirmare cum validum
loquuntur, sit melius habere
& vires recuperare. Cum te bñ
confirmabis ad nos venias.

Confirmare cum actum habet, id est,
quod loquuntur, prædicat.

Non bonum est hominum somnus
de prandio. De nocte multa
impigresq; surrexi. Whigi de ven
to misere condoluit caput. Pra
clamat de repton de te quesunt.

Ex
Quasunt ex ea, placet ne in
Cicero dices a prætoris legi?

81

Dicere testimonium aut testimo- Cicero
 ma Viri illi clarissimi pro Cur dixisti
 ferre solebant eo modo loquendi, testimonium
 quo aut testificari, aut probare, in aliis.
 etiam diu ceptum est. Unde Ulpianus.
 testimonium dicere in testamento non
 poterit

Dicere diem, est certum diem Zeretus
 deo constituere, ut accusetur. Adversum
 Dicere causam est, cum reus causa dicere ne illam
 accusationibus respondere cogitur. rem, cum be
 Dicere ius est, cum iudex iusti iura adio
 nam reddit vel ministrat. catibus.

Dicere sententiam, cum quibus Cicero
 (ut iuxta dicunt) votum suum Causa dicta
 dat, vel opinione suam dicit. dantur sunt.
 Dicere legem est, quod praefigere Inducta causa
 praescribere quid opus sit facto. vincula con
 reat seruos. reos seruos.

Dicere sortem, vitam, spiritum. Cicero. Vell.
 Eodem dicitur, Quam obrem? Cicero. Vell.
 Nemo erat voluntarius laudator
 praeturae tuae.

Plautus: Quis diem diuam incipit nullum. T. Iunius:
 Aut ius de pecunia pedita diceret. Caelius Cicero mi:
 Consulem designatum primum sententiam dicentem.
 Horatius: Prudentem misisti vitiosum, data nobis lex est.

Plantius:

Quis erit,
qui id veritat
vitio.

82

Dare vitio, Xere vitio, dare
crimini, i. quod corruptissimè
dicuntur inculpate.

Plantius.

Cicero.

Quid ē igitur?
queret ali
quis bonū.

Dare pignori, idem est, quod
oppignorare. Dedit hūc pignori.

Dicit aliquis, Roget aliquis,
modus est dicendi, quo tepte
dicunt. forte aliquis mihi dicit.

Idem
Si fatulus
oculos deie
citumq̃ p̃sto
esse insidias.

Vel Si quis me roget.

Decere oculos, relicitatem
aliqui sit, aliquando prae
pudore submittere ^{deponentia}
^{passiva}

Idem
Sed ea om̃a
sunt mihi
patienda.

Nec est praetermittendum,
esse apud perfectos illos
autores Deponentia nonnulla,
que in Participiis plerumque pas
sive ponantur, quorum vel pauci
collegi de multis, ut palam
sit nulla alia esse Grammatica,
quā modū loquendi.

Horatius
Oblitusq̃ co
rim, obli
viscendus
et illis

Cicero

Deprecande malivolentia causa
Te etiam, atq̃ etiam oro, ut me totū trucidū suscipias.
Magam cum me vel in legatis insidiandis, vel in senatū
ad hospitium domi necandū sollicitandis. Hūc vitio
p̃sens expecta, atq̃ p̃fctū obsecratorez voce ledetm.
Veritatem vigiliis nocturnis, et ratione hominū institutū.
illud conceptum, atq̃ meditatū est. Illud me est tu
quod, q̃ et mihi, et ceteris, omnib̃ tuis nota fuit, et ab
te aliquando testificata tua voluntas.

83

Dum particula cum Expecto Plantus.
onstruenda.

Nolite expectare, dum fugiat, deam.
dum redeant. Alfo lange.

Ne expecte
tis dum re
deant.

Diminuere caput, foris,
postea est frangere: qui plantus.
modus memoria mandandus. Illi homini
est ei, qui bene latinitatis ca/caput.
put diminui non vult.

Sed alia est capitis dimi
nitio apud inuicemconsultos.
Est enim prioris status imi
tatio, ut testatur Cato co ti
tulo. lege prima. Antiqui tu
oratores de capite diminuere,
& de capite de mere dicebant.
Cognunt² Danc tantu, quantum
erat de capite demptum.

Cicero
Hoc nōe bi
distis tritici
modios de
capite esse
demptos.

Deducere inter cetera preet, ut ad paucos
sponsam vel amica domū redea, vxore
pducere, & item preet de summa deducit domū.

Cicero: De laude sileb, quā gratissima memoria oīz
cūm inclusa uadū auctoritate publica testata est.
An quisq; in potūdis voluptatib; gloria se, et pūa
tōe effert? Agro huc culto, mihi pōt esse vsu vberū,
specie ornatus, ad quē faciendū nō mō nō petendū,
Veneriam tūtat, atq; allestat senectus. Plantus:
Consolandus mihi hūc est.

43

Horatius: **D**educere, vel detrahere.
 Occurra in **I**nterdu[m] st. Deduco comitari
 tiu[m]b, deducam, nil sine domo perducere
 magno Vita Quandoq[ue] st id verbu[m]
 labore dedit De natione, vel summa aliquid
 mortalibus. deducere, sine detrahere.
 Africamus Deducta parte tertia, reliqua si
 bi deb[et] reddantur

Cicero: **H**or quoq[ue] consyderat[ur]
 Sic har Ter est, Tertia filia cum dicitur,
 ha dilexit, nome[n] propriu[m], no[n] m[er]iti esse,
 ut ea se[m] nam id frequens reperitur.
 ex prouincia Deducere item st[at], q[uod]
 exportaret. redigere. Hic est m[er]itu[m] deduc[ti]
 sta tua, mea lesbia n[ost]ra.

Cicero: **P**ostremo Deducere st[at]
 Me de hac an[ti] anotare, & a p[ro]posito remouere.
 leuitate de duxit

Cicero: **D**educere nome[n] non est p[ro]
 Nomen h[oc] p[ro]prie accusate, sed ante
 audacissimu[m] accusatione apud iudice[m], vel
 detuli. Ad magistratu[m] aliquem de aliquo
 trib[us] vniu[er]s[is] crimine denunciare, vnde De
 ego de f[aci]e lator[um] dictu[m] est.
 t[ame]n nome[n] Quandoq[ue] Deducere, ut duxim[us], st[at] spon
 sam ad maritu[m], vel amica[m] ad amice[m]
 p[er]ducere. Cicero: hic est Derim[us], ad que[m]
 iste Tertius Isidorus. Minus filius.

Describere et Exscribere est, Cicerō
 id quod ineptissime, ac Dram tuis,
 barbare potius vulgo copiare, ut cū librum
 dicitur, vel transsumere, aut si velint de/
 transcribere, nonis & inusitatis scribant.
 Verbis, quæ, qui imitantur lati, Quasi ex scri/
 mitate omni indigni sunt. bendi pte
 nō haberet.

Discedere, Recedere a' gditione. Cicerō
 a' persona, a' statu, est, A' persona sua
 q' mutata gditione, persona, discedit impit.
 statim.

Dare bibere, vel dare po- Cato
 tum, quod Gratiano vbo faciet, meri/
 aliqui improprie Propinare die bibere dato
 dicunt, cū propinare proprie
 p'bibere sit, vel p'gustare, & Misce
 id vbum diversis modis quadoq;
 proferatur. Sed nos in latine Ovidius
 loqui curamus, latina potius Arripit Illia/
 adducim9. Misceere igitur p' den, qui mīr
 alia frata vno vbo. i. q' duob9 q'q' pocula
 misceat.

hora. i. so
Differitum
transire fo
rum, ppter
mbebat

linib.
Turba gfer
ta itez clam
sit

Casari. g.
Qua parte
hostm gfer
tissima visa
est, rumpit.

linib.
Conferitum
pugnant &
res dunt.

Centulus
Ciceroni.

Vgi. Dabis
ipbe penab.

Zuebonib.
Noli putare
m Ciceroni, me
hor mibib
turb dare.

verbis dunt, Dare bibere,
Vtrumq; tamen elegans.

Differitum & conferitum inter
se dunt. Nam differitum,
i. quod refertur, Vtrumq; cum
plenum sit. Conferitum vero id est,
quod densum. Sed conferitum
et refertur a suis Vbis Refertio
et Conferitio descendit periti.

Differitum aut Vbini non periti.
Conferitum, Conferitissimum
& Conferitum aduerbium.

Date negotium i. quod multi
inapte dicunt, Committite,
Non habui cum potius id negotium
Dare quam tibi.

Date poenab. i. q. vulgo di
cunt, fecit poenitentiam.

Date amibib, hoc est, assen
tari, blandiri.

Date se in pedes, Dare se
in viam, hoc est, pedibus

fugam agere, & ad iter se parare

plantin: Me
in bib dem
pe in pedes.

Dij faciant, optantibus est, sicut
ratq; id, quod utinam.

Cicero
Dij faciant ut
militarib; ut
belli mentione
auderab.

Dij meliora, modus optandi
di imperfecto sermone, inq; p. turba di
sed modus loquendi ita obtinuit meliora inq;

De meliora nota comenda.
modus dandi illis cruditissi
ni scuti. Quisq; de meliora nota Catullus

Dissimulare, inter cetera est
fingere, non intelligere q
dicuntur, vel aguntur.

Aedificare nautem fere absun
dum, aut nom multoru
antibus videtur.

plantin: Aedi
fuit nautem
gerantia &
merces erit

Et aded, induratum & ipa
tum est, sed impandi mo
ab antiquis voce est frequens,
quam sub dr, quod iam in desue
tudine, p negligentia venit. est inq;
Ades dum parvis te volo. Terce.

Tercentinb: Mo
bono qro eb,
dureb vxorem
hant, videntur,
bono animo
eb inq;

Cicero

Sed me her-
cule extra io-
rum valde in
huc littera fa-
rept elegan-
tesq; sint bisq;

Extra iorum dicebatur a be-
tribus, quid scio, non ioro
dicere velle se dicebant.

rept elegan-
tesq; sint bisq;

Exacta dicebantur perfecta.
Sed emendata videtur, pul-
chritudinis et exactis in manu distan-
tia minor

plautus: pul-
chritudinis damno
et mihi lingo
sine scriptu
crib. Idem,
Quae neque
illa illi quis
B vsu sunt.

Essē cūte, esse voluptati,
esse sollicitudini, esse sola-
tio, esse leticia, esse impedimento,
esse lucro, esse damno, esse su-
perbia, esse salutē, esse vsu, esse
honorē, & huius loquendi modis.

Cæsar in 9to
Vt anni tpe
navigatione
excluderent.
Tempore et
loco non
venit

Mittere subsidio, venire aux-
ilio, & relinquere presidio
Quod tibi subsidio reliquerat.

Exclusum tempore, aut tpe
spatiis, id quod nobis non
modum introducentes dicimus
impediti, veteres illi uno, eodemq;
dixere, qd pauci hactenus observaverunt.
Cicero Augustus tpe excludunt omnes

89

Quid sit ex sententia, & ex
 Quamvis sententia, ex animo, huc ex sententia
 tuto fere dicendi modo in prop. Cicerio
 tu est, idq. sit, quod ex voluntate. Quid sentis
 te, ex desiderio, ex iudicio. Sed igitur: nihil
 aliqui inerte & nomine ad votum tra hinc.
 dicunt. Præter sententiam at Catullus:
 id est, quod contra voluntate. Atq. id sent
 vel opinione, vel desiderio. dicit et ex animo.

Mea sententia, manere in se
 tentia, de sententia deducit, Cicerio
 sententia desiste, in sententia ce. Coepit hortari
 Plane hoc mihi explere velim, si, ut sententia
 imprimis maneat ne in sen-
 tentia, ut mittam ad eum q. Cicerio
 scripsi, an nihil necesse puto.

Acta
 Exacta

Affecta

Senecta

Promecta

Præcipitata

Adulta etas

Actas

Plantus: Mihi quidē etas
 acta est. Terentius
 Nunc exacta etate hoc fin-
 itū p. labore ab us fero odin.
 Plantus: huc ille est, sen-
 ecta etate qui finis ē puer.
 Cicerio: Promecta etate mor-
 tua est. Adulta etate finis

Cicero
Inmutari
etiam mores
hominum sepe
dicebat, alios
adversis re-
bus, alios &
tate iugues-
cente.

Plantus.
Dedi meam
guatā qua
cum etate
exigat.

Confectus etate,
Iuguescente etate
Incute, & ab incute etate
et adolescentia, Incute Vere
estate Hyeme.

Vivere

Degere etate

et vitam

Agere

Exigere

Cicero. Tertia cum
etate hominum
bat

Actatem

plantus. hic nostra
agitur etas.

Sic etiam in passio, degitur
vita, et vivitur vita dicitur.

Teret. Ad oia
hec, magis
oportunitas,
nec magis ex
usu tuo ne-
mo est

Ex usu esse. quod conducit,
quod expediat, & utile sit.

Edormire crapulam Indormire
causa. Edormire in acto,

Plantus. Om
neq obdor
min crapu-
lam. Teren.
In angulum
aliquo aliquo
abcom atq
dormiscam
hor villi.

Indormire cum dō. Exhalare
crapulam. Edormi crapulam
inquam, & exhalare: an facio
admonende sunt, quae te exatet
tanta causa indormicentem!
Cicero in Philop.

Quondam etiam Apzomani quiniij
crapulam exhalassent.

Extrahere diem, extrahere ^{in unum, Reb.}
indium veteres utebantur ^{in annu ex}
cum diem vel indium trahi ^{hant. Casat}
in longum, aut differre spaci ^{Et tridm}
volebant, ^{disputatoibz}
^{expositatoibz}
^{extrahitur.}

Ecce tibi constructum
Ecce tibi eiusmodi sortio.

Esset malo, esse bono. Præda
Malo Polydore fuit tibi.

Esset numero, & haberi numero.
Nimio se putant despiri,
atq; aliquo numero haberi a dno.

Excepto quod, modo hoc loque
Edi utebantur antiqui in eade
satione, quæ præterquam.

Aestimare item, & litis esti
Amatio, Cum diligenter zi
matno essem, comperi Acstimare
litem esse videlicet, dum cotra
versa res inter aliquod erat,

Cicero,
Ovidius

Varro. Cicero.
Homo nullo
numero, nihil
illo receptus.

Horatius: Ex
cepto q non
meru esseb
ræta lætub.

Cicero
De litibus
estimatis.

Qui libris est
timatio nem
suffert, cum
pluribus loco
habundat

Quod. pignu
tu est ut les
si capitis est
manetur.

Tercent:
Neq3 cogna-
tus extra,
bona amon-
iam quisq3
adcrati. plan
Vlemo extra
vnu te.

Circo.
Quid quæris
Equæ spec
parfratorib
sit. Equos
nā alios po
ssit nominare.

et iudicio, vel alterius arbitrio
reus condemnabatur, ut tantum
solueret, quanti ipsi legitime esti-
masset. Quandoque etiam capita-
lis aestimabatur.

Aestimare capitū.

Cucullo, apud bonos autores
in praterito cucilli facit,
non cuculsi, ut aliqui voluerunt.
Qui in convione palam dice-
runt linguam se cucillisse M.
Saturni.

Ca'duerzi Extra, & Absq, etc
Elegantem posita esse loco
praeter, quod iam praedem ab
divinis passum praeteritum est

Ecquid, & Equae. Plantis.
Hec ecquid in Villa est?
Ecquid, recludit? ecquid prodit?
Hec enim, vel an aliquis. Exerco.
Quaeso, ecquod tantum malum
putas, q̄ t̄ mea calamitate nō sit.

93

Quanta bone deus confideria
 multos, et eos nō om̄o in
 latinitate spernendos cepit, hinc exaudire
 propositione 99 xvi. Exaudio: p̄n
 tant enim & p̄ p̄cepto h̄nt dīnāz
 esse inter illud, & audio: Nam
 audire simpliciter dici, Exau
 di, autem q̄ auditur admitti
 cedūt, ut si dīas, Orami ut
 meas audiret p̄ces, at ille ^{non} mō
 libenter fecit, verūctia eas ex
 audit, et. Est quod.

Quod multi, est opus, nō
 est opus, non oportet, nō
 expedit, aut quid oportet: Bo
 nio alioqui verbis, ac latinis,
 sed non ita aptis, aut appositis
 dicunt: perfecti illi latini, est
 quod, nihil est quod, aut non
 est quod, aut quid ē q̄, dicebat.
 Cicerō: Nihil est quod p̄ malis
 temporum moleste ferat.

Exaudire
 Vergilius
 hinc exaudire
 gemitus, ut
 q̄ leonum.
 Ovidius
 Tibi Nesci bi
 formis di
 cinis exau
 di, nec res
 intercep
 nostras.

Terentius
 Non est quod
 te deteret.

Horatius
 Non est q̄
 multa loqua
 m̄nt

Pomponius
 Nihil est
 quare non
 datur.

Exipere est, quod amere,
aut præstare. Utrumque.
Et ideo quod præiosa sunt, le-
gibus excipiuntur, ut a dño,
re-presentent, nō a redemptōe.

Cicero.
Quasi aut
etiam, aut
non, nō nō
verum esse
sed, necessa-
rium.

Etiam, affirmantibus aduerbium;
Cum loco fere omnes ali-
ud aduerbium, Ita, ponunt:
Veluti ē tertio ratiore asse-
rendū est, et in, usum latinū
tatis remorandum.

Horatius. At,
q̄ herbas,
atq̄ inratata
latet vñ.
la. Catullus.
Hec atq̄ illa
dieb atq̄ alia,
atq̄ alia

Atq̄ geminata et triplicata
interdum, maximam asser-
tationem orationis infert.

Aequi boniq̄ facio. i. in bonā
partem accipio. Zetichus
Cacterū eundē istuc Chrene
equi boniq̄ facio.

Eximere præter alia frata
est, q̄ extrahere, effodere, erigere.
Ollam statuito cum aqua, ubi
occipiet feruere paulisper

Cato de re
rustica

... vñ manipulū, feruere desistat.
Postea occipiet feruere, paulisper
dimittito

95
 demittito, usque ad modum dñi. Vitrinibus.
 quinqz numeris, tñ eximio. Cum edificā
 In amphoram missum idito, Bicennium,
 et coram opprato, demittito ea sapa nō
 in piscina, post xxx. diem ex hunc, sed
 muto, totū annū missū erit. estate exi-
 mentur.
Aeb alienū id certe est, quod Ez h' oia, q
 aduenio debitu. Sed modū mollia sunt,
 dicendi antiqui notare debemus, hāc hnt vt
 quo dicebant. Aeb alienū tñ, litate, q ex
 ab alienū mē, ab alienū nō sapa m
 pēb, ab alienū filij. Quae sūt exempla
 si bene insperem, contrā me tractat?
 esse xba pto reperiemus,
 & tamen, & tamen dicendi tate Cicero Attio:
 esse modū, nō rōne vllam fa Si quid ex
 teri regem. Nam si ab alienū, alieno sn
 quō mē. Si mē, quō alienū. peccabat.
Fac esse, fac potuisse, fac velle, Idem,
 & facite, ac eiusmodi, idque fac potu
 stat quod illiterati dicunt. esse, q est
 Ponamus quod ita sit, ponam alud vñfi
 in latron.

Enzo: hoc
editissimū,
sed fac, ita
nō esse, min
latine scit.
Enn in or
ndere: fac
potuisse

Imant me
gerule har
perclata nō tantū
aliquid laudare, ut lan
artificū, que
ut ad roclum
ferunt *habitat
in oculis*

Idem
Balbium in
oculis fero.
Teretibus: p
te ergo in
oculis

plantis:
Cupis me
esse nequa,
tamen ero fan
gi bona.

quod ita fieri potuerit, ponam
quod ita velib. Aut ut aliqui se
elegantiū Dni putant, Posito
quod ita sit, aut dato q ita sit
vel ponam ita esse, quo quid
est vulgariū aut rudiū?

Ferre ad roclum, modus est
loquendi Romano more: s
perclata nō tantū aliquid laudare, ut lan
artificū, que
ut ad roclum
ferunt *habitat
in oculis*

Ferre et esse in oculis, modus
est loquendi, quo valde di
ligere, & diligere scitur. *habitat
in oculis*
autem in oculis p translator
est ita frequente & assidū
esse, ut quasi in oculis habitet

Fringi a frūge dicitur, quod
indeclinabile est: rōpositū
tamen cū bono antiqui quā
ponebant, ut utrūq dicerent.
& scimus frugi, & scimus bona
frugi

Ferre, & inferre pedem est. Vergilius
 intrare. Referre pedem. Inde domus
 est eundem contrarium: q. me pte. si forte pede
 multi dicunt, retrahere se. Af me refero.
 ferre pedem, venire. Conferre
 pedem, simul congruere. Efferre
 pedem, exire est.

Facinus, & scelus crimen, Cicero: Crimen
 crimen delicti, quod posuit. ab illis etiam
 Crimen enim quandoq. p. quada. tantum. Ergo
 quasi calumnia, sine accusatione: hoc duo ipa
 quandoq. p. ipso delicto: interdum caret crimine.
 pro genere peccati: facinus vo.
 et scelus p. quada. specie, vel for-
 ma diffinitur.

Factus ad vnguem, factus ad horat. fontei
 libidines, non ita factus. us ad vngue
 factus homo.

Ad exemplum, vel ad exem. Cicero: Sine q.
 plant. i. quod ad similitudine. ita factus.
 Verum ad hoc exemplum nunquam
 ut nunc infans: plantus. ff. de lib. Cicero

Ne ea res mihi sit fraudis, Id est ei ma-
 il ne ea res mihi assabat, pime fraudi

Immo
Ne cui fran-
di esset se-
cussio militum
plebisque.

Vel me noceat, neque vitio det,
vnde poena aliqua prone mat.
Antiqui cum fraude poenam
Vocabant.

Cicero: Erat
quippe si per
parva in-
tasset, gen-
tissimum
Stoico

Germanno non solum fact,
aut ex Germania oriundus
quod manifestum est: Sed quia
etiam Germana patria, germa-
na lingua, germanus Altius
et huius dicitur. Aggermine
tamen omnia derivant, quasi
inde germinata sit ea res, de
qua dicitur.

Vergilus
Generatim
dante cultus.

Generatim & specialiter, an-
tiqui illi Latinitatis condi-
tores saepe in operibus suis scri-
ptum reliquerunt. Posterii hoc ut
optima quaeque depravaverint, non
generaliter et specialiter pas-
sim eorum loco posuerunt.

Plantus: Quam
granate prae-
dedit? Cicero:
Granate
ille primo

Granate, adverbio veteribus
utebantur, quod moleste, quod loco
impropte dicitur, cum displicentia.

Gaudere in summi, prout aliqui summi gaude-
tante re, & fortuna sua con- aut, gloriose
tentum vincere loq' desinunt.

Gratulari hanc rem, hac re, Circo: Gratulor
et de hac re. Gratulor tibi tibi affinitate
hanc rem, & hac re, et de hac re, viri me diuissi-
dub optimi.

Habere honorem, et habere
honores, Est enim habere ho- Plantg: Capi-
norem, quod honorare, honori obseruare et
sub afficere, et officio psequi. quid maiore
Quandocum habere honores, per honore habe
translationem id est quod hono- zet, q' cum
rare ad consequendos Magratus habuisset pz.

Sermone il. facere vba, Circo: Et ille
colloqui, commentari. in Gardama
Iten, id est q' iter facit, iter habebat.

Habere fidem verbis. q' mul-
ti inapte dicunt, Da- Idem fides
re fidem verbis. hinc in defen-
Senatum. sionem non ha-
beatur

Circo: Cum in Capitolio Sena-
tum duo consules habuissent. Varro: Refere
sermones eos, quod de agi-
cultura habuimus imper.

Cicero: Vlon ar
insatur quod
Remp. oppu
gnant, sz q
ho noning p
mrosu nobi
lud vestim
cui furorem.

Homo nominis est, qui nullis
maiorum suorum verbis p
clare gestis, sed a sua virtute
clare incipit.

Homo alienigena. Cicero: hysde
verbis est perturbatus ho
longinquus & alienigena.

Homo valens, dz, qui nihil
aliud est, qz homo, qui viri
bus magis, quam industria aut
virtute aliqua valet, praestatur.

Cicero: Vlnit
vero qm que
putam esse
praestata, ex
perts sum qz
essent tanta,
cu omibz
vlnis rone
habe regito.
habent cum
ratione cu ter
za, qua iniqua
rensat ipem.
Etenim vbi co
cum hoto habe
tur, ubi non
modo sentit e
mptus, sed etia
colentium vita.

Habere rationem, id fiat
quod illiterati habere respe
ctum dicunt, & gto innotuit.

Habere aut ratione in aliquo,
il q inepte Computum facit,
aut computare dicunt. Ratio
cu hoc loco pro calculo accepit.

Vt Ratio accepti et expensi.

Habere rationem absentis,
et si, ab eodem facto depe
det, non tamen ita planum,

Cicero Bruto: Iurisdictionem nostram in vestrum collegium
 cooptari volo. Existimo omnium absentium ratione
 Sacerdotum Comitibus posse haberi, nam etiam factum
 est antea. Cum enim Vlacius in in Capadocia esset,
 etiam lege domitia factus est Augur, nec quo minus
 id postea liceret ulla lex sanxit, etiam in lege Julia
 quae lex est de sacerdotibus proxima his verbis: Qui
 petit cuiusque ratio habebitur: aperte indicat posse
 ratione haberi etiam non presentibus, & subdit: Et
 quodlibet licet absentibus ratione haberi, tamen omnia
 sunt presentibus faciliora. Idem Aulo Cicerone:
 Rationem haberi absentibus non tam praequam ut
 liceret, quam quando ipso Consule praegente populus
 iussit haberi.

Idem: Ant
 decennio Galliarum Imperio ann. (ut ab
 Consulatum secundum peteret, ab sentibus ratio
 Senatu obtineri non potuit, habebatur).
 ut eius absentibus ratio haberetur.
 Unde antea priam adortus re
 quandi causa, non violavit. Et
 quo haberetur ea ratio priam
 diam, deinde quo Caesari ne
 gatum fuerat.

Cicero in Philippicis: Duo tamen tempora interducent,
 quibus aliquid contra Caesarem Pompeio suaserim,
 ea velim reprehendas si poteris: Unum ne quinqueviri
 Imperium Caesari prerogaretur: Alterum ne pateret
 fieri, ut absentibus eum ratio haberetur, quod si
 utinam persuasissem in hac misera modissem.
 Idem Attico: Cur tantopere pugnatum est, ut de
 eum absentibus ratione habenda decem Tribumple
 bis ferrent. Idem Ibidem: Idem etiam tertio Consu
 latu postquam esse defensor Perip. coepit, contendit, ut
 decem Tribumplebis ferrent, ut absentibus ratio
 haberetur, quod idem ipse sanxit lege quodam sua.
 Idem Tyroni: Ad Consulatus petitione se venturum,
 neque se iam velle absente ratione haberi sua, se p
 sentem Trimumdiu petiturum

putam esse. **I**l quod illiterati habere respe
 praeterea, ex etiam dicunt, & gto innotuit.
 prout sum quod habere aut ratione in aliquo
 essent tamen, il q inerte Computum facere
 in omnibus, aut computare dicunt. Ratio
 Musis ratione aut computare dicunt. Ratio
 habet regito. cum hoc loco pro calculo ampt
 habent enim ratione in ter ut Ratio accepti et expensi
 ra, quae iniqua det. non tamen ita planum
 censat ipem. **H**abere rationem absentis
 Et enim ubi ratio, ab eodem facto depe
 cum hoc habet, ubi non
 modo fructus e det, non tamen ita planum
 meritis, sed etiam
 volentium vita.

& in campo positus est. Cum Cn. Cn. Bruto
 non abessent qui vel sacerdotia, vel magistratus petebant,
 aut ex illis decedebant alios honores petentes: cum absen-
 tem ratio ita interdum habe-
 batur, ut absentes secundum presen-
 tes tractarentur. Quandoque
 factione, aut odio aliquo inter-
 cedente, nulla absentium ratio
 habebatur. Quod in Caesaris
 causa factum est, qui cum perfecto
 decennio, Galliarum Imperio
 Consulatum secundum peteret, ab
 Senatu obtineri non potuit,
 ut cum absente ratio haberetur.
 Unde cum missis priam adortus re-
 gandi causa, non violavit. Sed
 quo haberetur ea ratio prius
 dicamus, deinde quo Caesari ne-
 gatum fuerit.

Cn. Cn. Bruto
 Qui petit, in-
 usque ratio ha-
 bebitur: aper-
 te indicat pos-
 se rationem in-
 haberi etiam
 non presentem
 Sed quibus
 licet absenti
 rationem in-
 haberi, tamen
 omnia sunt pra-
 sentibus faci-
 liora.

Idem: Ant
 cum, (ut ab-
 sentis ratio
 haberetur)
 feriebantur.

Cicero: De Or.
sare satis
dum habeo.
Quid habe
rimus igitur
dicere de Ga
ditano fide.

Terent: Qui
nos putant
iam a pueris
illud nasa se
neb. Usque
a pueris in
rem ambo
sedulo

Varro: Jam
inde a cina
bulis. Ling:
ut institutum
ab inde ab
mitio erat.

T. Livius
Quis et in
urb, et cum
id etatis in
castris fuisset

Habeo dictum, habeo dicere, et
habeo polliceri, sed eleganti
plenum est. Cicero: Eo in nro
habeo scribere.

Iam inde a principio, Jam
inde usque a puero, Jam a
puero, a pueris, usque a pu
eris, & a puero, iam inde ab
adolescencia, Jam inde usque a
pueritia, Jam inde a cinnabulis,
et inde ab incunabulis, Jam
inde ab initio. Inde a principio

Jam inde a certaminibus, Jam
inde a tenebris. Vergilius: Jam
inde a tenebris intende labore.

Id temporis, per id tempus.
Id etatis. Hoc etatis, id ho
ra, eo loci, quo loci. Quid sit
etatis. Qui se id etatis solutasset
Vitruius: Quo loci deservit hunc.

Invarie conceptis verbis, et
perinvarie. formula quida

inraturo pponeretur certis plantis: At
notatis verbis, in quā inratū
esset: quandoq; absolute conce-
ptis inrate dicebantur. Plant. 9.
Conceptis vobis in inratū dabo

Inrate in verba: i. q. inrameto horat: Nulli
promittere, servare ea, que additis inra-
verbis conceptis essent pmissa. re in verba
magistri.

Impingere, non est quod ad Vergiliū: Im-
scrubere, aut attribueret, ut pungere agni
nonnulli insulse volunt: sed in na muris.
faciem, aut oculos iactante.

Infantia non pro etate solu, Curo. Ominino
sed pro dicendi infamia ab accusatoris in
veteribus illis ponebatur. credibilis infan-
tia

Impressio: i. quod impetum, T. l. m. 9. Postq;
quod quasi per impressum impressione
terrorem fiat. Varro: Hostes sensere ex ad-
se arbitrari occasione habere vi, et ante oculos
etoria, impressione facere ceperunt mirare gladios.

In castis
inze gram, & in pponere a vel ab. Plant. Imbis
a me solida,
et grande gram

T. huius. hanc facile
inbatu ratio inbedi
Inde consilia in re
cum genere cepit.
Consulatū incunt.

Inire
Idem, Vnumcū inter
fectozū hanc facile
in re potuit. Tercio
die, quā interregnum
in erat, consulatū erat

Cicero: Intenta
my seruo d. nō
arma, nō vim.
Vg. h. g. Tantū
instar i pō ē.

Cicero: Vbi
ad pedes, m
sera iacuit.

Cicero. Pro
meo in re
sumo

105

Gratiam, plantu.
Rationem, Eandem
Consiliū, in bō gū.
Pugnā, Cicero. Quo
Præliū, in mrem
Vrbem, qm m d. me
Consulatū, mo vngi m
Vnumcū interfectozū, imp. b. v. p.
Interregnum, usq. volu. p.
Communiū,

Intentare mortem, intare ma
nib, id est, quod morte com
minari, manū ferre inire.

Iustar absolute, et sine gto.
Aliqu pro exemplari ponitur.

Iacere ad pedes, pronolui ad pe
des, prostruere ad pedes,
et ad genua.

Incidit mihi, Caesar in gūcta.
Tantus terror incidit cum
exercitū

Iure tuo, iure meo, pro tuo
iure, pro meo iure. quod
multi infulse dicunt: Tuo modo,

106

meo modo, ad voluntate tua, Idem: Ut ad te
ad beneplacitum, et alia. familiariter,
et quasi meo
iure scabere.

Instruere hortos, nancem, **C**irco: Enit
fundum, domum, et huius, hortos, et enit
quo nihil aliud statuit, q̄ rom
parare in hortis necessaria,
in nani, in fundo, domum: Ut
nihil quod vsui, aut ornamē
to sit, illud desit:

Item, & ita, Id quandoq̄ sit **P**lant: Venit
quod ita, quāq̄ quod autem, hoc mihi in
quāq̄ quod similiter. **I**n rem esse. mente Mega
dore, te esse ho
mine dimittem,
factiosū, Me
te esse hominem,
pauem pan
peruim

Ex re tua, e dignitate, e Re **P**lant: In
Epública, Interdum inuindapertimū
varietate intermixtu. **I**n re **P**lant: In
tuam, in rem meam, quod no rem hoc tua
tame in Rempública d̄z item; est. **C**irco:
quandoq̄ sine p̄uore absolute. ffans ex tua
In rem, **P**lant: Quasi quid dignitate, et
in rem sit possim no noscere ex república.

Informare, est rem m̄hoare, **C**ir: h̄c est infor
mata adhuc
negotatio.

*Circo: Unius
verbi magic
totius sente
tia informatio
Ut dicitur for
mat ad hoc ad
mbratum indi
cud filij.*

*Circo: Integro
rum, et fortu
natorum pro
missis sanctos,
et miseris
cedere non
oportere.*

*Horatius: Dul
te est despicere
in loco. Certe:
Ego laudabo
qui heros sal
tant. Rndetur
in loco ego po.*

operi quodammodo informe, &
impositum dare: ut si figuris
aut vasculum fingere, atit
faber stutiam dolare cepit
Iubeo te bene valere, inico
te habere bonum animum,
Circo: Dionysium inico saluare.

Integer est aliquando quod
validum, firmum, vegetum,
sobrium; Cuius contrarium est
fessum, sanum, vitiatum, langu
dum, vinosum,
Integer animi, vite, mentis.
Hor: Integer vite scelusque purg.
Sanguis etiam integer dicitur.
Cornelius Celsus: Si sanguis
crassus, & niger est, vitiosus est.
Si rubet et pellucet, integer est.
In loco, hoc est, quod oportune
et captato (ut aut) tempore.
In manu conue nire. Circo:
Cum mulier viro in manu

conuenit, omnia quae mulieribus
fuerunt, viri sunt dotibus nomine.

Idem: Si ita stabia pecunia
legata est a viro, si ei viro ma-
terfamilias esset, si ea in ma-
nu non conueniat, nihil debet.

Semib est enim vxor, cuius
duae formae sunt, una mater-
familias, haec sunt quae in ma-
nu conueniunt: Altera eadem,
quae solummodo vxores habet:
qua in parte non fuerit stabia
legatum ei non videtur.

Importunus aliquando est q
Idetstandum, aut exorandum.

Quod aliqui, pro hoc die, pro
hoc anno, pro hac hora inep-
te dicunt: Antiqui illi in hunc
diem, in hunc annum, in hac
horam dicebant. Similiter
quod dicunt, Pro die castino,

Horatius: Im-
portuna tu
paucares
abest. Tere:
Importunus
talem spes
tunc animi
la obscuro:
quia compo-
tus eius est.

Plautus: Aliud
comitia quae
zito in hunc
diem. Tere:
Vobis, in diem
vnum.
T. hinc: Exor-
tus in an-
no decreti.

Pro perendino, pro vno anno;
Illi, in castro, in perendino,
in annu dicebant.

Cicero: Si
barbaro
est in diem
vincere, ma
consilia sem
piterni tpo
spectare debet.

Cicero
Crescite in d
et singulos
hostium m
zab.

Titus Livius:
In duobus m
seculis indur
facta

Idem. Victori
am quattu
nemo ad ca
die peperit
rat

Quod autem iuste dicunt.
De die in diem, vel de
hora in horam, de anno in
annu: veteres in diem, in ho
ram, in annu dicebant.

Quod dicunt, singulis dieb,
aut per singulos dieb, sin
gulis annis, aut per singu
los annos, pueris dicendi mo
illi veteres, in singulos dieb,
in singulos annos dicebant.

Quod dicunt, pro paucis die
bus, pro duobus mensibus,
pro quinto anno; Illi, in paucis
dieb, in duobus mensibus, in quin
timum annu dicebant.

Quod usque ad eam diem, usque
ad prima horam, ad vnu
annu, vel pro vno anno; di
cunt veteres, ad eam diem,

in p^{ri}ma ho^m in annu^m dicebant. Cicerō: Cū
Quod ad p^{re}fixam diem, p^{er} ad diem de/
 ordinatam babae dicunt. Nec p^{er} summe
 Illi simpliciter ad diem diceb^{at}. tūm ad diē
 dari.

Quod dicunt pro quolibet
 milite, pro quolibet ingeo, T. li. Multa
 pro singulis civitatib^{us}, pro sin^gul^{is} quingentū
 gulis capitib^{us}, pro singulis gulis in sin
 gulis, pro singulis peditib^{us}, tateb^{us} p^{ro}posita.
 Vel per singulos pedites: Illi, Varro: In te
 in militem, in ingezid, in ci, tūm suab
 utateb^{us}, in capita, in naueb^{us}, q^{uod} satis esse
 putant.

Quotidie, et quotannis t^{em}p^{or}e,
 et spatium continuatum Cicerō Attico
 st: In dieb^{us} vero singulob^{us}, et iⁿ Quotidie, p^{er}
 singulob^{us} annob^{us} non cōtinuati dieb^{us} singulob^{us}
 spatia, aut perpetua, sed p^{er} breuioreb^{us}
 interualla dierum et anno tū litteras ad te
 serretim temp^{or}e, cognoscetur.
 mitte.

Ite in sententia, ut in alia T. li. Quib^{us}
 omnia. i. q^{uod} alij dicunt cōsentire in eam sen
 in sententia, et in alia b^{ri}ma. tam icunt.

III

Cicero: Fre-
quentes enim
senatus re-
ligunt, & in
alia omnia
discessit

Cicero: Quid tu
Athenas in-
solens?

Vitruvius:
Inventa vero
cemento, alia
sunt alia se-
dentia, int-
sep iburata,
non spectiosa,
sed firmiore,
q̄ reticulata,
p̄stat structu-
ram. Idem:
Quibus ante
loris h̄s copietia,
non sunt, re-
mota mar-
morea sine
assidue dunt,
& pilis ferreis
continguntur.

Qui dicendi modus translatio
est a discessione, vel pedum
itione, Cum enim suffragia ro-
gabantur, & res erat, q̄ oībus
placebat, pedibus ibant in sen-
tentia, vel discessione q̄ de eā.

Insolens, non solens id est,
quod clavo scato temerariū
demonstrat, et audacem, sed
insuetum, qui id de quo dicit
facere non solet

Lapide quadrato edificante,
non vere quadratio lapidi-
bus, sed sectis et expositis,
etiam si non vere quadratis;

Lapide aut structili, aut cemen-
ticio, vel structura, aut rudetate
one edificante paulo etiam est
remotius, ab aperta intellectu
Est enim lapidibus edificare
non quadratis, vel sectis, aut
ad lineam, vel p̄pendiculū
q̄ marmorei ex opibz deiciunt,
& pilis ferreis continguntur.

collocatis: sed minutis, cōcisq; Cato de re rust.
 finitibus, q̄ cimenta dicuntur. fundamēta
 et aedificia, vel pro vulgaribus pedum duorum
 terminis p̄to fiebant, vel in ma- facto p̄mū
 gnis potentioribus aedificiis lapides festuratis: po-
 illi stantiles sine cimentis, stea cunctis
 in medijs parietibus, veluti minutis, &
 p̄ farinam aut medulla po- talis arena,
 nebat. sup̄inducebatq; postea to semper de
 dum incrustatio, vel maximo vnd quodque
 rib, vel alterius lapidis p̄tio corū stantio
 si. Quod aut cimenta nō sunt Varro: Alios
 (ut multi putant) omnia quae ubi sunt, alij
 ad unum cōficiendū faciunt, faciunt ex vi-
 s̄ tantū sint lapidū, ut dixi, minibus totū
 fragmenta, subiūcia de hoc das, alij ē h̄
 autorū bonorū loca aliqua quo, ac corti-
 manifesta. bus: alij ex az-
 longe aduectū, quādoq; ad bore roma: alij
 superlatino, interdū cū posi- fictilib: alij
 tua dixerim) longē antepo- chā ex fer-
 tūo lib q̄dratib,
 longis pedes
 interez reb,
 latas pedem.

Cato: Cunctis ego
 indurū (pare-
 tua dixerim)
 longē antepo-
 tūo

timo, utrobique elegantissime po-
situm obseruari, interdum sim-
pliciter positum.

Tercio: Multo
omnino me m-
fortunatissi-
mum fctm pu-
to. Idem
Atq; ea res
multo magis
disrupta illa
ab illa. Circo
Conspicuo
vester multo
intidissim.
hora. Postea
lux oritur
multo grati-
ssima.

plant. Asia
era vult ee
si p vob lig.
te. Date mihi
postestatem
statim age,
ut licet, per
Silentium.

Multo idem st, quod longe,
eodemq; modo loquendi gam-
det, sed superlativo tantum g-
obseruari in bonis illis, ac
perfectis anto-rib; praeterq; in
gpatino iungitur: Ut multo
minus numerus fameritig
vini, & ita longe minor q. S.
id quoq; vtile fuit obseruasse,
q; praecipua venustate prestat,
cum hoc aduerbium Multo, sup-
latino, et in nomine p-
gitur; quae res nulla ratione,
sed sola dicendi modo introducta.

Licet, Nam si licet mihi per-
te hoc v-
permissum: vel si potero a te
non impeditur: alterum absolute.

ut si in hortum meum transieris, scito: Et si vo-
leris habere legas, hoc est lege ^{les insup vi}
poteris. Ter. p me exquere licet. ^{nd, Com m}
Xtim bibere, ^{licet bibas.}
Licet absolute.

Per statem non potui, idem Circo: Cui per
est, ac per statem non licuit, ^{valitudine}
labes, pene omni oris id est ^{posseb, vemic}
tamen noluit.

Quod immundities aut ma-
cula: sed occultiore, ac latiuscula ^{Ulpia. Ex con}
scato id certe esse videt, qd violae ^{ducto: Sed est}
ta quadam, vel aqua illi ineb, ^{labes facta sit,}
vel tempestatis, grandinisve ^{omemqz fene}
rima; aut in terra in altissi- ^{nd tulerat, da}
mo. ^{nd colom no}
gratum, vel caratim ^{esse}
aperitur.

Lingua nuncupare, idem scit, ^{ut totum illud}
ut lingua exprime & declarare. ^{ut lingua in}
Cum enim quid vendebat, ^{capasset, no}
rei venalis lingua nuncupare ^{in xj, tabul,}
oportebat, & ultra nuncupata ^{quas in orbz}
vita venditor non tenebatur. ^{bibliothecis a}
Leges postea addidit, ut etiam ^{in magistri}
providere videret.

115

plan: Vbi il ea quae non essent indurata,
la altera, venditor praestaret
fortissima lena.

Lena & sinistra, fure aliquem
esse notet

plan: hinc
superior, in
ferior satie.

Limen superior, limen inferior,
pro lumine, nonnulli supero,
superluminare repperisse dicunt.

Cicero: latine
me scire no
accusatorie
loqui

Qui latine scit, novit eo
quod verbis latine, id quoque
ostendi, quod aperte, clare, plane;

Cicero: Ex yb li
bis quos in
manibus habeo.

In manibus est, hoc est pa
ratum, & in promptu est.

In manu est, hoc est, in pote
state est. Plantus: Quia tibi
in manu est quod cedas: at
ego quod dicit, id mihi in manu est.

plan: Dedi in
manibus quod dedit
adolecenti in
manibus.

In manu dare, mittere, ve
nire, nota praetationis est.

Inter manus, est collatio si
milis manibus aliquem subli
men ferre. Aliquando per trans
lationem Inter manus id sit
actum inter manus

quod esse potestate. Versari vero ^{Ulpia. peten}
inter manus est in usu esse. ^{ti minimum,}

Ad manum est aliquid in p[ro]p[ri]o ^{permanere}
aptum esse, ut quasi manum te ^{manu debi}
neatur. Venire vero ad ma ^{tor no habet,}
nus est ad dmirandum, vel ^{species ama}
ad arma venire. ^{dedit.}

Sub manu. quod ferre esse plant. Si q[ui]
ad latus, expeditum, p[ro]m ^{rem accire}
ptum in usum, Surredere aut ^{sobrie, aut}
sub manibus, est aliquid bene, ^{fungaliter, so}
& ad optatum contingere. ^{let illa recte}
^{sub manibus}

Per manibus est q[uo]d inepte d[icitu]r, ^{surredere.}
De manu in manu, vel ^{causat. per ma}
De vniu[er]s in manu alterius. ^{nis tractus}
^{seruatur.}

Prae manibus, hoc est quod ^{Plat: Reddi}
insulse dicunt, quod habe ^{pa o[mn]e autu,}
bam in manibus. ^{q[ui] m[un]di, fuit}

Prae manu dare est, quod ^{pra[et]er manibus.}
vulgo dicunt, Ante omnia ^{Terz: Atq[ue] h[ab]et}
vel ante manu dare. ^{paululu[m] aliqd}

Afferre manibus vo[rum] est inye ^{p[er] manu dede}
re manibus, pulsare, vult ^{us unde vlat.}

Circo: Ego
senatui sibi
afferre ma-
nibus regi.

venare, interficere: in quo no-
tandum est datum post se re-
querere.

Cir. partim
qui in ipso
fontis fer-
re ar. mang
contulerunt.

Conferre manibus est congre-
di, et manus conferre. Inter-
ferre vero manibus est iniicere ma-
nibus: & quandoque idem sit quod
afferre manibus.

plant. Do mang

Dare manibus autem est dede-
re, & victimam se fateri.

Cir. interdu-
me, sine no-
stis, tuo desy-
derio oblang-
neque: har-
tu epistola,
q. Arastus at-
tulit, oculos
paulum sus-
tulit.

Tolle manibus, & oculos, mon-
tloquedi, signum letitiae fratibus.

Plena manu hoc est abinde,
et affluenter: Circo: At her-
cule alter tunc familiaris, q.
plena manu, qua iuge uinc, q.
ornate nostras laudes i. astra
sustulit.

Plant. Quod
manu non
quint tangere
tunc fas huius
quo manibus abstineant

Iniicere manibus. Plant: Post
id ego in te manibus iniicam.

Abstinere manibus, et continere
manibus, idem prope fiant,
quo manibus abstineant.

quod continere impetum animi. T. li: Omnes

Tendere manibus. T. li. Per ab manibus ad ro
ad Capitolium manibus tendimus. Sulem tendere

Admonere manibus. Idem: Primo ^{tes plen la} hymnus.

Religiose admonere manibus.

Multa nocte, ad multa nocte, ^{Cesar: de me}
de nocte, nocte, de die. ^{dia nocte mi}

Mihi aqua heret, difficulta ^{sub equitatq.}
tem sit contra morem ^{gora. Ut in}
ne facili adhiberi. Cum enim ^{glent hōeb}
aqua fluere, et labi solet, he ^{surgit de no}
reze contra suam naturam ^{ite latroneb.}

De: it. rem difficilem fieri, que ^{Cicero: In hor}
facilis potius esset. ^{ansa mihi}
aqua heret.

Merito te amo, in merito me ^{plant. Neo}
modisti, merito tuo hoc tibi do ^{me accusa}
no, in merito tuo tibi inascor; ^{ut merito}
& quāq; etiā merito tuo te odi,
et nullo merito

Mittere sanguine. i. quod iam ^{Ci. Missus e}
passim vulgo omnes fecerunt, ^{sanguis in}
extrahere sanguine dicunt. ^{indie sine}
doloze.

*Modus excoquendi, aut impetandi antiquus, non est
permitterendus. Cicero in Antonium. Igitur est pa
konis L. Antonius, malam quāq; illi pestem, et
mori enim vestro assentior*

vel Gregamira vobis fleboto marte.

Cicero: Quod
nemo vni
p9 homin me
moria fecit.
Idem. Quid hoi
p9 hoeb na
tos turpis
fimo.

Post hominum memoriam, p9
homines natos, nra memo
ria, patrum memoria, Veteres
illi dicebant, quod indocti Ab ho
minum recordatione, nostro tpe
patrum tempore dicunt.

Plau: Vora
verbis meis.
Terz: hinc
enora ver
bis meis.

Dicito illi salute meis verbis,
modus est loquendi: quo
etiam nra dicunt, Ex parte mea
a illum salutabis. Idem, vora
illum meis, & p parte mea.

Plant: Agri
reliquit illi
no magis
modum.

Modus agri, est certa definitio,
sen mensura agri, q
quod nigerum, cet, intelligi posset.

Cic. Certo m
mero sen
menti mul
tat. Idem:
Maxim9 vi
in muerib
fuit, p mag
optim po
dus argenti.

Magnus muerum frumentum,
vini, olei, Veteres illi dice
bant; quem modum loquendi
stat. Idem: multi muerentes, magnam
quantitate vel copia passi dunt.
Missum facere est deponere
ar etiam a nostro gsortio

120

familiaritate, potestate, atque
 tris dimittere. Multi barbari
 dicunt dare licentiam vel libe-
 tatem. Tere: Missam ira facit.

Modice Adverbium non semper
 a pauro (ut vulgo creditur)
 sed a modo quod deducitur: ut
 modestia designet, quae inter
 parum & minus versatur, non
 paupertatem.

Aliquando tamen de & modicum
 & modice, pro parum, & pro
 pauro.

Mouet me, non me mouet, parumque.
 Non me impedit

More bellum, more maior, hoc fuit nec
 & in morem dicebant.

addito quandoque, quod aliqui in
 epte modo, & in modum dicunt.

Nemo quisque, nemo homo, homo
 quisque. Tere: Nemo homo est
 iam. Nemo quisque illorum ad te venit.
 quin ita pararet se.

Cicero; Ut il-
 lud Missam
 Fortiam

Varro: sunt
 fures obui-
 intur modi-
 ce, ne parum
 aut minus
 satulentur

T. Lini: Vase
 ti cibo sup-
 to, & modi-
 ca quiete.

Uter me mo-
 uet present
 ne

Ovidius: sunt
 anni more
 fluent aq.

Tit. l. Quia **N**on nemo. Hinc: Vt nō
 nemo vñg culpe cūb ip̄indēqz assig
 satis digno **N**emo vñb, & nabat.
 regno vñg **N**emo vñb vñt.
 est

Jde: Ne quē **Q**uñb vñb, quisqz vñb,
 vñm reliqz. **Q** & quisqz omnium.

negatio. Metuo
ne non
Ater quisquam, vñb aliqb.
 Curō. Vñm aliqbē nominat.

plan: Metuo
ne nō sit
Frequentē etiam veterē
syn. da. Cur. **E**lli autōres duab negatiōib
 Verbor na clausulas simul ponūt, &
 nō licet. Jē.
Timco ne
nō ipetrem timco, aut metuo cōiungunt.

plan: Vt ego
illi argem
redderem.
Nullo negotio. sine difficul
 tate. Cur. Cum id nullo ne
 gotio facere possib

Rūdet. Vt
redderēb, ne
qz de illo qzqz
neqz emereb
neqz vendēb.
Non vñb, non redderēb;
 quo inepte dicitur: Jue
 non deberēb, reddē nō deberēb.

Ne plura ne multis, ne lon
 gum facia, quid multis
 modis loquendi, ac si diras:

Ne dicam plura, ne multis te
teneam, quod multis opus ē.
Nihil ad Persin. Nihil ad

Comparationem Persy, aut Te. At nihil
nō est cum Persio comparandū. ad nostram.

Nunquid me vis? Nunquid
Romam velis?

Noctū, interdū, quod dicunt
Nāloquū verbis, de nocte, in

me adie. Caesar: Pompeius nā
& noctū, Caesar pata atq; idū.

Nec caput, nec pedes habz,
Nōbitur cum res intricata

& impedita est, ut quod te ver-
tas nescias.

Nihil mihi longum, nec qd
Nihil longum, nihil fuit

propum, nihil fuit potum.

Non idem tibi et mihi: quod
Nūlti multo aliter pferunt.

Nā em non dicit: Nō idem tibi
sunt mihi, vel nō idē p q mihi.

Galus. Nō eadē vobis et illis necessitudo pcedet

Si: Ne mul-
ta, locutur
se esse rōfū
mat.

Idē: Rago mī
quid velit?

recte inquit.

Plan: Nihil
fuit p pmo
q vt pēre

Er. Nec mihi
longi qd
est indicib,

q viderē ho-
minū vultū

Nihil mihi
poti q vt v-

conueniē.

Cur. Vide mē
nō eadē
sit illorum
causa, et,
Et horum.

Cur. Neqz in
adhuc habeo
q te accuso.

Non habeo quod accusem se-
nectutem; Non habeo quod
te accusem; Nil habeo quod
defendam

Cur. p^o a te,
ne id a me,
nec in i hor
reo, nec in
in alio q
zab

Necne hor, necne illud, gen-
est dicendi per eleganti-
ut est longo interuallo omissu,
ita e veluti p^olimmo repetendu.

Cur. Ne sim
salub^o si
aliter scribo,
ar sentio.
Dyspe^o si
q^o alind, q
gloria de te
queritur.

Ne vinam, ne valeam, ne
sim salub^o, pericam, dyspe-
ream, moriar, male mihi sit.
Modi sunt dicendi, cu quid affe-
ar sentio, uerare, & veluti quibusdam
precib⁹ deuocare, aut sacro
mento aliquo obtestari g^oedim.

Ondiq. N^o
erat impi-
lyb illa tuc
da patrib.

Nunc erat, antiqui illi si-
mul ponebant p^oscu^o in
p^oterito
Nomen, & u^oid quandocq p
debitoribus, quandocq p p^o
debito accipitur: facere ante
nomina. i. q debitorib⁹ p^oparat:
quod diuersis modis fiebat,

124

Partis vsuris, vel promissis. Cir. Aut in
mensuris, aut annis fructibus. fallis, aut
Pecunia em, aut mercata p literas a
seruabatur in arca, aut em, iustas ali
pib agis vel meritis i noi, quod nomi
bus collorabat. aut p sim
ad pecuni
ab pmdn.

Facere nomina. Cir. hortos
Fecit instructus, nomina fa
cit, negotium conficit. Cir; Ut repe
riet pecunias
suppisse mmi

Exigere nomina.
Nomina simplicitate. Circo tuas, nomina
Ille clamare in vapet, nihil sua exegisse.
se miseru ferisse, pecunia sibi Idcirco nomina
esse in uobis merita, in p mea p deob
expedi.
sentia non habere

Operam ludere, est frus
tra aliquid ludere. Cir: In illis fru
ctus est, in
illis opa ludit.

Ob, pro audacia, et temeritate, quandoq pro consp
ponitur. Cir: Quod fa
de ob e illis
patroni.

Operare in plurali, id esse
videntur, q sectatores, ob horis is
neq ipudeti
a cognoscite.

assessor, clientibus. Cuius: Erat in
 Cuius: Sic contentio, non in vultore exercitum,
 obtinui quoniam sed in operibus conditio, & ad ra-
 zum, pro picendam urbem concitatis.
 iuncta, ut
 omnem oculis,
 in me vultu
 fortis an
 lituam.

Idem: Quaestor
 ex Senatus
 consulto p
 iuncta sorti
 tus est, ob
 tigit tibi co
 sularibus.

Plant: Nunc
 deum expe
 cor ob oculos
 caligine pri
 us mihi ob
 tigit. T. Li:
 Ut moris ob
 oculos omni
 esset

Obtinere provincia, Est
 habere provincia ad tempus
 ad regendum. Ut, Proconsul,
 aut praetor, vel ut Quaestor,
 aut pro alio magistratu

Obtinere autem provinciam
 Est, cum sortito provincia
 regenda alicui committeretur.

Ob. Euelli ex intimis late-
 ribus, modo coniunctio, modo p
 positionis particula Ob, con-
 didissimum sensus: non enim vulga-
 tum illum, aut palam posi-
 tum, quod propter est, verum id
 quod curam, vel ante, aut
 contra ondat, atque ita ante,
 ut sermonem iterponat velut

obex quidam, et interire at: ^{Cur: Ego Si}
 ut obsidere urbem. ^{aliam totam} ^{quingenta}
 Inde obire provincia, obi ^{diebus sit obij.}
 Ire fundos, obire sacra dr.

Ob, pro contra. Plani: Si rex
 obstabit, regē puerito ipm plantis. ^{Ue}
 Offendere, interdū idem e ^{que i consu}
 quod inuere: Unde offensi, ^{capite, aut}
 omib pedū, quas Augustus Cesar ^{rubito, aut}
 in dūm & mali omnib abhor gemi. ^{pectore offe}
 dam, aut

Opes, non solum p ^{Uebat}
 Odintib, ^{Uebat} ^{Cur: Ego}
 tentia, quae constat ex amicis, ^{multorum}
 clientib, propinquis, populi ^{opes ipote}
 lari favore, ^{tud excludit}
^{amicitiab fi}
 deleb.

Optimus maximus, nō so ^{hemilemb:}
 lum de deo dr, sed de sum ^{Quoad fin}
 do, agro, domo, & alijs. ^{Celsus: tuteb: Nisi}
 Cum venderet fundū nō dix ^{ut Opt. Max.}
 isti, ut Optimus Maximus est. ^{q esset tradi}
 Perpetum est, quod solidū, fundus.

Terz: O for non concisum in frustra, sed
tuna, ut continuatū, nō intermptū,
nūq̃ eb p. aut temporis spatū itmissū.
petuo bona. Et eodem sensu perpetuare
Cur. Una la ta via pe
tua. # dicitur. i. sine intermissione
continuate.

Cur. Simul igitur ca
mēte, quā ratio et be
rat p̄sci bit, ut ni
hil in vita a nobis p̄
tandū p̄ ter culpam
putemur. **P**raestare culpam dolum,
vium, casum, vitium, etc.
est quod culpam tenere. Et ut
significantiū dicam, id mihi
videtur culpam praestare, q̄
stare pro culpa.
Praepositio Prae, ponitur
cum comparatione quanda
inducit: ut Prae nobis btus
viderit, plus nobis beatus.
Aliquando tamē ad gparationē,
ut aliqui dixerunt. Plantus
et Teren. p̄ocm hanc Prae,
om̄s p̄ te, cōponit in quā, quadoq̄ in
qui figam ut, Prae illi forma q̄si spernas
patū in pa tiam.
tute. i plant

Creo: Omnia minas, atque omnia
pericula pro salute sua leni-
a duxerunt. Plant. Et hoc
etiam pulchrum est pro quam
ubi sumptus petunt.

Praeindicare, apud eos, qui
nomen non antiquum dicendi
modum misce sectantur, est id
quod damnum, aut iustitiam

dicere; veluti si dicant, ut solet.

In hac re mihi valde praedica-
tur, aut hoc non sine iure pro

iudicio fieri potest. Qui modus

dicendi quam procul absit ab

ha, elegantibus latinitate, ista

perspicitur. Nam praedicare e-

aliquem exempli alienum iudicij

damnae. Hoc cum iudicium

a praedicatione differt. Iudicium

est quod ex causa ipsa fit.

Praedicationem autem quod iudicibus

Creo: En Oppia
mru in p d m
& duobus in
gulari p m d i
m b videret. Id.

Cum demum
duobus primis
p m d i m b con
denatio esset

Idc: De q no
p m d i m, sed
plane m d i m
m in fit m
putat. Idem:
Vbi que p
m d i m de co
fatto constat.

Idc: Cum q b
duobus p m d i
m b m d a
m d i m b esset.

exemplum postea potest ad in-
dicandum in eadem causa, vel
paribus causis.

plant. Tunc
amicus, & so-
dahis simul
vicinus pro-
ximus. Tunc
despondet ei
quarta 99 vi-
cinus proximus.

Proximus & Vicinus: Nam
qui vicinus est, proximus
certe videri potest: & contra
qui proximus, esse idem quod vicinus.
Et tamen proximus id, quem
nemo antecedit, & quo nemo
vicinior est. Vicinus autem

Ultimus: Id
est proximus,
quem nemo
antecedit: &
id ultimus,
quem nemo
sequitur.

proximus esse, & idem non proxi-
mus esse potest. Sed ea no-
mina quanta antiquo modo
dicendi, quo discrimen iter
nosceretur, elegantissime reperi-
untur.

Ulpianus: Quod
autem Praetor
pertinet, hoc
est quod ex
edibus cum
in tuas edes
pertinet, hoc est
dirigit, extenditur, peruenit.

Pertinere non semper
impersonale est, nec co-
dem modo. Nam pertineo
reperitur apud illos veteres,
significans id quod pertingo,
peruenio, contingo.

130

Precipito verbo veteres illi Caesar: Multi
 laudatissimi utebantur, pre- iam menses
 cipue cum de sedecibus, vel transierant,
 temporibus mentio videbat. precipitante
 quod cum nonnulli minus obser-
 uassent, precipitare atque
 pro verbo passim positum esse
 inspirati sunt.

Preuenire, preuenire, id quod agit,
 antequam, non id fiat, ut hoc pre-
 quod preuenire (ut aliqui de decet. Idem:
 volunt, sed id quod proponere, p Abige abb te
 venire: sed non suo, immo po lassitudine,
 tibus pre postero, ac preuenire, rane pigritie
 ordine; .i. ut quod erat in ano, pol moero
 ut postea fieret, fiat antea: reb mihi a
 & contra, quod ante erat fa teneant
 riendum, postea fiat. Sed id gaudy. Si
 quod preuenire notandum est, ci pum p
 dum p se plerumque trahere. meri volo.

*Sir: Cunctat ac deponens idē Xbū fieri
igitur, et me
in hō lūro po
nere, atq; il
lud agē pati
antur.*

Ponere in lūro, et in lū
rib, modus hī loquendi,
tūm dicebatur, cum aliquid
boni prater spem euemebat.

*Sir: Cato q̄ Si
cūa tenere
nullo negotio
potuit.*

Paruo negotio, nullo negotio
id erat quod imperiti par
uo labore, nullo labore dunt.

*Salustius: pro
tpe benigni
ne iudic.*

Pro tempore, pro re, pro
loco, sit quod inexte dunt,
pro qualitate temporis, rei, loci.

*Plant: Per
ego vobis de
ob atq; hōc
dico, obtestor.*

Per fortunas, per saput,
per fidem, per deos, per
homines, modus est de p̄tan
di elegantissimū.

*Sir: hī ē ille
qm̄ īternallis
qm̄tib ipai
q̄, s; tamē
p rata pte
ratione dis
m̄tib, īpul
su et motu,*

Pro mea parte, pro sua pte,
pro rata parte, pro por
tione: hī est idem dicendi mo
dus, qm̄ pro virili parte, qm̄q;
absolute, pro virili, quod meo
iudicio a virisim descendit:
ipōz orbū gferit?

132

Ut sit pro virili parte .i. quod. ^{Cicero} Et tamen hoc
 viritum dimissum aliquem gtinget. ^{reddat mihi}
Parvum etiam pro officio plura ^{oportune,} q. transactis
 vnum candore habet solet. in meo par
Proxime, in prepositio est, ^{tibus ad An-} to min andre
 accusatio mitta, quando dñ venistis.
 q. repetitur. Idem fit de
 comparatio Proximo. T. l. Varro: Villin
 Castra proximo hoste moit. ^{proxime iam} a cella esse
Pari candore, & prope dul. ^{oportet.}
 redime quadam & hic lo
 quendi modus confectus videt. ^{2 T. l. i. Ut clamor}
 cum perinadere merendum ^{deret gratula}
 per sata, perinadere tempes. ^{hnd saluos re-}
 tas per vincta, perinadere ^{dyffe. Cicero:} Contratio res
 furor mti, aut crudelis ali ^{hnt itionis,}
 entis per populos: ab illis ^{ne qnd in}
 ratimatis conditoribus s. ^{cas q. more}
 ptu repetitur. Cic. Te itaq. ^{at possit p}
 aliqua calamitosa tepestate, ^{nadere.}
 pestemq. pnasisse demonstro.

Tercio: Plura
etiam effundet,
quod tu ei do-
mante per
scripsit. hō:
Quid faciam
praescribe

T. hū: Ponti-
ficis praere
missit verba,
quibus se, legi-
bus hostium
denotaret. Id.
Agendum po-
tius praere
ba, quibus
pro legibus
denotam.

Cur: Itaque hoc
indireb non
sine causa
fictis fabulis
dortissimi ho-
minis memo-
rie penderunt.

Praeterea. Cicero: A me vo-
ita diligitur, ut tibi vni-
concedam, praeterea nemini.

Praescribere est statuere,
constituere, praeparare.

Praere verba, dicebant illi
verba latinitatis principes
cum maxime aliquod remedium
antequam vel foedus ferirentur,
aut exortatio periculi gratia,
per pontificem, vel sacrifici-
um aut alium magistratu-
m fieret, magistratus primo
promittabat. Unde praere
verba, mize verba, vel pre-
nemine dicebat? Praere vo-
bis, & praere voce simpliciter
erat verbis, aut voce praere
fari
Proderet memoria, mo. i. lo-
quens quod vulgo ma-

134

manifestare pro memoria sua. *Cur: Illud docenda, & alijs in multis modis dicitur. in multis, hoc planum facere, modus hic in se inuenitur. Idem: Tabula loquendi planum per se satis est: id sciat quod declarare, et rem difficilem aut dubiam soluere, & ante oculos verba explanare, & patefacere. Translatio enim a voce inequali, qui cultu adhibito, aut opera planum fit.*

Primo labris, primo *Cur: Quia isti Rhetores ne primis digitis attingere, in primis me: Hoc modo loquendi id quid labris scatur, quod parum attingere, attingissent. Si tu digitum parum eam rem de qua dicitur, loquens in intelligere. Nam translatio est in verbis primo a praegustantibus cibum aliquem aut potum.*

Pro se quisque, uterque, dum *T. li. Quas quisque abster domos.*
quandoque pluribus, quibus.

T. l. pro se
quisque nota
dabant: Ut
q transsyus
duabz herte
tes hastis
moribundi
ex equis la
psi sunt.

T. l. per si
niam pedibz
profectus;
feto in Ita
lia traierit.

Salust. labo
ris, ac belli
patientes.
Quod locoru
fientes erat.
Alicui appe
tens, fm p
fusus.

singulis attribuitur; Ut Pro
se quisque diligenter curant, &
pro se quisque diligenter curat.
hoc est. Quisq pro virili cura
gerit. Idem fit de Uterq.

Pedibus me, pedibus conse
qui: Primo nro scaturit,
quod meruditi pedestes dicunt.

Secundus facilitatem agendi
quandam demonstrat, cum vel
pedibus rem transigere quis
ostenditur. Ad pedes desilire,
hoc est quod de equo descendere.

Stipendia pedibus facere, pe
dibus merere, Pedibus ingredi

Participia nomina effecta.

Est hic quoque dicendi modus
apud disertos illos viros mag
is in pretio, quo nota par
ticipia quo iungebat: ut, fu
gitans litium, Cupiens tm,

136

Sin negotij bene gerens, In Agilis. latis
 suctus continelic. In solent abundans.
 infamia. Legum metricus, ff. nimb eq m.
 gient laboris. Sin desperans Tere: Nemo
 Sin profusus ad te venit
 nisi cupiens

Primo odisse, primo timere, tui
 & similia. Cte: Oderam nul
 to primo hunc, qd illu ipm Clodm.
 Plant: Neq quicqz primo odisse,
 qd istum militem.

Paganus. miles. Paganus dam delicta pa
 gano aut mil
 ille erat, qui milite cupi lam, aut leni
 end erat, & illi ringi, sen as orem poena
 scribi volebat: Et cum rituali ro gratio
 lo, quo id querebat, et ad mi rem, vel leni
 litiam aspirare tenebat, Pa orem. Si quola.
 gano: mox militiam adept, paganus erat
 Miles dicebatur. Paulus de fecit testame
 liberis & posthumis, lege: ff. tid, militie fe
 familias: Miles similiter pore codicillis,
 paganus notum a patre, aut ex fatridica
 heres scribi, aut ex heredari debz. in no h3, i te
 habebit

Varro: Quod
amans ita
est, ut puncto
temporis proleat
quod vult. Cic:
Vel immen-
sibile potius
in omni puncto
temporis alios nas-
ci, alios iterare.
T. l. Monito
fusi. Illo mo-
mento horæ.

Cicero: Amoris
vero erga me
cum a frater
no amore, do-
mesticiq; dis-
cessi, tibi pri-
mas deferro.
Et si utriusq;
primas, porce-
tam deferunt
alio.

Punctum temporis, punctus
horæ. Momentum horæ, mo-
mentum temporis, & simpliciter
momentum pro exiguo spatio
ponitur. Dicendi ita modus a situ
recipiendi sunt.

Sed videre licet momentum
in alio significato, iuxta mo-
dum, quo multi dicunt, res par-
vi momenti, magni momenti.
T. l. i. Rege superato, nullum
momentum in solis per se Gal-
lorum copias fore.

Primas, primas ferre, primas
deferre, primas tenere,
Veteres dicebant: subintelligi-
tur tamen partes.

Sed hoc quoque observandum
est, ut cum primas deferre
dicebant, scabant primas partem
aliam concedere: Cum vero ferre
primas ponebant, id scabatur,
quod illi primas semper portare.

138

Donatus eo modo loquendi, eo
 denique scito quo ad verbum fiero. ^{T. h. primo ex}
 dixit: Omne tulit punctum qui ^{perstauerat, ut}
 misant. Utile dicitur ^{qui se dignos}
^{tanto imperio}

Profiteri, occultiore dicitur ^{credere, per}
 modo apud antiquos id est ^{mao pfitere}
 quod vulgo dicitur, assignare quia ^{Idem:}
 tunc numerum vini, olei, fumenti, ^{ut qui sorij}
 ingentium, pecunie, vel aliarum sent, pecun- ^{inibus Roa}
 verum quilibet, habeat. Circo: ab pfitere?
 Non quo ingentium numerum
 vere profiteri esset difficile, aut
 amplius etiam profiteri, sed
 quod ex edito professus non esset.

Perscribere heronditum habet Circo: Ego ne har- ^{man plenam}
 sensum, id est, quod in rati- ^{perfidia, &}
 onibus, aut in tabulis accepti ^{hob digitos}
 expensi scripto aliquid notare, meos impellit
 unde quia ita notabat, Perscrip- ^{potui, ut falsu}
 tiones dicta sunt: qui vero ea ^{pscribere noie:}
 notabat, Perscriptor. Si: Acque
 cum tabula condemnat² eum ^{q verum no retu-}
^{lit, et eum qui}
^{falsu pscriptit.}

Plan: Quid
michi fiet ter
tio, qui solus
farioza facio
in moztalia?

Teren: Etsi nos
premet ca
de fortuna,
quid pueri
misero fiet?
Ciri: Quid Jo
in facies? qd
Vulcano?

Qued: Valerius
quotidie can
tabat, erat
cui Greus
quid faceret
aliud?

Idem: Quotus
erat iste dena
rius, qui non
sit deferend?
horat: hora q
ta est?

139
Quid illi fiet? quid illi facia
tur? quid illi factum est? Id p
firant, quod nonnulli aliquid
admirantes, vel accepta aliqua
calamitate, aut iactura inepte
dicunt. Quid de illo fiet? quid
de illo faciam? quid de illo fa
ctum est? Circo: Quare si qui
volunt vendere non fuerint, qd
perim? fiet. Qd illi fiet quem
relinquero? Sed quid nō fiet
si huc Paulus venerit?

Quid faceret aliud? Modus
est dicendi, quo inepte
dicunt, quod poterat aliud fare.

Quotus. Sicut superlativo
Quotus, multi varia sen
serunt; quo tamen aperte vob
verbi intelligatur, Volui pro
more q plurimas auctoritates
conferere. Videtur enim mihi
quotus quandoq simpliciter in

140

interrogare, & numerum petere: hora: Quotus
 ut quota hora est: Dixit quotus esse velis, &
 esse velis: Quotus erit iste scribe: Sine
 denarius: Et quandoque sine velum Cartis
 interrogatione: ut Quota pars prius quotus
 ex eo deducitur, ea pars tibi arceget annis.
 sit futura. Quandoque quota pars
 sit in una parte: ut pars Sainb: Qui
 quota laudis erat, quota portio interrogat,
 feris Achine. Quandoque Quotus an heres sit.
 inquitur cum quisque, & tunc vel quota ex
 etiam interogat: ut Quotusque parte sit?
 quod bonus est: Quotusquisque
 est qui tenet artem numero
 rum: quasi dicit, nullus, aut
 rarus.

Quotusquisque. Cicerone: Quis Cicerone: Quotus
 est enim, aut quotusquisque cum quisque
 in moribus, cum appropinquat, virtutem, qui sit
 non refragat timido sanguine, ita moratus:
 atque exalbescat metu. Quotus quisque est, qui
 quisque istam effugere potest. teneat artem
 numerorum
 atque modorum.

Cicero: Quatenus
hec sunt indi-
cila tractanda
Oratori p^{er}
diligenter vi-
dendum est.

Quatenus particula, licet
nonnulla discrimen faciat
cum per e, & cum p i scribitur:
ita tamen scriptio ne confusa e
ut interuosi non facile sit. Ego
tamen prout, & dicendi modum,
quo celebrata reperiuntur, sub-
dere non omitteram. Est enim
meo iudicio quod usque ad que
finem, vel terminum. Interdum
est quantum. Cicero: Itaque soli ii,
qui sunt quid, et quatenus, &
quomodo dicituri sunt.

Cicero de v. f. l. c.
Quatenus tu
ut facta ter-
ta habeat, si
qua tamen ve-
litate corru-
unt, neque
regi referre.
Cicero: Et hoc
mille q^{ue} vocat
catenus quod
populo pres-
tante voluerit.

Hatenuis particula post se
habet, plerumque apud bonos
autores trahit.
Catenus quandoque post se, ut
quandoque quoad, quandoque
hatenuis, trahit: est enim tam
vel usque ad id. Cicero: Verba pro
sequens catenus, ut non abhor-
reant a morte nostro.

143

Plant: Quādiū
non edisti.
Ter: Quādiū
quāpridem,
paterz mihi
et mater
mortui cent.
dico, iā diu.
Ter: Quāto
quāpride ho
nomic fiam
in aduersaria
retulisti.

Plant: Quā
diū in por
tum huc ve
nit. Rūdet
longissime.

Teretig: Ego
hera hinc ad
hoc promissam
quā moy viz
hinc accersat

Quam pridem? quādiū.
Nemo (nisi fallor) nemo
(inquam) modum cum plena,
aut recte obsuat, quo admira
di illi veteres utebantur, rogam
di s3 Quāpridem, quādiū
venit ille? Quē loquendi mo
dum latinissimum, ignorantibus
pluribus, Quādiū est quod venit,
aut quādiū est ex quo venit,
vel quādiū tempus ē, dicunt.

Quam moy, Quādiū.
Plant: Quādiū moy corā
est corā? ipse autem ego sum.
Idem: Quid nūc? quādiū moy?
et hic interrogantis est.

Quandoq; cum non interrogat,
est id quod p̄ cito, aut statim.
ut Quādiū moy erit corā corā,
i. cito vel statim erit corā corā.
Ter: Expecto quā moy Cherca hoc
oratione utatur. Hoc loco multi

inerte dicunt: Exspecto quanto
tempore, vel quamdiu hac ora-
tione utatur.

Quid quod, Modus est dicendi, cum quis interrogatur: *Cicero: Quid quod sapientis sumus quisque non equissimo moritur? Id:*
verbi gratia: Quid quod me etiam occidere vult. *Quid quod in meo redi- tu spes otij et concordia sita videbat?*
Vult inerte di- *Quid quod a Phrysiis et di- alectis hac tantum.*
cunt, quid tibi videtur? Vel quod
dico etiam me occidere vult.

Quare malum. Cum quare ar-
guere, aut castigare vole-
bant, sic ponebant: Quare malum
ista tua diratitas est? Qui ma-
lum isti Athenienses? Plantus:
Quare hac malum impudentia est?
Ergone te missi rogere? Rident:
Certo tibi et parasito tuo: Rident:
Cum malum parasito? Quid tu
malum curas, utrum rudem, an ego
rotum edam?

*Plant: Quare malum ego mi-
gor, si tibi quod me rogabis re-
spondeo. Qui malum facile? Terentius: Qui malum alij? Cr: Quare malum ista fuit impudentia.*

145. Quia causa.

Terentius: Aliqua
cum querebat
senex, quid
insigne aliquid
faceret

Cicero: An vobis
alia cum esse
villam putatis,
cum in tantis
primis eloque
tia, tanta vo
luptate ducendi,
tanta laude,
tanta gratia, ta
to honore, ta
sunt pauci se
qui fuerint, qui
in hoc labore
versentur?

Plautus: Sed quod
est quapropter
nobis malum
minime in.

Idem: Quid de
te meum qua
me causa per
deret.

Cicero, Pompeius: Miror quid causa fuerit,
quare consilium mutatis.

Quamobrem, Cum, quapropter.
Quare, id adverbium quanta
dicendi gratia? quanta
veni stas? Eo modo loquendi

quo perfecti illi veteres vsi sunt;
post quos nemo fere eleganti
illam, & purum dicendi modum
seruavit, Nam quis est, qui non
ita post illos loquat? Aliquam
causam quare, propter quam,
aut ob quam me domo excludas.

Antiqui vero illi: Aliqua cum qua
quamobrem me domo excludas,
aut cum me domo excludas, dic
bant. Et ubi dicitur a plerisque inep
tissime, Quid est quod me vi
dere non potes? Antiqui dicebant
Quid est quamobrem me vide
re non potes? aut quid est cum me

videre non potes? aut quid est
quare me videre non potes?
Quod obscurum maxime reusco.

Quare consilium mutatis.

146.

Residere, subsidere, desiderare. Multa op
 Quod cum ex multa variaz pda corrumpit
 lectione deprehendissim, nihil a multis locis la
 bres facta sit.
 lund esse terram desiderare, nisi terreque deside
 runt.
 rum terra magnis hincubus

vel ignota alia causa hiatu fa
 teret; ita ut terra deorsum des
 cenderet, vel subtraheretur.

Terra consedit apud lunu. Tr. l. m. 9. Terra
 Non tamen dicendi modum velutis tunc
 scilicet, mutato fere, & obsoles
 cente iam bono dicendi modo, nigeru sapa
 tum conuena
 genti dese
 derat.

cum dixit ab urbe condita: Az
 pum terra campestris in agro in plani: Itaq ven
 ingentem sinu consedit. ter gutturq
 resident. Sabin.

Residere est paulatim deor
 sum inclinare. flamma reat
 parua sponsa

Subsidere est fere idem quod resedit aqua.

Desidere: sed considerantibz Quidm: Ponde
 aliquod discrimen omis occurrat re terra suo
 quod melius videat qd demostret. & subsedit, & c
 hinc 9. 7. 9. Aqua q paulatim spatio quora traxit
 tps liquefit ac subsedet. fuit et cte
 di campos subsi
 dere valles.

Vigili: Et q̄sq̄
no me Timor
adoriet: Cato.
Ab hoc igitur
quisq̄ bellū
timet: Hic
deā quisq̄ vī
late audcat.

Cato: At quā
honestā, q̄
expedita tua
consilia, q̄ na
ingratiorib; quā
congressib; p̄
monisq̄ cum
Caesare.

Cato: Quam
arctissima
olea erit, tā
oleū optimū
erit.

Quisquam quantum distet ab
aliquo, a quoq̄, a quocumq̄,
a qualibet, a quopiam: ex nō q̄
infra adduxi melius cognoscat.
Interrogat eū fere sp̄, & cum
indignatione requirit.

Quā itinerib; quā de Bruto,
modus est dicendi, quo in
epte dicunt: Ea parte q̄ itinerib;
vel de Bruto mentio fit. Cato:
Cum video te distentissimū esse,
quā de Brutotib; quā de Bruto.

Quam plurimob; pro Cato
magis q̄ Cato: Quam
plurimam brassicam ederit, tā
citissimū sanus fiet. Illiterati
ho hunc quoq̄ dicendi morem
non curantes, dicunt: Quanto
plurib; aut quāto magis edentib; ex
Brassica, tāto citius sanus fiet.

Quam citissime, tam maxime.
Cato: Cūā citissime conficiet;
tam maxime expedit.

148

Quod te oro, Cum end aliqd. *Teste: Vale me*
 timentes narrabant, ac tuo, ne philome
 deinde ne quid tale evenisset, ob
 scabant, Quod te oro dicebat, rat: quod te
 quod perinde est quasi, Quare Hesulapi, et te
 te oro. *salus mequid
 hinc sit 2090.*

Remittente legationem, est id
 quod referre quid in legatio *T. l. hie in lega*
 ne gestum sit. *T. l. i. i. d. i. Qui nisi* *tio remittaret.*
 erant legatione remittantur.

Remittatur pterea Consul, *T. l. Nec me*
 Tribunus, aliusue rogat. *Senatusconsult*
 declaratur factus Consul, *T. l. i. d. i. Consul*
 bimus et. *remittare pat*
tiat.

Redire in gratiam, sit aliquis *Cir: Absent me*
 Rex discordia reconciliatum, cum suo *bidp*
 in pristina amicitia redire. *no suo redyt i*
gratiam. Idem.

Respondere ad gratiam. *l. q. C. d. Lucilio in*
 satis per se nosatur, cum gratiam reddi
 quib negat, quærit, petitur: & *Cir: Numq not*
 alter ad ea quæ rogatur audit, ad rogatum.
 Quod multi pueris dicendi *m. d. i. d. i. sp. acm*
sator plusq
ad rogatum.

L

81

149

Terren: Roget
quid quid tibi
nim illo?

Cir: Itaq cum
respectu ad se/
natu, et ad bo/
nob no habet:
tam sibi viam
pe patefecit,
ad opes suas
amplificandas,
qua xpus libet
populi ferre
no posset. Re/
spectu dixit no
haberet, hoc e
non respiceret.

Circo: Neq id
ad vnu rese/
ro ut ij, qui h
subtilius disse/
runt.

Respondere ad propositu dicunt.
Roget quib, dicat quib, petat
quib, illud loquendi politu,
i. quod multi inerte dicunt: si
aliquis me interrogaret, petet
diceret.

Respectus unitate dicitur gne,
Rediti receptus est hoc modo:
ffci amicitia respectu: ffci re/
spectu iusticie: q loco latum d
reret: ffci amicitia causa vel
ratione: ffci ratione iusticie.
Respectus aut nome est, a Re/
spicio veniens, ut Conspicuo a
Conspicio, Perspectus a Pspicio,
Intranspectus a Intranspicio.

Reserare ad vnu est per
translatione dictu ab eo
qui vel vngues vsq ad vnu,
vel arbores vsq ad radice re/
serant. Id postea dictu ad eod
transfert, cum qd in vnu ad
regulam reuocant.

150

^{scribere}
Refere^{re} mea manu, sua, tua, Brutus Ciceroni;
 manu, non propria manu. Superioribus
 Ciceroni: Cum hoc scripsissem in fine litterarum mea manu
 ma, quae sunt mea manu. in scripsi.

Studere illi rei vulgaris est. hoc est: hoc stu-
 det vnum.
 Studere autem illam rem Ciceroni: hoc in
 minus observatum, disputant hunc

Subscribere causa, & subscri-
 bere rem, Subscribere cause, Ciceroni: Cum
 recto modo dicendi id erat, cum beneficii cu-
 jusque gloriose deferretur. Ac iusta nomine
 causatoribus apud iudices se reos et quod pariter
 vnum accusationibus subscribere dii causa sub-
 scribit, ut qui sic subscriberent, extra ordinem
 ad talis penam teneretur, si autem si de
 si inique accusassent, & nisi nuntiaretur
 intra spatium triginta dierum non fieri ne-
 cessum esset, qui
 causam prosecute fuissent, et id causa su-
 iudices vero subscribebant. scriptum, et ca-
 causam, propter quod rei accu-
 sabant. re nomine est
 ordinem sit
 acceptum.

Circo: Censor
 Cuius Atque
 non notavit.
 q' cunctis
 auspiciis sub
 fraberet; ergo
 fuerit hoc Cen
 soris si indi
 cabat cunctis
 titum.

Gora: Accedis
 fuit ad bu
 tum. Idem:
 Sit omnia
 na dura de
 proposuit.

Cere: Id adne
 mens, me
 stomachabat
 Cir: Stoma
 chor omnia.

Subscribere causam. plane.
 Cras subscriba hoi dicam.
 Idem tunc dimisit poem sub,
 cum dixit in Anularia: Ad p
 scriberet; ergo tunc hodie te nupiam, et h
 scribam dicam.

Subscriptores dicunt, qm
 adimare accusatorem
 consideri solent, quos oportet
 submissis agere q' dicit ille
 quem sequuntur. Circo: Serf

sione subscriptorū animadute

Sic ut p translatione Cant
 nem nō est id q' exhaust
 aut exercitū, ut non nulli vo
 lunt: sed est icinū, sobrinū.

Stomachor omnia, Stoma
 chari notum vbi, est
 indignari, & quasi ex aliquo
 facto dolore offendi: Ita ut sto
 machus inde moneretur. Hinc
 est alius ortus dicendi modus

152

cum dicitur: Non sine stomacho dicitur. In q
 lum vidi. Sed in verbo stoma-
 thor precipue observandum e mihi xps
 acto id quandoq; ingi, quando magis qua
 q; absolute, quandoq; cum pr^o mouet solet.
 positione pom.

Sexcenti.

Sexcentis locis, sexcentis ha-
 bet tabellarios, et alia ha-
 mod: hoc numero vtebatur possit colligi.
 literati viri felices scilicet illi. Sexcenta
 ad infinitum, aut pergrandem si vinam.
 numerum explicare volebant. Sexcenta st.
 Cur: Sexcentos habet tabellarios. q; memorem
 si sit omnium.

Suppetere, & superesse vita

Sed dicitur: Pro quo multi suffi-
 fire vita, & barbaris alijs
 modis dicunt.

Si: Grubet
 sortasse plu-
 ra, si vita su-
 ppetet.

Supra caput, Modus est lo-
 quendi, rem qua vase vi-
 geat, et imineat scando.

Salustius: Dux
 hostium cum
 exercitus supra
 caput est

Stare per me, per te, p illi.
 T. per dures, no per mili-
 tes stespe ne vincerent.

plant: Sup
sed nō reb
iam

plan: Inter
dum repte
stultus eb
Acre: hic
hō ē stultus
insanos facit

Creo: Et ab
homine in
mine stulto
esse rogatum
confingit

Venerabili:
Ne melioris
conditio nō
sint stulti
quā periti.

153
Superfedere, cum ablativo
iungitur, certo modo dicendi
est quod intermittere. Creio: Si
perfedas hoc labore itineris,
Stultus, Insanus. Vt, panis
sunt, qui in verbis Stultus,
stulti non fiunt; non intellige
teb, nō omnino confundet
verbi proprietate. Stultum
enim id plerique iam putant
quod insani, cum in utrumque
non leve sit discrimen. Est
igitur stultus fere quod rudis,
imperitus, ingenio hebes, aut
tardus, vel inconstans. Insa
nus autem, qui non sanus,
sed alienata mentis est. plant:
Vixit hodie stultus et puerilis.
Horatius: Stultus et insanus,
quid si quis non sit amans?
Stultum me fateor licet crede
verbo Atque etiam insanum.

154 Speco.oz. Despc.oz.

Spero quandocq; actum sim ^{Circō: Bnc/}
 plex, & sit summi format ^{inloquētem}
 passum: Quandocq; neutrum ^{iam me tps}
 absolutum. Plant: Dy immortales ^{pam fact,}
 spem speratā date mihi. Idem: ^{parē enim}
 Desperam

Spem speratam ad obtulisti.

Secundum, Omnis vulga ^{Circō: Utat²}
 ribus de propositioe Edm ^{consilio suo:}
 ab alio sedulo notatis, id pfe ^{mer cogat}
 ramus, quod latuisse hacten⁹ ^{ante hora}
 videtur. Secundum absente, ^{desinā de}
 absente se ^{absente se}
 scdm pscntem iudicare: ferre ^{indm pscn}
 sententiam secundum testamentum. ^{tem iudicāc.}

secundum te ille mihi ita est, Idem: Ille
 ut sit pene par. ^{Idem: Ille}
 mihi visa sunt, quae non ab ^{mihi scdm}
 aliqua natione, sed sola dīedi ^{te, ac libe/}
 consuetudine variantur. In ^{zob nrob}
 dicere absente scdm pscnte, ^{ita est ut sit}
 quod dicerent, iudicant ^{pene par}
 pro absente ac si pscnt esset. ^{Varro: Cassi⁹}
 ferre suam scdm testamentum, ^{scdm colūbi/}
^{ind sterens}
 scribit esse ^{hōib: Tertio}
 caputū, et ^{caputū, et}
 omnia, & a/
 simm.

159.

Marcellus; hoc est quod dixerimus, pro
 Si pars in testamento: vel vulgaribus, in
 durante de favore testamenti. Sed in
 officioso favore testamenti. Sed in
 testamento te ille mihi ita est, ut sit pe-
 contra tes ne pars: i. scd, loco aut p. xime.
 tametw, p. b. Ti. Li: Roman qui scdm deob
 scdm id sen- plurimum possunt. Ulpianus:
 tentia dedit. Et post edictum scdm p. sente
 iudicabitur. Circo: Proxime aut
 et scdm deob hoc, hoibz maxie
 Utiles esse possunt.

presume.

Quod ineptissime, ac mul-
 ta cum barbare dicitur
 Presumere, antiqui sumere,
 & assumere, quibz & arrogare
 dicebant. Nam presumere ali-
 ud est, p. tem ante capere,
 Vergi: Et spe p. sumite bellum.
 Hora: Tibi qd ad accedit ad ista,
 Qua p. uet & valid9 p. sumis mol-
 liem?

Circo: Qui
 sub ego si
 me restit
 se dicam,
 in min mi
 hi sumam,
 et non fin
 ferendib.

Sumo. Circo: Ut tnd mihi su-
 ma, quatu sine h9 p. citu

156

lo praterire non possim.

Assumo. Qu: Si id mihi assu-
mo, videor id meo inte-
dam modo vendicare.

Scienter adverbium a scio, ^{ta de inte ri}
^{mihi, quod q}
^{dem omnia}
^{in perite et}
^{scienter, sed}
^{breuiter, et}
^{expresse, et}
^{satius ornatè}
^{et perlegat}
^{ter diceret.}
Suo id semp pt quod vul-
go ab omnibus putat, cu di-
cunt; Scienter fecit, scienter
dixit: & addunt etiam aliud ip-
sens adverbium Appensate. Et
id est latine scienter, q scite,
diserte, perite, a scientia ductu.

Scriptura (vt arbitror) caplant: Ob-
seruat prater alia scripta, ^{mea scripta}
^{ra perndem}
^{arripit. Dem}
^{videt Asta}
^{phim aurilla:}
quam exercebant qui in agris, ^{quod in fano}
pasuis aut peroribus perant. ^{faciunt, rem}
et tam i, q qui portus, aut plerq idem
portoria curabant, vertiga ^{male geretib;}
lia descubentes, aut colligetes,
Magistri scripture & portus di-
cunt: Portu aut, & sci ^{ubi no est}
^{scriptura bñ}
^{dent, nun}
pturas eade scriptas habebat. ^{sunt publi}
^{canob.}

Cicerone in Topi: **S**alvete, hoc quod notate
 forma em **S**ubsum est, quod Cicerone Atti
 a que qad scripsit: Salvete inquit a meo
 sum nome Cicerone.
 vclinet, m
 q sendit.
 & subdit. A **S**pecies, genus, Ex. in Topi.
 forma gmo **S**pecies appellant no pes
 qua iterda sine id quide, sed inutiliter ad
 (quo planis) manifestos casus in dicendo,
 accipiat. **N**olum enim (nisi latine qade
 parte licet **S**peciesum et spe
 nominare. **I**dem de arte Rhetorica: Genus
 forme rebus dicere. Et utrasque vte
 sut ut ha, dum est, at foribus et forma
 in quas gen **S**um velim. Cum aut utroq
 sine vllig p **V**erbo ide pret, gmoditatom
 pmissioe dmi **V**erbo ide pret, gmoditatom
 dit, ut si quib in dicendo non arbitror negli
 in ius, in leg, **G**enudam. Genus et formam
 more, qdlate **D**iffiniunt hoc modo. Genus e
 dmdat. for **N**otio ad plures differentias
 mas qui putat **P**ertinens. forma est notio,
 esse qpartes **E**t similitudine **I**dem de arte Rhetorica: Genus
 gfmdu arte, **E**t quasi fontem referri potest.
 et similitudine **I**dem de arte Rhetorica: Genus
 quada qd bat, **S**erenda distinguunt.
 et no satis a

est quod plures partes ample. Idē de oratoe.
 citant, ut animal. Pars est que Aut tradita
 subest generi, ut equus. Sed ea ex parte ad
 dem res sepe ali, genus, ali, hio. Ibidem:
 pars esse potest. Nam homo Tum (ut sub)
 pars animalis est, Thebani explorato ge/
 ant Thebani genus. Idem in nere rimisq/
 Philippi. v. Nam latine sit. est, quae sint
 Nam ex iudicio genere et cūb, gūb si/
 forma. Nam leges nostras ne forme, si/
 morebus noūt. Hora: Nam ne partes.
 gen⁹ et forma regia pecunia d^o

Sectari clare patet ^{nat} Virgi: in Bū.
 Quid sit: Sed sectari apros Nam dū tu
 vel simiam aut alias belluas, ego recta suo.
 recondito (ut arbitror) modo se sectari si
 loquendi et per translationē. mon. Terē.
 quod inuestigare, pquerē, sequi. Adolestētū
 Præpositio hac Sub, elega fugē et sectā
 tia non caret, nū. vulga roneb.

Item transgressa modum, in ali. Cur: Sub eas
 mi transit sensid. Plant: Solet veritate sup
 illa rē, et sub manu succedere me. Mense
 dieb festob.

Notandum etiam est p[ro]ced[ere] h[ab]ere
 qu[ia] pleriq[ue] vel ablatino,
 vel arto solis iungi assentant,
 etia[rum] datino cu[m] componit[ur] iungi:
 ut subscribere causa, Subesse
 Imperio, subuenire egeno, vel
 calamitoso, & h[uius]modi.
Scribere autib[us], Dare au-
 rib[us]. assentari et blandiri.
 Si dyb[us] placeat. Admirantes
 Sanguin[em] alicui[us] indignitate,
 vel temeritate, aut indignate,
 tunc, si dyb[us] arto modo dicebat, Si dyb[us] placet,
 placet, hoc T. L. Qui nunc nob[is], si dyb[us] placet
 accusatis. Idem: Perpetuob[us],
 si dyb[us] placet, tribu[m]us.
 T. L. Qui nunc
 nob[is], si dyb[us]
 placet accu-
 satis.
Satin salus. Mod[us] lo. apud
 veteres, cum quid turba-
 ti interrogabant, An satis salus
 res essent. Terc[us]: Item quid est.
 Idem: Cum
 p[er] satim sal-
 me res in
 terrogaret. salus. minime inquit.

160

Santa testa quid sint, & qd plant: Santa
 sit ea exigere. Santa testa, ^{testa tua ppe}
 sine copula pletunq posita q ^{cepta vsq ha}
 per, a Sancio et tego recto ^{brui mea mo}
 modo dicendi deducta, Cum em ^{destia. Si: Sancio}
 edificia publica, aedes sacra, ^{hor mihi da}
 et alia loca, et opera publica, ^{atq largite}
 redemptoribus locabantur: pri ^{ut Martini (in}
 pria inter cetera conditio appo ^{ind sartu et}
 nebatur, curarent ut Santa ^{testu (ut ant)}
 testaq essent, bene promissa, ^{ab omni tō mo}
 aut reparata. Quod ho redēp ^{do, detrimento,}
 tores ex locato debebant cum ^{molestia, spū}
 exigebat, Santa testa exigi di ^{reū integrit}
 rebantur. Quandoq per trans ^{conseruab. Id}
 lationem ea verba Santa testa ^{Qui minime}
 usurpantur ^{deoz qseratu}
^{sartu tertum}
^{ab oī periculo}
^{conseruam}

Santa testa simplicia. Plan: Si: Cū qfuleb
 Non video mihi sancire pos ^{aedes sacras}
 se aedes meas, quin tota per ^{locamissent,}
 pectus ruant ^{neq potuisset}
^{omī Santa tes}
^{ta exigere.}

plausus Ciceroni:

Si autem in itinere
meo se opposuerit,
ad tempus, quod sili-
um capiam.

Astronibus pedit:
Cur frandi sit
Ciceroni, cum ad
tempus oratorum
dura pferantur.

Idem: Non in-
telligit hoc ad
tempus quomodo
ad inungi.

Pamphylus: Si
dubium ad tempus
perniciam in-
pensam cum
usu rebus
tueri voluerit, ex-
curre possem, et ad tempus rede-

Tempus, Ante tempus, Per tempus,
post tempus, ad tempus, in
tempus, in tempore, primo

quoque tempore, primo quoque die,
pro tempore, pro re, pro loco, pro
tempore: Hoc, & alios dicendi mo-

dos, mira, elegantique varietate
perfecta illa Latinitas condidit.
Si quis ea, quae infra posui di-
genter legerit, sine alio interp-

te per se sapienter intelliget.
Ad tempus. Terentius: Comodiorum
adventum ad tempus
non vidi. Ciceroni: Itaque ad tempus
ad Pisonem omnes. Idem: Idem autem

qui vere appellari potest honor-
is ad tempus non tantum ad tempus,
sed perpetuae virtutis est praemium.
Satis erat dicendum, ut Puteolus
tueri voluerit, excurrere possem, et ad tempus rede-

Idem: Adveniens autem ad tempus.
Idem: Si quae castiores erant,
ad tempus veniebant.

102

Per tempus. Plant: Mihi p. Cato: Fronde
 tempus inceptu est iter. *id.* populea, vl
 Den tempus hic venit milib. *id.* mea, querna,
 Per tempus subre iustis mihi. *id.* rudio, et per
 Non potuisti p. tps magis adne. *id.* tps ca condito.
 nunc quam adimbe. *id.* Et p. tps radices
 Video Philippi p. tps egredi. *id.* q. plurimas in
 Post tempus plant. *id.* Gero p. tps habet.
 tempus venit. *id.* Ego p. *id.* Umbra partim
 te hor. consulo, p. tps, et in ali. *id.* Virma matura
 ena re: qm tu in tua re in tps *id.* sicut per tps
 erat consulere oblitus es. *id.* legantur.
 Quia p. tps nascunt, fere vi *id.* Circo: Nam &
 tiosa, atq. inutilia existunt. *id.* emoi sunt in
 In tempus. *id.* Horatig: Et p. tps *id.* versut, ut ab
 in tempus omittat. *id.* initio Pompei
 Vno tempore: *id.* Multas vno *id.* in temp. scripti
 tpe accipi epistolas tuas. *id.* esse videantur.
 Sub tpe. *id.* Scandiliq. nem se *id.* T. l. Ut p. q. q. te
 Stotam reliquum dicit, et suo *id.* pore in Italia
 tempore esse rediturum. *id.* transgressu inq. et
 Philmo quoq. tpe. *id.* Prio q. q. *id.* se hainbali. *id.* *id.*
 tpe redire in hispania inquit. *id.* ut p. q. tpe de
id. ferretur.

Qui. pom. Ut po
quod die iure
zā aduenerit.

Circo: Audio a
bonis viris, q
et iure, et sepe
antea magno
psidio Reipub.
fuerunt, hanc
contestationem
nostro nō pro
bati, multaq
mhi et seneci
in iuribus
tempestibus dis
putari. Idem.
Ego vero ppter
senioris dele
tationem tempe
stibus quoq
iuribus de
lector. Nec hoc
magisteria de
lector a maio
ribus instituta, et
id sumo, qui
more maiori a sumo magro adhibetur in poculo.

163

Primo quoq die. T. iur. Dece
uerunt, ut primo quoq die ad
populum ferrent.

Tempestum iurum, Magi
steria a maioribus instituta,
sermo qui more maiori a sum
mo magistro adhibetur in poculo.
Videndum cuius satis arbitror ex
ploratum, quid sit tempestum con
iurum, hoc certe liquet, non esse
id q simpliciter Xla ostendit: ut
id sit iurum tempestum, q iur
um in ipe patum. Nam ut pa
tet ex his, quas quis posui an
toribus, aliquid praeipue in co
erat iurum, q non erat item in
alijs, ut Magisteria a maioribus
instituta: ut sermo quidā q more
maiori a magro adhibebatur in
poculo. Circo: Quantum alij tribunt
tempestibus con iuribus, quan
tum alia.
more maiori a sumo magro adhibetur in poculo.

164

Tempestas, idonca, mala. *Cur: p'ma na-
negatio (dñ
modo idonca
tempestas sit)*
Non est semper Tempestas
mala, sed quandoq; bona, ut con-
stet verbum modum esse. *Circo: ne omiseris.
Cato: Dicit vil-
licus sedulo se
ferisse, suos no
valuisse, tepes-
tab malus fuisse.*
Tabescere non est languere,
aut deficere, aut putrescere,
ut nonnulli putant: sed inte-
riore sensu est proprie liques-
cere, consumi. *Plautus: Cor ede/
pol miserum, quod guttatim
contabescit, quasi aqua tu i/
dideris salern.*

Tantum abest, parum abest,
nichil abest. *Circo: Sed
tamen tantum abest, ut scribi contra
nob volumus, ut id etiam maxi-
me optemus.*

Tandem aliquando, quousq; demum ignorabim;
tandem, *Circo: Tandem aliquando vixit nostras.*

Hæc quidam adverbia in oratione veluti diæ
stellæ conspiciunt, cumq; magnopere exornant.

165

Credo: Scripse mihi a te expectatissimas has
res te quodam reddidit.

valetudinis **T**entare paulo occultiore scito
que tentari. **T**entare paulo occultiore scito
Vigilant. Turpis **T**entare paulo occultiore scito
omnes tentat. **T**entare paulo occultiore scito
scabiet. Credo: perinvestigare.

Cum id e au/
dion, qui no
venator, ne
proposita oratio
insidit sua fi/
des attentet. **T**antisper dnm. plant: Me/
Tretur tantisper blanditur,
dnm illud quod rapiat videt.
Leren: Ego te meum esse dnm
Volo, tantisper, dnm quod te di/
gnum est facit.

Credo: Vigoro igitur
transversum
vngue (quod
amant) a stilo:
is enim est di/
cendi opifex. **T**ransversum vnguem, vel
digitum, aut pede latum,
vel digitum, latum no discedit.
Modum etiam hunc dicendi for/
maretur latum illi, in pum/
luni intervallo. unde volebat.
Plant: Si ex isto loco tuo digi/
tu transversum, vel vngue la/
tu expresseris. Cito: Oculos de isto
misq; deire, neq; ab argento digi/
tum discedit.

166.

Tollere pedes, Turpem, & ob-

scenā scatoem hz ib loquedi *Cicero: Enstulim*
 modus, qui apud eos, quos sepe *manus et ego,*
 memoro bonos auctores *fregit et balbus: tata*
 est. Dicebant em tollere pedes *sunt oppetuitas.*
 ea modestia, ut quā obsequiā *hortensius at*
 nebus inesset, honestis *vehementer ad*
 verbis tegeretur. *Cicero: Sed quid ppetuo*
 seror quā tantū habeat consū *in illo loquere*
 latis loci, vñ mihi solū pede *fecit, ut etia*
 dat. *Volū inquit de vno pede* *tolleret.*

sororib quorū, licet etia alterū
 tollat. *Volū gularē inquit dñm,*

Tollere manib, *Factor*

Modum hūc loquedi in le
 ticia, vel admiratione rei gratē
 antiqui adhibebant.

Tendere iter, q iter fare,

Interq loquedi mōg veniūssimū.

Vt; Exprimi vix pōt quata

partem latinū smōis parti

Vergi: Tendere
iter pennib.

T. l. Cum ab or
casu solus ad
exordiu tende
rent iter.

Teren: Dieb
mihi ut sit sal
tis vergor ad
agendum. Me
tuo ut substat
hospes.

Terreni. Et si fin
me video he
ut sit mīp hie.
Credo: Omnes
labores te exipe
video, timco ut
instruam

Gora: Viden ut
geminus stent
veritē rustae.
Viden va alta
stet nunc cadi
dū Dorante.

Plant: Ut vide
tū mulier.
Ridet, non
depol male
Quidig: Ceruē
ut exiguū cor
rupit oīa cor
pub.

Plant: Ut ego
te nūc aspicio
libens: Ut p
leticia lachry
me p̄sunt mihi.

Ut, continat, q̄ ne vario di
tendi mō p orationem scripat,
ac veluti lasina luxuriet.

De, ut, quo loco multi ne, in
depte ponunt, et sit dubitati
onem, & coniungitur cū matio,
vercor, timco.

De ut, pro quemadmodum,
Quidig: Aspire de missis ut cat
miserabilis alio. Agi: Aspire ut ant

De ut, pro quō, & interrogat.
Plant: Ut valeb. Ridet ut q̄
ut munitū tibi visū est oppidū.
Quid agit tua vxor? Ut valet.
Gora: Ut valet. Ut meminit nri.

De ut, pro quō, sed cū q̄da
admiratione interrogat.
Plant: Ut s̄ape summa ingenia
in occulto latent. Ut afflicti
miseri. Ut dissimulat malus.
Ut ego amo te mea Ampelisa,
ut dulcis es: Ut te amplector
libens.

168

Vt, pro licet, vel posito, vel dato, ut nunc loquimur. T. L. sunt plateae in
 Ut tamen numero scriptorum pa-
 rum fidei sit, magnam tamen
 victoriam fuisse apparet.

Vt, pro sicut. Cicero: Pueri, in
 quibus ut in speculis natura
 reueretur. Habes ut breuissime
 potui genus iudicij.

Terren: Ut te oco
 quide dy, deaq
 quada e Gye,
 in tuo isto men
 to, inuic mce
 pto perdant.

Vt, pro utinam, exoptando,
 vel optando. Plauti: Ut istu
 dy deeq perdam.

Vt, pro postquam. Cicero: Est enim
 annus ut repulsam tulit.
 Nam viri nostri domo abierunt,
 hic tertius annus est.

Cicero: Post har
 habitam giorz
 dnabub, tubg
 ne horib hq

Ve, distinctiva gunctio est. ut literę venerunt.
 id fuit quod ant. Cicero: Ani

ni regio duo, tresue pdiuites st. Idē: Componē,

Sed eleganter geminata post et stucle pba
 spontur negatiua. Cic: Peto sua, ut ne ne

a te, neue in hoc, id a me, neue
 in alijs quæzab. hinc sit, sed quodammodo co
 agmentatus, et lemb

et stucle pba
 sua, ut ne ne
 aspect eorum
 corrusub, neue

*Circo: Quid qd
Vsu memoria
patrum venit.
Idem in demo
stratione solet
Vsu venire.
Varro. Quod
Vsu venit me
more madadn
frequentius accidere.*

Vsu venire, vel eue nire. i.
quod accidere, contingere.
Sed aliquid contingere, aut ar
stratione solet
ridere semel, aut raro potest,
quod nont sit consuetu, vel in
Vsu. Vsu aut venire id est q
more madadn frequentius accidere.

*Circo: Vixi vix
terris et oppidib
fugis infirma
valitudine vi
tatur, nedn
in mari.*

Valitudo infirma, et infirma
tas valitudinis: quod pro
verbo illiterati non morbum,
sed infirmitatem vocant. Circo:
Valitudinem istam infirmam (si
me amas) noli vexare.

*Circo: Ez hocz
infirmitas i vil
lam apertam
at ne rudem
quide chā mīr
ritatē nolui.*

Firmus & infirmus. Circo:
Sed confido, si diligentiam,
quam institisti adhibueris, ri
to te firmiter fore. Te penit
rogo: ne tam longe navigationem,
et vitæ p hūm nisi bene fir
mum committas.

*Cir: Assidam in
quā si videtur:
sane istud est
inguit. sū em
admodum firmus.*

Nota ut firmus, no ita infirmus
dicitur: sed infirma valitudine,
et infirmus homo. Firmus aut

170

homo ⁱⁿq^{ue} d^{icitur}, sed absolute fir-
 mis. firmitas enim integrum, ^{plant: Ut ne}
 validum, robustum sit: Infirmitas ^{exmiser. Ut ne}
 vero non egrotum (ut illucet ^{absoluisse intel-}
 dicunt) sed imbecille, debilem. ^{ligam. Utinim;}
^{Ut ne plus pa-}
^{teant palma.}

Ut ne, idem signant, quod ^{Ut ab aque vi-}
 hic particula sola, et pro ^{ne dissoluant?}
 ratione est. Plant: At ego ex ^{pur-}
 ratione habeo, ut ne succenscat. ^{Circo: Solet ve-}

Venire in mentem illi ^{ipso, nunc in mente}
 Antiqui dicebant, cum mihi ^{illius tempore, quo}
 in mentem venit illius tempore, ^{proprie fuisse,}
 quem multi imitari nescientes, ^{mihi una. Id.}
 imitant, ut rudi ac vulgato ^{mihi in mente}
 modo dicat: Cum mihi illud ^{oris tui.}
 tempus venit in mente m.

Vel, non coniungit aliquid, ^{plant: Vel he-}
 distinguit, aut discernit, aut ^{ra illa, que}
 copulat, aut affirmat, ut aliq^{ue} ^{pallio me co-}
 dicunt: Sed id proprie ^{prehendere,}
 tur, quod interrogantes dirimunt, ^{obscurantur}
^{ut te hodie q^{ue}}
^{pompam illam}
 Quid tibi de hoc videtur? aut ^{preterdunt.}

Tertien: Vel hoc quid mihi dicis? Sed melius ista
quibus non cedat, ex subiectis considerabuntur.
qui te norit, abb te co ortu. Plant: Vel papilla cuiusmodi?
Vel rex semp Di vestram fidem, Vel hic qui
maximus in nunc insant, quam maluit
otus agebat, paulo prius?
quicquid effere tam, alij non
videm.

Clarum est enim particula
ut alius sensus, quo fit etiam.
Cic: Vel perire maluerit, qd p
dere omnia.

Satullus: hic
me grando
fugida, & frequ
tussis qssant
vsqz diu in
tum simi fugi.

Usqz diu, haec duae particulae
compositae idem praeferunt quod
vsqz quo, vel quoad. Abiecerunt
per inciviam a gnum finde
fere in desuetudinem.

Cicero: In vultu
aperta ac ne
rude quidem
durere volui.
Satul: Illa ru
dem cursu pa
mbunt Amph
tudem: Quae
simul ac rostru

Villa rudis, terra rudis, qd
Uesset, pauci (ut opinor)
adverterunt. Est enim quae prius
profassa non fuit, sed intacta,
et (ut vulgo dicitur) nova.
Varro: Terram rudem psande
oportet. Illud quoque multum
ventosum psudit equos.

interest in rudi terra, an in ca-
serab, quæ quotannis sit obsita,
quæ vocatur restabilis.

Vbius gentium, quisque gen-
tium, ubi sit gentium,
ubi terrarum, aliquo terrarum,
quoque gentium, ubi loci, quid
verum, quo locorum, et huiusmodi,
propria sit obsequio dignissima.
Plantis: Ubi nã est ibi hõ gentium.
Concinnã illi ubiubi cõt gentium.

Sequere har me, Rndetur: Q
gentium. Unde gentium?

Usque prepositio, Coniungit
plerumque cum alijs ppositis
A, ab, ad, ante, ex, e. Interdum
etiam in aduerbio, pridie, pos-
tridie, diu, istius, magna in
venustate.

Vsque ad. Curo: Ibi ee volo
vsque ad pridie Cal. Maiab.

terci. Cui quod
ta sunt fuerat
prestabimus, ubi
no gentium
etate agere. Id.
An quisque gen-
tium e eg miser.
Curo: O di in-
mortales, ubi
nam gentium
sumus?

Curo: Numquid
nobis tristis
mer vany ve-
uerit, ex ante
diem Nonas
Iunij, vsque ad
pridie Cal. Sc.
ptembrib. Id.
Vsque ante die
quinto Cal. Ma-
iab. Ibi esse
volo vsque ad p-
ridie Cal. Maiab.

plant: vsq; ab
stirpe. Quab
tu attulisti in
ab heri meo
vsq; c' persia.

Vsq; a', vsq; ab. plant: longe
vsq; a' campis ultimis.

Usq; dnm .i. donec. plantis:
vsq; dnm regnum obtinebit

Impiter

Circo: vsq; co p
mere carum
capita modis
dn' capto amitt
terent.

Vsq; co .i. tandem. Circo: S;
vsq; co qd arguas no habeb

Usq; isthinc. Circo: Vostri so
nitus nostros, tanti fuerit,
vt ego breuior sim, quod eob
vsq; isthinc exauditos putem.

Circo: profito
istis hora nulla
ciesto Marco
Tullio varia
a' periculo.

Varum a' culpa, a' periculo,
a' dolore. Obseruandum
est hic quoq; dicendi modus,
quo rari post felix illud doctorum
seculum vsi sunt: Post qua
tpa mira paucitas bonarum
literarum, et apud paucos re
sedit. Nam quotusquisq; est, qui
postea non varum culpa, varu
rum, periculo, varum dolore di
cat. Antiqui autem illi varum

T. ling: Ne qd
a' metu, ar
periculis va
rent.

174.

a culpa, varum a periculo, et ^{Sicco: Sim est}
 varum a dolore, et huiusmodi: addi. p. p. lo varum.

Venit hereditas, latine
 dicitur id, quod multi dicunt,
 In hereditatem succedere. Et: ^{Sicco: Quapri}
 Cum filia cum appropinquo datus venisset
 hereditas per magna venisset, doret
 Omnes non quibus hereditas ve-
 nerit, heredem praeferre
 esse oportere.

Virum enim esse, quod alii
 vireb gerat planissimum <sup>Paulus: Si su-
 tui nam ex-
 creuerit, cumq;
 virum sum,
 et idem nanta,
 in eadem nam
 dam dederit.</sup>
 est: at quod non subdum auctori-
 tatibus palam fiet, quod multis
 absconditum in eo vocabulo fue-
 rat. Est enim alio sensu Vi-
 rum, seruum qui serui vireb
 gerit: ab eo (ut arbitror) po-
 stea in alios quoque vis vocabu-
 li transfusa est. Ulpianus: vester aut, sen-
 Si a seruo tuo operas vocari
 cum conduxero.

Cato: pedes de
nob quoquo
sum habeat.
Caesar: Quoq
versu quo pa
bulandi mihi
adire posse
videantur.

Varro: Decorsum
sum versum
est ad sin
gularia perue
niunt.

Cicero: Et idem,
quasi sursum
versu utroq di
cat. Cuius
sursum versum
reddunt. Cato:
Vires ppageb
sulcor sursum
versu, qad emb
facere poterat.
Vires tanto vi
dunt. Sursum
dita a virendo q
versum scripit.

Quoquo versum adverbium
ad locum. I. versum quem
cumq locum. Caesar. Eius Imp
rio classem quoq versu dimittunt.

Quaqua versum, I. per que
cumq locum. Caesar in qua
legatos quaq versu dimittere.

Aliquo versum. I. versum aliquo
locum. Plaut: Ego pol ista
ia aliquo versu regita dedero.

Alio versum. I. versum utroq.
Plaut: Atqui ego istur Antiox
alo versum dixeram.

Utroq versum. I. versum utroq.
Plaut: Utroq versu rectu
est iocund ad te, atq ad illud.

Decorsum versum, id est ver
sub inferiore locum.

Sursum versum, id est versum
superiorem locum.

Decorsum versum. Terent: Ali
um decorsu versu hac te per
dit. Sursum versu sp adducito. Vitis
dita a virendo q ut apocolob h3, ut viret quib sursum
versum scripit. Varro: Similib decorsu versu pressib.

176

Vspiciam quasi scintilla q̄da. ^{Curio: Inde vtrū}
^{in oratione resulget, cum} ^{consistere vspici}
^{a recte considerantibus obsuat.} ^{am velit, qm} ^{mane transire}
^{Uter quicq̄ meo iudicio magis} ^{nescit: Idem.}
^{smone illustrat, quam p̄nula scripta vspiciam}
^{h̄e clausula: quæ a plerisq̄ qm̄ sine missq̄.}
^{sunt omissa, illaudata eorum}
^{at sordida surgit oratio. loco h̄}
^{particula vspiciam, multi cepte.} ^{Idem Attio:}
^{in aliquo loco, dicunt} ^{sed tamē hor}
^{me nesci conso-}

Duo verba, contrā infinita, ^{labori, quod nō}
^{millia copula conūta sepe} ^{dubitaba, qm̄}
^{nūmero apud antiquos reperi} ^{te ille aut dra}
^{intur, nulla ratione, sed solo} ^{loro vspiciam}
^{modo loquendi, vti fr̄m, q̄.} ^{visum est}

Uti fr̄m. Cōm̄: habet m̄b
 Utendi fr̄mendi.

Dante legare. Fabolo m̄b: Titio
^{do lego. Paulus: Easq̄ res} ^{Graculo de m̄}
^{quibusq̄ dante legare volet.} ^{offinso testa, lege,}
^{Titia: Quæ su}

Dante p̄stare. Dari fieri. ^{Si p̄ra dari fieri}
^{uola: Jubco det p̄stet filio} ^{missi, et dari}
^{et uxori meæ.} ^{fieri volo.}

Paulus: per
arcam tuam
in domum meam
ut agere possis.
Si prius esset
mihi ut agere.
Sed pontem
quo possis ut
agere nunc ex-
tinet.

Titus l: Remis-
sio fuit & sus-
penso erat ra-
tionata, magis
sonitu recidit.

Curio: Quoad
modum aut reli-
que ubi pella-
tur, tum astim-
gentibus se, inte-
stimis, tum re-
laxantibus, ha-
ud sane diffi-
cile dictum est.

Essere bibere. Ulpianus: Qui in
mensa vendit, solet ita promit-
tere esse bibere, ut oportet.

Ite agere. Celsus: Ite agere licet
bit. Qui plurimum est inibi, nunc
esse cuncti agendi potest.

Intendo & Remitto. Curio: Ut
onera contentis corporibus
faciliter feruntur, remissio op-
primunt: simulque animus inten-
tione sua pressum depellit omni
pondere: remissione aut sic ve-
getur, ut se nequeat extollere.

Oculi sunt, quorum intentione,
tum remissione, tum comiectu, tum
hilaritate, motus animi primum.

Astringo & Relaxo. Curio: Ea
tum astringitur tum relaxat.

Contraho & dilato. Curio: partes
quae sunt infra, quae id demorat,
dilatur: quae autem super, contrahuntur.
Pulmones tum se contrahunt aspi-
rantes, tum spiritu dilatant;

ut frequent ducat² abq audib. *Cicero: Tamen*
si mod. hōcō sē
Per translationē dē remittit¹ *interdum aut*
 tere et relaxare animū, *relaxantur.*
 hoc est non semp aurib itentū ēē. *Et remittit a*
minob, tum q

Quod multi insite quidem et trahit
 Quinimō latine dicunt, vsq
 mūt, vsq tūc, vsq ad id tūc; *Plantus: Etia*
mūt vale. Ci
 perfecti illi Romani sermōib pa *Quaritur etiā*
 venteb, Etiam, mūt, etiam tūc, *mūt, quō cū*
 vel etiam nūm, etiā sū dicebat. *vidim mscit.*
 Quod quandq prater supradicta mūt de testamēto
 ad huc, sūt

Etiam mūt. *Cicero: De altēa*
 pūb etiam mūt mortuū vo *Plant: Ibo etiā*
 luntab plurimū valebat. *mūt. Varro:*
Vineab veterib

Etiam nūm. *Varro: En etiā iterū orare,*
 animū platamū nouella cēt. et nouellat

Etiam tūm. *Cicero: En etiā*
 tūm in lecto Crassus esset. *etiā tertio si sūt*
etiā tūm gleba.

Iam tūm, Jam mūt, aliud *Cicero: Ita se ge*
 recte est, sūp id quod *esse pro cūc*
 tūc, ex mūt, incepte dicunt. *qō temporib,*
q hūc mīnab.

properant. Ja
unt me facia
Draus Susa
pere, et bene
zi ponere vo
ta in nat. Vgi
Et votis iam
unt assue vo
ra.

Salustius: Sed
mredit pora
vestra magnifi
ce sacerdotia
et consulatus,
paris triumphos
suos ostentan
tes, punde qsi
ea honori, no
pude habeat.
Et alia, q recti
miserias vider
voluptati habu
isset.

Iam nunc. Circo: Jam nunc
mente & cogitatione pspicio,
qua tum studia hominum, qui g
ner sub futuri sunt. Idem: Qua
cum rogo, iam nunc timeo.

Prudens, imprudens legu
et in legibus, Juris. Circo: Imprudens legis in ex
sent, utulum in molauerunt.
Quia prudens esse in Juris ci
mili putabatur.

Habere quæstus, habere ho
nores, habere præde, habere
voluptati. Circo: Habere em qstus
Rempus. non modo turpe est,
sed sceleratum etiam, & nefarium.

Certum habere, pro certo
habere, Certum scire, Certo
scire, Modi sunt loquendi, randi
dissimi. Circo: Neq id ipsum tu
certu habeo. Quod quæras qd
hic paucos dies, sz certu no habeo.
Neq innabat qd, p p certo ha
beremus.

180

Certum scire, Certo scire. Cicerō: Cum
Cicerō: Vostre res meliorē certum scire,
loco videbantur scripta em ad te scriba ad te.
certo scio, quā gesta sunt

Non ad rem pertinet, non Cicerō: Et si quid
pertinet. Hoc ad rem fa- ad rem pertinet,
cit, non facit, quod est nō cōuenit. Cuiusq. Ad ta-
Modus est, idem dicendi, quo lem forma nō
iam parum aliquid videntur, facit iste locus.
sed pro eo insite dicunt. Hoc Non facit ad
ad propositum facit, vel pertinet ibidem ulla me-
ant ad propositum nō facit, ab. Julianus:
vel non pertinet. Papinianus: Cum qui nō ad
vel ad rem pertinere, si por- rem pertinet.
tionē filiorū sine substitutionis
quā esset.

Summum, Minimum: Modo hoc Varro: Hanc
Sloguendi statuit, quid illi, quā minimum
terate dicunt, ad manū, ad mī- in omni specī-
nib. Cicerō: Quā igitur fortasse sunt. T. Linius:
ctas, summū perendic. Varro: Cum tribus
Ita sunt om̄ partes minimum tribus.
octuaginta una.

Cicero: Qui ma-
xime omni-
um nobilium Graecorum
et literarum stu-
dium.

Cicero: Neque il-
lud me mouet
quod ij, quia
me dimissi sunt,
discesserunt se di-
cant. Cicero:
Vnus Pompeius
me mouet be-
neficio, non au-
toritate.

Cicero: Haec est
grammatica homi-
num atque magis
illa quasi as-
scriptorum po-
puli multum
dum se intente
et voluptate
quasi nullam
hinc. Si ea vo-
luptas esset, q-
ui nullum sensum.

Quod inscite dicitur, plusquam
omnes, minusquam omnes.
Maxime omnium, minime omnium
antiqui dicebant. Cicero: Quod
quidem tu minime omnium ignora.

Non me mouet, vel hoc me
non mouet, quando res ali-
qua non illi cordi erat: Vel gratia
cum maxime urgebat, aut pre-
mebat. Paulus. Mouet me, q-
dum legati huiusmodi, sine fidei com-
missi recessit.

Observari verba nonnulla
modo, neutra absoluta,
modo actiua simplicitate in scrip-
tis illorum perfectiorum antiquum
versari, quae non ab re puta-
ui (ut videri lectoribus essent)
literis mandare. Horatius.
Comis gaudere libellos. Hic
appelle recentior inscribis ohe.
Vle mea semis iungaribus. fides
cum manante poetica mella de
solum.

182

Cylinus et vineta crepat maza. horatius: p^{re}
 Si quid sternis veri crepat. ^{terea in vobis}
 Et quae pars quadrat aeternum. ^{nillet gloria, in}
 libenter hoc et omne militabit ^{re furando ob}
 bellum In tuae spem gratiae. ^{stringam.}

Experientis vin, Arator ex ^{Cicero: Aulus An}
 perientis, corrupto modo di ^{nis vin fortis,}
 cendi id est, quod dicunt, Vin ex ^{et experientis.}
 pertus, Arator expectus. ^{horatius: Et}
 Aliquis experientis arator. ^{Cicero: deus, et p^{ri}m}
 recte petit ex ^{perientis vin.}

Tangere de coelo, negare
 nemo audeat recto d^{ic}endi
 modo in latinitatem introduc ^{Vergilius: De}
 tum esse: id enim sit quod p^{er} ^{coelo tactas me}
 uerso dicunt fulminare. ^{Cato: n^{on} p^{er}dicere}
 Si de celo villa tacta fuit, de ea quae ^{quaevis.}
 he vba divina vti fiat p^{er}mittet

Dare promissa: Est et hic Catullus: At
 alius elegans d^{ic}endi mo ^{non hoc quon}
 dus, distinctus ab eo quem ante ^{dam blando p^{er}}
 a notam, facere p^{ro}missa. Na ^{missa dedisti.}
 hoc p^{ro} alio spondere, illud p^{er} se

Cicero in para-
doxis: hoc tu
opus ut in op-
timum pferas,
nihil postulo.

Caesar: docet lo-
ge alia ratione
esse bellum ge-
rendum, atq; an-
tea gestum sit

Caesar:horta-
tur eos, ut si
nulli ratione,
atq; ipsi fecerit
suas in inuicem
persequantur.

polliteri sit. Vergilius: Non huc
Euandro de te promissa patienti
Discedens dederam.

In apertum profertur, nil
est aliud, quam (ut dicunt)
in publicum vulgare. Sed
modus antiquus dicendi obser-
uandus est. Moratius: In a-
pertum profertur etiam.

Oe alio, cum particula atq;
coniuncta. Caesar: longe aliud
sibi capiendum consilium, atq; antea
senserat

Oe particula Similiter, cum, ac
atq;, ut, coniuncta. Cicero: Tu
autem quid quaeris? Similiter fa-
rio, ac si me roges.

Oe particula Simili, ac diffi-
mili, cum atq;, & ac, coniuncta.
Plaut: Haud consimili ingenio,
atq; illis est.

Oe particula Item, cum, atq;, et
ut, coniuncta. Varro: Alij ad
cursum, alij ad praedam, no-
item sunt spectandi, atq; habendi.

184.

De comparativo cum ac, atq; horat. Azetig
 cominus. Cicerō: Mihi videt^{atq; Gede na}
 duntis absuturib; ac velle. ^{procrea astin}
 gitur Flex.

De particula Scis, cum, ac
 atq; quam, comita. Cicerō:
 Non scis ac si mens esset fū.
 Non dixi scis ac sentiebam.

De particula aliter, in, ac, ^{Cicerō: Aliter re}
 atq; ut, comita. ^{idisse rem exi}
 Tercē centig; ^{ma b, atq; op}
 natus sū.
 Numq; te aliter atq; eb, in am
 nū induxi me nū.

De particula Contra, cum, ac, ^{Ulpianus: Si}
 atq; q; comita. ^{Casari. Qui quib; contra q;}
 contra atque esset dictum plūz ^{phibere fecit.}
 com misissent.

De particula Proxime, cum
 atq; comita. Cicerō: Vt possū

ego non aut proxime atq; ille, ^{Paulus: Quam}
 aut etiam aq; laborare ^{vis statim inter}

De particula Statim, & cō, ^{resserat mulier,}
 festim, cum atq; quam, ut, q; ^{competierat.}

Marcellus: Potest confestim ut fū ^{plant: Scis in}
 ut alic natus petere. ^{te facta velle &}

De particula Acque, et per, ^{que ac tu velis.}
 inde, cum ac, atq; ut, q; g. ^{Cere: Quis mī}
 Et primo de aq; ac. ^{aque ac ego?}

Cicerō: Cum charis aq; sū, ac in mūd; ac fūsti pū.

185

Acque quum. Plant; Vmūq;
 Acque pti mūmūm lepidū
 Tibullus: Vt attulit, quum ego nūc mea hē
 tibi sit mea lūpū mūmūm.
 Acque tā ferunda
 cura, Vt video
 pūmūm ante
 fuisse dūb.

Perinde atq; T. li: ab vrbe g.
 Perinde atq; capta vrbe.
 Perinde vt. Idem. Vt perim
 vt malisset
 Suetonio: Vt p
 inde vt opinio
 est de cūmūm
 moribus

Perinde quasi. Cur: perinde qsi
 exitus rerum, non hominū
 plant: Parit consilia legibus vindicantur.
 moratur vt pū
 amūm qd fuit
 Caesar: Parit
 spatio trans
 missus in Gal
 lia est in Br
 tamiam.

Oc partitula parti, ar partit
 cum ar, atq; vt, con iuncta.
 De partitula pro co, cū atq;
 con iuncta: Vlpianū: Pro co
 habendū est, atq; si nullo iūc
 factum esset.
 De partitula in parte m, m
 atq; con iuncta
 Caesar: In pte
 mūm, atq; pū
 erant recepc
 runt
 hūmūm in g.
 Non oportere illū eodem vti vestitū,
 atq; ipse vtetur.

186

De particula inpta, cum ar, Plant: Dux
 atq, mecum, tecumq, con- ^{tibi mater}
 inpta, et quandoq, absolute po- ^{inpta mecu}
 sita. Cuius Officij ar si inpta ^{rem teneb.}
 ar si mens fr esset sustentavit.

Hic quoq, loquendi modus no- ^{Cicero: Taburni}
 est pretereundus, quo etas ^{plebis viginti}
 illa antea Ciceronis utebatur. ^{vulnerebus ar}
 Cum enim aliquis vulnere ^{reptis iactis,}
 bat, accepisse eum vulnere, ^{moribundis que}
 vidisti.

Romano dicendi more dicebant.

Notandi sunt etiam et alij nri
 loquendi, ab hoc verbo accipio
 profecti: Ut accipere cladem, ^{T. L. Vulnere}
 accipere iniuriam, accipere de- ^{accepto & gra}
 trimentum, accipere conditione, ^{al circumstanti}
 accipere hospitio, accipere pla- ^{bis exceptus}
 gam: Male acceptus, bñ accep-
 tus, et huiusmodi.

Accipere plagam. Varro: Cuius Tu i-
 Si qua in conspectu plagam ^{tanta plaga}
 accepit, cum locum alligat p- ^{tactus accipere}
 te liquida

Accipere cladem. T. L. Ex m T. L. Post accep-
 sidys ppe mag accepta clade. ta proxime
 pugne clade.

Cicero: Male
accepit verbis
Rabbinum.

Male acceptus. Hieronimus: Itaque
Maduersarij male accepti,
tūm de minimis p̄sidia contulerunt.

Cicero: Vlam in
rebus vobis
om̄ venerat
calamitas, tū
detrimentū
accipitis. Neq̄
eos quicquid
aliud affecit
classim nōc,
nisi ut detrimē
tis accipere
maiorē affi
turpitudinē
videremur.

Accipere conditionē. Caesar:
Redit non esse cōsuetudinē
populi Romani accipere ab hoste
armato conditionem.

Accipere detrimentū. Caesar:
Quod detrimentū culpa
et temeritate legati sit acceptū.

Accipere dolorem. Cicero: Accipi
Pontificis magis, atq̄ tri
dibilem dolorem.

Accipere beneficium. Idem: Sed
non id solum gratius ē debet,
qui accipit beneficium, verum etiam id
cui potestas accipiendi sunt.

Plant: Vlam
huc honoris vā
vemo grā. T. d.
honoris grā le
gatos mittere.
Cicero: Alterū
in vrbē scim
honoris causa
habere. Honoris
rā me nōc fuit
die festo dignet
adhibere.

Ammi causa, officij causa,
verbi gratia, valitudinis rā,
honoris causa, & honoris gratia,
exempli causa, moī sunt loquen
di, Romana elegantia referti.

Ammi causa. Plant: Dico me illi
aduenisse ammi causa.

Plant: Misce, mihi ammi p̄m ai causa.
Sine me amare huc vñm Argyp
p̄m ammi causa, quem volo.

188.

Officii causa. T. L. Quae officij cau-
sa ab domo prosculata fuerant. *T. L. Descriptione
officii causa ab
romanezant.*

Uerbi causa, Verbi gratia. Cic: Cicerō: Verbi gra-
tia, propter voluntate. *Verbi gra-
tia prima sit
an ne?*

Exempli causa. Cic: Exempli ca-
ponat aliqd qd pateat latius.

Quam elegantes dicendi modi.
ad extremū, a principio, ab *Cicero: Sed ego
a principio cu
initio, a primo: quandoq; absolute
dminare de
sine prepositione, principio, in
belli dntur
tio, primo, ab illis veteribus in
uitate possem.*
troduti sunt: quoru loco iuria
postea multam barbarie supleuit. Idem: Sed he

A principio. Cicero: Ac vellem
a principio te audisse. *a principio ti
bi preceptis*

Ab initio. Cicero: Quod tibi esse
quantu pferre
rim, no ignoro.

Aet antiquissimū, & ab initio
fuisse, ut primū Asiam attigisti
constante fama, atq; omnium
sermone celebratum est. *Idem: Vnde vero
a pmo quide
mirabiliter or
cultu natura
est.*

A primo. Cicero: Utinam a pri-
mo tibi esset visum.

Prinipio Cic: Prinipio quēri
paniputū omni est a na-
tura tributum. *Prin-
cipio ralm, et
terrab, rāposq;
hūmēntes.*

Cicero: Vt ad
huc hanc duo fe-
cellerunt, initio
spec. oppositorib.

Horatius: per
et ad extremum
videndum, et filia
ducat.

Horatius: Sonā
te mixtu tibij
carmen lyra
hanc Doron, illar
Barbarum. Idei
Graecia barbaie
lento colliso du-
ello. Plant: Na
nomen Graec hu-
ic est Hesaurus
fabula, Philo-
mo scripsi, plan-
tus xat Barbae

Cicero: Duo no-
dum decem in
teresserant, in
ille alter filius
infans negat. in
Vnus et alter
duo interesserat,
cum res parū
certa videbatur.

Initio. Cicero: Cum id mihi positi
initio non fuisset.

Primo. Terentius: Vt illi me
debam primo.

Ad extremum. Cicero: Illud te ad
extremum & oro, et hortor.

Cum Graeci Barbaros (festo an-
tore) omnes praeter scriptos
dicant, loca, quae infra notam, alit
accipienda sunt, atq ab plerisq
interpretibus accipiuntur. Bar-
barum cum id sit, quod alienum,
peregrinum, extremum. Plantus:
Non hinc Graec Onagros est fabu-
la; Demophilus scripsit, Vlpianus
vertit Barbae.

Quis erit, qui legend, quab
infra autoritate de clausula
Cum, quemadmodum praecedentib
ingenij Vates illa vbi fuerint, qu
tempus praec voluerint: na supra
modum oblectetur, mihi arrideat,
qui eas primas (ut opus) nota
infans negat. in, et vndiq deceptas, quasi in a-
remum congesti. Plantus: Jam bi

190.

enim, cum merito esse ille roget. *Cicero: Utinam
pit. Illi quidem haud diu est, cum am, cum tibi
dentes exderunt. Quia septem gratias agam,
menses sunt cum in hac edes quod me vinct
pedem nemo intro detulit. Plus *coegisti. Eandem
triginta annis natus sum, cum veniet tempus
ego interea loci non minus quicquam cum grauitate
facinus feci peius, neque scelus.*
Iam adert tempus, cum sese
etiam ipse odeat. *Interitum.*
Si vixit ullum fuit tempus
mater, cum ego voluptati tibi *Idem: Triginta
fuerim. Videre video iam illu cum dabo hab
diem, cum hinc egens profugiet literas. Aliquot
aliquo militatum. Hinc vide *enim sunt omni
semper optam diem, cum ex te si, quod propius
et aliquis, qui te appellaret pater.*
Cicero: Qui locus est iudicis?
quod tempus? quae dies? quae vox?
cum ego non ex istorum insidiis, *Cicero: Utinam cum
ar muremibus, non solum nico, ista oro ita libe
sed multo etiam magis diu *te vagetur, ut
consilio eripiam, atque euolem? *etiam in Eura
Iam annus prope quadringenti.*****

191

Quidius. Cum sunt, cum hoc probatur. Ann
mater nato e sunt octo, cum iste in ista medi
ob via feto suo. tatione versatur. Vigessimus

T. Quibus. Per me unum petunt. Sed in ora
multi iam am erat, cum nulla consilia differere in id tempus
certum fuc cum sinte mus qua Brundisy
runt. Duo hanc arta essent. Ipse discurtion ve
multi interres nisse tempus, cum iam nec for
serant, cum lega titer, nec prudenter quicqua
ti venerunt. facere possim. Una vox inter
resserat, cum iste Dorothem su

T. L. ab ur. gdi. diligebat, ut diceret omnia inter
Tria ut sing esse cominia. Nondum centum
sexagesimus et decem ann sunt, cum de per
quintus ann et de rem ann sunt, cum de per
vrbis Quirites nro repetundis, a' Lucio Pisone
agitur, cum no lata lex est. Quoniam multi a
vincta et hu in sunt, cum bella a' propretorib
ria vobis bel lo par est. & proconsulis admi nistrantur.

Vgi: Vix hoc Vergilius. En erat vix ille dies
addiderat, cum mihi, cum liceat tua dicere facta.
effusio hinc Vix longu in medio tempus, cum
bus atra: Tem clamor ad anteb: Peruenit.
pestas sine si ne fuerit.

192

Cancor & Gemon sēpe mēdo Curio: O hōem
 scriptum videri (ut optior) ^{canendū mihi.}
 a paucis observatum. Cur: Quā ^{ffidem vobis}
 esset tua in hoc pestifero bello ^{habenda non}
 uendo et prādicando sententia. ^{canendum.}
 Atq; hic statim, qui vna voce o-
 mium gemitur. Cetera quā qdē
 promitti poterunt canebuntur.

Quid sit ex sententia, et ex a plant: Nōte
 Quinmi sententia, ex animo, hoc quicūq; nō
 trito fere dicendi modo in ptop satis ex senten-
 tu est, idq; p, quod ex voluntate ^{tia. Teren: Spe}
 ex desiderio, ex iudicio. Sed ali ^{ro hanc rē cūc}
 qui nōne et inepte (omisse emōi sententia
 elegantia) ad votū dicunt. Præp
 sententiā aut id est, quod contra
 voluntate vel opinione, p desiderio. Curio: De gili

Ex sententia. Plantus in capti: ^{sententia indi}
 Si venemā huc ex sententia. ^{ratab. Et sine}
De sententia. Cur: Quid sentis ^{consilij sente}
 igitur: Vñhil nisi de scētia tua. ^{liberavit.}

Præter sententiā, et aduersus
 animi sententiā. Plant: Ut ne ^{plant: Oia in}
 litigeb aduersus animi sententiā. ^{enemunt ho}
 die pter sen-
 tentiam.

Cicero: Te ante
dicenti hoc in
anct ex an.
Hinc tu libro
maxime velim
ex animo, si mi
nibus gratia con
sa suffragere.
Catullus: Atq;
id prout dicit
et ex animo.

Ex animo. Cicero. Eundem
dicam ex an quod sentio.

Quod dicendi modi, quamvis
eleganter, et apposite ab ho
nomine etab, quasi candidissimi
nimuli a quodam latinitatis fon
id prout dicit te deducuntur: quoniam nonnullos
et ex animo. hanc, infraq; descripsi, ut ad ma
nim sunt imitatoribus.

Cicero: Sed ho
nesta acta su
petior etab, fin
itub prout an
toritatis expe
mob.

Acta etab. Plantus in Trinmno:
Nihil quidem etab acta est.

Exacta etab. Teret: Nunc exacta
etate hor finit pro labore
ab iis fero odium. Pui exacta etate.

Cicero: Hor tunc
exacta etate
laboris, itine
usq; suscepit
venerabilis vi
zi et exacta in
etate.

Affecta etab. Cicero de Oratore:
Q. Nihil iam et vestibuli,
quod in cunctis infirmissima valit
dine, affectaq; iam etate, magis
quotidie frequentia cunctis, ar su
moen homin splendor celebrat.

Plant: Gener
ta etate sorta
zi senob. Que
senecta etate
ludob faciat
hand meito
meo.

Senecta etab. Plant: Hic ille
senecta etate, qui finit e puer.
Pronecta etab. Cic: Ex iis
hora octava, que mortua est.
pronecta etate mortua est.

194.

Precipitata etas. Adulta etas. Cicero: Adulte
 Maximo Cicero: An quod ado etate filiis.
 lescent praestitum cum etiam ex parte
 cum excusatione possum, id mihi
 etate precipitata temerem, ac me
 ipse rectam? *Cicero: In quiete.
 Non etate con-
 festis, non mi-
 liebrabunt, et*

Conferens etate. Vergilius: Con
 ferimus etate parentem. *non infantibus
 pepererunt.*

Ingreſſente etate. Cicero: Immu-
 tari etiam mores homini saepe di-
 cebat, alios aduersis rebus, alios *Cicero: Et ab in-
 cunte etate, re-
 lictis suis rebus*
 etate ingreſſente.

Iuente, et ab incunte etate, *omnibus, nullis
 & adoleſcentia. Cicero: Quibus ille periculi ex per-
 studiis & iuncte etate se imbuerat. tem fuisse. In-
 cunte adoleſcen-
 tia maximi pe-*

Sic etiam dicitur, Incunte Vere, *periculis In-
 te suscepit, media etate confert.*

Uincere etatem. Plant. Eo modo, *Cicero: Itaque incunte
 Vere in vobis, quae
 relictas sunt. Et*

Degere etatem, et vitam. Cicero: Cum ab incunte
 etate rebus max-
 imas gerere

Agere etate. Plant. Vbi pulcher coepisset.

Arimus egi etate, inde ab eo.
*Cicero: Tertia etate homini vivebat. Plantius: Quia
 ego illum mihi vni exoptavi qui cum etate degere.
 Cicero: Per se se licet inuolenti amicos opibus vita
 in egestate degere. Plantius: hic nostra agetur etas.*

Plantus: Tem
vincere vult
atq; etatem
exigere

Cicero: Vincere
arbitror, et
eam quide vi
tam, q; est sola
vita voranda.

T. Livius: Equum
praesidij vniq;
habueris: et
quem i castis
consulem: et
quem exerci
tu inuentum.

Terent: Equid
nob quid de
fiducia har.
O populares,
equus vinit
me hodie for
tunator.

195
Exigere etatem. Plant: Quid ma
gnata, q; in etate exigit.

Sic etiam in passio, degit
Svita, et vinitur vita dicit.
Cicero: Ea vita, q; ex summo bono degit.

Equid, & Equus. Attendunt qso
bonarum literarum studiosi, vel
ad minima quaeque diuini illius,
eruditissimi scilicet. Vnusquis enim
tota magis elegancia versatur,
quam apud has particulas clausu
lab, quibus quasi clauiculis com
posita latinitas subnectitur.

Et particula, a multis (ut reor)
Grammaticis tractata, mil
ta cum venustate interpretat.

Plantus: Hec equid in Villae:
equid recludit. equus prodit.

Permutabor equis adolescente
nouerit. Equum aduexisti ma
trix matris ancillam a Rhodo.

T. L.: Equum de meo mentione
Roma factum esse. Equus seque
retur eorum.

195.

Aedere, præter alia scripta, quæ
 nota sunt, modos occultiores illi scelere, q
 habet loquendi. Dicitur enim eadē in me illorum
 spiritum, quod est agere animā. Inuicem eadē
 Aedere scelus, quod est perpetrare: dit, haud scio
 Aedere stragem, quod est facere: an hoc recte
 Aedere nomen, quod est dare: dicam.
 Aedere sonos. i. proficere: Aedre/
 librum hoc est publicare.

Aedere spiritum. Cicero: Cum
 in complexu libenter extre/
 um vite spiritum ediderim.

Aedere scelus. Cicero: Postea q
 scelus, quod facimus parū
 cidia edidit.

Aedere stragem. T. Livius: Tam/
 atq; maiorem stragem edi/
 dere, q̄ inter hostes ediderant.

Aedere nomen. T. Livius: Aedit nōia
 eorum, quib; quicq; op̄ esset.

Aedere sonos. Ovidius: Sc/
 edit in aduerso nocturnis
 lumine Vulpes: Affueratq; gra/
 uis edidit ore sonos

Cicero: Cum
 id meo no/
 mine ad inu/
 diam videretur
 di immortales,
 quas ego pu/
 gnas, et qua/
 tus strages
 edidi.

T. Livius: Ut redi/
 menti p̄tib;
 fieret, missi,
 nomina eadē.

Aedere librum. Cicero: In nobis libris, quos de divinatione edidi.
Cicero in Verre: Vt scriptum habeo, nec possum edere. **A**nni scriptum, quod Argenti in provincia Sicilia paravit.

Aedere praelium. Titus Livius: Memorabile illud addidit praelium.

Aedere clamorem, et pugnam. Titus Livius: Addidit clamorem, ut auerteret etiam pugnam. **A**quantum animos.

Aedere munus gladiatorum. Titus Livius: Ad munus gladiatorum addendum rediit.

Aedere oracula. Cicero: Sed quod scriptum est, cum isto modo iam oracula Delphis addunt.

Aedere ignem. Titus Livius: Additus ab Hannibale ex composito ignis est.

Aedere annos. Ovidius: Dum libet et verob. etiam inter editos annos.

Cicero: Oracula addere putab.

Titus Livius: Regia statio atrocissimum praelium addidit.

198

Acedere eadem. T. 2. Deinde mul-
ta iam edita eade senescit

Acedere exempla amaritiae et
senectutis. Curo Attiro: Ac-
de exemplum senectutis tuae.

Acedere visus. Acedere signum.
Curo: Vires visus vos eade,
ille ignarus sui comitatus repe-
te aperuit lectram, et pene ille
timore, ego visu coram.

Acedere factus. Aceditissimum.
T. 2. Curo: Aceditissimum vi-
bis partem scandunt.

Acedere iudicium. Curo: Sed tu
ab eo te Torquatus quæro, in
iudicatus tunc minimus esset,
& esset eius rei frequens scia,
et rerum memoria testis, tibi

meo familiari, et contubernali,
primo etiam edituri iudicium fuerat.

Infini pene dicendi modi a
veteribus illis latinitatis
conditoribus a Verboffario

T. 2. Curo: Acedi-
to e speculib
signo. Idem:
Cum multa
amaritiae feda
exempla eade
ventur

Curo: Subarto
mhi ingenio
opus est, ut
agro no semel
arato, sed no
nato et itera-
to, quo melio-
res factus pos-
sit, et grandio-
res cedere.

Curo: Dān
enim illig im-
maturo inte-
ritu res po.
latineq; litera
fecerunt.

Plant: Vlon mi-
zon si quid dam-
ni facis, aut fla-
gitij.

T. Linig: Qui ali-
cuius manibus
peccatum faci-
mus facere.
Cicero: Greco-
cob nefarium
facere dicunt.

T. Linig: Qui sti-
pendia pedibus
propter pamp-
tatem fecisset.

T. L: Qui sacra
publica populo
Romano facit.
Castus cum
sacra primata
facere. Ne sole-
ne sacrificium in
monte faceret.

Facere delicias. Plantus: Eia
delicias facias?

Facere damnum, pro eo quod di-
cimus, damnum pati

Facere facere facinus, & se-
cundum. Plantus: Atque duo fa-
cino dicuntur fecisse facinus magis.

Facere iratum. Cicero: Cum
iratum aduersario Iudicem
facere vellet

Facere flagitium. Plant: Aut
flagitium, & damnum fecisse.

Facere stipendia. T. L: Qui sti-
pendia pedibus propter pamp-
tatem fecisset.

Facere praedium. Caesar: Par-
tibus castris praedium ad aquam

Facere sacrificium. **f**acere
& sacra. T. L: Quid nam tu

hospes parabas, inquit, inestum
sacrificium (ut dicunt) facere?

Facere ab alicuius. T. Linig:
Ab alicuius fecisse

Facere testamentum. Cicero:

Ac se tanq[ua]m in provincia te
stamentum faceret sine libera
atq[ue] tabulis.

Terent. Jam fuit
faciam ducendi
mibi: petendi
cum ipse de se
fuit nō facit.

Facere finem. Plantus: Sed
moniam fuit facere tuo.

Facere fidem. Cicero: fidem
faceret oratio mea

Cicero: Non faci
et fidem sali
et cum hac di
sputabis

Facere ludos. Cicero: ludos fa
cere absens malebat.

Facere scriptum. T. L. Neq[ue] ei
accepit nomen, quod scriptu
faceret, tabulam posuisse: et
intrasse se scriptum non factur[us]
quam aliquando antea dedisse
scriptu[m] faceret arguit Marci rip[er]

Cicero: Quanta
tandem peni
ma penderet,
si omnium no
mine quicunq[ue]
Romae ludos
facerent.

Facere dolorem, et luctum. nimb
Cicero: Nulla medicina tam
facit dolorem, q[uam] quae sanat.

Quenob pomp:
Neq[ue] castra pro
pter anni tem
pus, et mili
tum animos

Facere castra. Virgilius: Ibi
castra ducataru[m] legionu[m] fecit.

Facere periculum. Plantus:
facite semel periculum.

facere possint.

Terent. Qui scrib[is] ergo
istud, nisi peccatum feceris?

Plautus: Ut ne
clamore hic fa-
cias, nec con-
tinuum. Male in
præcatum et fa-
cit continuum.

Facere continuum. Quid est
loquendi, quo statim conti-
nuum. Male in
melo quem latere, Et quod
mepte dicunt. Dicit illi inuicem.
Pl. Sic et presenti tibi facit continuum.

Facere naufragium. Cicero:
Qui cupide profecti sunt,
multi naufragia fecerunt.

Facere promissum. Cicero:
Ut reddere depositum, etiam
ne furioso facere promissum.
admittendum
fuit. Ergo pro-
missa non faci-
enda non nunquam.
facere promissa
facere continui-
reddere deposi-
ta, commutate
utilitate sunt,
non honesta.

Plautus: Neque
ullum verbum
facere perplexum
abile. Verbum
hercule facere non potest.
Haud verbum fatigum.
Verbum nullum ferit.

Facere iter. Cicero: At ego in
casu diebus yb itineris faci-
endi causa decedens e promissa,
Puteolos forte venissem.

Facere turbas. Cicero: Maximas
in istis castris scribere turbas de-
bet.

Facere verbum, & verba. Cicero:
Sed omo verbum facere conari.

Facere verba. Plautus: Num
verba ne facias sotori.

Verbum, et verba facere, mo-
dus est loquendi, sub id quod

Loqui, id enim est. Non multa plantus: Sic
 verba faciam, et non multa lo- ^{verba hic facio,}
 quam, sed ita tunc loquebantur. ^{quasi negotij in}
 Quid autem inter se discrepet, ^{hil fiet. Multa}
 ex inferioribus auctoritatibus, ^{scio facienda v-}
 plane videri potest: Nam fac ^{ba. Ut multa}
 verba, loqui, et explicare ver- ^{verba fecit?}
 bis rem sit. Facere verbum ^{Verba quidem}
 est vix loqui, missare, vel pan- ^{hanc indote se-}
 ra proficere. ^{nt. Verba faci-}
^{num, it dieb.}

Facere iusta. Plantus: Postq
 ille uxori iusta fecit.

Facere copiam. Plantus: ffci ^{Plant: Vti sibi}
 enim ei quod orant, mei copia. ^{amanti facere}
^{argenti copia.}

Facere medicina. Cicerō: Medi- ^{Vti tibi recte}
 cine facienda locum non erit. ^{conculiandi fa-}
^{rem copia.}

Facere Indiciū, ffacere auctorita- ^{Idem: Mihi spe-}
 tem. Cicerō: De quo homines ^{statorib facite}
 vob, id quod maxime sapit aucto- ^{indiciū.}
 tate, tanta & tam preclara indicia

Facere lucrum. Plut: Lucrum in plantus: Vnde ^{tu prae-grande}
 genis facio. Recte rem gero, et ^{lucrum facio:}
 facio lucrum.

Cicero: Ego har
de me coertu
ram domi facto
idem: Veru
ex vno de co
trib coertu
ram facere po
ssitib

Plautus: Post
q rem dmi
nam feri, vtr
in mente mhi
Cato: Eam re
dminam, vel
seruam, vel li
ben licet fa
cto

Horatius: Et
sapit, et me
rum facit, et
Ione indrat
equo. Cicero:
Defensor q
ad ea, quae
proposuit, aq
late intatur,
et ea causa
serum facere
faciatur.

Facere coniecturam. Cic: Vob ro:
garem, vt coniectura feceritis.

Facere rem diuinam. Horatius:
Postero die diuina re facta.

Facere furtum. Plaut: furtu
ego vidi, qm faciebat.

Facere rem. Horatius: Ione
tibi melius suadet, q vtr
fariab, rem si possis recte; si
in mente mhi. non, quocumq modo rem.

Quanti facere. Hora: Sep
timumb Claudi minimum
intelligit vmb, Quati me fariab.

Facere officium. Hora: Offi
um facio, tu possis filia.

Mecum facere, serum fac,
Mona facere, nobiscum fac,
modi sunt loquendi, a paucis (vt
reor) notati, significant enim
id quod mecum sentire, quo lo
co multi insulse ponunt, pro
me facere. Horatius: Mecum
facientia iura.

204.

Facere versus. Horat. Pampas

impulit quidam, ut vsq[ue] facere.

Facere sumptum. Horatius: mente debet

Pro quaest[us] sumptum facit. velle impen-

Facere vitium. Vitrinibus: Si

venti frigidi sunt, ledunt: in cultura, si

si calidi, vitiant: si humidus, nocet se refiri.

idem faciunt vitia paucis metib[us].

Facere iniuriam. Plantus:

ffacet nemo iniuriam.

Facere impet[us]. Cicer[one]: Impeditat in in-

tim faciunt in ffabr[ic]am.

Facere contumeliam. Ut vi-

deant omnes mod[us] loque[re] Plantus: Tu

di ab illis optimis cum etatis contumeliam

antozibus dignissime fuisse ser-

uatum: & si quid esset ab aliq[ui] tibi non dicat.

id etatis viro docto interuersus,

statim esse explosum: legant C[icero]

teronem, qui Philippica tertia

reprehendit Antonium, qui

contumeliam facere dixerit:

Varro: Vt mo-

erum sauro

mente debet

velle impen-

sam, ac sup[er]

tim facere

in cultura, si

videt non pos-

se refiri.

Cicer[one]: Quid di-

id quod,

Impeditat in in-

am tibi, ferisse

veram.

Plantus: Tu

contumeliam

alteri faciab,

tibi non dicat.

Cato: In hac co-

timelia, qua

nisi per Gu-

nse domi pe-

tulentiam fa-

ctum itur.

Videtur ergo Quid est porro, inquit, facere
Cicero etate contumeliam? quibus sic loquitur;
suam cimen et subdit: Nunc satius est mihi
date loquen- tem notare, quam quod nemo in
tem notare, antiquiores illas capere, intelligat dicere: et paulo post. Per
et quasi pos- ter duobus vobis loquitur isto modo
teris praescri- bere, ut poli- nemo. Quibus sic loquitur ait:
torem et ab non quibus sic est comitibus: Nam
sterisam a ve- Veteres ante Cicerone, facere
teribus quasi contumeliam aliquando dixerunt,
indigne mi- Facere modos. Tercio: flaccus
dionem, sua Claudii filius modos fecit li-
etatis modum bys paribus, dextris, et sinistris.

Cicero: Per
mibi, per in
quam grati
feceris

Facere gratum. Cicero: feceris
mibi gratum si ante eo veneris.

Facere potestatem. Cicero: Sepe
etiam querendi potestate
fecit de his.

Varro: De
mundum non
largire ut
bibant, faci-
unt potesta-
tem.

Facere argentariam. Cicero: Qui
argentariam Regii maximam
fecerat

Facere manum. Cicero: Illi nocte
fita manum armataque veniunt.

Facere praelium. Cicero: Praelium

cum omni pausa praelii facien- Cicero: Potuit
di, et cum Antonio confregendi fuit. ne Fabritio vi-
ro optimo, cum

Facere vellaturam. Varro: Itē de redditu meo
dicuntur, qui vestibus viuunt, legem ferret,
vellaturam facere. pusillo pulso
rudelestima in

Facere eadem. Cicero: Eadem foro eadem feta!
maximam facias.

Facere vota. Cato: Vota enim
seruatis, ut in eos se potius Cato: Marti Syl-
uano in Sylua
mitteret, quā in vras possessiones. interdum in sa-
pita singula bo-

Facere insidias. Cic: Nō vni-
us virgebat: hic Di immortales
(ut supra dixi) mente dederunt
illi perditio, ac furioso, ut hinc
faceret insidias.

Facere funus. Cic: Et ibi de ite Cicero: Tante
habitus Oppidi-
gro funus iam sepulto filio
amicum remm
statim non fe-

Facere remm. Idē: Rem statim fecit. Idem: Apd
eodē Iudices
rem est factus.

Facere mentionem. Cic: Quo
tandem igitur ore mentio-
nem corrupti iudicij facitis?

Varrō de re
rustica: Unas
autem legere
et vindemiam
facere inter
æquinoctium
autumale, et
Vergiliam octa
simi

Cicero: fecit hæ
redem M. Octa
vium Gignem. red fecit hæredes.

Varrō: Duo
maximè vide
tur spectasse
itali hominib.
Cicero: Aliquid
adolefcentem
hominem habens
se rationis. Cic.
In quo magis
reprehendend
sum, quod hō
Romanus Pi
ra scripserim.

207
Facere iudicatum. Cicero: Cū
iudicatum non foret.

Facere imperata. facere vi
demiam. Cæsar: Iussus ap
ma abire, imperata fore.

Facere sementem. Cato: Se
mentem facito ita.

Facere hæredes. Cicero: Virō
bono & honesto compli
mūm Gignem. red fecit hæredes.

Homo Romanus, hō Græcus,
homo adolefcent, homo iu
uens, homo natus, homo consu
laris, homo alienigena, homo
valens: modi sunt loquendi, a
diuina illa vetustate celebrati,
a superuenienti vero barbarie
neglecti. Asconius: Mamurci sunt
publicanorum principes, Roma
ni homines, qui quæstus suam
sa decimas redimunt: qui pastu
ant pecora publica, Portorii aut
Pecuarij: quorū ratio scripta dicitur.

A puero. Plant: Jam inde a pan
 Asillo puero riditulus fui. T. Linnib: Jam
 inde a puero
 affuetus.

Iam a pueris, & a pueris. T. Linnib: Ita se a pueris affuetos.

Vsque a pueris, et iam inde
 Usq; a pueritia. Terent: Nam
 usq; ungi magna
 cum eo iam in
 a pueris curam, amicos sedulo.

Iam inde, a cunabulis, et inde
 ab incommutabilibus. T. Linnib: Inde ab
 incommutabilibus odio Tribunorum.

Iam inde ab initio. T. Linnib: Jam

Inde ab initio preparatus quos. Plantus: Inde

Inde a principio, et iam inde a principio in

a principio. Cicero: O iura impudens epi
 stola est

præclara, atq; diuinitus iam in

a principio Romanam nominis

a maioribus nostris compata. Terent: Id adeo

Iam inde ab adolescentia. dissimili studio
 est iam inde ab

Plant: Hi senes nisi fuisset adolescentia.

nihil, iam inde ab adolescentia

non hoc tantum flagitium facerent. T. Linnib: Ja

Iam inde a certaminibus. T. Linnib: Inde a pueri
 pro gentis ma

Iam inde a patribus certaminibus suis bella
 mouit inuisis.

Jurand: Jurandit
 idem temporib.
 Per idem tpiis.
 Curo: Et quid
 duo fuerit per
 idem tempus
 dissimileb. se.
 Jurand: Per id
 tempus fere q
 saus exercitui
 res accidit, in
 credibilis auditu.

Curo pro. Affar
 co. In manu
 ingunt conuen
 zat, mit andis
 sed quero, v. In
 an receptioe.
 v. In no potuit:
 nihil enim pt
 de tutela legi
 tura sine om
 ni in tutoz
 antozitate di
 mini, recip
 tio orbz antoz
 tatibus.

Iam inde a teneris. Vm: Jam
 inde a teneris impede laboz.
 Id temporis. Per id tempus.
 Vm: Itaqz corum fructus
 id tempus maxime consistit.
 Id etatis. Plantus: Neqz pudent
 enim id etatis serophatas strig.
 Hor etatis. Quid sibi etatis. Plan.
 H. Pudet homine etatis ludum
 is factum esse indignum. Idem: Et
 scio, quid sibi etatis.

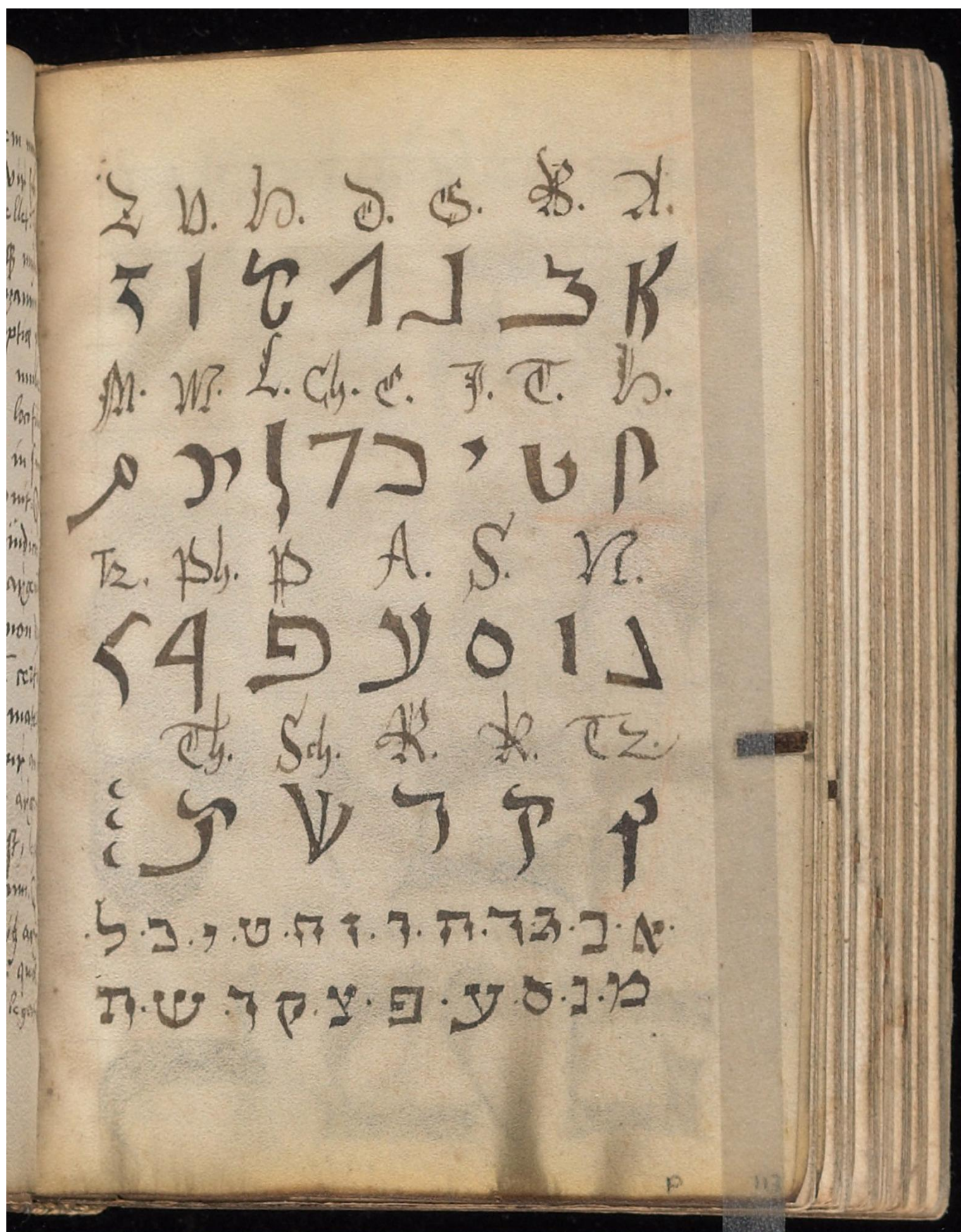
Quid loci, quo loci. Curo: Res code
 Quid loci quo, reliquisti. Vulpian:
 defendere se eo loci debet.

In manum conuenire. E. pene
 tralibus diu Ciceronibus effodi
 imper (meo iudicio) a paucis ob
 seruatim, quid sit in manu con
 uenire. A quo dicendi modo tan
 tum posteri abfuerunt, ut nulla
 cuiusmodi (quod legimus) extet
 memoria.
 Doctus super Topicis Ciceronibus.
 Vm: de proposito videmus ex
 emplo. Vxoribus species sunt diu.

una matrumfamilias: altera
 usu: sed quoniam quibus nomine
 uxores vocantur. fit vero id
 sepe, ut species eisdem nomi-
 nibus nuntiarentur, quibus & Dapianus de
 genera. Materfamilias vero esse verborum obliga-
 non poterat, nisi quae concessa ex ea parte:
 in manu; haec autem certa est. Unde ab eo
 species nuntiarentur. Tribus in matrum ma-
 enim modis uxorem habebatur, bar, stipula,
 usu, facie, coemptione. Sed, in facie di-
 coemptio solis pontificibus tenta, quan-
 conveniebat. Quae autem in sit in pfectis
 manu per coemptionem conve- codicibus, qui
 niant, haec matresfamilias in matrum
 vocabantur: quae vero usu ut in ma-
 facie, minime. Coemptio vero in ma-
 rentis solemnitatibus pera- num conve-
 gebatur, et sese in coempen- niebat, hnt.
 do nuntium interrogabant,
 Vir ita, an sibi mulier ma-
 terfamilias esse vellet. Illa

211.

Tunc questione si respondebat velle. Item multi
 posita, ac video ex interrogabat, an vir sibi
 uxori duxo in se paterfamilias esse vellet. Ille
 forma, quatuor respondebat, velle. Itaque mulier
 altera materfa- viri tenebat in manum,
 mulier, qm ma- et vocabantur hae nuptiae per
 m quod hoc p- et vocabantur hae nuptiae per
 titur: q si fabia corruptionem, et erat mulier
 in manu no co- materfamilias viro locutur.
 uent, nec m- Quam solennitatem in suis
 familias fuit: Quam solennitatem in suis
 si no fuit ea institutio vulpia, exponit. Qui
 specb uxoris, in dam igitur extremo iudicio de
 argetur de fuit fabia uxori legavit argentum.
 legati. Quo r- Siquidem fabia ei non uxori
 ra, qm id q de tantum, verumtamen certa
 alia specie de- species uxoris, id est materfa-
 in alia dei no- mulier esset. Quod autem an uxori
 gnerit. Immo fabia legatum sit argentum.
 fabia pter ea- uxori fabia subiectum est, legatum
 pendit, q in- argentum prodatum. Quod
 manu gnerit, igitur quod non ex istis argum-
 si q materfami- tum summe possunt: quod m-
 lias sit: et vi- ut dictum est, an uxori fabia deo argenti legatum sit.

Garnich S. finale N. Vrim R.

Ph. ph. pe p. hain A.

Luif. b. cz. finale Tz. Zade Tz.

Taf Th. Schim Sch. Keesch. K.

camez : hateph necudoth seclsa
 שֵׁן שְׁתַּחֲקִידוֹת : חֲטַף קָמֶץ
 חֲטַף פָּתַח : חֲטַף סֵגוֹל
 hateph pathah hateph segol

Quorundam + camez & - path faciunt .a.
 .. Zere, & : segol, & : seua faciunt .c.
 hureh facit .i. holem facit .o. & siurureh
 & seclsa necudoth faciunt .v.

Ex vocalibus fiunt diphthongi tres :
 hateph camez : - hateph pathah - :
 hateph segol. Quor hateph camez
 facit .o. hateph pathah facit .a. hateph
 segol facit .c.

Combinationes vocalium in consonantibus
 + Camez cum consonantibus.

ha	ia	ta	ha	za	va	ha	da	ga	ba	a
חָ	יָ	תָ	הָ	זָ	וָ	הָ	דָ	גָ	בָ	א
ra	ra	fa	fa	pa	ha	sa	na	ma	la	
רָ	רָ	פָ	פָ	פָ	הָ	סָ	נָ	מָ	לָ	

- Pathah in consonantibus. חָטַף פָּתַח

la cha ia ta ha za va ha da ga ba A

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל

ta sa ra ra zza fa pa ha sa na ma

מ נ ס ע פ ק ר ש ת

.. Zere cum consonantibus.

se ne me le che ie te he ze ve he de ge be a

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס

.. Segol cum consonantibus

te se ne che zze pe he

se ne me le che ie te he ze ve he de ge be e

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס

.. Scena cum consonantibus.

te se re che zze pe che

se ne me le che ie te he ze ve he de ge be e

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס

.. Hiri cum consonantibus

te se re che zze pe he

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס

si mi mi li chi y ti hi zi vi hi di gi bi i.

אבגדרחטזבלנס

holem cum con ti si ri chi zzi pi hi
sonantibus. עפצקדש

so no mo lo cho to to ho zo vo ho do go bo o

אבגדרחטזבלנס

Sciunt cum to so ro cho zzi po ho
consonantibus. עפצקדש

in tu hu du bu hu du gu bu v

אבגדרחטזבלנס

zzi fu pu hu su nu mu lu cu

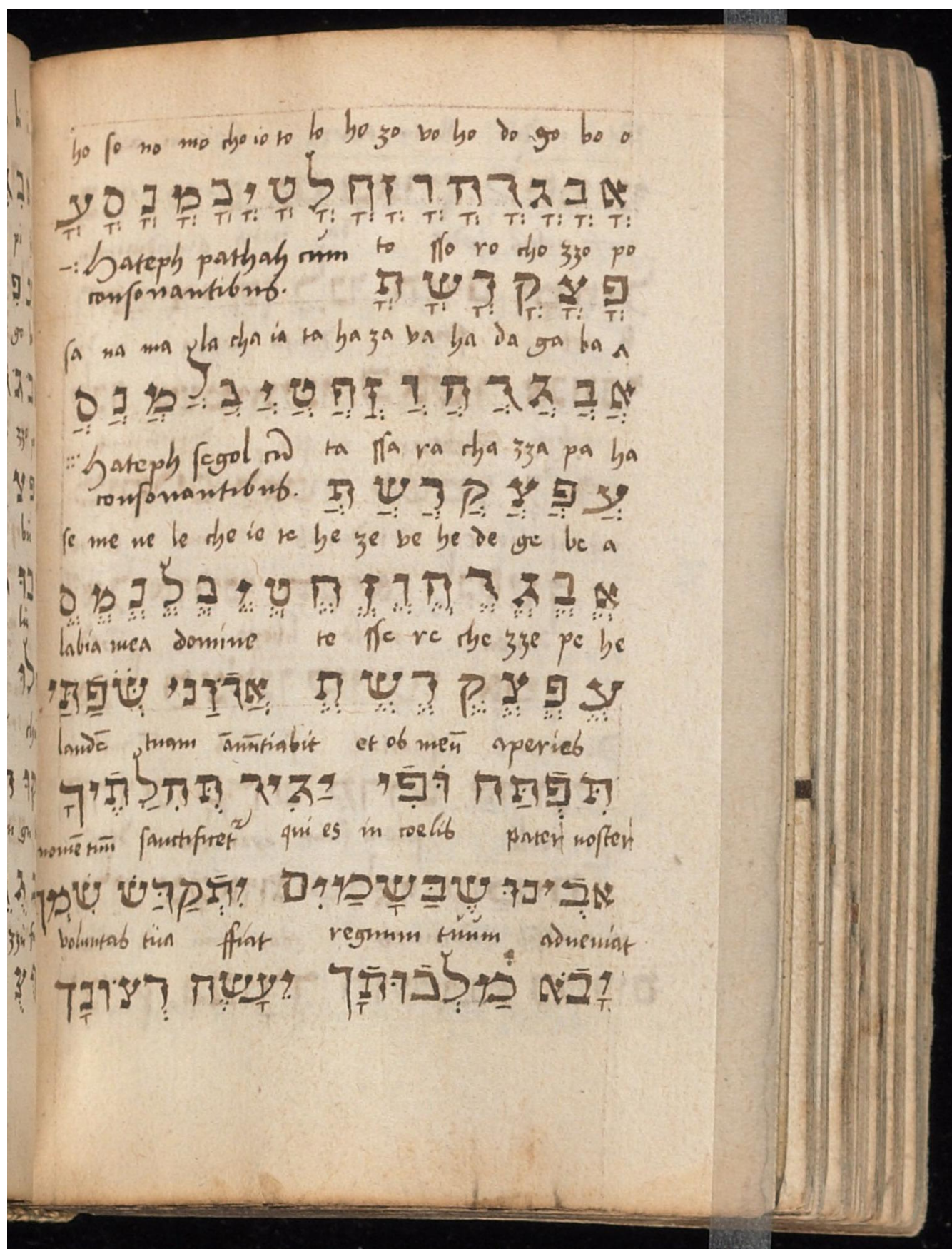
אבגדרחטזבלנס

Caesara necdoto tu su vn dnu
consonantibus. עפצקדש

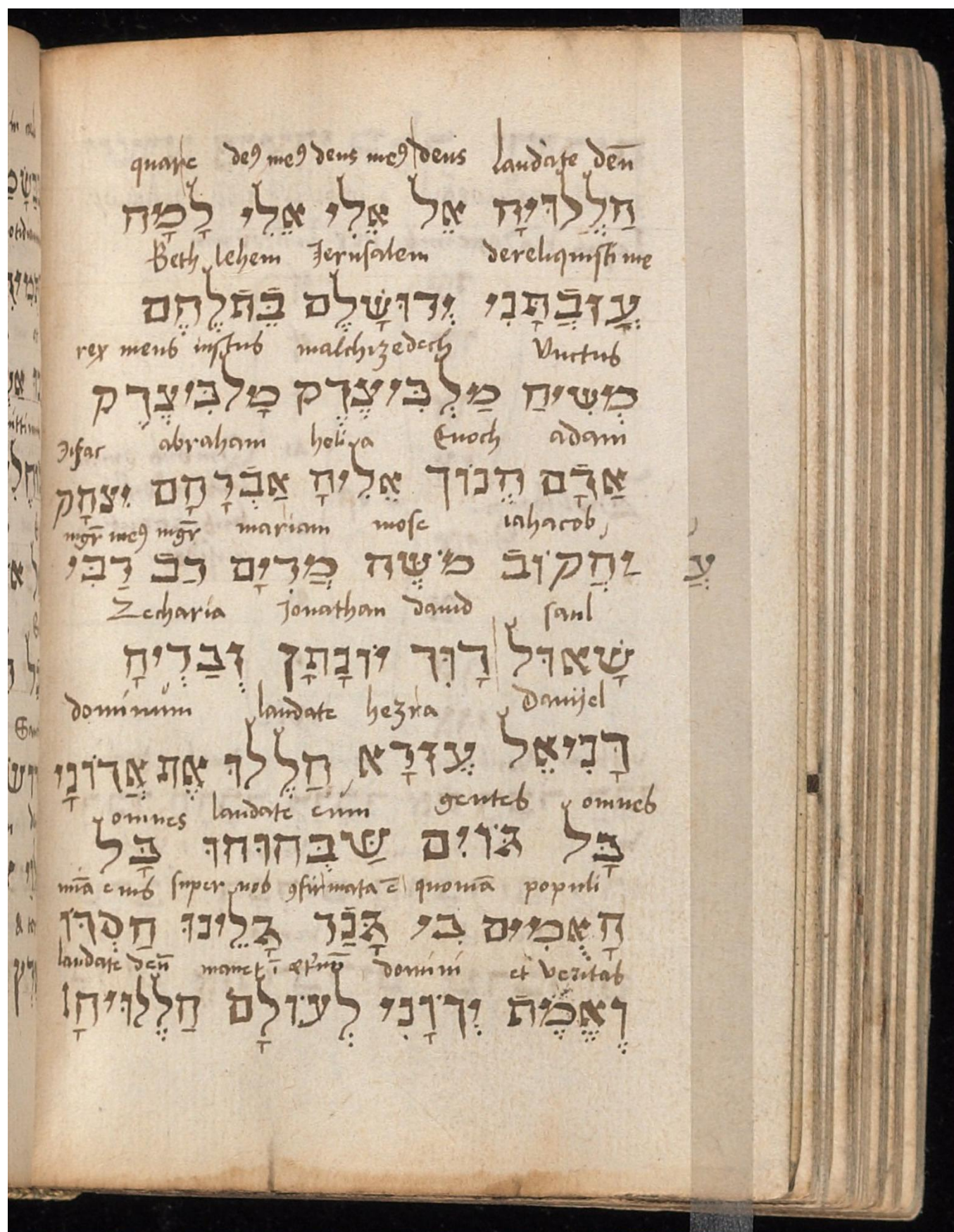
hu su nu mu lu in tu hu zu bu hu du gu bu v

אבגדרחטזבלנס

Hareph camez ad tu su vn dnu zzi fu pu
Consonantibus. עפצקדש

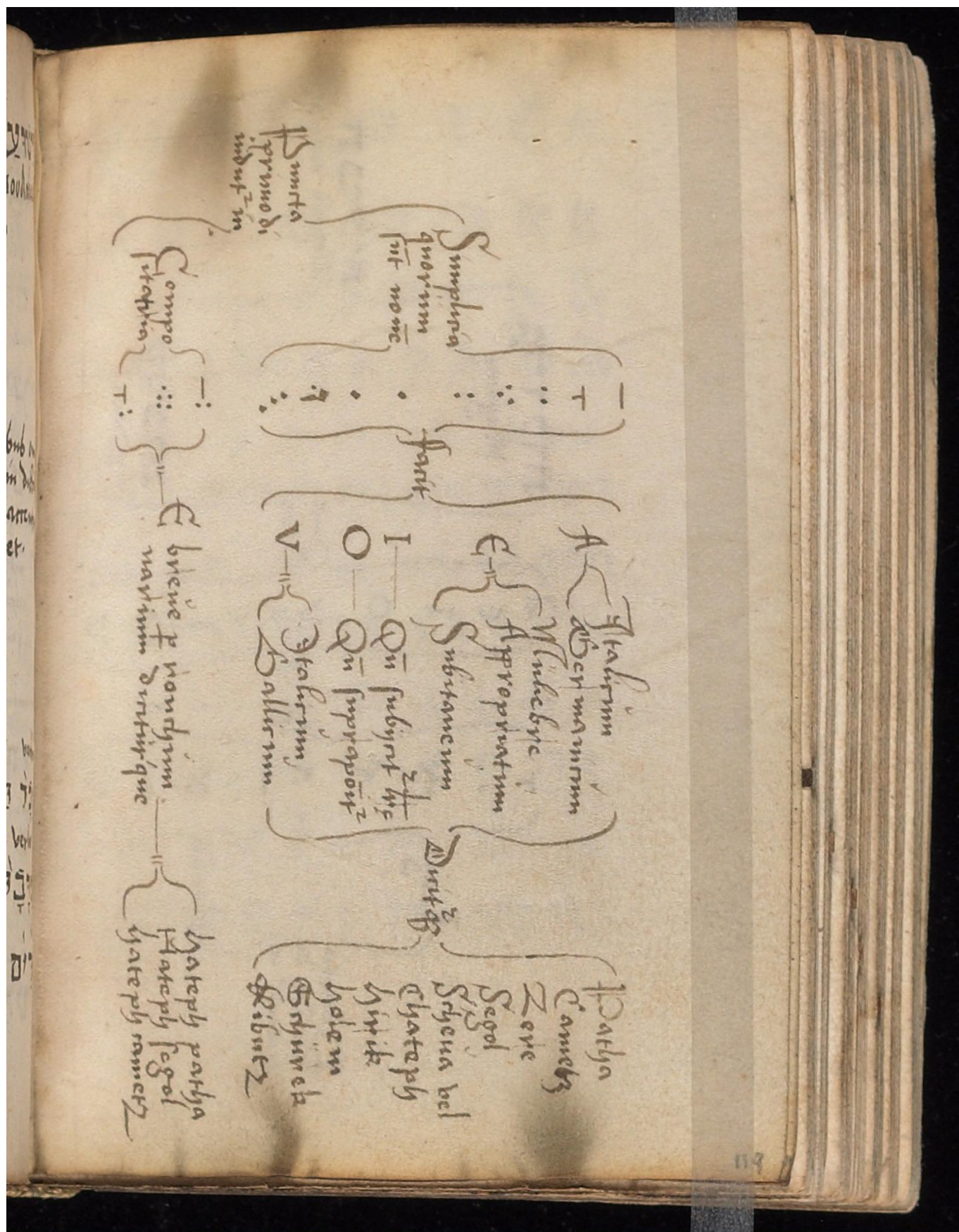
Panē nostrū & in terra sicut in celo
 בִּשְׁמַיִם גַּם בְּאֶרֶץ לַחֲמִינָן
 mitte nobis hodie da nobis quotidianum
 חֲתֻמֵּי יָדֶיךָ לָנוּ חֲזָזִים וְמַחֲזִיל
 & nob sicut debita nostra et di
 לָנוּ אֲשֶׁר מוֹתִירָנוּ כִּי אֲשֶׁר אֲנִיחָנוּ
 nobis debent qđ qui dimittimus
 מוֹחֲלִים לְאֲשֶׁר אֲשֶׁר לָנוּ
 intimationem inducib nob & ne
 וְאֵל אֱדֹתָנוּ תִּבְיָא לְנִסְיוֹן
 Amen a malo libera nob Sed
 אֵל חַעֲלָנוּ מִדַּעַח אָמֵן
 Dominus sanctus sanctus Sanctus
 קָדֵשׁ קָדֵשׁ קָדֵשׁ אֲדֹנָי
 coeli pleni sunt exercituum deus
 אֱלֹהֵי עֲבָאוֹת מְלֹאךְ שָׁמַיִם
 in excelsis admaes gloria tua & terra
 וְאֶרֶץ בְּבוֹדֶךָ חוֹשֵׁעַנָּא כְּמִדּוּם

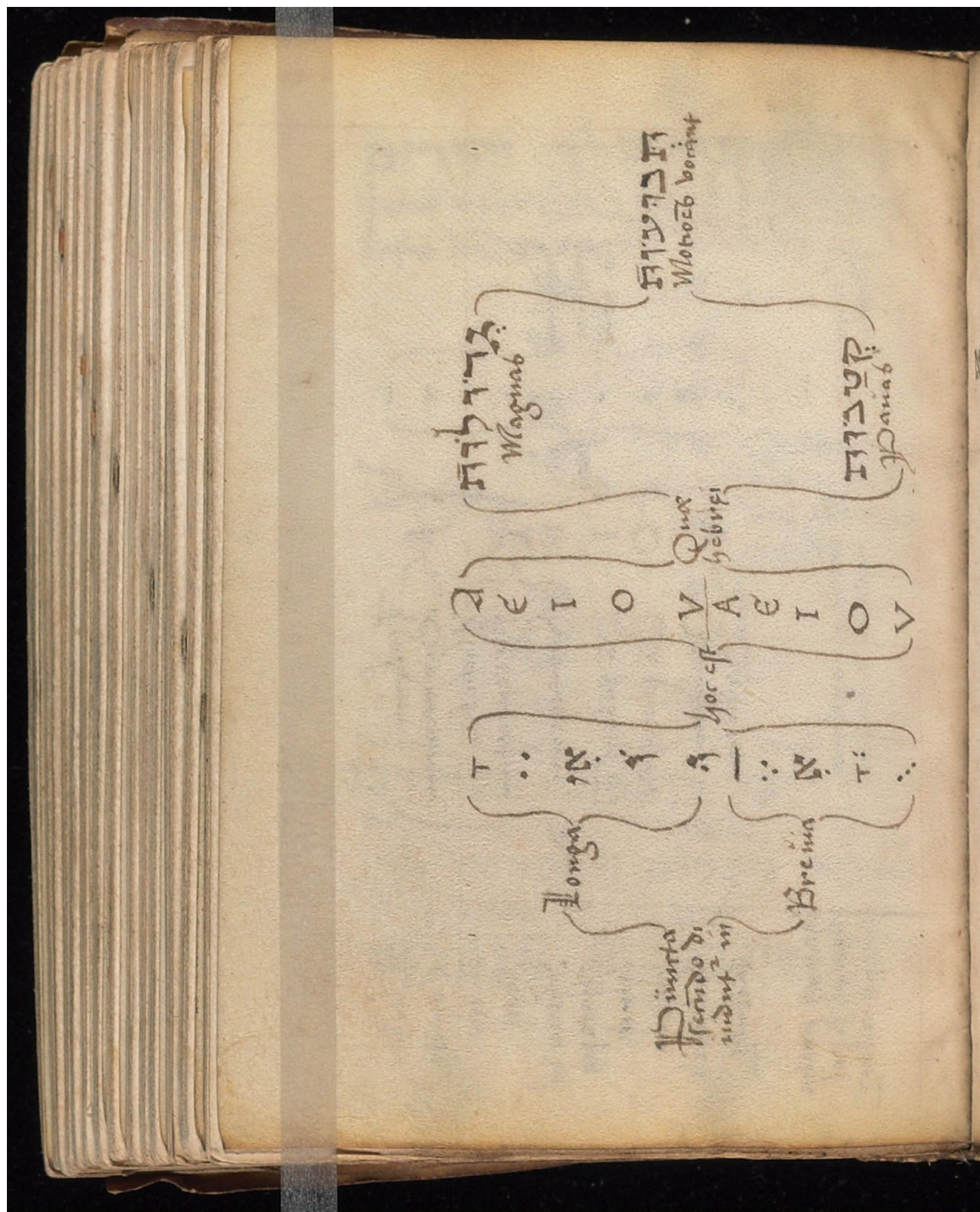

יֵשׁוּעַ בְּרִצְרִי מֶלֶךְ יְהוּדִים
 Ἰησοῦς Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
 Iesús Nazarenus rex Iudeorum

Diphthongi.	אֵ	af	Quibus omni- bus in dictioni- bus accentus insidet.
	אִ	ef	
	אֳ	if	
	אֶ	ai	
	אֵ	ai	
	אִ	ei	
	אֳ	oi	
	אֶ	bi	

verbum	verbum	verbo	verbi	verbum
רֵבֶד	רֵבֶד	רֵבֶד	רֵבֶד	רֵבֶד
ver-	verborum	verba	a verbo	
רֵבֶד	רֵבֶדִים	רֵבֶדִים	רֵבֶדִים	רֵבֶדִים
a verbis	verba		bis	
רֵבֶדִים	רֵבֶדִים	רֵבֶדִים	רֵבֶדִים	רֵבֶדִים

B Be Ba V O I E A

ב ב ב ג ג ג ד ד ד

de da gu go g ge ga Bu Bo

א א א ב ב ב ג ג ג ד ד ד

ho hi he ha du do di

ו ו ו ז ז ז ח ח ח ט ט ט

zo zi ze za bu bo bi be ba: א א א

י י י כ כ כ ל ל ל מ מ מ

ti te ta chy cho chi che cha zu

נ נ נ ס ס ס ע ע ע פ פ פ

ra ri ro y le Ja tu to

צ צ צ ק ק ק ר ר ר ש ש ש

li le la che cha m ro ki ke
 ב' ל' כ' ח' מ' ר' ק' כ'
 m me ma n me ma lu lo
 ל' מ' נ' מ' לו
 e A fa fi ne na mn mo
 ע' א' פ' נ' מ' נו
 tze tza pe pa v o i
 צ' ז' פ' ו' י'
 sa sa sha sha re ra ke ka
 ש' ז' ש' ר' ק' כ'
instnce *instnce* *Iustina* ti ta
 ת' צ' ס' ט' ק' כ'
plz
instnce
 ק' ט' ס' ק' כ'
 ק' ט' ס' ק' כ'
 ק' ט' ס' ק' כ'

Omnis verbum antedixit utroque a.
gentis seu patientis, eiusdem
numeri & personae. ut Ego doleo. *Appendix prima*
Prima & secunda persona feruntur *Vos amsumus*
non explicatur, nisi discretionis, loqui.
aut emphasis causa. Vos damastis.

Appendix secunda.
Aliquoties orationis pars uti *Dolet mihi.*
Abire ponitur. Item verbum res non reserunt
infinitum, ut mentiri non est meum tibi ex sententia

Appendix tertia. Syllepsis.
Cum plures uti ad idem verbum *pr et preptor*
referuntur ad hunc feruntur modum *aversunt te.*
effertur. Ego & tu sumus in tuto. *in periculo.*

Que per se multitudine sunt *Ego ceterique*
aliquando in numero discrepat *regnat periti*
manunt
Parb abiere

Exceptio prima
Exceptio impersonalia, quae unum *cedet, piget.*
hunc ante se casum habent *poenitet, vni-*
Item tanquam impersonalia. Quae *tur, statuit.*

exponuntur per verbum sit & c. *inresat, dresit,*
Item hoc, fieri potest, ut fallat. *noresat, ves-*
fieri solet, fere fit. *perasat, di-*
Male sit. *luxit, pluit, gra-*
Bene sit. Nam in bene habet, *dmatur, mingit.*
subauditur res. *Exceptio secunda.*

Quir mduinb
videt^r adulterin⁹
Aristoteles habe
tur doctissimus.
Perpussilli vora
tum nani.

Verba infiniti modi, pro nro actu
habent, ut Gaudio patrē recte
valere. i. gaudeo qd pū recte valeat.

Est, videtur, Habet, Vocatur.
Quædam utrinqz nominandi co
sum asserunt, ut Deus sūmū bonū.
Dormis supin⁹. Et noia gestib. ut Studes pūm.
Iredis rectib.

Infinitum quoqz utrinqz utū
habet, accedentibz vobis optandi.
At quoties accusatiūis antecessit,
& sequatur necesse est
Quædam varijs modis efficiūt.

Non licet Athenis esse, probos.
et, Non licet esse probis. iuramus.
Intūqz putant ita bonis ēē fore
Etis post vbn. Ordo. i.
Non barat esse
agrotū, egrotū,
egrotus. Quāqz
postremū hoc
rarū est.

Sūm genitūm postulat, qūes
st possessionem, ut Hæc vest
est patris. Aut ad aliquid ptine.
Item hæc duo impersonalia, In
terest & Refert. Non tam in
terest regis quā totū reipublice.

Refert omī animaduerſi in malos.

Regū ē tūcū le
geō. prudentis
est multa dūſſi
mūlanc. Non ē
mte factiōm.
Non est meātū
virū. Non est
hū loci atqz tps.

Hob tamē abltōs postulant, me. *Ulinis, intere*
mea quā tua.
 Ia, tua, sua, nostra & vestra. *Vita nihil refert.*
 Quibus interdū adiunguntur & hi
 gēti. Unus, Ipsius, Solus. Et Non tua unus
 gēti participiorum. *Tua ip̄g refert. refert sed m̄a*
Adduntur & hi gēti, Tanti, quā *om̄. Tua solus*
 ti, quantumq; tantidem. *refert de vita*
 Nam cetera hūmōi addūt p̄ adubm̄. penulitantiō.

Vestimandi. Ordo. 1. *Magis tua re*
 Verba vestimandi gēti gaudet. *fert. Ulinis mea*
 Tanti eris alijs, quāti tibi fueris. *refert quā tua.*
 Nam, flori, pili, h̄g non facio.
 Vigili vel p̄ nihilo hūtur, litera parim dicitur
 Singulari est illud: Acqui, boni *probitas. Pluri*
 consulo. in bonā accipio partem. *mi fit pecunia.*
Vendendi. Ordo. 3. *non facio.*

Vendo, venendo, addico, distraho, *Ulinis venē*
 dico, veniendo, venico, prosto, *des, quā emēs.*
 aestimo, iudico, inscribo. *licetor, lic* *plurib codicis*
 tor, licere. *loco, condico, Eno, co* *quā emi pote*
 emo, redimo, mercor, *emeror,* *rat. Quātingz*
 constat, valet. *Har Verba hos vendidisse. hodie*
 dimittat gēti exigunt: *Tanti, bonis, pluris.*
habat q̄ hoc.
 paulo, magno, mino, pluris, vili, duplo, dimidio venēdes.
 Absc emi, *Tantiāde tibi sum traditurus. Terentio, sen*
 vitiosa mure ito emerim. *Carinus emitur oleū quā vinū.*

Carissime constat quanti, tantidem, quantum, quā
 q̄ p̄ribus emp
 tum est. Gratis
 locat edeb. At
 magno pasat.

Uam cetera praty vocabula, vel
 in ablativo, vel per adnecbū
 apponit, vt Perrare locant eqm.

Magno p̄ranso
 sumus, plus
 ro natus. Hic
 magno etiam
 taret. Vmno,
 Vlimmo, paulo
 vinit. Londini.
 Ver salutat ḡtis.

Appendix
Qum & quibuscumq; verbis,
 praty nomen aut aduerbium
 apponitur ad hanc formam.
 Non minoris docet, quā talento.
 Carc bibit, Sz caris carat Bassus.

Accusandi. Ordo 4.
Verba accusandi, damnandi,

egit cū nouera
 m̄cipiū. Conde
 natus est pe
 culatus. Arguit
 te mendacem.
 Insimulas he
 rum anastore
 Suggillat par tus est repetudam sine de. timidis.
 Simonis. Notab
 libidinis, sen
 de libidine.
 Infamias ip̄tic.
 Traditis luxurie.

absolucendi, & consimilia, ḡtm
 asant, qui crimen significet, vt
 Accersitus est capitis. Detulit
 fratre laesa maiestatis. Postula
 tus est repetudam sine de. timidis.
 Singulare est. Expostulant me
 cum de nō missis ad se literis.

Appendix
Si non fuerit propriū criminis

nomen, apponitur ablativus ad. Multos vita
 data fere pōne, Vtrum ambitus tēdet. Non te
 accusas, an sacrilegij, an utroque, ^{vanitatis pudet}
 sine de utroq. De plurib. simul ^{nostri nosmet} poenitet.
 accusaris Misereat q. Ordo. 5.

Misereat miseresat me tui. ^{Puditu est con-}
 piget me laboris. ^{sily. Misertum}
 mltum hnt omi acto, nisi dicam. ^{est virginib.}
^{ptesid e romij.}

Sed impersonalibus loco genitivum. ^{Tedet me vix.}
 potest addi verbum infinitum. ^{Tedet me vix.}
^{piget militare.}
^{piget militare.}

Har variantia quēda. 6. ^{Venit in men-}
 Har variam hnt constructiones. ^{te cuius dici.}
 Misereor tm vel tibi. Memini te cuius dici. ^{tm vel de te.}
 tm vel de te. mentione fecit. recordor. Vel
 Memini p recordor, plerumq. ac. ^{Venit i mente}
 usatmo ingit. Obliviscor, re. ^{ille dies. potit}
 recordor, reminiscor, recolo tm ^{e reu. i. vixit.}
 vel te. Eget tm vel te. Indiget ^{et potitb est a}
 auxily vel auxily ^{mia. i. asserit}
 est.

O Significata, aliqd pōt i loco. ^{Vixit Roma.}
 omne verbum admittit pro ^{Student Oxoni.}
 pōij nominis, significatis locum, ^{Nat a londini.}

Domus bellis p. in quo sit actio. Pro proprijs vser
mut virtutibus. pautur hae appellatim: Huius
Domus meae, meae domus, militia, belli. Facet huius
tuae, vrsae, aliorum. Nec alia admittit adiectiva: Nam
domus paternae, non recte dicitur
sed in domo paternae. Rursi in dō
sine nunc in ablativo verbis esse
adtingitur. Rursi eductus est.

Exceptio.

Si tamen fuerint pluralis dñi
Vixit Alibi. taxat numeri, aut tertie declina
Militavit Carthagine
tione, in ablativo ponuntur.
Cum essem in Infrequens est his addi pponem.
Mediolano.
Cum essemus in Italia. Cum age locorum maiorum & appellativis.
Rem in suburbano.

Dativus p. verbum.

Quodvis verbum acquisitive
Non oibus dormi
o. Quis habeo
non tibi. Mihi
positum, exigit dativum.
istis nec scitur
nec metum.

Acquisitiva. Ordo. II.

Praecipue tamen h9 ordinis
Mihi peccat si
quid peccat. O
sunt, quae commodum vel incommo
dum sunt. Do mutuo seu mutuum.
Do comdato, mutuo, foci vero.

largior, confero tibi, & confero in. ^{Medcor tibi, et}
 te. ^{medabor tuo do} Præstare pro dare et pro ex
 habere. ^{lovi. Medior} Ut præstare fidem, præstare te vel tibi. Con
 paria. ^{duat, confert} Dono tibi munus, & dono
 te hoc munere. ^{tibi. .i. utile est} Impartiam tibi
 fortunab meas, & impartiam te ^{Conduat hunc re}
 fortunis meis. ^{sine condunt} Aspersit tibi labe, ad hanc rem
 et aspersit te labe. Instruant eq
 penulam, & instruant equum pe
 nula. ^{Consulo tibi, do} Debet tibi vitam. ^{consilium. Consu} Suam
 conditione tibi acceptam fert. ^{le rebus tibi.} Satisfacio, soluo, rescribo, remno, prospice. ^{Consu}
^{lis me. .i. consi} Remno pro soluo. Remetior, pe
 do, recendo, refero, repono pro
 reddo. ^{lud a me petis.} Respondeo pro satisfacio.
 Nunq tuus meritis est responsus. Sibi canit. Me
 Commodo pro profum. Incomodo tuo, timco, for
 pro norco. Opitulator, profum, mudo tibi. .i. sum
 auxilior, suppedito pro subministro, ^{soliatus pro te.} Mectio te. .i. ti
 suggero. Succurreo, subire no, ^{mco ne mihi}
 adimutulon, patuorior, suffra ^{norco. Comgit}
 get, adsum, fanceo, bene volo, ^{utraq casus.} Omnia tibi ti
 bene cupio. ^{mco q solet pusillus ar}
^{idere}

Iubeo te abire,
 iubeo tibi ut abe
 as. Impero, iū
 pio, praeo. Ut iandi significationem habent.
 Inducunt pūse
 conat, pūse
 leges virtutis:
 Tempore tibi et
 te. I. rego, Mo
 deratur animo,
 ira, et moderat
 tur principem.

Ad haec, quae imperandi & iū
 pio, praeo. Ut iandi significationem habent.
 Dicta mihi insinuantur. Edito
 tibi miles, impo, mando, gemitto.
 Delegavit mihi suam vitam. In
 duxit mihi bellum. Designa, con
 stitue, praestitue, condigno, praefi
 ge mihi dum ac locum.

Vincendi

Refero. I. narro,
 Relulit ad sena
 tum. I. posuit
 in senatu.

Dico tibi, Scribi tibi, et ad te.
 loquor, recenseo, narra, expono,
 explano, exploro, aperio, mudo, de
 monstro, commonstro.

Obsequium & repugnantia.

Quae ad obsequium sine repug
 nantiam pertinet. Morigeror, mo

Audiens dicto.

Obtempo, cedo, rem gero, obsequor, obsequio,

contredo, Consequor, obsequio. Gerere tempore.

ho, tibi, sine te.

am. Assentio

sine assessor tibi

Dissentio tibi

sine abs te.

Subscribo tuo

iudicio

nem gero, obsequor, obsequio,

Gerere tempore.

Inseruit suis comodis. Subsermo,

Inparator, auxilior, assessor,

adulor, palpor, obedio, milito,

parco. Ausulto tibi. I. obedio.

Ausulto tibi. I. obedio.

Ausulte id est audio

Suffragor, astipulator, accedo tibi, **A**ccedit hinc, **A**c
 sine tua sententia. **A**pprobo. **H**or **o**dit ad hanc: **C**o
 accessit meis malis, sine ad mea **n**emini mihi tem.
 mala. **A**dditum est **C**onstat hoc nobis,
 sine inter nos.

Repugnantia.
Refragor, obsto, obfisto, obstrepo, **C**ertat illi sine
 resisto, repugno, reluctor, reluctor, **C**um illo: **V**oli
 officio, occurro: **O**mnium co, obin, **p**ugnare duo
 am factus est mihi; **A**dversor: **D**is **b**us, et gratie
 pteo tibi sine termin. **C**ontendo **d**ixit Catullus
 tibi sine termin. **H**or abbe te con **p**ro in duobus.
 tendo, id est vehementer peto;

Relativa. **O**ndo. **S**i. **p**latoni corpus
Verba quae relatione et respectu **e**st vox. **I**mpa
 tum habent ad aliquid; **Q**uam hinc **p**latonis sen
 it est coniunctum, tibi minus est: **t**entia: **A**risto
 fel, sponsa se
 tiunt.

Relativa per poem.
Minusmodi ferine sunt compo
 sita cum his praepositis, **P**rae, ad, **p**raebit mihi,
 con, sub, ante, post, ob, in et inter. **p**raerunt illi,
Ego meis praerui manibus, **p**raeo pro vi
 praepollet omnibus, praermet, **p**raeco pro vi
 praermet, praestat oib, sine oes. **p**raerunt.

Ad.
 Appetit matrem. **A**dvolutus est illi manum, Ad-
 clamabant. **A**mmoneo, Accubuit, assedit mihi.
 dicens. Appetit. **A**diacet Aegypto, Advolutus est ge-
 pectori eodem. **A**diacet Aegypto, Advolutus est ge-
 pectori. **A**ffigit gladium, **A**ffulsit mihi spes.
 pectori. **A**ffigo, **A**ffulsit mihi spes.
 adherere, adhe-
 rescit, adlucet.

Con.
Conmixit nobis, **C**omigravit hinc
 vixit. **C**omori tibi cupio, sine te
 cum. **C**olludo tibi, vel tecum.

Subiarent fortune, succedo, sub
 Antecedit, an-
 teneat, ante
 cellit omnibus,
 vel omnes. Ant
 co te, non tibi.

Ante.
Antestat, ante pono, antefero te
Posthabeo, postpono famam pe-
 cuniae. **O**b.

Oppono, obynp
 oppedo, obmyn
 myno

In.
Indormis, sapis, **I**nnigilab chan-
 tis, **I**mmoratus, **I**mmoreris, **I**nnu-
 das studys. **I**nsides saxo. **I**lludo tibi.
Inest illi vel in illo. **I**ncidit mihi
Ins viribus. **I**ns in nebulone **I**nter-
Imminet capi **I**nter-
Iti, **I**mpendet o-
 mibus. **I**ntressit
 mihi cupiditas.

Interuenit colloquio

Confidendi.
Fido, confido, credo, fidem habeo, Item hoc, si
 fidem facio, fidem do, polliceor, placet, displicet,
 spondeo, mudo. **Contingentia.** dolet, licet, sur-
 contigit mihi, accidit, evenit, censeo, indignor,
 cessit, obvenit, vertit, reddit, minor.
Datum adverbiales. Vesperu venit.
 Adduntur et hii datim adverb- Ina oradit hocz.
 biales, Tempori surgendum.
Verbis aliquoties dativus festi, Sui sibi hinc
 veritatis. i. inviditatis gratia, iugulo gladio.
 adiungitur. Genium dñ.
Est pro habeo. Est tibi mater. Interredt mihi
 Non est tibi quod agas. in illo familia-
 ritat.
Nonnumquam gemos hz dñs. Speras tibi lau-
 Non sit tibi cura. Item hoc. Audi fore, quod in
 id sibi studio habet. Hoc tu tibi vito vertis. De-
 landi dñs. dit mihi veste
 pignori, dono.
Actus p9 vbum Qrdo. Iunior. Dedit
Verba transitiva, cuiusvisque mihi pecunia
 generis, exigunt actum sponte id
 quod patitur. Ut Saluto patrem. loqus medam
 Bibis vinum. Vincas arcuam. Osculat vore.
 Cedet, piget, pudet, pœmet, miseret me tui. Decet te.
 Non decet senem. Dederet vigne prudentia. Antiqui dñe
 bant, et decet tibi.

Sunt quæ geminū admittunt actus.
 Docuit me literas. Dedorebo te istos
 mores. Poposcat me mūtū. Rogat,
 orat, flagitat, exorat te veniam.
 Postulo, oro, posco, flagito, peto,
 abs te hanc rem.
 Accingit se gladio.

Quædam utrūque admittunt
 Accusat te: actus rei, seu personæ. Viat te, & viat
 cusat tuam ne litam. Excusat se: et valetudinem.
 diligentiam.

Quæ sciunt motū ad locū ali-
 quem, actum postulant nōis præj-
 ntra præpōem. Eo Romā. Rediit
 Athenas. Viamgunt Carthaginē.
 Viam appellatiū, sine manovū
 locorum vocabulis, fere præpō
 additur. Spatiū tps. 3.
 Item hæc, confeco
 me domū. Re-
 apio me hūc
 Profectus est
 in Hispaniā.
 Reversus ē
 in provinciā.
 Abiit in forū.

Quibuslibet verbis apponitur
 actus sūus spatiū temporis.
 Potant totam noctem. Sic totū
 desedi diem. Vigiasti annos nātū.
 Jam seculū te operimū.

Appendix.

At quoties non spatium, sed diebus ad te
species tuis fratur, ablitus tantum scripsi. Anno
apponitur. Nocte vigilas. Ince proximo te
dormis. Aestate domi desides.
hyeme nauigas.

Significatur aut spes cum Quando ve
interrogatio fit per quando. mes? Hora
Spatium vero, cum interrogo Quando in
per quandum. vigilasti?
Dnas horas.

Spatium loci. Ordo 4. Quibusdam & loci spatium, Latum nunc.
eodem modo apponitur. Jam latum vultu.
nulle passus processerant. Pa latum digitum.
tet in longum quingenta stadia. Abest ab ur
be sesquium
harum.

Quamvis hic quoque nonnunquam x
titur in ablitum. Abest a co
tinenti quingenti passuum milibus

Rempro actus. 5.

Quodlibet verbum quatuordecim formis dormis.
intransitivum admittit actum, huius quibus
nois frantis eundem actum. sunt illa. co
nam hic vitam vivitis. ut iter.

Sunt scio mea solide solium
gamsimum gaudia.

Olet vincta. **I**tem illa. Respit sapit ad
 Spirat Ita. uiam. Vox in uestionem, Olet lucerna, hinc.
 sonat hoc in. **E**t quæ ponit adverbiorum
 Vincta re. Eloro. furit indomitum.
 pat mea. Dulce sonat. Torum tuctur.
 Vincta saccha. id est, indomite, dulciter, torne.
 nalia. Vinct. **Q**uodius verbum admittit ab
 Cymam. Ablus post verbum.

Petit me sa. **Q**uodius verbum admittit ab
 ro. Cedit latinum frantem qualescunque istru
 loris. Euerab mentu, aut modum actionis.
 odio. Refellit. Exemplum instrumenti.
 angustis. **C**onciliant humanitate multos.
 Vinct sapia. Concordia res patne resunt.
 Disordia maxime dilabuntur.
 Wura relex. per discordiam
 tate rem p. **E**xemplum modi.

egit. Summa. **H**ic, tamen apponitur aliquis
 eloquentia pro, cum. Summa cum humani
 causa egit. tate tractant hoc. Nam istru
 Agrotat aro. nchis non apponitur, non em
 magis qua recte dr. **S**cribit cum calamo.
 rompe. Dis. **H**is finitima sunt quæ ad sp
 ranciat aro. **H**eredochon pertinent.

Sandet dentibus. Rubet capillis. sed
 amum, corpus, capillos. Poete dunt
 p am. languet am, Rubet facie. Sane
 capillos

Comparativa. Ordo. 2.

Quæ vñ obtinent compati-
omb, admittunt abltm frantem
mensura. Vñno exellit, auctu-
finitis plurib
te vñnt. Du-
plo superat.

Motus à loco. 3.
Quæ frant motu à loco, sine
p locum, eadem nota admittunt
in abltō, quæ in gto apponebat.
rñm frabant quib in loco.

Appositum scmp ppo, per, ap-
pellativis, & regionum noibus.
Per Italia eundē est Græciam
petenti. Per forum ibis. Addū
tur et hi ablti adverbiales.

Quia pro aliqua parte, seu
Via, Ut Si qua luebit effuge.
Abltus absolutus. 4.

Quibuslibet verbis additur
ablativus absolute sumptus.
Vñ dormiente tu bibis. Vñ me
vñno non facies. Vñc finit
te rege, te consule, te pontifice.

Implendi onerandi. 5.

Inurgitant se cibo, Obrunt se vñno. Onerab sto-
magu cibo, cenabo te hor onere. Exonerabo te
minimis. Nudavit, exuit, spoliavit me bonis oib
Emipit semib argento.

Verba implendi, onerandi, & his
prosequor te odio,
amore, benemo
lentia. Plurima
pidibus, larte
sanguine, sine
lapides, lac, san
guinem.

Bene mercon et male, peius, me
Optie de lris
meritub eb.
De me nihil
eb meritq neq
bene neq male.

Passus additur abltus agentis
sed antecedente pone a vel ab. Videtur
ab omnibus. Additur aliquando deus
vel ab omibg. absq pone.

Actus patientis veritatis in m.
Doreus a me
grammatiam.
Amisabrus fur
ti. Habebus in
dibus. Prima
berub ingratu.

Ceteri casus fere omnes manet
in passis qui fuerat actioz.

Quæ per se passiva vocantur,
construuntur quæadmodum &
illa. Venit a domino. Vapulabis
a preptore. Quid fiet ab illo?

Vestor & cetera Ordo. 9.

Vestor caribus. Sic virtutis la- ^{ffuor tuo con-}
 ste. Vtor gomme familiariter. In ^{speciem Et tuo}
 nemus & vtor hanc rem, & abutor ^{fictus auxilio.}
 operam. De potior dicitur est. Defunctus e vita.

Appendix. 1.

Prepositio subandita facit, ut ablutus ^{Discessit migratu.}
 recte addatur. Habeo te loco pa-
 ventis. Est mihi vice filij. i. in loco,
 in vice. Apparuit illi humana facie.

Infinita. Appendix. 2.

Quibusdam familiariter addit ^{Solet, debet, roc-}
 verba infinita. Amat videri dices. ^{pit, optat, gaudet}
 metin.

Nam figurate ponitur, ut a mil
 Nlo pendcant. Dicitur fieri
 flagitia. Et venare p venabatur.

Appendix. 3.

Nihil vetat quo minus eade vbo ^{Nam vestem, ad-}
 diuerso casus apponatur diuersa ^{ditur tanquam}
 rationis. Dedit mihi vestem hac ^{transitum, mihi}
 pignori, te presente, propria manu. ^{tanquam acquisitum;}
 est forma, que
 resoluitur p ad,
 vel in, pponem,

Gerundia

Gerundia omnia eosdem ferme ^{in pignori: te}
 casus addunt post se, quos hnt ^{presente, ablutus}
 est absolutus;
 manum istummetalis.

Ad fruendū
amirō.

Veni huc ad
visendi te.
Non est copia
conueniendi
hocem. Ad di
cendi

Gnarus bella
di. Peritus
meduandi.

Inter roandū
hor venit ungi
in mente. Re
pitur et ante
domandū.

In pugando vi
ribus est op9.
Reuersus a vo
nando sine a
venatu. Tare
do. refellis. Ita
reus refellis.
Scribendo dis
co scribere. Ro
manus sedendo
venit

verba, a quibus deducuntur. Ad dis
cendum literas. Ad seruandū tibi.

In Di.

Germundia in di, ante se habet
hor nomina. Gra. causa, pretextu,
occasione, titulo, otin, facultas, li
centia, arb, aut sile no^m substantiu.

Nonnumqua præcedit adiectiuū.
Nepidus visendi te. Certus en
di. Imperitus nauigandi.

In Dum.

Germundys in dum pponit ppo
ad vel inter. Ad colloquendū tecū.

Cum sciamus necessitate, sine
suppone vsurpantur, addito
substantiuo verbo. Vigilandū est
ei qui nupit vinct. In Do.

Germundia in do pendent a
suppone in vel ab, sine distinctio
qua requirit ablatiuū. In consul
tando locus est eloquentia.

Germundia noia.

Vertuntur germundia in noia
adiectiuā. Causa visendi te, et causa
visendi tui

Ad discendū literas et ad discendas litas
legendo libros doctus enadecb. Et, legen
dis libris doctus enadecb.

Suprema in tinn.
Prima suprema sequuntur verbum. Absque preteritum
 frans motum ad locum. Admittunt
 post se eodem casus quod verba imperii.

Ponditur & absolute cum verbo. Cessatum est satis
 Absolute posita. Pugnatum est.
 Dormitum est.
 Actum est.

Suprema in tu.
 Suprema in tu passivae fractionis Difficile dicitur.
 ferunt sunt, & adherent nominibus Proclive factum.
 adiectivis. Ut Turpe dictum.
 .i. ad faciendum.

Nam in his. Surgit rubitum.
 Nedit venatu, nota potius
 censenda sunt, quam suprema.

Participia sequuntur constructiones
 Verborum a quibus derivantur.
 De Participiis. Donatus tibi
 veste. Donatus
 te veste. Conspic
 lens tibi. Ferni
 turus te. Oili
 gendus ab oibz
 Quam in his
 visitator est dñs.
 Diligedz oibz.

Cum transiunt in naturam
 nominis, genitum postulant. Amans h
 in. fugitans litum. Expiciens tui.

Et sine casu. Vni potes eloques Peritus belli.
 Et tunc et comparatione acci
 piunt more nominis in casu vel in suis desinectum.

Expicientior fame quod auri. Expientissim9 tui
 Vnlli desiderator quia mihi. Desideratissim9
 potius

Inceptus belli.
Quamvis et
horum simpli-
cia simili modo
usurpantur.

Bibo vinum. Bi-
bor vinum. Cu-
pro laudem.
Cupidus laudis.

flebilis, formi-
dabilis omnibus.
fleudo, for-
midando omnibus.

Cyathus vini.
Modius tritici.
Vicia anni.
Vinea panis.
Vxor Petri.
Amicus patris.
Pater patris.
Comes Vespasii.
Vultu minimi.
Iugum aquilonis.
Duo milia pe-
ditum. Par calceamatorum.
Tres decades questionum.

Participia facta nomina compositione.
Quae compositione sunt nomina
grammatica asciunt. Indocilis puer.

De nominibus verbalibus Ordo. I.
Omnia fere verbalia grammatica ad
nuntiant, quoniam verbis erat actus.
Colo agrum. Cultor, cultrix agri.
Cultus agri, cultura agri.

Item quae sunt affinia gerunt, ut
Amator laudis. Ignarus omnium.
Studiosus tamen. Scurus amorum.

In Verbis. Ordo. II.

Verbalia in verbis accepta passi-
ve, dativo gaudent. Ut participia
in dnis.

Stus additus non substantivum. I.

Nomina substantiva, quae sunt
possessorem, mensura, sine
numero, aut relatione ad aliquid,
grammatica exigunt. Ut Arma Achillis.

Ventum hic grammatica aliquoties in
dativum, antecedente verbo est.

Hic est tibi pater, huius soror, illi consul.

Attributiva Ordo. II.

Puer bone indolis.
Puer bona indole.
Puer bonus indole.
& indolem poetice.

Cum pratur aliquid melle sine ^{Vir mapi nafi.}
 Cadesse cupia, qd ad laude ^{Vir mapi nafi.}
 seu vituperium ptinet, trifaria ^{Vir mapi nafi.}
 efferimus. ^{et nafi poctre} Spes et genus. 3.

Species subicitur generi in ^{Crime lse ya}
 genitino, sine in eodem casu ^{restitis. Cum}
 per appositionem. Vltimè Catonis ^{essem i terra}
 in te non quadrat. ^{Italia, sine Ita}
^{lia. In vrbe Ro}
^{ma sine Roma.}

Substantine posita. 4. ^{ma sine Roma.}
 Quædam adiectiva substantine
 posita, gtm admittunt. Multu plurimu vini.
 luri. Paulum pecunie. Quatu plurimu aqua.
 habebis pecunie, tantundem
 habebis fidei. Quid habes negotij.

Item prora quædam
 Hor negotij. Id opis. Quid illud
 mali? Appositio.

In summa, quoties substantium,
 quacumq; ratione refertur ad
 alteru substantium, addit in gto, Absulisti mazo
 nisi addatur appositine, Nam tu ab. ^{meas delicti}
 satis, si concordet cu casu, etia si
 micro et gne dissideat.

De adiectivis & substantivis.

Ex malis moribus bonæ leges nate sunt.
 Istam fortunam tm mores promeruerunt.

A directiva nomina, participia, p
 noia, concordant cum sub
 substantiis in numero, genere, et casu.
 Adiectio, Ζεύς.

Cum plura substantiva, diuisi
 etiam numeri ac generis ad unum
 adiectum referuntur, his ferme
 modis efferri solent. Relativa.

Relativum Qui, convenit cu
 antecedente in numero et genere.
 Placuerunt literę, quas ad me
 dedisti. Vbi figurate loquamur:
 Quas ad me dedisti literas mag
 no opere placuerunt.

Comparativa Ordo.
 Comparativa & superlativa ge
 nitivum capiunt. Ut sum minor
 fratrum de duobus. Sum minimus
 fratrum de pluribus.

Et tum exponuntur per Inter.
 Inter fratres vel ex patribus.
 Nam comparativa cum exponuntur per quam
 ablativum accipiunt.

Praestantior re
 loquentior o
 bus, praeterq
 Cicerone. i. qua
 Cicerone

Additur & ablativus secus mo-
 dum excessu. Est maior te
 quatuor annis. Multo potior. Sim-
 ulto et longe apponit et simplati-
 Digito lato te-
 priorior. Mul-
 to omni doli-
 mib. Longe
 pessim9 omni.

Item nota particula aut particula
 posita, velut quisque, quisque, quicquid,
 quidam, quis interrogativum, et quod
 pro aliquo. Aliquis, uterque, neuter,
 uterque, uterque, nemo, nullus,
 solus, unus, medius.
 Quisquis huius
 nationis. Unum
 quodque animam
 tuam. Propter
 unumquemlibet
 unum. Utrum
 horum manibus
 accipe. Expo-
 nitur per inter-
 vel ex. Unus
 omni. Solus
 omni. Medius
 duobus. Inter
 duos. Et. Omni
 omni animas.

Item, alter, alius, et his aequi-
 polleantia pronomen, hic et ille,
 et adverbium partium.

Appendix. I.

Quamquam in his genitiuis
 secus totum, in alium casum. Sa-
 pe vertitur. Quis hominem vidit.
 Et, quis homo vidit. Venit et
 Cato. Et, Venit et Cato.
 Animatum vel
 animatum, alia
 sunt volatilia,
 alia reptilia.

Appendix. 2.

Ad hanc formam pertinent
 quotus, quotusque, ordine se-
 cia numeralia. Quotus erat dominus sen-
 tus. Quotus regum Romanorum. Inter reges. Sapient-
 tum octavo. Quamquam in hoc postremo, non tam ordine
 sit quia numeralia simpliciter, ut in illo. Quotus esse
 velis.

*Rem mihi per
molestam, mihi
incommodam, tibi
pernitiosam,
mihi salutarem.*

Dativus post nomen.
Comodi aut incomodi. Ordo. 1.
Adicienda quæ commodum aut in-
commodum sunt, aut relationes
ad aliquid, dativum exigunt, ut.

*Platus glorie
et ad gloriam.
Obnoxius illi.
Amicus huic et
hij. Similib,
dissimilib, huic
et huic. Dimi-
sus huic vel
ab hoc. Affinis,
cognatus huic
vel huic.
Nam cum huic
substantive ca-
piunt, igitur ma-
gis gaudent.*

Relativa.
Aptus, accommodus, idoneus,
utilis, inutilis bello, sine ad bellum.
Actus post nomen.
Spacia mensura Ordo. 1.
Quæ certam magnitudinis mo-
di sunt, admittunt actum, ut,
Longus, latus, altus, crassus.
Turris alta trecentos pedes;
Liber crassus tres digitos, sine
trium digitorum crassitudine, et du-
centorum pedum altitudine.

*Non sum id
nesciens. i. non
ignoro. Cum
sunt et
illa. Cum rei
mihi venit in
mentem. i. heros
datus sum. Et, Id mihi am-
mirationem fecit. i. mirantur.*

Circumstantiæ vis. Ordo. 2.
Quædam per circumlocutionem
actum admittunt. Opus est in hac re
Ablativus post nome-
Dignus et indignus ablativum
asciunt. Dignus
honore indignum
est illo.

Dicimus tamen, dignus ut ha-
 Duoretur. Dignus quæ oēs
 honorent. Et dignus honorari
 ab omnibus. Pronomīn gstructio
 Genitīvī punitivorū.
 Mei, tui, sui, nostri, vestri.
 gtr punitivorū, pōnunt, cū
 passio fratur. Nam cū actio,
 addunt possessiva, meus, tuus,
 suus, noster et vester. Languet
 desiderio tui, nempe quō tu
 desideraris. ffacet desiderio tui
 o, quō tu desyderas. Aliquoties
 Vtrūq; coniungitur. Ut, nrā
 tui memoria. i. quam nob de
 te habemus.

Possessiva pronomīa
 Possessiva adiectiva sunt &
 non recusant aliquando gtrm. Ut
 Vostri & vestri.
 Nostri & vtri gtr plurales,
 gaudent nobis distributivis aut
 partitivis.
 Vemo vtrū. Vnusquisq; nostrū. i. ex nobis. Itē cōpa
 tivis et suplativis. Ut, maior vtrū. Maxig natū vtrū.

Itē vtrūq;
 omistub. va
 ruit curis.
 omistub dū
 tyb. Pamp
 dūeb. plenq;
 inamib. etiā
 gtrm admittit.

Item passio tui
 a, quæ tibi
 debetur. Pb
 tui. i. manq;
 aut pcc, cor
 pub animi.
 Imago tua q;
 tu possides.
 Imago tui
 quæ te rep
 sentat.

Mea nō rā.
 Tua solū. mīd.
 Meos flentib
 orib;

Reciproca.

Sibi, sibi, suis, a, cum, non nisi.
 Ille sibi placet. Petens recipere ponitur, hoc est, ut
 odit suos. Recipere ponitur, hoc est, ut
 Orat ut sua necessitantur ad id, quod precessit
 faciat filio in eadem orationis parte, aut
 Ecce. Orate annexa per copulam.

Demonstrativa.

Demonstrativa in substantiis
 ponunt, admittit genitum, ut dicitur.
 Idem tempus. Illud accessit mali.
 Idem cum dativo.

Idem dicitur sibi admittit, vel ab
 lativum interveniente pro ne
 hinc, aut inde
 cum hoc.

De constructione adverbiorum.

Uterque post adverbium.

En & ecce demonstrantis, utro
 sen actio iungunt. Ecce veni.
 En exprobrantis actio gaudet.
 Etas post adverbium.

Superlativa genitum expriment.

Pessime omni dixit, quod omni optime fecit.

Aduerbia loci & temporis. Or. 2

Addunt adverbis loci ac temporis genitum, ut
 Tunc tempus
 Eo impudentis ventus est. Hunc me rectum
 Venimus. Vbi nunc, quo vobis tempus. Eo loci redal
 sta est. Nam minime gentium monachorum (i. singulare
 sine sui inus) est, gentium festivitatis causa addito.

Pridie, postridie. 3.
 pridie calendarum sine raledas. Postridie quā
 venies. post
 die quā dū
 reserab.
 Postridie cum dici.

Iustar. Ordo. 4.
 Iustar montis, iustar pendis.
 Item, parū, multū, satis, abunde
 vni, vire nom̄ pōm videntur. Venit obim̄ illi.
 Nam obim̄ illi dē.
 Conit sibi huius.
 Nam sibi huius.
 Et sibi inutiliter.
 Quadam dē admittit nom̄. Nam obim̄ illi dē.
 Conit sibi huius.
 Nam sibi huius.
 Et sibi inutiliter.
 unde deducta sunt.

Sactus post aduerbium. Sedet p̄m̄ illi.
 Propterquins ti
 sedz quā mihi.
 Sicut quā accusandi casū admittit
 tuit prepositionib. vñ s̄ p̄fecta.
 Propius vrbē et proxime castra

Quā post aduerbium. Accessi prop̄te
 quā tu. Me
 lūb te dicit. i.
 quā tu. plus
 quingentis rola
 phib. et plus
 milib.
 Quā comparantur, gstructoz
 hnt comparatōm nom̄ m̄.

Procul 2° Ordo. 2.
 Procul dubio et procul ab vrbe.
 Etiam patre palam oibz. Corā oibz.

Hic, illuc, istuc. 2° Ordo. 1.
 Vbi est quē situm
 horū aduerb̄ 107.
 Vbiqz, vbiqz, vbiqz, vbiqz, ali. i. in aliquo loco.
 i. in nullo loco
 dupl̄re habet
 negationem.
 ubi, necubi, sicubi, ibi, mibi, ibide.

Simul ^{et}.
 Simul, simular, simulatq, nā ^{Simulatq}
 gis gaudent subiectiōib. ^{adoleuerit} Ut pro etab. Ut be
 postquam, indicatio gaudet adiungi. ^{tum ē i. vrb.}

Quemadmodum ^{et}.
 Quemadmodū, ut, utrumq, sicut, ^{ut salutarib,}
 Utrūq, modum admittunt. ^{ita salutarib.}
 Ut semetē fe
 reat, ita et me
 reat.

Quasi ^{et}.
 Quasi, cū, tanquam, perinde. ^{Tanquā fecerib}
 arsi, haud scis, arsi, cū pprū ^{ut aliquid.}
 habent verbū, subiectiōis gaudet ^{Quasi nō nōi}
 appon. Arridet mihi quasi amico. ^{mihi inter nos.}
 Non horū
 tanquam te.

Ne, non.
 Ne prohibentis, vel impatiens,
 vel subiectiōib additur. Ne ne
 ga. Ne dixeris. Non verbis im
 peratiōib non recte apponitur.

Ne, an, nūm.
 Ne, cum est interrogatiō, in ^{Superest ne}
 diuturnum amat. Similiter & ^{et desituri an}
 an et nūm. At eadem cū accipi ^{ra?}
 mī dubitatione, sine indiffinita ^{Disce nūm redi}
 subiectiōem postulant. ^{erit. Nihil re}
 fert ferre ne
 an p̄scribere.

Pene & alia similia.

Prope modum
insinuat.
Tantum non infa-
mebat. Modo
non montes
omni polire
bat. 1. prope modum.

Ne parum sis
leno. Ad modum
puella. Admo-
dum omni.

Quamvis &
licet, subin-
it, etiam in
utrisque coheret.
Ut, per quamvis,
per subin-
flagitat. Sed
in ut taceat
in meta loque-
tur. Alique
ad alia oratio
pre referuntur
non ad verbum.
Complectitur
hoc quamvis
male volente,
etiam per se
de se incutit.

Pene, prope, prope modum, tan-
tum non, modo non, vixit
verbo. seu alia dictioe contenta sit.
Adverbiu relatu non
ad verbum.

Adverbiu aliquoties refertur
non ad verbum, sed alia oris pte.
Somo egregie impudens

Aliquoties adverbium adheret
adverbio. Non admodum
pulchre. Parum laute.

Quamvis & his similia.
Quaquam, tamen si, et si, etiam
si, frequentia adiunguntur indicativis.
Vixi cum similibus.

Nisi, ni, si, siquidem, quod, quia, &
inductivis et subiectivis adheret.
Vixi sanctorum, Vixi feceris. Quod bene
vales gaudio. Quod redieris in
colunna gaudeo. Non quia sit
merum. Non quia si pauper, sed
quod sit improbus.

Quando et cetera.
Quoniam mihi non credis ipse pericu-
lū farto. Ipse farto periculum,
quando mihi non credis

Quando et quandoquidem, quatenus
Quibus, iudicium exigit.

Et frequentur sequuntur casum, Danda est huius
cui reliqua huius ordinis frequenter, quippe
tunc procedant. agrotat. Si
addideris qui

Quippe, quippe qui, ut qui, utique admit-
tunt modum. Non est huius ad
ut qui plerumque subiectus adhuc habenda fidei,
quippe qui bis

Qui, cum habet vim causae, iam perierant,
semper adheret subiectivo. ut, sine perierant.
Stultus es qui huius credas. quod
vel quia credis. ut, utpote. Odi petrum ut

ut, et utpote, proprium verbum omnis maledictum.
nunquam habent utpote in omni
maledictum.

Tum tum, Cum tum.
Cum tum, Cum tum, similes. Odit tum huius
modos copulant in verbis: In tum virtutibus.
desinabilibus similes casus. Amplector cum
creditis, tum

Præpositionum constructio in primo Mar-
tino versa in adverbium. rellum
Præpositiones quæ citra casum
vltimum usurpant adverbiorum
naturam transiunt. Extra me ite
Amantem, quod
supra memorem,
quodque allunt ipsa.
Pater abest.

Quemadmodum rursus et aduer-
bia quædam attendit casu in præ-
positionem transiunt. ut, Procul,
Coram. Cum, palam.

Casus prepositionum.

Quaedam autem exiunt. Ut intra parietes. Extra vallum. Quaedam ablativum. Quaedam utrumque, sed in eodem sensu. Ab urbe.

In foro usatur.

In pro ergo ar-

mandi casum

habet. Optimo

in te animo.

In pro contra,

In obo maledictos.

In pro ad. In

hor inuincite.

In hor natissim

In meratim

abijt

Sub umbra

Supr her omnia

1. pter her oia.

Supr piamm

1. de piamm.

Supr abore si

dmr. 1. Tarborc.

Varij casus prepositionum eandem. In.

In cum pratum actus in loco de

siderat ablativum. In animo est.

Sub.

Sub nocte. 1. in nocte. Sub nocte

1. instante nocte. Sub ea. 1. postea

Item sub, additum verbo motus ad

locum, autem exigit. Sub umbra

propeternis. Sub cum xbo quicq

ablativum requirit. Sub lodre

Super

Super numerum ingenuum. 1.

ultra numerum. Temb.

Temb gaudet ablativum singulari.

Ugentino plurali. Pube temb,

nume temb. Sed her videntur ve

luti composita, que in modum et

illa, hactemb, catemb, quatemb.

^{Wersus.}
Postpositum & versus suo casui. ^{Roma versus}
^{iter est.}

^{Vsq.}
Vsq raro sine altera prepositioe Ab extrema vs
 reperitur, & sit typis aut loc mag^{que India.}
 nitudine. Ad multam vsq noctem. ^{Usurpatum et}
^{adverbialiter}

^{fl. ab, abs.}
A, preponitur dictionibus inci
 pientibus a consonante. A foro, a
 castris. Ab, incipientibus a vocali. ^{Ab omnibus.}
 Abs, incipientibus a te. Abs te. ^{Nisi sunt liquide,}
^{aut consonant.}

Sunt quae non inveniuntur ex
 tra compositione. Di, dib. re, se, am, ^{Ab Jone, ab rege.}
 ro, con. ^{Didit, dissipat,}
^{Con prepositio.} ^{refert, semper,}
^{ambigo, concilio}

Con ex quibusdam neutris facit.
 Transfinita. Commixit lectum. ^{Conspuit, hoc est,}
^{construit, com}
^{pluit, conommit}
^{maximum.}

^{De, re.}
Decurio .i. ex alto iatio. Decano, .i.
 vnde amo. Despit .i. sapere desit.
 Deferunt etab. Reclamat .i. contra ^{Relegit .i. quod}
 clamat. Repetit .i. deinde petit. ^{tertū est aperit.}

O De constructoe iteriectom.
 Exclamantib, admittit utm, O vni fortis, o
 utm et arm. O di immortales. ^{insigne ipudicia}
 Subanditum aut frequenter. Ut singulare impudentiam.

Den, p'rog ed.

Hen pietas, gen stupem misam.
 P'rog Jupiter. Et pro deum at homi
 cedo manum. nimm fidem. Vag tibi, aff tibi.
 cedo senem.

Cedo. Cedo flagrantis exigebat arm h.
 Eodem et sultis, Amabo et obsecro et.
 hortantib verba Amabo et obsecro, blandientib.
 sunt, et in iter ictionib natura
 versa, quemad
 modum et age

Appositio est duorum substantivorum
 eiusdem casus, quorum alterum
 immediata coniunctio. flumine Rhen.
 Doribus bomb,
 quatuor etu,
 quinque mille.

Oro duorum substantivorum, q
 uere adiectivorum immediata
 coniunctio, non est latina

Potest etiam appositio trius sub
 stantivorum esse. M. T. Cicero.

Et quaque substantiva in ap
 positione, fere sunt eiusdem
 casus, a magis tamen autoribus,
 in diversis interm casibus ponit:
 perinde quasi ad diversi pertinet.

Debent etiam, eiusde esse inter
 substantiva: nam non dicitur,
 flumina Rhenib.

Id tamen petro
 no servatur: Na
 quoties alterum
 substantivum
 tantum numero singulari, aut est nomen collectivum. Diversorum
 numerorum esse possunt: ut Urbes Athenae, Ovidius. In me
 turba sunt impudicos proci. Vergilius Ionam furor
 perno a praesepibus affert.

Dico quorum alterum declarat ^{Tribus modis}
 alterum: nam in appositione ^{fit appositio.}
 sequens substantivum, fere ^{restringende ge-} ^{neralitate gra-}
 declarat. ut fratres gemini. Nam ^{ut prbs Roma,}
 autore Quintiliano, si gemini ^{animal equus.}
 dicam, fratres addere est sup^{er}na ^{Tollende equus}
 cum. Quod tamen classis antec^{edens} ^{rationis causa,}
 interim fecerunt, dicentes gemi ^{ut tamen mod}
 in fratre, Roma vrb^{is}, et Rhenus ^{Asie. sup^{er} p^{ro}p^{ri}etate}
 flumen. ^{ad proprietate}
 De Enoatione. ^{attribuendam.}
 Erasmus vi^{ri}.

Cum prima vel secunda p^{er}sona, ^{exartissimo in}
 immediate ad enorat tertia. ^{dicto. Virens}
 ambe finit^{ur} vel secunde p^{er}sonae: ^{adolescent in}
 quare verbum quod eis ad iungit, ^{signi forma}
 erit p^{er} vel secunda persona. ut, ^{Emotus h^{oc}}
 Ego p^{ro}p^{ri}etate laboro, tu dices ludis. ^{incredibile for}
 Est ergo enoatio, immediata p^{er}sona ^{tima.}
 ad prima vel secunda reductio. In enoatione,

Persona enorans, quae semper ^{p^{er}sona enorans}
 est prima vel secunda. Enorata, ^{et enorata inte}
 est semper tertia. Verbum, quod est ^{um sunt dices}
 p^{er} vel se^{condam} p^{er}sonae. Et absentia ^{seru^m m^{er}corum:}
 omib^{us}. Nam p^{er}sonae in enoatio ad ^{ut pote, an eno}
 id est nomen collectivum. Pluribus ^{et caret m^{er}cor}
 Magna pars studiosum ^{singulari, ut.}
 enoatio implicita, non subaudit^{ur} nob^{is}, aut an est nomen ^{Ego tunc de h^{ic}}
 distributum. Ovidius. In magnis l^{es}i rebus utiq^{ue} su^m
 mus, nos utiq^{ue} sumus enoatio est.

Quamquam **D**uplex est enoratio, explicita et implicita. Explicita, ubi tam enorans, quam enorata expressim scribo mitum. Implicita, ubi enorans esse sola cum, subintelligitur. Ut Iustinus scribo. cum ego non asse-

hor, cum Iulius dicit. Coram que queritis adsum, Trans Aeneas, et Om Penelope totis semper viribus ero.

Ego et Cicerio valeamus. Ego atque Thersentia valeamus, Neque ego neque tu fecimus. Nec propterea nec disceptant sapient. Ego cum uxore venimus. Rhetorice in fine Quintus, Iura dabim

De conceptione. Antequam ad conceptionem venio duas regulas praemitto. Quarum prior est. Copulatum per quatuordecim et, atque, quod, nec neque. Item per positionem cum, pro et captam, est pluralis numerus. Quare ubi aut adiectivum, aut relativum, quod eis apponitur, plurale erit.

In his, et, atque et copulant distincti, nam quando orationem copulant, faciunt Zeugma, ut, Ego et tu fecisti, Neque ego neque tu fecisti.

Porro, cum magis ubi amat singulare, ut Tu, quid ego et populus meum desiderat, audi.

Altera regula est. Copulatum pluralis numerus, est illius generis, aut personae,

cum est pars dignior. Dignior dignumque magis
antem est persona prima quam cultum genus,
secunda, et dignior secunda quam quam focum,
tertia. et dignior focum
necnon. minimum aut

Syllepsis quæ conceptio inter
 pretatur, est comprehensio di-
 gnioris sub digniori. Id quod fit
 dupliciter. Aut enim persona co-
 capit cum persona, sic est conceptio
 personarum, ut Ego et tu unimur.
 Sic, ego, sic sciam caput, tu, ut to-
 tum copulatum sit prima persona.
 Aut genus indiguit in genere
 digniori, sic est conceptio generum.
 Rex & Regina p[er]

Conceptione grammatice dicunt
 duplicem, directam et indi-
 rectam. Directa ubi concipiens
 dignus, et conceptus. idignus
 copulatur per &, vel atq;, vel q;
 Indirecta ubi copulatur per cum,
 copulatur sumptim, ut Ego cum mare
 sumus candidi, ubi utraq; conceptio
 est indirecta conceptione etiam esse generem impli-
 tam, ut quoniam nec generis concipiens, nec
 generis conceptus explicatur: scilicet de mare atq; fera punde
 loquimur, ac de solo mare, ut si dicitur, uterq; est formosus,
 loquens de sponsa et sponsa. Et Ovidius: Impliciter laqueis
 nudus uterq; caret: loquens de Virtute et Venere, uti im-
 pluribus a Vulcano

Salustius. **T**ra et ægritudo pmissa sunt. Subintelligit enim hoc. Idem; hinc vel la similia, et deb. et discor. dia similib. ta fuerunt. In sacris lib. Virgo tua et barulub tumb ipa me cosola ra sunt.

Porro quando substantiva in re ceptione quædam, sicut res in animatas, tunc adiectivum quod eis adiungitur, aut concenit in di gniori, ut apud Lucanum: leges & plebisita coacta. Aut, quod est vti tatibus, ipm ponitur in neutro quo.

Conceptio casum.

Est etiam quedam Syllepsis casum quoties supposita sunt diu soru casum: quod fit, quoniam copulant per rym, copulatur capturn; ut: Ego cum populo desideramus.

Conceptio morum.

Sic conceptio numerorum est, ubi pluralis numerus concipit singularem. De prolepsis.

Quam congregatio, sive totum, cum verbo vel adiectivo concipitur, deinde partes con gregationis, ad idem verbum vel adiectivum reduuntur, cum quo tunc fere non recordatur.

PROLEPSIS. præsumptio est, ut, **D**ux aquila volaverunt, hæc ab oriente, illa ab occidente. Sic congregatio, dux aquila, cum verbo volaverunt, in omnibus recordatur, cum q partes, hæc et illa, ad idem relata in uno non recordatur.

Congregatio sine totum, est di- Nam capula
 ctio pluralis numeri, aut no- tu equivalet
 collectum, ut dicitur aquila. Coridon plu. ut, Compu
 et Thyrsis. lerantq; gre-
 ges Coridon
 et Thyrsis in

Sulpitius & Aldus quinq; dicitur in
 in prolepsi esse necessaria, co- vnum, Thyrsis
 gregatione, partes, verbum, quod omes, Coridon
 Sulpitius proprietate vocat, de distant ab lar
 terminatione et ordine: ut, Aquila te appellat.
 la volauerunt, una ab oriente, Plures vinit,
 altera altera ab occidente. alij in mopia,
 Dir alij in delicto.
 aquila, est congregatio, ut Aldus
 dicit: aut ut Sulpitius totum:
 volauerunt vbi, aut proprietate est
 una & altera partes: ab oriente
 et occidente partim determina-
 tionibus: ordo, quod congregatio si-
 ne totum praecedat, partes sequantur.

Prolepsis est, ut Aldus ait, du- Equi contem-
 plex, explicita et implicita. Ex- git a dextera, il-
 plicita in qua omnia interueniunt le a sinistra
 que prolepsi esse oportet. Imple- hypodromi.
 ta in qua aliquid facitur, ut hoies
 inuident, alter alteri. Sic deest altera partim.
 Et portate, alter alteris onera. cu determina-
 Sic deest totum, vobis et altera parte tione, videlicet
 cu determinatione, videlicet alteris. et alter alteri.
 aqua utraq; etc. Sic totum, nobis, subintelligit, et partes
 alter alteri includit in distributivo utraq;

Quantitatis. **A**liud cum Persiano prolepsin
aliud totum. **A**dixit esse cum ante numerus
aliud discretum. **A**ddidit, quam persona diffinitur.
Verum hic co. **U**t, Duorum Aitru, hic est Telamo
gregatio, sine **U**triusque, hic Salaminus. **S**ic autem
totum, quippe **U**triusque pluralis, sine dualis, alij
obliquis, no. **U**triusque pluralis, sine dualis, alij
ante recordet **T**otum quam persona Telamoni no et
in verbo, quaz **S**alaminus posite sunt. **A**pod que
scdm Gulpit **U**biq est prolepsis, ubi totum aliquo
diffinitioem **M**odo sine in recto sine in obliqu
et nram, in **P**sumit, ut. **H**uman generis, alij
hic prolepsis **B**oni alij pravi.
no est. **E**dm
vera tamen
etymologiam
et hic et i ob
similibus est
prolepsis.

Ergo pro
lepsis ubiq
totum, alij no
psumit, a
pro quod e gn
et alij sumo.
dixit

Ergo pro
lepsis ubiq
totum, alij no
psumit, a
pro quod e gn
et alij sumo.
dixit

De Zeugmate.
Zeugma est unius verbi vel
adiectivi, utriusque respondentis,
ad diversa redutio, ad unum quidem
finit et terna. **E**xpressis, ad alterum p supplementum.

Hic sunt, reducantur ad diversa
supposita, videlicet, celi mouendi,
et terra: et cum mouendi conuenit in
numero, utpote propinquioris: et cum
terra disconuenit, quippe remotioris,
et ad celi reducantur expresse, ad terra
per supplementum: subintelligitur
enim terra supple mouenda est.

Ori viciniore respondentis,
Nam nisi sit comparatio,
verbum vel adiectiuum semp
debet cum propinquioris conue
nire.

Quando est comparatio vel si
similitudo, verbum vel adiecti
uum conuenit cum remotioris,
ut, Ego melius quam tu scribo. Ego
sentis tu sentio. Ego sentis fenum
arui. Item per nisi, Talem fi
lium nulla, nisi tu pareres.

In tribus modis fit Zeugma.
In persona, Ego & tu unus.
In genere. Rex et Regina est irata.
In numero. Nihil te hic minus
est: et quod verbum viciniore respondeat, ut Rex et regina
est irata. Constructio in Zeugmate tam potest esse copulativa,
quam expletiva. fit etiam per aduerbia, ut Tu
barb ubi ego. Cocinas quando nos.

Vergi. Hic illi
anima, hic cum
ind fuit. Ego
et vxor mea
est docta, sensu
est, ego supple
sum doctus, et
vxor e docta.

Ego et vxor e
docta, hic, est
conuenit cum vx
or, quia illi e
propinquioris.
Doctus su ego
et vxor. hic do
ctus et sum
conuenit cum
ego.

In Zeugmate
quing oportet
esse, diversa
substantia, ut
Rex et Regina:
constructione, et
verbum, vel ad
iectiuum, ut irata

Fit in numero tantum, Turba sunt
 Vtriusq; formosa paridi potuerit
 videri. Aperite aliquis ostium.

Et in quæ & in numero sunt.

Synthesis græce dicitur a' συρ
 .i. con et debis positio, quia e
 compositio .i. constructio facta gra
 scationis. De Antiptosi.

Antiptosis est positio casus pro
 Acasu, ut: Urbem quam statuo
 vestra est, pro urbs. Dicitur An
 tiptosis ab α'ντι .i. proi et π'λ'ωσις
 casus. Scribitur autem π'λ'ωσις
 cum ω magno, quare p'ducitur
 sunt & μορ'π'λωσις et διπ'λωσις.

Omnia enim ferme verbalia
 in osis, scribuntur per ω η' & α'.
 ut ομο'ωσις id est similitudo,
 ετε'ρωσις .i. alteratio. ταπ'είωσις
 id est humiliatio.

De Synecdoche.

Synecdoche est, cum id quod p'tis
 est, attribuitur toti

Acthiops albus dente. hic album
 quod solis dentibus conuenit, toti
 attribuitur Acthiopi.

Vergilius: hic
 manibus ob pa
 triam pugna
 do vulnera
 passi.

Sermonē quē
 audistis nō est
 meus .i. sermo
 non est meus
 Populo ut pla
 cerent, quib
 fecisset fabulas
 fabulas p. la.
 Cui non vult
 in mente pro
 id. Aristotelis
 libri sunt oē
 genib elegan
 tia referti, p
 omib genib
 Sic id genib
 p omib genib.
 Commingunt hi
 ut viri mē, pro
 in hac viri mē.
 quāquā donat
 illis, hinc viri
 me duat posi
 in esse aduerbi
 aliter. Id. ne est
 antoeb in p eis.

*Egeri pedes
vel pedibus.
Gaudere fructu
vel fructu.
Vulneror pe-
des. Dolco ca-
put vel capite.
Redimtus te-
pora lumbis.
Exlimb. Tem-
poribus mebra
bipenni*

Per synecdochen ora nota ad
pictura, aliqua proprietate pra-
tia, item omnia verba passiva,
et ventralia, scilicet aliquam
passione, possunt regere actum,
et interim ablatum, scilicet locum
in quo fit passio.

Duplex est synecdoche locutionis
& constructionis. Synecdo-
che locutionis est, et quando pass
pro toto sumitur. ut Ordo animus
si solus huius fuerit in anima voc. i. homines.
Videam.

Et synecdoche constructionis,
quando adiectivum, aut verbum,
totum attributum, ob partem cum co-
nos, et hunc venit, regit partem in accusatio,
et aliquando in ablativo
et aliquando in ablativo
horum quia ora-
tionibus.

Dicitur synecdoche a Graeco id est
con, et ἐκδύομαι suscipio, quod
videlicet totum cum parte sua co-

cedo, terminari solet.

Genera nomini tribus cognoscuntur
modis. Primo scilicet ut omne
nomen substantivum masculinum est generis masculini.
quia Vergilius dixit: Denique quid vespere scire
vellet. Et hic modus ut est omnium diffusissimus, ita est omnium
certissimus. Primus modus dicitur per regulas generales.
Secundus per speciales, Tertius ex antiquorum lectione.

De regulis generalibus.

Prima Regula.

Iesus, Petrus,
Iohannes, Sylla

Omnia nomina virorum sunt et masculina. *Martinus, Eustochius*
 Omnia nomina foeminarum sunt. *Mysus, Pythias,*
 Notandum etiam multa propria ex *Gloria et*
 appellatis nasci, quare saepe usu *Clementis, Beatus,*
 euenire, ut quaedam quandoque sunt *italy, primas,*
 propria, quandoque appellata. *Iuba, Constantinus.*

Secunda Regula.

Quoniam nomina, dum sunt una res, *Epirota, Saxo,*
 inuentione, saepe sunt eiusdem rei. *Dalmata, ligur,*
 Aliquando et ois, *Tiberius, Bruto,*
Arpinas, Berinus, Maro.
laurentis, picens, Veientis. Quamquam
 gentilia frequentius sunt in usum a *italus la luum.*
hispanis na

Tertia Regula

Nomina solis viris conuenientia, s. *Nutrix, obste*
 g. masculina. *Athelta, Pyrata, Trapezita,*
ura, collega, scriba, scriba proxeneta
fullo ralo. Nomina solis mulieribus *Idololatrya, hy*
 propria, s. g. foemina. Nomina utriusque sexus *porata, myro*
 in conuenientia, s. g. ois. *pola, attola, i*
cola, hominda,

Quarta Regula.

Propria nomina fluminum, s. g. masculina. *cerna. Scorta*
 Quod si in alio genere inueniatur, id fieri s. g. neutri
 scilicet, quod intelligitur, vel aqua vel flume. *et mancipium*

Tiberus, Rheimb, Mosca,
Equana, Empyrateb,

Ut apud Ovidium: Albulia po
ta deo. Et apud Iulianum.
Cepidum Gradon

Quercus, asinus
 ius, pyrus,
 prunus, malus,
 populus, salix,
 illex, vitis, abies, nux,
 pinus, fraxinus,
 laurus.

Quinta Regula.

Nova arborum sunt g. foc. ut fagus.
 Crapinunt oleaster, pinaster, spi-
 nus, et Rubus apud Vergilum q. s. g. mas.
 Crapunt & suber, robur, acer, & siler,
 neutra. Vbi notandum quod arborum
 Malum, prunus, nova faciunt ex se nome in unum, quod
 prunum, crasum. Infructiferis arboribus sit futurum,
 Buxum, Gebum. In sterilibus sit lignum vel ipse ar-
 boreum. Sexta Regula.

Aquila, milvius,
 accipiter, passer.

Dama, vulpes,
 felis.

Murena, lupus,
 corvo, milvus.

Nova anim, ferarum & piscium, quae
 sub una voce sunt utrumque sexum,
 qui non facile discerni potest, si g.
 Murena, lupus, episcopus. l. prunus. Vbi notandum
 est, articulos ferre illis nominibus ad-
 di ex terminatioe, quia quia nihilominus
 quaedam dubie prolata inveniunt, dama.

Septima Regula.

hic et he et hoc
 felix, par, tempus,
 vetus, discors,
 inferus, demus,
 audax.

hic et he forte
 et hoc forte.

hic et hominis
 et hoc omne.

hic albus, he
 alba, hoc albus.

niger, gra, gum.

Adiectiva s. g. ois, sed variis ter-
 minationibus. Quandoque una. Et
 oia participia in amb et in ens.
 Quandoque sub duobus. Et oia com-
 patina. Quandoque sub tribus ter-
 minationibus. Sic inter alia numerat
 noia: quae oia sunt a tribus usque

Octava Regula.

Oppidorū, regionū, ac insularū Epesub. Roma.
nomina s. g. faci. Exprimuntur ea Italia. Rhodus.
quæ in ut et in terminantur, Expresb. Lesbos.
quæ sunt uen. Sunt etiā ciuita Tybur. Tugū.
tūp. ac regionū nomā plis tantum
numeri masculina, ut Gabij et Veij. Eusa, Bartra.
Sunt in a pluralis neri uentia. et Exgca.

Liternum nom, aduerbia. It In his autem
omnis dictio nō p̄p̄ratione sua locutionibus,
posita, sine vincta, sine complexa, vel in nō p̄p̄
s. g. neutri. Ut ingruum Theta ap̄ dictā, intelligi
persū, pulchrū f. longū f. Tinnira vel lite
sine, darū mane. Hesternū reas. ba.

In a nomine p^{re}ter d^{omi}n^{um} est g. foc. ut
musa. Exprimunt^r propheta, planeta, cometa, poëta
et quedam alia, quæ apud Græcos in c^{on}terminantur.
Item Adia, quæ si g. mas. Sed in a 3^e d^{omi}n^{um} o^{mn}ia s^{unt} n^{on}
o^{mn}ia g^{enera} ut dogma, dyndema, poëma.

B In b nullū est
C latinū nomen.

D Adiectiva duo
oīs sūt, ut quīq;

E et nulle, Grae

ra in e pducta

for, ut exītoe,

parafraze, pē

teroste, plūlia

in e neutra sūt

re te mpe.

In f. g. g. i. l. a.

nulla sūt lātā.

Extra sūt in i

apud nobī ib.

Omīpi, siāpis

ol

vi

Am

Em

Vm

An

En

In

On

ren, splen, pe

sten, lien, hy

men. Et eom

posita a rano

ut tūbren, tūbren, fidren, ofren.

Et Attagen amb apud heratū.

Et flāmē p sacerdotē. ffāra sūt

Syrēn & Croēzen.

In duo lar & hater neutra: quāq;
in foēo gne & Plīnī & Martī
haterem dixerunt

In d neutra, ut illud, istud, id. Itē
quod adiectivū & quid substantivū

In e correpta neutra sūt oīa,
ut caprile, equile, cubile, morile.

Nomen in al, et el, & il, est neutru
ut animal, mel, nil, nihil. Ex

pūt sūt, q frequentius est masc.
in utroq; mēro, apud probatiss

mos quosq; anthores. Et vigil sūt
oīb, Et pugil masculinū. Ol.

In ol, būn est masculinū, ut Sol.
In ul masculina. Am

In am būn est oīs sūt ut Nequā.
In em būn neutru, ut tantū

dem. Et būn oīs totidē plīs mēro
masc. Idem p
būem, neutru.

In um oīa sūt neutra, ut scām.
In an sūt masc. ut titan, pean.

In en neutra, ut flūmē, omē.
In in masc. sūt ut delphīn. On

In on masculina, ut demon, ra
non, helion, Cytheron. Urbīn

ut tūbren, tūbren, fidren, ofren.

Et Attagen amb apud heratū.

Et flāmē p sacerdotē. ffāra sūt

Syrēn & Croēzen.

Cūm pōtū nōrā ex

apūt, ut Salā

nīm, Elerism fēn.

nondum fuit. ut Babilon, Sidon. Quam
quam ea exipere p[er]modum sup[er]
nacionem est. q[uod] regibus generali
bus satis nota putantur

Nomina in o s. masc. ut cento, tyro
Nilio, stellio, ducentio, termino, pu
gio, ganeo, sapio, carbo. Excipiunt
nomina in do vel in go, quae sunt in
in gto, focia, ut quando, cupido, quando
imago, sartago, lanugo, farzago.

In p & q nullum nomen est latinum.
In an neutra s. ut corleat, cal
car, nectat, inbar. Vm masc. lat.
Et vni o[mn]e par, cu[m] suis compositis,
ut impar, dispar, compari,

In er s. masc. idem 2^a declinatio.
Absq[ue] exceptione. Sed in tra
bary s. g. Vesper masc. Iter &
spinter s. neutra. Sed haec derem
campester, volucer, alacer, pede
ster, equester, sylvester, relier, a
ter atq[ue] saluber, sub terminatioe
er s. masc. sub is fcia, sub e neut.

Idem genus sequuntur paluster
et sequester, q[uod] sequens etia[m] 2^a declinationis, tu xpo

Tria exipunt
ab hac regula
masc. ordo, car
do, margo.

Veru[m] Juncat
plena in mas
gine, dixit. Et
cupido sepm
mentu[m] masc.
qua[m] fe. p[er]sto
g. ois. Sunt
hic etia[m] multa
qua[m] utruq[ue] sex
in attribunt.

qua[m] tamen ad
certum fcia
no accipiunt.
Idcirco vix ego
ea com dycro,
ho, ego, latro,

Quo cu[m] vni
legit p[er]hibet
Et h[ic] m[er]itum
aliq[ui]d. It[em] obaia
in is s. f. lectio
ratio, amio,
ratio q[uod] ad de
aro et talio.
Veru[m] vni p[er]
lapide. masc. c.

focum h[ic] p[er] a,
mentu[m] p[er] nm.

Vel hic et her alacris et hor
alarie, ar in
ceteris sicut. Hic alacer, her alacris, hor alacre.

Item nota tertia decli. in ver & i
Cadamer, ver, bey s. neutra. Excipiuntur imber
suber, tuber, cum compositis: quia s. mas. quāq;
verber, et v bey substantiam. ea sunt etiam adiectiva, ut hic et her

decembrib & hor decembre. Sint fec.
Alt nota 3^a decli. in c. sciantia fec.
Oib. g. s. de/ terie, sine furtus sine arbores. st
gener, pamp et vber adie
ctum. i. fertilis frequentissime uen. siler, citr, pa
paucr, laner.

In vir, leuiter re
iunt

Or doctior, felicior, ablior, quibus
ingitur antor. Memor in
singulari est
omib. g. Sed
equir, adon,
marmor, et
con s. neutra.
Arbor in fec.

Vr

Gatur mas.

Coia aut fur fur mas. Dubin turtur. Cornu, omē.
et augur. Quibz addunt lignu et astur: quāquam
ea excipere supererantem est, ut in alijs quibus
dam admonuimus.

In in sunt mas. Excipiuntur in
& pyr neutra, & martyr cōc.

In or s. masc. ut omnia uerba
in or, dolor, amor, auditor. Excipiuntur
compatina in or cōis g. Com
posita uero ab his tribus uerbis,
color, decolor, et corpus, s. g. omnis.
concolor, unicolor, bicolor, decolor.
Indecor, dedecor, Bicolor, furore por.

In vr neutra s. murmur, sulphur,
guttur. Excipiuntur vultur et fur

S. AS

In as sunt g. fēi. Sed gentilia Castab, Xgim AS
sunt om̄s g. vt supra, Masu^{tab, Cyclab.}

lia s. h̄ar, Abbab, boncab, gigas, Iurannab; Et
p̄uab, optimas, adamab, agnagab, contentib ite
tiarab, elephab, atlas, phariab, sp̄es. phariab. In Es bre

In es breue est masr. Smit aut^{ria s. mentia.}
ferine ea q̄ in ḡto cresunt, fab, nefas,
vt palmes, stipes, trameb, respec, et vab basib.
amib, fomes, gurges, limes, ter, Masr. vab va
mes, Sed segeb, tegeb et rompecb.
fēi quauquā alia composita a pe^{Orb g. fere st}

de s. om̄s g. quocib adiectum ar^{dmes, hebec.}
cipiunt, vt bipes, tripes, segmipes. hospes, p̄pec,
At substantiue, saepe masr. vt So^{m̄mes, sup}
mipes, semmipes. Apes tamen, quod^{stos, deses, te}
etiam ap̄is, foc^{reb, romeb,}

In es longum, foc, est. Et i t̄ia^{Coia aut, miles,}

Iquidem derli fere sunt quā i^{antsteb, ales. Es long.}
ḡto non cresunt. Masculia patet^{cedeb, cladeb}
nympha in des. Priamides, Acaides. strageb, stmes,
Item verzeb masr. & oīa nom̄a q̄ sedes, mibes,
ex p̄a derli. ḡra, in latina lingua labeb. ambageb, ples,
vel in eb vel in a transferuntur. moles, soboles

romiteb, euangelistes, sophistes.

It̄ nom̄a lapidū, vt archateb, magnib, pyriteb. Dieb
et̄a in plurali est masr. in sing. d̄ub. Meridies masr.
Pauca sunt in eb longi in ḡto crescentia, q̄ s. rom̄, vt
heres, compleb, Et masr. pes, aries, panies

15

Mas. s. g. edilis,
 annis, angus,
 opulis, aqlis,
 assis, axis, bes
 sis, canib, cal
 hb, centussis,
 rimb, collib, cū
 rimb, cursis,
 fassis, fullis,
 fimb, fustib,
 glis, ignib, la
 pis, manib,
 mensib, mo
 larib, natal
 orbis, pamb,
 pomb, pufis,
 postib, pollib,
 pulvis, quiti
 lib, zimalib,
 sanguib, septi
 lib, terrib, no
 ctis, verimis,
 duguib, domis

Os

OS

Wlob, flos, ros,
 honos, isthmos.
 Corā bos, ipos,
 rustob, compos.
 sacerdos. Et
 quatuor alii
 ff. dob, glob,
 rob, arbob,
 De gignib hū
 pūpē tēptū ē

Vs
2f

Is

Nomen in is est qd foet, ut bilis
 Nuonalis, cratis, ballis, basis, ca
 sis. Duby g s. fimb, clumb, corbis,
 canalis, Actina s. cois g. et neutru
 hnt in c, ut dulcis fortis, impubis,
 conib, seguib. Vbi notandū quod
 composita sxpmb s. substantiva, ut
 cuspis, canib, ac sanguib substanti
 adiectiva, vbi simplicia sunt sub
 stantiva, ut cuspis, canib, ac sa
 guib substantiva, ac composita s.
 adiectiva, bicuspis, tricuspis, vni
 canib, multi canib, exanguib.
 Dis in singulari coe, in plu. omne,
 ut contra quēdam ī sing. omnis
 in plu. cois, ut memor, pauper,
 vigil, dūeb, Item corā s. testib, af
 fimb, cūis, hostib, canib, in nemb,
 extorrib et sodalib.

In os s. g. masc. Ventra s. ob, ois,
 et os ossis, chaob, argob, cpos.
 In us secunde decli. s. masc. dūis,
 arezimb, qzimb, limbub, rē
 Exprimt donub, carbasub, alius.

humus, vānus, colub, phaselus, qua ^{Ver hic oportet}
 s. focm. Et herbarū nomā frequēter ^{excepē grām}
 sunt fē. ut costus, nardus &c. sed ^{quāda cū sunt}
 vulgus, pelagus, & vitus indecl. s. pen. ^{infinita. Ver fē}
In us 3^a decliōis, si nō hūt u in ^{Qumpe apud V}
 gto, s. uent, ut corpus, temp⁹ ^{illos in ob, la, &c}
 dens, scelus, olus, sedus, audus, po- ^{tata sūt, ut pa-}
 dus, hultus, opus, frigus. Hec em ^{puzus, serodus,}
 oris vel eris in gto hūt. Lepus epi ^{abyssus, diphth}
 roem sub articulo hic. Intererit ^{origus}
 & vctus oīs, q^a adiectina. At si in ^{Monosyllabo s.}
 gto v hūt. fē. s. ut salus, senectus, ^{nen. vns, cens,}
 inuentus, virtus, palus tellus, it⁹ ^{pns, hns, ins,}
 subsens, scriptus. ^{plns. At mns}
In us quarta decliōis s. masc. ut ^{masc. Coia gras}
 visus, casus, senatus, ingrat⁹, ^{et sus. Et perq V}
 census, metus, fructus, luct⁹, usq⁹. ^{perus, h^o perous}
 Sed fē. s. annus, tribus, portitus, ^{sibi ingit}
 manus, idus, aris, domus. ^{Virius et so-}
In as diphthongū vūi masculin ^{rus sexu nos}
 prius, pradis. & vūi neu. s. aris. dūb⁹, gūb⁹. ^{rimus. Sz spe}
In aus s. duo fē. laus, frans, & ^{no penns sūt}
 vūbis nomen Emans. ^{Aus}
Nomen quod h³ consonante p^recedente. ^{Consonas}
 ut trabs, plebs, pulb, hyem⁹, frons, stips, mors, fors, vrb⁹. ^{ante S}
 Exapimur masculina monb, pons, dens, torrens, oriens, ^S
 occidens, tidens, et partes ag⁹, ut quadrens, tūrens ^S
 sextans, dextans, dodrans. Strips, et strops sūt dūbū

Chalybs mas. Item adiectiva, quæ consonant hnt
 ante s. regula guali s. ois. g. vt cle-
 gans, clemens, sors, insors, particeps,
 amicus, preps, mers, solers, exprobr,
 discors, miseros.

Ps. Cora tu s. her. Item in ps plei. aq. dissyllaba s. g.
 princeps, in- mas. amicus, hydrops, cyclops.

T. Sans, parens. Nota in t s. neut. caput. Sed tot
 celebs, effrons. & quod cum sub compositis s. g.
 licent, min. omnis, vt quotquot, aliquot.

V. reps, et spens. In u oia s. neut. vt gelu, veru. g.
 Iuui, corum, nec forte plura nunc
 tu facilia. Vltimo sing. iudex. pli po
 declinat, tametsi gelu co numero ra

X. Sed adiectiva vet, vt postea de hetero. ali. docebim.
 s. ois. g. p. re. Nota in x s. ff. vt pax, fax, lex,
 gulim. gualte. Nup, nadiu, ceruix, nox, celox,
 vt andax, ra. pax, foelix, tux, iux, cux, fals, foelix, Dubij g. s.
 atrox, pueror. cortex, silex, omix, sardonix, & m.

Dissyllaba in x. Item nota in x qua frant seu
 mas. s. vt opex, ctus terre, s. g. ff. vt, illex, murex,
 latey, zamey. Sandix, silix, iux, strux, tu e mas.
 murex, codex, Dux edimix & cplex com s. Virtux
 podex, pollex. & Vltux, in obliquis omnis g. s.
 pter pellex, biber, obex, for
 fex foemia.

Atq. hac de nom. gribus
 Grex, rex, formix, alix, calix, femix, thox, limax, autax,
 harpax, varix, bombyx, oxyx, eryx, lapyx s. mas. Nota in
 tux s. ff. vt gemitux, iutux, matux, meretrix.

De modis heteroclitis epitome.
Heteroclitica graece, latine varie declinata. Quippe ^{Ter} ^Q variis d^r declinatis, domg.
 klitos declinatis. Dicunt autem nona Sept^o q^u nom^o
 heteroclitica decem modis. Primo q^u h³ variab³ s³
 variant genus, ut coctm. Sec^o decli^o uersis casib⁹,
 natione, ut bas basis. Tertio qu^o u^o op^o. Octa^o
 variat et genus & declinatione, ut q^u h³ d^risob
 epulum. Quarto q^u obliqui non obliquos p^oo
 rite formant^r a n^oo, Iupiter Iouis, p^oo len^o.
 Iter itineris. Quinto q^u cas⁹ deficiunt. No^o q^u nom^o
 aut alter numeru⁹, Ins, thns, rns, h³ d^risob^r
 animum, duntia. m^otes, ton^o,
 hns, ii, hgn^o,
 vel hgn^o. Den^o
 qu^odamq^u n^o
 no sequunt^r
 regulas decli^o
 nom^o, ambo,
 duo.

Exempla primi modi.

Locus, iocus & baltheus, in sing^o s³ mas. t^um. In pl^o et mas. et neut^o
 indifferenter. Carbasus, arbutus,
 intybus & pergamus in sing. n^oo
 s³ ff. in pl. neut. Coelum, rastru⁹ ar
 portu⁹ in sing. m^otes. n^oo. g. in Tartarus, si
 pl. mas. ffrenu⁹, claustru⁹, filu⁹ & tenuans, ifer
 capistru⁹ in sing. s³ neut. in pl. tum umb, menal⁹,
 neut. tum mas. Altilis & suppellex m^otes, p^oo, p^oo,
 in sing. s³ ff. in pl. no neut. Dicim⁹ ismaru⁹, gar
 cu⁹ altitia & suppellectilia. g^ou⁹, massig⁹,
 in sing. mas.
 in pl. neut, quangua m^otes potius adiectum est
 oppositu⁹ superio. Et p^oo frequenter in neut^o g. d^rit.
 Et supparum quoq^u inuenitur.

Exempla. 2. modi
Vas vas in sing. est 3^a declinatio,
 at in pli 2^a. Contrarium eius est
 fuentis, in sing. 3^a declinatio, in pli 2^a.
 fons, pons, ingens in sing. 2^a declinatio, in pli 3^a.
 substantia anthoribus phora & Valla.
 in sing. masc. ar 4^a declinatio, in pli 2^a n. ar 2^a declinatio, antho
 ze Valla. **Exempla. 3. modi.**
Pascua, Zizamaq in sin. m.
 s. for. g. & p^a declinatio, in pli aut neut.
 ar 2^a declinatio, anthor Valla.
Exempla. 4. modi.
Iuppiter in g^{to} Jovis, tametsi
 Iuppiter & Iuppiteris apud anti
 quos fuit, ut Diespiter. tuis. Iter
 itineris, olim etiam iteris. Sed
 de itinere soli utitur, atque et utitur
 singularibus usu excedere. In iter
 aut soli tunc illi casus manserunt.
 Iteris in omnibus compositis, h³ in
 g^{to} entis, ut epientis exentis, abi
 entis, ut cub, cunitis. Ambiens in ambicis
 foris, in abito habet. **Exempla. 5. modi.**
Numero modi exempla late patet.
 Sed notandum sex esse casum for
 mas, sine sextupla esse nota. Mono
 ptota s. q. vnum casum. Una termino
 g^{to}, quatuor, quinque, sex, ar deinceps
 q. quatuor, ut puer, magister.
 Pentapto, q. quinque h³ termin
 nationes, ut dominus.

Quaedam solū utrum hūnt, q̄
 Vocant aptota, vt Iuppiter.
 Quaedam solū utrum, actū et bīm
 singularia, vt p̄s, hū, fās, nep
 hab. Quaedam in singulari s. mono
 ptota, in plī triptota, vt fere om̄a
 in v̄ q̄c̄ decli. vt coruū, gelū. Utus
 in oībus p̄uōibz deest, exceptis q̄
 tuor, Tu, meū, noster et nostras.
 Quasitua item sine interrogatua
 vt quibz, vter. Distributua, oī, q̄q̄.
 Relatua, vt qui, qualibz. Negatua
 vt nullus, nemo. Infinita, aliquis
 siquibz, carent v̄tis.

Noīa tantū singularia.
 Noīa quā p̄cant as atqz metal
 lum, raro hūnt plēm nūcū, vt
 aurū, argentū, stannū, plumbū,
 electrum, orichalum.

Noīa p̄cantia liquoreb, qm̄ mensu
 rari aut ponderari solent, raro
 hūnt plēm nūcū.

Noīa p̄cantia speciebz frūmentū
 aut legumībz, raro hūnt p. nū.
 frūmenti, vt tritū, auena, siligo p̄isana. Gra
 milū, panū. Legumībz, canabis
 sicer, linū, vitia, cum. frūmenta sūt
 quā sp̄s continent, vt ordē, tritū. Legumīa, q̄
 foliulibz, faba, pisa. Tanc̄ h̄c̄ excipit a regula.
 ordē, fabū, melo, cismillū, far, pisum, as lupinū,
 q̄ hūnt plēm nūcū.

Hexaptota, q̄
 fer, vt totus, so
 lus v̄nū.
 Nec, p̄cep et da
 p̄s sūt r̄ta
 verba in n̄to.
 In ḡto d̄to et ab
 s̄to pl̄ti nō so
 lum q̄nto decli
 natio fere in
 oībz deficiat, s̄
 et oī oībz, thūb
 m̄b, zūb, c̄b,
 v̄m et f̄m,
 cōb amittit ra
 sub. Et in ḡra
 plēnaqz ḡra
 in eūde defi
 ciūt c̄sibz, vt
 h̄m̄b.

lar, oleū, buty
 rum, m̄lla,
 m̄lsūm, n̄gar
 acetū, c̄c̄m
 sia, p̄r, p̄per,
 scū, s̄po, m̄
 nū, c̄c̄m, c̄c̄a
 ha noīa p̄nat
 maria, equoz q̄

Pax, sanguis,
 vulgus, pelagus,
 tellus, humus,
 et gelu etiam
 caret pl^u nō.
 Propria nomina
 natura q^udem
 caret pl^u nō.
 ab autoribus
 tū sapientibus
 usurpat^{ur} pl^u.

Et nomina propria
 civitatum, Ba-
 bylonia, Cuneus, ple-
 rena, Athenae,
 Syracusae, Ve-
 neria, fidens.

Et propria lo-
 corum, Barba-
 rorum, Cythera, So-
 lyma, Ousa.

pugillares,
 lemnices, sen-
 tes, casses, vi-
 res, grates,
 fortes.

Nota tantum pluralia varia sunt,
 Alia s. f. p. f. dec. Alia masc. aut neu-
 z. f. dec. Alia q. f. f. f. p. f. dec. s. p. pl^u.
 Blanditia, illerebra, argutia, mudi-
 tia, reimonie, feria, inferia, biga,
 quadriga, phaleria, latina, velle-
 exordia, marmora, eximia, mudi-
 mura, quisquilia, insidia, muna,
 litera, exequia, calendia, nona,
 mindia, mura, nuptia, thezma,
 primitia, decima, cuna.

Masc. z. f. dec. s. p. pl^u.
 Cami, cancelli, fori, posteri, superi,
 inferi, liberi. Et civitatu nomina.
 Baby, Vey, Philippi, Tarquinij,
 Puteoli, fundi, Cursi.

Vlent z. f. dec. tū pl^u.
 Arma, cista, prordia, repudia,
 cimbula, compita, equia, muna,
 tesqua, dionysia.

Masc. & f. z. f. dec. s. p. pl^u.
 Anteb, salub, rocliteb, nataleb p-
 rezes, maioreb, minoreb, optimares.
 Vlent z. f. tū pl^u.

Iulia, noema, sponsalia, magalia, mappa-
 lia, viscera, megalefia, quinquaginta, Sa-
 turnalia, Barthomalia, copitalia, pare-
 talia. Q. f. dec. s. p. pl^u, Artus et Idus.

Exempla. 6. modi.

Sunt nomina diversarum delectationum, 2^a, p. vetula
sed sub una magis usitata, ut do. 4^a. fastus. 1.
mibus, ut secunda ac 4^a, quoniam diebus non festis
tes ematioribus me, mibus, & mibus non
admittit, Aens pro pise 2^a, pro
instrumento 4^a. Arcus haberet 2^a. Alio
anti. 1. inis apud iuratum 2^a. Alio
quo sagittatur 4^a. Cautus ti, p.
ferro vnde circumducto, 2^a, p. can
tione, 4^a. absq. aspiratione. Hortus
ti, 2^a. ortus 4^a. Simm vel simm,
in vasibus gemmibus, 2^a. Simm us 4^a.

Exempla. 7. modi.

Ops in sing. m. est deca, alio
nomine Rhca. Accipit etiam p. terza,
Sed et pro auxilio in utroque m.
In gto opib. pro facultatis accipi
tur. Verg. Non opib. est nostra
Dido. Item fer. opem. 1. auxilium.
Sed opib. p. dimittit frequenter
accipit. Exempla. 8. modi.

Leub leudis vermiculus capitis, Quid mibus: In
leub-leudis leguminibus gemmibus, adit in casses
ffrons frondis. 1. folium aut ramum prada petita
in folijs, fons tibi p. anterior capitis mibus.

Cassus h3 cassidib. 1. galca. cassus sine rescentia, cum
tū plis mibus est in usu, etia p. Neq. hic oportet
addere, glob, glans, et glob, qu. vni dntat hnt gtm.

Annus p. rulo
2^a, p. vetula
4^a. fastus. 1.
diebus non festis
2^a. s3 p. supbia
4^a. Coestus. 1.
cungula 2^a. s3
p. instrumento
quo pugilob
tentant 4^a.
mibus reti pro ba
lena, 2^a. pro
congregatione
4^a. ffirius pro
ulore, 4^a. pro
morbo 2^a. Pe
mibus et spem
tibus hnt delecta
tione, et tria p.
tibus ut term.
in mibus n. et n.
Quida nomina gr.
canibus, robus,
ping. quercus,
fusus et colub
ant etia vel
2^a vel 4^a esse
delectatio mibus.

Nomen scribe
 tis (ut habz
 veteri anpo
 ritab) in nro
 debet pponi,
 eius nomen
 in dno posito,
 ad que scribitur
 etiam si homo
 infirmus ad
 regem vel po
 tifice maxm
 scribat. Ut Ari
 stoteles Alexan
 dro regi S. D.
 Nomen dignita
 tis aut ma
 gistratus me
 lius postpone
 mus, ppo no
 min. Ut Alex
 ander magn9
 Aristoteli ppo
 S. D. Verbu
 etia pt suban
 dui. Ut Creso
 Teretie sue S.
 Interdu tunc
 humilitatis
 et modestie g
 ra, scribentis
 nomen ppo
 noi emz, que
 his salutari.
 Ut Iosepho An
 tonius S. D.

inueniatur, in huc modum.
 Gracimus Rot. Budeo suo salute
 plurimam dicit; aut felicitate
 exoptat. Barbarum homi & loco
 nomina, aptius quandoq; in latinas
 voces declinabiles mutantur, ut lan
 gen languis, Busche Buschius, Be
 rchem Berchemia et. Cancendum ne
 plurali mero salutes declinam9,
 neque affectatis pro salute vti m9
 ineptis, quemadmodum Barbari,
 ut Caroli imitatores solent. Sim
 mus enim vni9 nihil melius q
 salutem & felicitatem optare po
 sumus

Secundo plena salutatione pra
 missa, quinq; in hac verba an
 spiramus. Si vales bene est; ego
 quidem valeo. Quod vales, ut ar
 cipio: bene est, nos adhuc dei be
 nignitate valeamus optime

Tertio suppresso nostro nomine su
 ad quem scribimus quandoq;
 breui salutatione saluere iubem9;
 & hoc vel simili modo incipimus.
 Salue dulcissim9 deus meum.

Postremo nos ad familiares & ^{Anc. vrozum cla-}
 valde notos scribentes, quando ^{riissime. Salu-}
 q̄ omne salutacionem pretermitti ^{Joannes amem}
 mus, & breuitatis gratia aliunde ^{riissime. Salu-}
 incipimus, ut Quid in presentia ad ^{te gaudio fili}
 te scribam nihil est. ^{ni charissime.}

Si nostrum nomen in salutatio ^{Salus: sis vir}
 ne premisimus (quod plerūq̄ ^{humanissime.}
 fit in literis apertis, & quæ scribunt ^{literatissime,}
 in facie librorum, aut quæ impū- ^{studiosissime.}
 tur) non illud repetere opus est:
 nisi aliquando in argumentū huma-
 nitatis aliquid tale subscribere veli-
 mus. Sed si aliter inchoamus, ^{Idem tibi dedi-}
 nomen nostrum subscribendum est. ^{tiissime dicens}
 ut is qui literas accepit: unde p̄ ^{Idem tm am-}
 fecte sunt non ignoret. ^{antissime.}

Structura epistolæ, plana, san- ^{alim mib. Idē}
 ctus, elegans et latua esse debet, ^{Antonius totq̄}
 minimeq̄ implicata: sed hoc quoti- ^{tumb. Idem p̄}
 dian, puto, simpliciter & familiari sermo- ^{dicentulū tibi}
 ne, coherentibus bene sententijs, ^{deditissime.}
 continue, ad amicum, repetitur. Epi-
 stolæ nunc breue, nunc sunt, ut
 res et materia exigit ac scribentis
 lectorisq̄ ingenium & ocm adiut. ^{Barbara voca-}
 fugiamus. ^{bula sine xba}
 noia, affecta-
 ra, dura, inisi-
 ta, et obsole-
 ta, in epistolis

Claronū poe-
torum & sū-
phorum pāp-
ta, sapientia
illustrius vno
rū sententia,
atq; vetera et
probata adagia
pulcherrime
non nunquam
epistolis msc-
ripta habita
semper ratio
ne ad quem
scribitur

Ut vob Caro-
lus rex mē-
damus. Si
valeo, ego
valeo, vel nos
valemus.

tit. Cavendum tamen, nimia o-
ratio fiat iemna, sic & squalida.
Vitanda est semper eiusdem bre-
vitas, assiduitas, et eadem sol-
labarum in diversis dictionibus
immediata sequela, ut illud Ennii:
O tute tute tati tibi tanta tyrā-
tulisti. Digna dona Deus dignetur
dare dignis. Amor mortalis. Cetera
caligo &c. Item eiusdem verbi, ac
bra repetitio, & vocalium concursio,
et literarum frequentia, semper vitanda,
ut nimis rationis ratio non constat,
ei rationem non est fidei habere.
Petue amice nre familie: ffatis nobis novus regni
las.

Ad vnum scribentes aut loque-
tes: nunquam plurali, sed singulari
et numero, (si latine & pure sci-
bere aut loqui volumus) uti de-
bemus, ut haud te lateat in p-
Verum de nobis ipsis loquentes,
singulari, vel festivitatis, aut mo-
destie gratia, pli mō licet vtm;

Si tamen pudore licet indolenti
 affecti, non audiamus aliquem
 magis tumidum & arrogantem,
 quam humanum aut doctum singula
 iter alloqui accipiamus tertiam p
 sonam pro secunda. Item te etiam
 quandoq; ad summos viros dicimus
 aut scribimus. Tua dignitas, hu
 manitas, benevolentia, vel de me
 tia, tua pstantia, amplitudo, et
 situdo, vel sanctitas et ut tua
 humanitatem obsecro, tuam am
 plitudinem deus servet incolu
 mem, tuę dignitati fauent oēs
In epistolis scribendis maxie
 imitandi sunt M. T. Cicerō. C
 Plinius secundus. Item Angelus
 Politianus. Erasmus Rot., & alij
 boni auctores. Non imperitum
 vulgus imitemur, sic exordium
 barbare incipiens

Si volumus aliquem nostrum vel
 alterius nomine salutare, id
 proxime ante verbum Vale. aptis
 Eorūque tuam & cōmū ab amicos
 meo nomine vehementer salvere
 iubebis. Scribāt alijs copiosius, mte
 rim mihi valebis.

quicquid do
 minus, aut
 magister aut
 p̄r me g vult
 facia libent.
 pro eo, quicquid
 tu vis, faciam
 libenter. Terti
 am cū psona
 (teste Erasmo)
 pro pura aut
 etiam secunda
 non nunquam
 usurpamus.
 ut ait Cicerō:
 negat Cicerō
 tu quib ego
 nego. Nunquā
 Erasmo Sili
 elmi obliuisci
 pro est, quod e
 m̄q; tui potēo
 obliuisci.

Precedit tūm
 meīs verbis
 salutato, Vale.
 Eloquentissimo
 magis tuo meīs
 verbis salutem
 dūto, Vale.

far valetudi- sine facere possimus. hoc vel si-
 nem tua cures mili modo. Parentibus tuis ex
 diligenter vale, me plurimam salute dices, Vale.
 Matrem tua mea causa sal Postea autem sit rescribere licet,
 nobis, valeto. Pater meus quam tuis verbis
 Officiose oem dixi salutem libenter accepit, itaq;
 familiam tua per te meo vixim per literas meas salute
 verbis saluta misit. Tuam salutem magister
 tam volo, vale. meus libenter accepit, suam re-
 Omnesq; ami misit. Soror per me tuo note
 ris p me mul salutato, suis verbis, ut te dilige-
 tam optabib ter salutarem misit. Vale.
 salutem vale. Pater meiq;
 omnib; meo Vale, est salutatio recedentium,
 verbis multa et in fine litterarum solet scor-
 tibi salutem sum, vel cum his & similibus dan-
 annuntiant sulis. Vale deus litterarum et elo-
 Valeto optime quentis, meq; ut facis ama. Vale
 et nostro principi vult comenda.
 Vale, & si quid est quod possim
 tua causa scribe. Vale, & valetudi-
 nem cura diligenter
A unctimms interdum aliqd,
 quod nos fugerit, aut fu-
 gisse singimus, quod volumus
 animo eius ad quem scribimus
 discipuli tui me vixite obsequentiissimū ama. Item
 vale & salute. Vale salub. Vale vneque beatib; et.

Ama nos & va-
 le. Bene, vale
 mi suavisime
 frater. Vale
 spes mea. Cura
 ut valeas nosq;
 mutuo diligas.
 Vale & me
 discipuli tui
 vale & salute.

vehementer misere, ceterum Vale & go vni
 que nouissima dimittit in dis memento te in
 cessu, ea diuinus meminisse so ter hostes vine.
 lemus, ut Vale nostri memor Si autem mul
 Et tiam quandoq; sine Vale to ta adiecerim,
 cluditur epistola hoc modo. scribimus ad
 Te incolunt vel sanu seruet finem. Iterum
 immortalis deus. Immunitate iam tertio re
 tuam foeliter ager pcor. San ut vale, sed
 Atatem tuam in omni prospe et mihi iam
 atate confirmet propriis Iesg. obsignaturus
 Datum, data, vel date, aut habet literas h
 scriptum, deinde scribimus per oportune
 quod etiam subintelligi potest. in mentem ve
 praterca locum unde epistola nerit & Iteru
 missa est adverbialiter in gto. vale.
 si nomen loci fuerit prima vel
 secunda declinationis, aut plura Ex cubiculo r
 lis in ut Rome, Monasterij, vel Ant actio cum
 in ablativo, si fuerit tertius decli praepositione
 nationis, aut pluralis in mozi apud. Ut apud
 tantum, ut Carthagine, Venetys, Monasterium.
 Aut nominaliter in ablativo cum Post hoc si volu
 praepositione ex, ut ex Monasterio, imbutum.
 ex Urbe Roma, ex adibus nostris. Ut nocte inter
 pestis, fortis,
 galurino, di
 luro, me iudic.

Certus dies postremo subyn-
 cendus est semper in abito,
 et hoc tribus modis. Primo more
 nostre religionis per festos dies
 proxime celebratos, aut celebra-
 tos, hoc pacto. Ipse die Joannis
 Baptiste. ferijs natalis.
Secundo quod vulgo faciunt
 numerando dies recto & na-
 turali ordine in Calendario, ut
 primo, secundo, tertio. rñ. vel vel
 ultimo die Maij.
Tertio & optime more veteru
 Apud Calendar, Nonas & Idus
 a quibus dies cuiusq; mensis de-
 nominantur, ut nos docent hi vi-
 rus Joannis Sulpitij, quos memo-
 ric commendamus.
Iunius, Aprilis, Septemque,
 Novemque, tricenos.
 Quin plus reliqui, Febrius
 tenet octo virenos.
 Sed si bisextus fuerit, superad-
 ditur vñb.

ferijs diu lan-
 centij, vel Be-
 nificij. Padi-
 natalis Ambro-
 sij vel Ambro-
 siani. Padi-
 natalis vir-
 ginitatis Mar-
 tinij. Postidre pen-
 thecostes. rñ.
 Sed hoc si ali-
 quando inter-
 tum est, quia
 dñe natio-
 nes dñe sos fe-
 stos, non om-
 nibus notos.
 obseruare qua-
 doque solent.

Primipium mensis cuiusque
vocato Calendas.

Idus sex Nonas October, Julius
& Mars.

Quatuor aut reliqui: tenet Idus
quilibet orto.

Post quas quot restant, lures
numerato Calendas.

Atque diem primum mensis,
superadde sequentis.

umeralia, ordinalia a tertio
Usque ad nonum decimum in abla-
tino singulari masculino, & nonum
quam in acto plurali, quia videt
intelligi prepositio ante.

Pro proprio Calendas nos vel
Idus dicimus in ablativo Ca-
lendis, Nonis, Idibus Aprilis tan-
tum, pro secundo, pridie semper
cum genitivo vel accusativo, ut
pridie Calendarum Romanum Idus
um Aprilis, vel pridie Calendas
Nonas Idus Aprilis vel Aprile 6.
Nomina enim mensium substan-
tine vel adiective pro arbitrio poni
possunt.

Octavo vel ad
ortum Calen-
das July sunt
ferie dum Joan-
nis Baptiste.

Quarto vel
ad quartum
Nonas Iunia
2ij, sunt profi-
cium. Septio
vel ad septim
Idus Nonem
bris frater obiit

1. octavo, quar-
to vel septimo
die ante Cale-
das Nonas, vel
Idus. 2ij. Duri-
mus christi ante
ortum diem
Calendarum
Aprilis est.

Ut Octavo Id-
us Maii, vel
Maias, et cetera

Inter numerandum per Ca-
lendas Nonas & Idus in Ca-
lendario semper praeposito v-
tendum est ordine. Nonae & Idus
semper referuntur ad menses
in quibus posite sunt: sed Kate-
de post Idus referuntur ad p-
rimum diem sequentis mensis,
& ab eo denominantur. Sic p-
Idus Decembris: residui dies
eiusdem mensis: sunt dies Ca-
lendarum Ianuarij, quae omnia
ex Calendario his nominibus
notato, discuntur. De quibus
vnicuique exemplum subiungitur.

B	Calendis Maij	primo die Maij
c	Sexto nonas Maij	2
d	5	3
e	4 nonas Maij	4
f	3	5
g	Prudie nonas Maij	6
A	Nonas Maij	7
b	Octavo Idus Maij	8
c	7	9
d	Sexto Idus Maij	10

Die Maij

Die Maij

Die Maij

e	5	Idus Maij	11	
f	4		12	Die Maij
g	3		13	
a		pridie Idm Maij	14	Die Maij
b		Idibus Maij	15	
c		Decimoseptio Calendas Junij.	16	
d	16		17	Die Maij
e	15		18	
f	14	Calendas Junias	19	
g	13		20	Die Maij
A	12		21	
b	11	Calendas Junias	22	
c	10		23	Die Maij
d	9		24	
e	8	Calendas Junias	25	
f	7		26	Die Maij
g	6		27	
a	5	Calendas Junias	28	
b	4		29	Maij
c	3		30	vel penultio die
d		pridie calendas Junias	31	vel ultio die
e		Calendis Junij primo die Junij.		<u>Junij</u>

f	Quarto nonas Junias	2	Die Junij
g	3	3	
A	pridie Nonarum Junij	4	Die Junij
b	Nonas Junij	5	
c	Octavo Idus Junij	6	Die Junij
d	7	7	
e	8	8	Die Junij
f	5 Idus Junias	9	
g	4	10	
A	3	11	Die Junij
b	pridie Idus Junij	12	
c	Idibus Junijs	13	
d	Decimo octavo Calendas Julij	14	
e	17	15	
f	16 Calendas Julij	16	Die Junij
g	15	17	
A	14	18	Die Junij
b	13 Calendas Julias	19	
c	12	20	Die Junij
d	11	21	
e	10 Calendas Julias	22	Die Junij

f	9	Calendas Julij	23	Die Junij
g	8		24	
A	7		25	
b	6	Calendas Julias	26	Die Junij
c	5		27	
d	4		28	
e	3		29	Vel pen. Die Junij
f		pri. ca. Julias	30	Vel ult. Die Junij
g		Calendis Julys Vel	31	inter Calendas Julias
A		Sexto nonas Julias	2	Die Julij
b	5		3	
c	4		4	Die Julij
d	3		5	
e		pri. No. Julias	6	
f		Nonis Julij	7	
g		Octavo Idus Julias	8	Die Julij
A	7		9	
b	6		10	
c	5	Idus Julias	11	Die Julij
d	4		12	
e	3		13	
f		Pridie Idus Julias	14	Die Julij
g		Idibus Julys	15	Idus

Et ita de ceteris hys et aliorum mensum
diebus agendum est.

Post hac addendum est numerus
 annorum Christiane salutis, huc
 in modum. Anno a natali Christi.
 vel a Christo nato, vel a virgib
 partu, vel post natum Christu,
 vel restitute salutis nostrae 1531.
 Vbi vo complicatas obsequamus,
 literas nomen illius tantum;
 ad que literas sunt perferende in
 dno cum honestis, veris & decentib
 epithetis, ab adulationib aliis,
 hoc, vel simili modo: ext^{ra} notabit.
 Item meo etiam suo, per
 literas dentur, sine reddantur.
 Potest etiam verbum in isto subam
 diti. Item meo etiam suo, per
 ut referatur ad id quod intus est.
 Salutem dicit
 Post omnia etiam si opus fuerit
 subscribendis est locus, ad que
 literas perferende sunt. Ut, Studio
 so adolescenti. V. Non bonis artib
 incumbenti et. Hac participia
 venuste quandoq subandi videntur.
 hec utib, optimi adolescentib, legite diligenter, Valere

Joanni. V. In
 dno religio
 nis presbyte
 ro Monasterii
 ad eadem dnm
 pauli habitam
 ti, moranti
 vel agenti.

Long etiam
 nomen lingua
 scriptum prae
 potest, ut lito
 certum reddat.

Sed de his om
 nibus et alijs
 multis longe
 copiosius Eras
 mus: Item
 Desponsantibus
 et alij multi
 scripserunt, eos
 ubi hec tamq
 pludra regno
 hec utib, optimi adolescentib, legite diligenter, Valere

Prima variandę orationis ratio, quę pla-
ne simplicissima est, consistit in Syno-
nymia.

Antonius Marcellus.

Dirctio multa notant directus homonymon ē,
Ut leno ac acrio, & olympus, palma, lateris.
Quęq; vnde signant dic esse Synonyma voces,
Ut terra & humus, tellus, cuspis, gladiusue.
Pancillium Nasutus Tabellio
Pancillum Nasutulus Tabellarius.
Erasmi scilicet. Erasmi enim scilicet
Vir mirę facundus. Vir mirę facundia.
Tua epistola magno me affectat gaudia,
Ex epistola tua magno affectus gaudiosus,
Ex epistola tua non vulgariter exhilaratq;
Epistola tua non vulgariter me exhilarat,
Non confido facturum me, int
Non est fiducia.
Est illi mirę sitis auri,
Mirę sitis aurum.
Mea quidem sententia,
Ut ego quidem sentio.
Omnibus sapiens est, sibi vni nō sapiens est.

Omnibus sapit, sibi vni non sapit.
 Virtus est vitium fugere, Horatius.
 Virtus est fuga vitiorum.
 Nemo tui videndi cupientior
 Nemo qui te magis videre cupiat.
 Venit repetitum depositum,
 Venit repetere depositum.
 Venit ^{Exemptum}
 Eripere
 Ut eripiat.
 Tempus abire est. . . abeundi.
 Da bibere. . . ad bibendum.
 Cupidus litium, Cupidus litigandi.
 Ad congerendas pecunias inhiat,
 Ad congerendum pecunias inhiat.
 Hoc dictum oportuit, hoc dicere oportuit.
 Si quid recte curatum velis,
 Si quid recte curari velis.
 Scriptum a Cicerone, Cicerone scripsit,
 Dictum est a te, Tu dixisti.
 Plurimum est in foro,
 Plurimum est in foro.

Multus est apud mulierem,
 Multum apud mulierem versatur.
 Continuis est in literis,
 Continuo moribus literis.
 Frequens est in aula, pro frequenter.
 Assiduus est in literis, pro assidue.
 Jam cras hesternum consumpsimus
 esse aliud cras.
 Quos maxime resistebat, pro quos
 resistebant, est & hoc Iulianus ex libo 4.
 Omne pecuniam absumpsit, pro
 omnes pecunias.
 Oratores visi sumus. i. orator visus sum.
 Nob. Maximilianus Romanorum Imperator.
 Cum ad uxores ventum est tunc finit
 senes. Verba sunt Mansistrate in p. gormi.
 Videas & flumina sura. Tere. in Adel.
 Nunquam Erasmi Gulielmum queat
 obliuisci, pro eo quod est.
 Nunquam tu potero obliuisci.
 Dicitur passim, Pontificem aduentare.
 Plerique dicunt, Pontificem aduentare

In Erasmi librum de Copia Tabulæ.

Triplex est Copia,

Videlicet

Dictionum,

Orationum,

Sententiarum.

Dictionum Copia, quæ fit singulis vocabu-
lis, consistit in Synonymia, quæ est in
diversa verba eandem omnino rem de-

clarant, ut Ensis, gladius;

Domus, ædes.

Huc pertinet quoque

Gordida

Inusitata

Doctræ

Prisca

Obsoleta

Imia

Peregrina

Monata

Orationum Copia,

Orationum Copia multas habet varium
di orationes. Et quævis varia eiusdem dicti-
onis paragege. id est deductio ac derivatio.

	Enallagen.	1.
	Antonomasiam.	2.
	Periphrasim.	3.
	Metaphoram.	4.
	Allegoriam.	5.
	Catarchesim.	6.
	Onomatopoeiam.	7.
	Metalepsim.	8.
	Metonymiam.	9.
Videlicet	Synecdochen.	10.
	Aeq̃ipollentiam.	11.
	Comparatua.	12.
	Relatiuoru cōmutatiōe. 3. β.	
	Amplificationem.	14.
	Hyperbolen.	15.
	Diminutionem.	16.
	Compositionem.	17.
	Constructionem.	18.
	Wtationem figuræ.	19.

1. Enallage est, cum uere modice deflecta,
 Varietatis nonnihil conciliatur. Constat aut
 potissimum duobus modis. Partis imitatio
 Qualitatis nomina
 tione.

Partis mutatio fit, cum primum
 tatur Verbum, ut
 Non dubito, non est mihi dubium.
 Amantem redama, Redama cum qui te amat.
 Venit ut crepiat, Venit creptum.
 Qualitatis notatio fit,
 cum mutatur aut
 Nominibus,
 Participiis,
 Enclitico.
 Ut, Romanis proelio victor,
 pro Romanis victoribus.
 Quid facias? Ut homo est ita more geras
 Lachrymat pro lachrymatur.
 2. Antonomasia est nominibus permutatio,
 Ut Agamemnon pro Achille.
 Nonnunquam epitheton pro ipso nomine
 ponitur.
 Abundat multitudine hominum Poemibus.
 Poemibus pro Annibale.
 3. Periphrasis rem quae brevibus signi-
 ficari potuisset, latius ostendit: ut
 Troiani belli scriptor,
 pro Homero.

Constat autem
 Etymologia, cum nominis
 rationem explicamus.
 Constat autem
 Notione, cum accidentia
 iudicio aliquid significatur.
 Definitione, ut pro Rhetori-
 ca, bene dicendi ars.

4. Metaphora est qua vocem propriam
 ad cognatam transfert. Hanc putat M.
 Cicero tanquam stellis quibusdam illu-
 minare orationem, planeq; lumen ora-
 tionis afferre. Sumuntur autem meta-

phoræ ab
 Deflexione.
 Irrationali ad rationale.
 Rationali ad irrationale.
 Animalis ad non animal.
 Non animalis ad animal.
 Animalis ad animal.
 Inanimato ad inanimato.

Deflexio, quoties vox e' propinqua ad re-
 proximam flecti-

tur, ut
 Videre pro Intelligere.
 Audire pro Obtemperare.

Ab irrationali
ad rationale, ut

Limino: Vlar. Portino
Cato qui allatrare En-
pio mo magnitudinem
solebat. Terentio:
Quid ille gannit: quod
vulpium proprium est

Ab rationali ad rationale, ut:

Si perfidum vulpem dicimus.

Ab animali ad non animal, ut

Ridet ager
parturit arbor

A non animal ad animal, ut

Ambo florentes
etatis.

Ab animali ad animal, ut

Viridis ætas

Pascentes apes.

Ab inanimato ad non inanimatum, ut

Oratio
fluit

Sylva frater

Omnes autem quæ
dam metaphora.

ἄκολον δᾶι, ut qui
bernator & viriga,
quæ possunt converteri.
ἀνακολον δᾶι ut ver-
tex, quod recte ab

Primo habet { lucrum honestum
 Posterus honestum quam lucrum

13. Relativorum
 commutatio ut { Uxor illius esse
 non vult,
 Non vult illum
 matrem
 Non alium mihi
 patrem optem,
 Nullius malum
 esse filium

14. Amplificatio est, cum verbum
 atrocius subiungitur loco proprii, ut
 cum dicimus { latronem improbo
 cum dicimus { Occisum pro Ceso

Ad Augustinum pertinent { Erub
 Monstrum
 Pestis & 7
 labe.

15. Hyperbole, ut { Ocyor eūro.
 Vox astra ferit.
 16. Diminutio, cum cum qui pulsant,
 diuinis attingisse. Interdū Mēco dīb
 sapit hyperbolen,

ut { Vir ossibus herent,
 Breuior Pygmaeo.

17
 Compositio sita est in { Asyndeto
 his ferme figuris { Polysyndeto
 SyZengmeno
 Epanalepsi
 Synonymia.

Asyndeton, ut Veni, vidi, vici.

Polysyndeton, ut Tectumq; laremq;.

SyZengmenon, quoties ad vnum ver-
 bum plures sententiae respondent.

fit autem trifaria: Cum { Praepositur,
 Sequitur,
 Interponitur.

Ut

Deflorescit forma vel morbo
vel aetate,

Vel morbo vel aetate forma
deflorescit

Aut aetate forma deflorescit
aut morbo

Epamalepsib, Nilil ne te nocturnum
praesidium palatii, nihil urbis vigilie,
nihil timor populi, nihil concursus
bonorum omnium, nihil hic numi-
tissimus habendi senatus locus, nihil
horum ora vultusque mouerunt. Cir-
ro in Catilinam.

Synonymia, ut

Virtutem audacia,
Rationem super-
rant amentia,
libido pudorem
expugnant.

18. Constructio, ut

Multum pudore multum
pudoris. Scripsit
mihi, scripsit ad me.

19. Mutatio figure, quodlibet alio atque alio affectu prominiatur oratio.

fit aut fere per { Interrogationem,
Ironiam,
Admirationem,
Dubitationem,
Admirationem,
Abominationem,
Exclamationem,
Occupationem,
Subiectionem.

Interrogatio: Nihil te est vanius?
An quicquam te vanius?

Ironia: Non ista curat populus,
Id populus curat, saluet;

Admiratio: Magnam bonum porto;
O boni, boni quid porto?

Dubitatio: Num deos contemnit, in
homines.

Quid scio magis ne deos contemnat,
in homines?

Admiratio: Vixit mihi carius fama:
 Dispercam si quid mihi carius fama.
 Abominatio: Est vir impudens:
 O hominem impudicum:
 Hocine seculum: O scelera
 O genera sacrilega:
 O hominem impium.
 Occupatio: Virgines complures supra
 iit, Ut interim de Vestali incestu
 polluta sileam.
 Subiectio: An quod adolescens praestit,
 cum etiam creata cum excusatione
 possem, id nunc etate praecipitata
 commitem ac veteram? Non faciam.
 Cicero epistolarum familiarum lib^o 11.
 Sententiarum Copia
 liber secundus.

Sententiarum Copia est cum ora
 tio amplificatur

	Distributionem.	1.
	Enumerationem.	2.
	Hypothosin.	3.
	Egressiōnem.	4.
	Epiteta.	5.
	Circumstantias.	6.
	Amplificationem.	7.
	Propositiones.	8.
	Probationes.	9.
Pec	Tractationem locorum communium virtutum ac vitiorum.	10.
	Locos communes.	11.
	Exempla.	12.
	Tractatione exemplorum.	13.
	Exempla fabulosa.	14.
	Expositionem.	15.
	Apologos.	16.
	Somnia.	17.
	Fictas narrationes.	18.
	Multiplicationem partium	
	Rhetoricarum.	19.

1. Distributio est vel
 Totus in partes, Generis in specib.

Totus
 in p
 tes

Totus monstrum est
 Pilosa genæ,
 Dentes putridi,
 foedi oculi,
 Supercilia,
 Fronis,
 Vultus denique
 totus baba-
 rum est.

Generis in specib, ut

inimicitia cum om-
 ni etate turpib,
 cum senectute
 turpissima est

2. Enumeratio cum
 enumerantur rei

Occasiones,
 Causæ,
 Consilia,
 Acta,
 Eventus,
 Præcedentia,
 Consequentia.

3. Hypotyposis consistit
descriptione.

Verum,
Personarum,
locorum,
Temporum.

Hypotyposis
verum con-
sistit in

Circumstantijs,
Collationibus,
Similitudinibus,
Dissimilitudinibus,
Imaginibus,
Metaphoribus,
Allegorijs,
Epithetis,
Fabulis,
Sententiarum formis,
& moribus,
Fabulosis,
Descriptionibus.

Horum exempla passim multa ha-
bet: In primo iiii, ubi Alba exi-
dium describitur. Apud Fabium
libro 8, capite 3. de Energia.

Hypotyposis persona
rū que depingit

Genere,
Natione,
Patricia,
Sexu.
Aetate
Educatione,
Disciplina,
Studio,
Habitū corporis,
Fortuna
Animi conditione,

Exempla sunt plurima. Apud Virg. libro primo Aeneidis tertius depingitur Annibal. Et libro nono Aeneidis quartus M. Porcius Cato. apud Salustium Catilina, & plerique alij.

Hypotyposis locorum est

Duplex $\left\{ \begin{array}{l} \text{τοπογραφία} \\ \text{τοπογραφία} \end{array} \right.$ si est $\left\{ \begin{array}{l} \text{vera} \\ \text{ficta} \end{array} \right.$

Vera, ut apud Maronem Carthagine.
& portus descriptio ficta, apud Ovidium domus ffama.

Hypotyposis temporū
comprehendit descriptiōes

Veris,
Hyemis,
Autūmni,
Aestatis,
Vindemiæ. &c.
Item Qualita-
tes temporū,
Pacis,
Bellī,
Seditiōnis,
Liberatiōis. &c.

4.
Egressio ad
hiberi solet

Laudandi,
Vituperandi,
Ornandi, } gloriæ
Præpandi }

Sumitur a su-
perioribus locis

Expositione rerū
gestarū, descriptione
locorū & apologarū.
Locis communibus,
cum dicitur in luxu-
riam, avaritiam &c.
& contra cum laudamur
virtutes, continentia. &c.

5.
Epitheta sunt iuncta ab
omnibus formis comodis

Animo,
Corpore,
Bonis externis,
Genere,
Opibus,
Forma,
Viribus,
Patria,
Artu,
Eventu.

6. Circumstantiae sunt duae,

ut

Resum

personarum

Resum, ut

Causa,

Locus,

Occasio,

Instrumentum

Tempus,

Modus.

Et id genus
alia

Vlatio,
 Patria,
 Sexus,
 Aetas,
 Educatio,
 Disciplina,
 Habitus corporis,
 Fortuna,
 Conditio,
 Animi natura,
 Studium,
 Autarctia,
 Commotio,
 Consilium,
 Nomen.

7.
 Amplificatio gstat }

- Inueniēto,
- Comparatione,
- Rationatione,
- Congerie,
- Correctione.

Inueniēto ut Cicero in Verrem:
 Facinus est vinciri inem Romanum,
 Scelus verberari, prope paritūm

nerari, quod dicam in rurem tollere.
 Comparatione, quæ fictione & exempli
 collatione.

Rationatione, ut Tu istis famibus,
 istis latribus, ista gladiatoria totius
 corporis firmitate, tantum Vm ex
 hauseras. &c.

Longerie, Verborum scz & Sententiarum.
 Correctione, Cuius in Verzem: Non
 enim furcem, sed exceptorem: non ad
 ultimum, sed expugnatorem pudicitie,
 in vestrum iudicium adduximus.

8. Propositiones sumuntur ex his
 Vulgaribus.

Quæ sunt Propria causa.

Exempla sunt longiora quam quæ
 hic possunt recenseri.

9. Probationes quas Græci Πίστις
 appellant, sunt partim ἁπλοῖ, quæ
 dicuntur a Præiudicijs, Rumoribus,
 Tormentis, Tabulis, Impetrando.

Testibus: Partim ἐν Χρῶ, quæ comp-
hendunt τεκμήρια, σημεῖα, ab argumē-
tis dicuntur, quæ sunt duplicia.

Personæ sunt hæc { Genus,
Ætas,
Patria, &c.

Res sunt { Causa,
Tempus,
Facultas,
Antecedentia, &c.

10. In actione bonorum communium,
virtutum & vitiorum,

Quales sunt { Iustitia,
Iniustitia,
Pax,
Bellum,
Luxuria,
Continentia,
Avaritia,
Dimitia,
Paupertas,
Voluptas, &c.
Amicitia, Pietas.

II. Locos communes, seu argumenta,
Quae dicuntur a { Definitione,
Etymologia.

Et ab his quae
ad naturā defi-
nitionis pertinet

Generis
Specie,
Proprio,
Differentiis,
Partitione,
Divisione,
Exordio,
Summa,
Invenio mento,
Inductione, similitudine
& dissimilitudine,
Contrariis,
Repugnantibus,
Consequentibus,
Relativis,
Causis,
Efficientibus,

Comparatione quae
sumuntur a Maiore, Minore, & Pari:
Ingenio, fictione, Causae propriis

Exempla q̄
 adhibentur } Aut ut { Similia,
 } } Dissimilia,
 } } Contraria.
 } Aut ut { Maiora,
 } } Minora,
 } } Paria.
 Huc pertinent { Fabulae,
 } } Apologi,
 } } Proverbia,
 } } Indicia,
 } } Parabola,
 } } Collationes. &c.

12. Exempla, quorū vni quā maxi-
 mam, maximēq; variā comparatē
 & in promptu habere conuenit.

13. A narratione exemplorum, quae su-
 mitur vel a Rei vel ab Autoris lau-
 de vel gentis, unde ducitur exemptio.
 Exaggerationibus, atq; Amplificatio-
 nibus, Parabola, Comparatione ubi
 demonstratur exemplum esse Maius

Winnb, Par.

ἑικλῶνες.

Imagines,

Inductiones.

Indicia.

Pronuntia.

Sententiae.

Vocmata.

Epiphonemata,

Contentio demon-

strativa

Collatione qua fit

per Simile,

Dissimile,

Contrarium,

Par,

Winnb,

Winnb.

Huc pertinent

14. Exempla fabulosa, quae eadem
ratione & fufus & contrariis expo-
ni poterunt, si res ac deorum patet?

15. Expositio fit commutatione ver-
borum, pronuntiationibus. Copiosissi-

ma autem expositio constat

septem partibus

- Propositione,
- Ratione,
- Duplici sententia,
- Contrario,
- Simili,
- Exemplo,
- Conclusionem.

16. Apologi, qui eodem modo dilata-
ri, aut verbo tantum fieri poterunt.

17. Gomina, quibus utimur aut
in ostentatione, ut est inciam som-
nium: aut pro veris, aut hortandi
deterrendique gratia.

18. fidei narrationes, quammaxime
fieri potest, ad verisimilitudinem
componantur oportet.

19. Multiplicatio par-
tis Rhetoriarum, quae sunt

- Exordium,
- Narratio,
- propositio,
- Confirmatio,
- Confutatio,
- Peroratio.

Exordium habet locos {

 Affanorem,

 Attentionem,

 Docilitatem.

Narratio crescit et diminuitur & egres-
 sione, quæ debet esse quasi funis
 Narrationis.

Propositio dilatatur, si pro simplici,
 duplici uteritur, si argumentis ob-
 ter interiectis, & assertibus arte usa
 profertur.

Confirmatio constat probationibus

Quæ crescit {

 Labefactione,

 Preparatione,

 Asseruatione,

 Excursionibus per
 Amplificationem.

Labefactio fit duobus modis: Propo-
 sitionibus quæ sunt singularium parti-
 um collectiones seu conclusiones: Cui
 ita proponimus, ut ipsa orationis fi-
 gura fidem abrogemus aut contumacem.

Scholasticos poenitet in scitia,
Scholastici poenitent se nihil didicisse.

Martialis

Verba.

Cum dixi fons, vides quasi barbara
Et dixi fons Cicerone ineb.
Dicimus fons, quod sumus in arbore
Dicimus fons Cicerone ineb. [naso].

Idem

Cum ^{sunt} fons pariter iuvenesque senesque,
Res mirra est, fons non huius vultu ager.
Cum rei venit mihi in mentem.

Non sum ^{id} cum rei nescio
Vultu hanc rem. Eger ^{tui} te

Dinec perone. Abutitur operam.
Dinec perone. Insula dinec opm.

Dono te libro. Hec huius malo.
Dono te librū. Impior huius matr.

Indiget auxilij vel auxilio.

Etideo huius rei & in hanc rem.

Iust huius loco & iust in hoc loco.

Ego sum particeps laborum tuorum.
 Eum tibi in laboribus particeps.
 Impende curam vel operam, vel
 laborem vel studium huius rei, &
 in hanc rem, & ad hanc rem.
 Tu es natus laudi & ad laudem.
 Magnis negotiis prohibitus.
 Magnitudine negotiorum prohibitus.
 Dictito pro dico. Factito pro facto.
 Volito pro volo. Clamito pro clamo.
 Tempus est ut exurgas, ut exurgas.
 Tempus est ut exurgas.
 Magnanimus vir.
 Vir magno animo.

Erasmus in similibus.

At insanit, qui fratris imaginem
 venerat. corpus pulset ac verberet.
 Ita stultum sit amare in adoptione,
 nomen, verum fratrem abdicare,
 aut odire. Sic coniunctum pro indira-
 ctum positum est, id quod Erasmo ad
 modum familiare est, ut insanit p
 insanit, seu insanus est. Ita stultum

sit pro stultum est. ²² Etymologia.
 Hereditipeta, qui hereditates alienas
 appetit.
 Parasitus, homo cibo Ventruiq; deditus,
 qui quaq; laudat & suffert ventris
 replendi gratia. Fabius lib^o 1. ca. 10.
 Philosophus homo sapientie studiosus.
 Grammaticus Qui literas docet.
 Affidius Qui dat ora. Gel. lib. 16. ca. 10
 Locuples qui plurima loca possidet
 Bellus libro 10 ca. 5. Spendi possidet.
 Peruniosus Qui magnam copiam
 Euangelium salutare minium.
 Rhetor Qui docet artem Rhetoricam.
 Theologus Qui de deo loquitur.
 Civitas civium consensio.
 Vir perulator, Qui civitatis ora
 vinum compilat.
 Homo tyrannus Qui vi leges ac
 civium libertatem opprimit.
 Qui digito scalpunt uno caput.
 Hoc dicto molles atq; effeminatos
 notat Juncenalis, qui id vni cavet,

ne comam studiose composita perturbent.
 Pollicem premere pro favere.
 Convertere pollicem pro nihil favere.
 Ringi pro indignari.

Corrugare frontem pro moleste
 ferre

frontem exporrigere, hilaritate.

Perfricare faciem seu frontem, pro
 omnem pudorem deponere, nihilq[ue]
 pudere.

Vide Chiliadum opus, statim in prin-
 cipio de figuris proverbialibus.

Contrahere	fronte	severum,
Capere		tetrum, seu
Explicare		tristem esse

Contrahere		Supercilium, hoc est
Attollere		
Ponere		

fastidiosum esse

Arrogantem

Ab arrogantia secedere, humile esse,
 minimeq[ue] superbum.

Superciliosi fastuosi dicuntur.

Supercilium arrogantia.

Inflare buccas est fastuosum ac
turgidum esse. latere.

Vellere, pro criminari, mordere ac
Effrontes pro inuercendos dicimus,
qui omnem deposuerunt pudorem.

Quo ore oburgabis filium? Teren.

Quo ore appellabo patrem? Idem

Qua fronte hac audeb facere? lib.

Vide Erasimum in Prover. pudorem

Ob impudent

Ob durum

Ob ferrem

dicimus in impudentia
notamus

Video pro intelligo.

Perspicere pro cognitum habere.

Susplicere pro admirari seu venerari.

Despicere pro contemere seu fastidire.

Est autem proprie despicere, deorsum
aspicere, sunt suspice sursum aspicere.

Vide Vallam libro quinto.

Oculis ferre pro vehementer amare

cūq; habere.

In oculis esse .i. palam manifestum
ac in propatulo esse.

Obversari in oculis, p eo q est recor-
dari & in memoria cogitatione q esse.

Respicere cūta agente, & ratione habere.
Prosperere, in posterum consulere.

Commovere p data opera dissimulare.

Cecutire, hallucinari, p falli iuditio.

Odorari pro resistere, ac sagaciter de-
prehensum atq; aduersū cognoscere.

Vide proverbium Odorari.

Odor pro suspitione ac rimmone.

Est nonnullus odor dictaturq; Curo.

Olfacere apud Thercutud in Adelp.
pro deprehendere.

Enbolere pro tacite sentire aliquid,
ut Plautus in Casina.

Enbolet iam vxori quod ego machinor.

Vasuti pro insidiosis, qui dorte norunt
alios insidere.

Emuncte natus, dicitur id qui acris est

exarctisq; inditio, quasi purgatæ narib,
 & vehementer nasutus.
 Ulusosib naribus
 Obesæ narib dicitur stupidiorib.
 Vlasus pro inditio, Horatius.
 Non quia nullis illis erat nasus.
 Putere pro displicere.
 Olet mendacium.
 Redolent Atticismum. Hyperonius.
 Olet luxuria. Epitæ tuæ oter prophetas
 Concoquere p ferre & vintæ molestia.
 Deconquere pro deterere: Crinitia.
 Multa decoquit etas.
 Degustare pro experiri.
 Idem gustum rei voramus veluti
 primam illam experientiam.
 Et degustatione quasi specimen.
 Cuius ad Atticū, Homine degusteb. pūbū,
 De gustu cognosco. i. ex minima experientia.
 Saluam primū dicitur illū gustū,
 quæ pueri tanquā a nutrice imbibūg.
 Palato satisfacere dicitur, quod nō plaret.
 Denotare dicitur, in alioquin arebam

Item belutic atra sensum profereunt.
 Sapunt arrogantiam.
 Sapunt heresim.
 Μωρας & κωφους plane sapit Erasmi
 omni ingenium.
 Respuunt inuicem quiddam.
 Nauscare cum taedio audire.
 Enomere, dicit, quod dolor non sinebat reticere.
 Expuere miseriam ex animo.
 Consputare pro latere maledictio.
 Despuere pro contemnere.
 Stomachari pro indignari.
 Audire pro obtemperare aut credere.
 Ocutire pro intelligere.
 Complecti pro amare.
 Osculari pro amare.
 Tangere huius est monere dolorem,
 cuius rei facere mentione, qua nos
 magnopere vult
 Refricare citruiem, pro eo quod est dolorem
 temporis spatio lentum renouare
 Refricare & Suffricare memoriam, id
 lentum renouare, sed in mala fere parte.
 Vultu recrudescere, id est reintegrare in molestia.

Canonem
 Musum
 perfidum
 Ambitiosum
 Assentatorem
 Voracem
 loquacem
 Salacem
 Uirum
 Vulpem.
 leonem. † Canem.
 vulturum aut lupum.
 glaucum aut pica.
 Passerem aut
 hircum.
 Vehementer amat pecuniam.
 Di boni quam amat pecuniam?
 Magnam bonum porto.
 Di boni, boni quid porto? rari.
 Epistola tua mirum in modum me exulta
 Deum immortalis quam ingens gaudi
 dum nobis e tua prouenit epistola?
 Num deas contemnit, tum homines.
 Nam scio magis deos contemnat, an homines.
 Et homo omnium improbissimus.
 Adco improbus es, ut quo nomine
 debeat appellari, non satis sciam.
 Ista nunquam rogitari.
 Di meliora quam ut ista rogitari.
 Vita orbabor antequam tu me relin
 quet memoria.

Absit ut mihi brevior fuerit tui memo-
ria quam vita.

Est vir insigni vanitate.

O singularem hominis vanitatem.

Est vir impurus. O hominem impurum.

Miserum me. O me miserum.

Nihil mihi carius aut antiquius fama.

Dispercam si quid mihi carius fama.

Nihil mihi literis invidius.

Emoriar, si quis mihi invidius literis.

Non est miserum mori.

Usque adeo mori miserum est?

Nihil te vanius. An quis te vanius?

Nihil non cogit habendi cupiditas

Auri sacra famula, quid non mortalia
pectora regis?

Nihil tua epistola unquam evincit gratia.

Quid expta illa tua nobis evincit gratia?

Non magnam laudem asseruit est.

Egregiam vero laudem asseruit est.

Non ista curat populus 'et quid

Id populus curat scilicet.

Uxor illius esse non vult,
 Non vult illum maritum.
 Recusat illius esse socer,
 Recusat illum generum.
 Pudet me huius miris,
 Pudet me huius socrum videri.
 Non alium patrem mihi optem,
 Nullius malim esse filius.
 Sine felice Erasmo præceptore,
 Felicem me qui Erasmi sum discipulus.
 Nunc isti locumzibus agrum,
 Ne committas ut hic agrum conducat tui.
 Tandem expectat ut viro mibat,
 Expectat ut se vir aliquis ducat.
 Volo tibi debere,
 Volo te mihi creditorem
 Hoc me dormisti
 Hoc ex te didici.
 Hoc mihi retulit Erasmus,
 Hoc ex Erasmo audiui.
 Plurimum ex ea re capies emolumenti,
 Ea res plurimum tibi adferet emolumenti.
 Literæ non parum ornamenti tibi gēliabunt,
 Ex libris non parum ornamenti tibi accedet.

Pater filio reconciliatus est.
 filius cum patre redyt in gratiam.

Atreus	pro	Crudeli.
Gardanopalus		Effeminato.
Corcub.		Stupido.
Stentor		Clamoro.
Irub		Pampere.
Cræsus		Diuite.
Aristides		Iusto.
Uolunt		Mordaci.
Thersites		Deformi.

Tardior testudine.	Vinc candidior.
Lenior folio.	Ocyor Euro.
Vitro fragilior.	Fulminib ocyor alio.
Pluma lenior.	Vox astra fecit.
Vento instabilior.	Saya clamor rumpit.
Bremor pigmeo	Celum terreat armis.
Vix offibus heret.	Celu tonat oī tinnitū.

Calus appellamus hominem vehe-
 ementer scelestum.
 Sterquilinum, impurum.
 Cusquilius, contemptum.

*Exemplum pro p[ro]fessu in toto
corde meo p[ro]fessum p[ro]fessum
Veni bene exequi in me p[ro]fessum
exequi.*

Non declinata super extremam arumtun
Sic alias arumtun fuit hor distantia vorum.
De p[ro]nominibus adverbis que fuit addit.
Hinc arumtun sonat si fiat syllaba una
I p[ro]fessu & di: Debet ^{nam} i[n]dupla scribi
Omnis barbara vox non declinata, latine
Arumtun sup[er] extremam seruat arumtun
Vostre data arumtun data declinatio n[on]
Attinet cuncta vox arumtun sibi voris
p[ro]fessu: q[uod] cum finalis syllaba seruat.

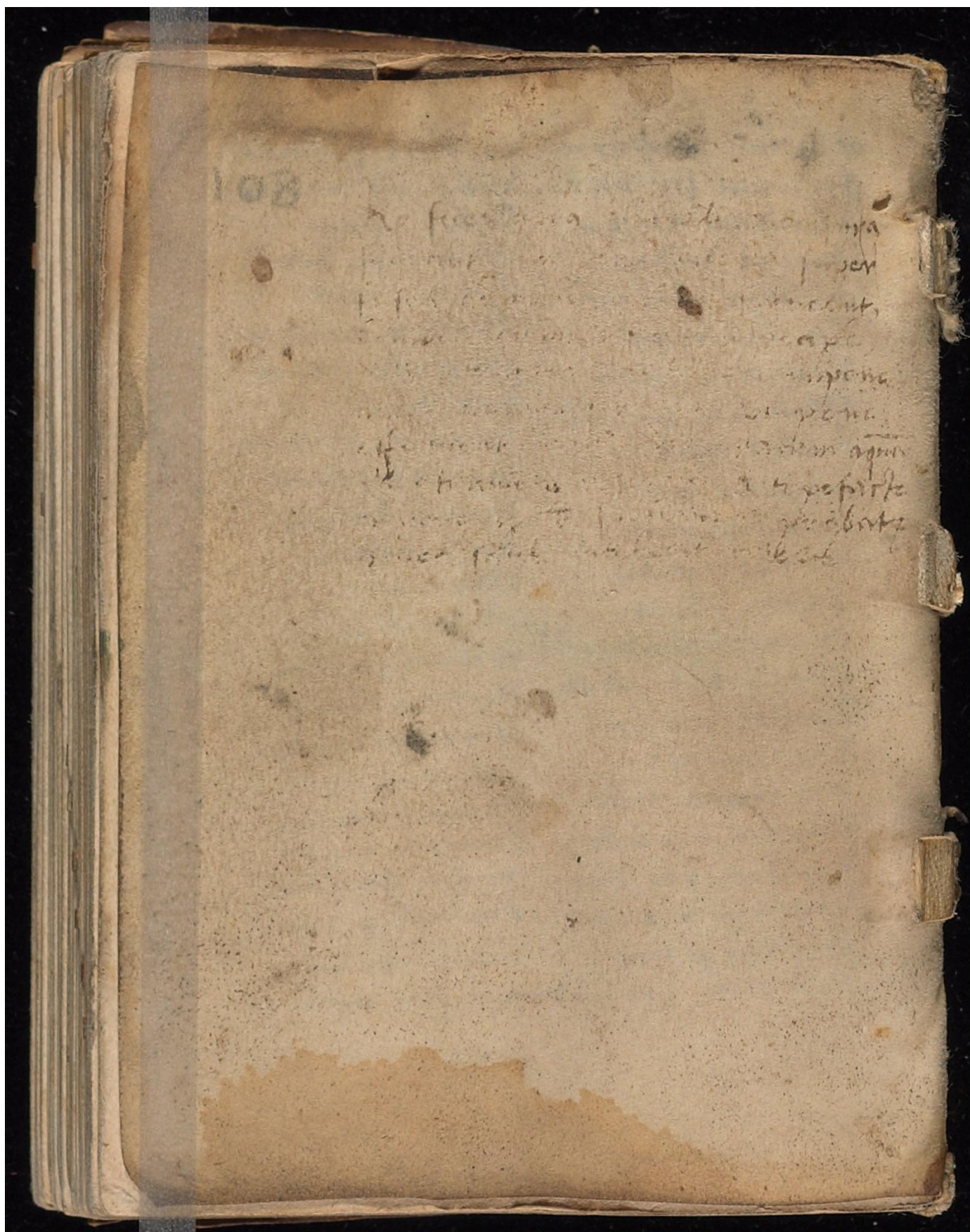
*Alte wiffheit fundament
36 dat ein wiffheit f[ur]te soluen kent
Wen soluen d[ur]cket dat se se wiff.
Wen allen g[ut]en d[ur]cket se den wiff.
Augustij den wiff se se den wiff.*

8 unciab gallarum, 4 vitrioli, 5 gummi, ad am
phora Binucusem. i. dimidio menglino maiore
& nostra est. Balis n[on] comminatur in unum,
sed tantum in 4, aut 6, partib[us]; sic end atrametu
fit p[ro]fessu, & nihil diminuitur.
2 p[ro]fessu gallarum, 1 p[ro]fessu vitrioli, 1 p[ro]fessu v[er]de
verdel gummi 10 amphoras.

Exerem hominem.	Segetes fluitant.
ferrem scriptore.	Vites germinant.
floridam etatem.	Volucres volant.
Vitreas undas.	Geminant vites.
Viridem iuventa.	Exire agros.
Lor lapideum.	Fructus laborare.
Vonarem ignem.	Impuritate segetes.
Plumbeum ingenium.	Leta vbera
Anolat etas.	luxuriosa frumenta.
labuntur anni.	Segetes sitiunt.
Herbe florent.	Volucres volant.
Iuvenes puber.	Aues natiuit.
Prata vident.	Uirum aquas.
Gemitus hominis & turba ^{us}	Uligibus corum.
Strepitus pedum.	Sibilus serpentis.
Stridor dentium.	Rugitus leonum.
Taratantara	Humilis equorum.
pro ranti tube.	Latratibus canum.
Martem pro bello.	Balatibus omnium.
Bacchum pro vino.	Cererem pro pa-
Neptunum pro aqua.	ne seu frugibus.
Vulcanum pro igne.	Cupidum pro amore.
Venerem pro libidine	Vulsi pro literis.
in seu coitu.	

178v

Image ID: 10631493

Propriam. Dignus membra compunctus repperit
 mendicare. his verbis solit aggredi
 si cui alteri dedisti. Sa & mihi: si me
 nunc a me mope. Significabat se non
 inferioriteris mendicis magis par esse
 ut qui daret quibuslibet. Daret &
 Digne. Am vero tam parus esse
 ut memini ^{quidam} daret. Hinc tenet
 esse ut aliquando dare moperat.

Solitus est interdum adire statuas &
 aliquid ab illis petere. Semirantibus
 quor ad foret. Ut reserata sequunt
 no remanere si quid ab sedibus non
 impetro quod peto.

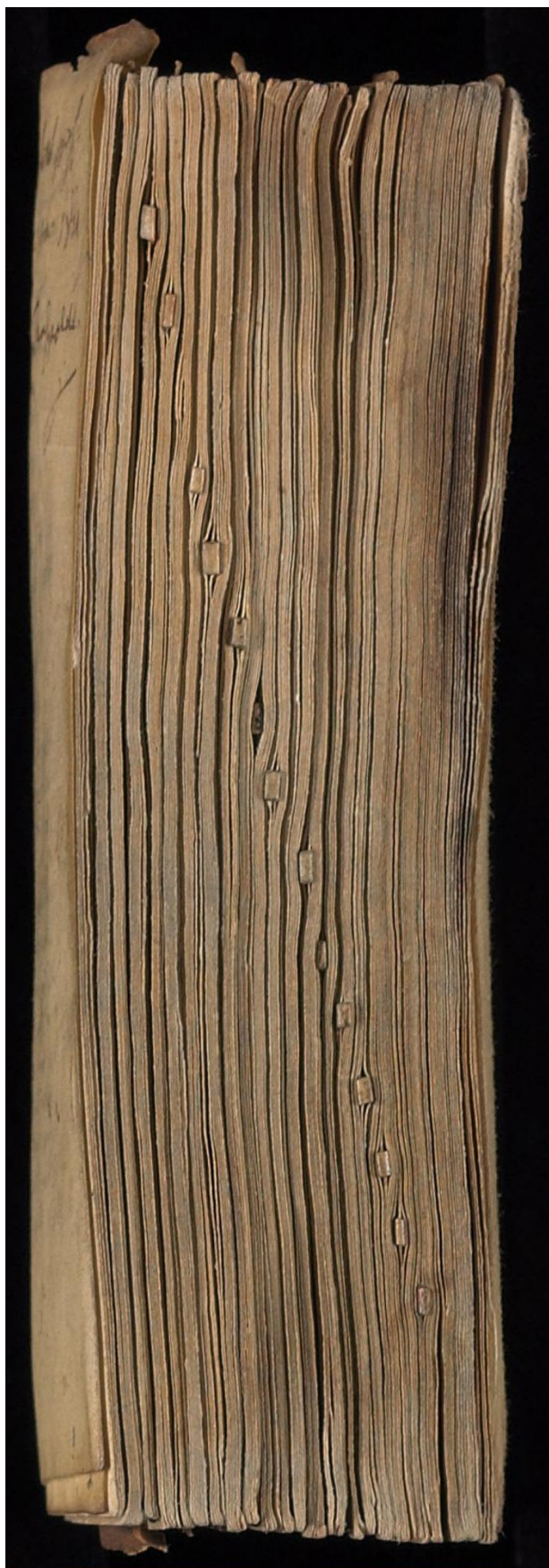
[Binding]

Image ID: 10631496

[Fore-edge]

Image ID: 10631497

[Spine]

Image ID: 10631498

[Back cover]

Image ID: 10631499

